

EURÓPSKY
OMBUDSMAN

VÝROČNÁ SPRÁVA **2004**

EURÓPSKY
OMBUDSMAN

VÝROČNÁ SPRÁVA ZA ROK **2004**

© Európsky ombudsman 2005

Všetky práva vyhradené.

Reprodukcia pre vzdelávacie a nekomerčné účely je povolená v prípade, ak sa uvedie zdroj.

Autorkou fotografií na obálke a na vložených stranách je pani Glory Rozakis. Na ostatné fotografie, ak nie je uvedené inak, sa vzťahuje autorské právo Európskeho ombudsmana.

Úplný text správy je publikovaný na internetovej stránke:
<http://www.euro-ombudsman.eu.int/report/sk/default.htm>

EURÓPSKY
OMBUDSMAN
VÝROČNÁ SPRÁVA ZA ROK 2004

EURÓPSKY OMBUDSMAN

P. NIKIFOROS DIAMANDOUROS

pán Josep BORRELL FONTELLES
Predseda
Európsky parlament
Rue Wiertz
B-1047 Brusel

Štrasburg, 8. marec 2005

Pán predseda,

v súlade s článkom 195 ods.1 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva a článkom 3 ods. 8 rozhodnutia Európskeho parlamentu o predpisoch a všeobecných podmienkach, ktoré riadia plnenie povinností ombudsmana, týmto predkladám svoju správu za rok 2004.

S pozdravom,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

ÚVOD	17
1 ZHRNUTIE	23
2 SŤAŽNOSTI A VYŠETROVANIA	35
3 ROZHODNUTIA PO VYŠETROVANÍ	53
4 VZŤAHY S INŠTITÚCIAMI A ORGÁNMI EURÓPSKEJ ÚNIE	105
5 VZŤAHY S OMBUDSMANMI A PODOBNÝMI ORGÁNMI	111
6 INFORMAČNÁ ČINNOSŤ	125
7 PRÍLOHY	161

ÚVOD

ZHRNUTIE

SŤAŽNOSTI
A VYŠETROVANIA

ROZHODNUTIA
PO VYŠETROVANÍ

VZŤAHY S INŠTITÚCIAMI
A ORGÁNMI
EURÓPSKEJ ÚNIE

VZŤAHY S OMBUDSMANMI
A PODOBNÝMI ORGÁNMI

INFORMAČNÁ
ČINNOSŤ

PRÍLOHY

ÚVOD	17
1 ZHRNUTIE	23
2 SŤAŽNOSTI A VYŠETROVANIA	35
2.1 PRÁVNÝ ZÁKLAD PRÁCE OMBUDSMANA	35
2.2 MANDÁT EURÓPSKEHO OMBUDSMANA	36
2.2.1 Neoprávnené sťažnosti	36
2.2.2 Inštitúcie a orgány Spoločenstva	36
2.2.3 „Nesprávny úradný postup“	37
2.3 PRÍPUSTNOSŤ A DÔVODY VYŠETROVANÍ	38
2.4 ANALÝZA SŤAŽNOSTÍ PRESKÚMANÝCH V ROKU 2004	39
2.5 POSTÚPENIA A RADA	40
2.6 POSTUPY OMBUDSMANA	41
2.6.1 Začatie vyšetrovania	42
2.6.2 Spravodlivý proces	42
2.6.3 Nahliadanie do spisov a vypočúvanie svedkov	42
2.6.4 Otvorené konanie	43
2.7 VÝSLEDKY VYŠETROVANÍ	43
2.7.1 Žiaden nesprávny úradný postup	43
2.7.2 Prípady vyriešené inštitúciou a priateľské riešenia	43
2.7.3 Kritické poznámky, návrhy odporúčaní a osobitné správy	44
2.8 ROZHODNUTIA, KTORÝMI SA UZAVRELI PRÍPADY V ROKU 2004	45
2.8.1 Prístup k dokumentom a ochrana údajov	45
2.8.2 Komisia ako „strážkyňa Zmluvy“	47
2.8.3 Zmluvy a granty	48
2.8.4 Nábor a otázky týkajúce sa zamestnancov	49
2.8.5 Odpovede Komisie na vyšetrovania ombudsmana	49

3	ROZHODNUTIA PO VYŠETROVANÍ	53
3.1	PRÍPADY, KEĎ NEBOL ZISTENÝ ŽIADEN NESPRÁVNÝ ÚRADNÝ POSTUP	53
3.1.1	Európsky parlament	53
	PRAVIDLÁ EURÓPSKEHO PARLAMENTU O STÁŽACH.....	53
	SIEŤ DÔCHODKOVÉHO ZABEZPEČENIA PRE POSLANCOV EURÓPSKEHO PARLAMENTU.....	54
3.1.2	Rada Európskej únie	55
	MENOVANIE ČLENOV RADY PRE EURÓPSKY ÚRAD PRE BEZPEČNOSŤ POTRAVIN.....	55
	PRÍSTUP K STANOVISKÁM PRÁVNEJ SLUŽBY.....	56
3.1.3	Európska komisia	56
	VYLÚČENIE Z PROJEKTU INFORMAČNEJ SPOLOČNOSTI.....	56
	TRANSPOZÍCIA SMERNÍC O POISTENÍ DO GRÉCKEHO PRÁVNEHO PORIADKU.....	57
	PORTUGALSKÁ LEGISLATÍVA O BYČÍCH ZÁPASOCH.....	58
	PRÍSTUP K NÁVRHOM VYJADRENÍ SPOLOČNÉHO VÝBORU EURÓPSKEHO HOSPODÁRSKEHO PRIESTORU.....	59
	PRÍSTUP K DOKUMENTOM O ROKOVANIACH SVETOVEJ OBCHODNEJ ORGANIZÁCIE.....	60
	PRÍSTUP K POTRAVINÁRSKEJ A VETERINÁRNEJ SPRÁVE O RUMUNSKU.....	61
	PRÍSTUP K SPRÁVE Z MISIE EURÓPSKEHO SOCIÁLNEHO FONDU.....	62
	PROGRAM LEONARDO DA VINCI.....	62
	VÝBEROVÉ KONANIE PRE PROJEKT EUROPEAID.....	63
	ÚDAJNÉ NESPRÁVNE VYBAVOVANIE SŤAŽNOSTÍ VO VECI PORUŠOVANIA PREDPISOV.....	64
	PRÍSTUP K HODNOTENIU ROZPOČTOVEJ SITUÁCIE NEMECKA.....	65
3.1.4	Európsky úrad pre výber pracovníkov (EPSO)	65
	ÚDAJNÝ NEDOSTATOK ODÔVODNENÝCH VYSVETLENÍ VO VÝBEROVOM KONANÍ.....	65
3.2	PRÍPADY VYRIEŠENÉ INŠTITÚCIOU	66
3.2.1	Európsky parlament	66
	ROZHODNUTIE VÝBEROVEJ KOMISIE VO VECI PRIHLÁŠKY.....	66
3.2.2	Európska komisia	67
	NEPLATENIE ZA SLUŽBY.....	67
	NEVYPLATENIE GRANTU.....	67
	PRÍSTUP K DOKUMENTOM, KTORÉ SA TÝKAJÚ PLÁNU ŽELEZNÍC.....	68
	ONESKORENÁ PLATBA ZA SLUŽBY.....	68
3.2.3	Európsky úrad pre boj proti podvodom	69
	PRÍSTUP K DOKUMENTOM, KTORÉ SA TÝKAJÚ PRÍPADU NUKLEÁRNEJ BEZPEČNOSTI.....	69
3.3	PRIATELSKÉ RIEŠENIA DOSIAHNUTÉ OMBUDSMANOM	70
	PRÍSTUP K DOKUMENTOM, KTORÉ SA TÝKAJÚ OBCHODNÝCH ROKOVANÍ.....	70
	PRÍSTUP K VÝSLEDKOM SKÚŠKY Z DOPRAVNÝCH PREDPISOV.....	71
3.4	PRÍPADY UZAVRETÉ KRITICKOU POZNÁMKOU OMBUDSMANA	72
3.4.1	Európsky parlament	72
	IMPLEMENTÁCIA PRAVIDIEL O FAJČENÍ.....	72
3.4.2	Rada Európskej únie	73
	PRÍSTUP K OSOBNÝM SPISOM V PRÍPADE PREDČASNÉHO ODCHODU DO DÔCHODKU.....	73

3.4.3 Európska komisia	74
MENEJ VÝHODNÁ KLASIFIKÁCIA V DÔSLEDKU ONESKORENIA PRI NÁBORE ZAMESTNANCOV	74
NEDOSTATOČNÉ ODÔVODNENIE PRERUŠENIA PLATIEB	74
ZAMIETNUTIE PREPLATENIA NÁKLADOV NA SEKRETÁRSKE SLUŽBY	75
NEZAREGISTROVANIE SŤAŽNOSTÍ PODĽA ČLÁNKU 226	76
VYBAVOVANIE SŤAŽNOSTI TÝKAJÚCEJ SA ŠTÁTNEJ POMOCI	77
NESCHOPNOSŤ ZABEZPEČIŤ, ABY UČITELIA JAZYKOV BOLI DEKLAROVANÍ AKO PRACUJÚCI NA PLNÝ ÚVÁZOK	78
NESPRÁVODLIVÉ ZAOBCHÁDZANIE S ENVIRONMENTÁLNOU ORGANIZÁCIOU	79
PRÍSTUP K PROFESII PRÁVNIKA V TALIANSKU	80
NEDOSTATOČNÉ INFORMÁCIE O POTENCIÁLNOM FINANCOVANÍ JAZDECKÉHO CENTRA	80
HARMONOGRAM PRE VYPRACOVANIE ZAMESTNANECKÝCH SPRÁV	81
PORUŠOVANIE PRINCÍPU NEDISKRIMINOVANIA PRI NÁBORE	82
NEOBNOVENIE ODBORNEJ ZMLUVY	83
NEODÔVODNENÉ ZAMIETNUTIE PRÍSTUPU K SPISU MIMOVĽADNEJ ORGANIZÁCIE	84
NEODPOVEDANIE NA LIST OD NEÚSPEŠNÉHO ŽIADATEĽA O GRANT	85
ONESKORENIE PRI VYBAVOVANÍ SŤAŽNOSTI NA PORUŠOVANIE PRAVIDIEL	86
3.4.4 Európsky parlament a Európska komisia	87
NEODÔVODNENÉ UKONČENIE ZMLÚV O PREKLADATEĽSKÝCH SLUŽBÁCH	87
3.4.5 Európsky úrad pre výber pracovníkov (EPSO)	87
ÚDAJNÁ NESPRÁVODLIVOSŤ A NEDOSTATOK TRANSPARENTNOSTI VO VÝBEROVOM KONANÍ	87
NEADEKVÁTNE ODÔVODNENIE JAZYKOVEJ POLITIKY V OTVORENEJ SÚŤAŽI	88
3.4.6 Europol	89
NEREŠPEKTOVANIE SLUŽOBNÉHO PORIADKU PRI PRIJÍMANÍ ADMINISTRATÍVNEJ ASISTENTKY	89
3.5 NÁVRHY ODPORÚČANÍ AKCEPTOVANÉ INŠTITÚCIOU	90
3.5.1 Európska komisia	90
KRÁTKY ČASOVÝ HARMONOGRAM VIEDOL K CHYBÁM V NÁVRHU VÝSKUMNÉHO PROJEKTU	90
PRÍLIŠ VEĽKÉ ONESKORENIE PRI VYBAVOVANÍ PRÍPADU PORUŠOVANIA PREDPISOV	91
3.5.2 Európska komisia a Európsky úrad pre boj proti podvodom	92
OBVINENIA Z PODVODU V PRÍPADE „BLUE DRAGON“	92
3.6 PRÍPADY UZATVORENÉ Z INÝCH DÔVODOV	94
3.6.1 Rada Európskej únie	94
NEDOSTATOČNÝ NÁROK DETÍ NA KRYTIE ZDRAVOTNÉHO POISTENIA EÚ	94
3.6.2 Európska komisia	95
ZAMIETNUTIE PREPLATENIA FAKTÚR PREDLOŽENÝCH PODĽA ZMLUVY O POSKYTOVANÍ SLUŽIEB TACIS	95
KLASIFIKÁCIA DOTÁCIÍ NA TRPASLIČIE OSLY	96
3.6.3 Európsky úrad pre výber pracovníkov	97
ÚDAJNÁ CHÝBAJÚCA ODPOVEĎ MENOVAČIEHO ORGÁNU	97
3.6.4 Výbor regiónov	98
CENY JEDLA PRE PRAKTIKANTOV	98
3.6.5 Európsky univerzitný inštitút	98
VEKOVÉ HRANICE PRI VÝBEROVOM KONANÍ	98

3.7	PRÍPAD UZAVRETÝ PO OSOBITNEJ SPRÁVE	99
	KLASIFIKÁCIA PRACOVNÝCH MIEST TLAČOVÝCH HOVORCOV V DELEGÁCIÁCH KOMISIE V TRETÍCH KRAJINÁCH	99
3.8	VYŠETROVANIA Z VLASTNEJ INICIATÍVY VYKONANÉ OMBUDSMANOM	100
	CHÝBAJÚCI POSTUP VYBAVOVANIA SŤAŽNOSTÍ PRE DOČASNE VYSLANÝCH NÁRODNÝCH ODBORNÍKOV	100
	KVALITA ADMINISTRATÍVY V EURÓPSKYCH ŠKOLÁCH	101
4	VZŤAHY S INŠTITÚCIAMI A ORGÁNMI EURÓPSKEJ ÚNIE	105
4.1	EURÓPSKY PARLAMENT	106
4.2	EURÓPSKA KOMISIA	107
4.3	OSTATNÉ INŠTITÚCIE A ORGÁNY	107
5	VZŤAHY S OMBUDSMANMI A PODOBNÝMI ORGÁNMI	111
5.1	EURÓPSKA SIĽ OMBUDSMANOV	111
5.2	OSTATNÉ SEMINÁRE A KONFERENCIE OMBUDSMANA	114
5.3	OSTATNÉ PODUJATIA S OMBUDSMANMI A ICH ZAMESTNANCAMI	119
6	INFORMAČNÁ ČINNOSŤ	125
6.1	NAJVÝZNAMNEJŠIE UDALOSTI ROKA	125
6.2	INFORMAČNÉ NÁVŠTEVY	128
6.3	OSTATNÉ KONFERENCIE A STRETNUTIA	141
6.4	VZŤAHY S MÉDIAMI	149
6.5	PUBLIKÁCIE	154
6.6	ON-LINE KOMUNIKÁCIE	156
7	PRÍLOHY	161
A	ŠTATISTIKA	161
B	ROZPOČET OMBUDSMANA	170
C	PERSONÁL	172
D	INDEXY ROZHODNUTÍ	178

ÚVOD

---

1 ZHRNUTIE

---

2 SŤAŽNOSTI A VYŠETROVANIA

---

3 ROZHODNUTIA PO VYŠETROVANÍ

---

4 VZŤAHY S INŠTITÚCIAMI A ORGÁNMI EURÓPSKEJ ÚNIE

---

5 VZŤAHY S OMBUDSMANMI A PODOBNÝMI ORGÁNMI

---

6 INFORMAČNÁ ČINNOSŤ

---

7 PRÍLOHY

ÚVOD

Rok 2004 bol bohatým rokom, pokiaľ ide o práva európskych občanov. Tieto práva sa stali skutočnosťou pre ďalších 75 miliónov ľudí, ktorých krajiny vstúpili do Európskej únie 1. mája. Jedna z prvých príležitostí na uplatňovanie týchto práv sa vyskytla na začiatku júna pri voľbách do Európskeho parlamentu. A samozrejme v polovici júna došlo k prijatiu Zmluvy o Ústave pre Európu, vrátane Charty základných práv. Proces ratifikácie Ústavy vo všetkých 25 členských štátoch určite podnieti živú debatu a diskusiu o tom, čo znamená byť občanom Únie.

Z perspektívy Európskeho ombudsmana predstavoval rok 2004 koniec druhého mandátu inštitúcie. Z tímu zloženého v septembri 1995 z dvoch osôb v Štrasburgu vyrástol na inštitúciu, ktorá je rešpektovaná inštitúciami a orgánmi EÚ, a ktorej dôverujú občania, ktorí sa na ňu obracajú v čoraz väčšom počte prípadov. V poslednom roku došlo k bezprecedentnému nárastu prijatých sťažností o viac ako 50 % - jasný znak narastajúceho uvedomovania si práva sťažovať sa na nesprávny úradný postup ombudsmanovi.

Pre mňa osobne bol rok 2004 rokom, kedy bolo nutné určiť, či môžem splniť svoje sľuby, ktoré som dal, keď som prijal funkciu Európskeho ombudsmana. Keďže môj mandát spadal do neskoršej časti legislatívneho obdobia rokov 1999-2004, s elánom som sa pustil do realizácie priorít, ktoré som načrtnol 1. apríla 2003. Prioritami bolo zvýšiť efektívnosť úradu ombudsmana, podporovať právny štát, správny úradný postup a rešpektovanie ľudských práv a mať dosah na občanov v celej Európe. Rozšírenie Únie bolo ústrednou témou všetkých troch priorít, pričom moja hlavná filozofia pri ich riešení musela byť „reaktívna“, t.j. reagujúca na sťažnosti, a „proaktívna“, t.j. oslovenie občanov prostredníctvom rôznych iniciatív vytvorených s cieľom maximalizovať služby užívateľom.

Plnenie mojich sľubov

Úrad ombudsmana sa musí snažiť zabezpečiť, aby všetci občania, ktorí sa naň obrátia, dostali pomoc alebo radu, a to včas a vhodným spôsobom. Majúc toto na mysli sme v roku 2004 usilovne pracovali, aby sme vybudovali inštitúciu, ktorá je pripravená slúžiť občanom 25 členských štátov v 21 jazykoch Zmluvy. K 1. máju sme boli schopní tak činiť.

A výsledky sa dostavili! V roku 2004 dokázal ombudsman pomôcť sťažovateľom takmer v 70 % prípadov tým, že otvoril vyšetrovanie prípadu, postúpil ho kompetentnému orgánu alebo poskytol radu, na koho je potrebné sa obrátiť kvôli promptnému a efektívnemu riešeniu problému. Ba čo viac, po zásahoch ombudsmana inštitúcie uhradili svoje účty a vyplatili úroky, uvoľnili dokumenty a poskytli vysvetlenia, napravili neprávosti a ospravedlnili sa za chyby. V krátkosti, inštitúcie a orgány EÚ sa snažili ukázať svoju ochotu pracovať s ombudsmanom v prospech občanov. Tento postoj je kľúčom k budovaniu dôvery v služby, ktoré poskytuje ombudsman. Občania sa na mňa nebudú obracať so svojimi problémami, ak nebudú veriť, že ich sťažnosť bude mať význam. V roku 2004 sme pokračovali v dokazovaní, že tomu tak je.

Moja druhá priorita sa týkala budovania vzťahov s ombudsmanmi v celej Európe, aby sa podporil právny štát, správny úradný postup a rešpektovanie ľudských práv. Majúc toto na mysli som podnikol sériu informačných ciest a do 1. mája som navštívil všetkých desať prístupujúcich krajín, pred koncom roka som bol v Rumunsku, Holandsku, Portugalsku a Francúzsku. Tieto návštevy sa ukázali ako potrebné. Každá jedna zahŕňala stretnutia s občanmi a potenciálnymi sťažovateľmi, aby som im vysvetlil úlohu ombudsmana, výmeny stanovísk s verejnými a štátnymi úradníkmi s cieľom podčiarknuť dôležitosť mimosúdnych opravných prostriedkov a diskusie s ostatnými ombudsmanmi s cieľom určiť, ako je možné najlepšie brániť a podporovať práva občanov. Aby som mohol ďalej podporovať šírenie koncepcie ombudsmana, vycestoval som do Turecka a Srbska a Čiernej Hory, aby som tam poradil pri vytváraní danej inštitúcie. Celkovo som mal počas mojich

informačných ciest a ostatných návštev viac ako 30 prednášok a prezentácií a zorganizoval som viac ako 150 stretnutí s ombudsmanmi, verejnými úradníkmi a inými partnermi.

Informačné návštevy boli tiež kľúčom k pomoci pri plnení mojej tretej priority. Verejné prednášky, stretnutia a rozhovory v médiách ponúkli mnohonásobné príležitosti na informovanie občanov o ich právach a o tom, ako ich najlepšie využívať. Pokračovali sme v intenzifikácii našich snáh pri poskytovaní informácií potenciálnym užívateľom služieb ombudsmana oslovením mimovládnych organizácií, obchodných komôr, právnych oddelení a oddelení verejnej správy v akademickom svete a ostatných záujmových skupinách na seminároch, stretnutiach a konferenciách. Naše publikácie až v 25 jazykoch boli široko distribuované a boli sprístupnené elektronicky, aby sa zvýšila miera poznania ombudsmana v celej Európe.

Rád by som si myslel, že rozhodnutie Európskeho parlamentu zvolíť ma opätovne 11. januára tohto roku predstavuje potvrdenie týchto aktivít. Všeobecnejšie povedané, považujem silnú podporu mojej kandidatúry takmer všetkými politickými skupinami za hmatateľný dôkaz vážnosti, ktorú Parlament prikladá tejto inštitúcii. Takáto ďalekosiahla podpora viacerými stranami je rozhodujúca v čase, keď inštitúcia vstupuje do druhého desaťročia svojej existencie.

Nový vzhľad výročnej správy

Parlament dozerá na prácu ombudsmana zväčša na báze výročnej správy, ktorú predkladám každý rok. Výročná správa je najdôležitejšia publikácia ombudsmana. Poskytovaním prehľadu o mojich aktivitách súvisiacich s riešením sťažností v danom roku lepšie umožňuje schopnosť Parlamentu brať inštitúcie a orgány Únie na zodpovednosť. Zvýrazňovaním problematických oblastí v rámci správy rovnako slúži ako cenný zdroj samoregulácie pre inštitúcie a orgány EÚ. Aj inak je však správa ombudsmana zaujímavá pre celý rad skupín a jednotlivcov na viacerých úrovniach - ďalších ombudsmanov, politikov, verejných a štátnych úradníkov, profesionálov, akademikov, záujmové skupiny, mimovládne organizácie, novinárov a občanov na európskej, národnej, regionálnej a miestnej úrovni.

S cieľom čo najlepšie reagovať na rôzne očakávania týchto rôznych voličov sme zmenili koncept výročnej správy a uverejnili sme celý rad súvisiacich publikácií. Z hľadiska samotnej výročnej správy boli úplné rozhodnutia nahradené zhrnutiami, ktoré priťahli pozornosť na kľúčové body. Tematická analýza zdôrazňuje najdôležitejšie faktické a právne zistenia v hlavných oblastiach činnosti. Kapitoly venované komunikáciám a vzťahom s inými orgánmi boli zrevidované, aby zdôraznili prínos týchto aktivít a aby ho ilustrovali na príkladoch udalostí, ktoré sa stali. Výsledkom je, ako veríme, dokument, ktorý je priateľskejší k užívateľom, ktorý pridáva skutočnú hodnotu. Tí, ktorí poznajú prácu ombudsmana, sa môžu okamžite oboznámiť s najdôležitejšími pokrokmi, pričom tí, ktorí sa s ombudsmanom po prvýkrát stretnú prostredníctvom výročnej správy, by mali byť schopní rýchlo a jednoducho pochopiť, čoho sa táto úloha týka. Zvýraznením nášho želania urobiť prácu ombudsmana prístupnejšou je naše želanie čo najlepšie využiť verejné peniaze a rešpektovať životné prostredie. Dúfame tým, že sme podstatne zredukovali dĺžku správy, sme konali v najlepšom záujme občanov. Je to neustály záujem ombudsmana!

Majúc na mysli tento dôležitý záujem sme v roku 2004 uverejnili publikáciu Zhrnutie a štatistika. Toto zhrnutie uvádza stručný prehľad aktivít ombudsmana v danom roku. Aby sme plne doplnili sériu ponúkaného materiálu, a hlavne vychádzajúc v ústrety tým, čo si chcú preštudovať prácu ombudsmana do väčšej hĺbky, tento rok bude uverejnená obsiahlejšia elektronická publikácia, ktorá obsahuje úplné rozhodnutia v angličtine, francúzštine a nemčine, v prípadoch, ktoré sú zaradené do kapitoly 3 výročnej správy. Bude sprístupnená v druhej polovici roka 2005 ako jeden elektronický dokument na internetovej stránke ombudsmana, pričom tlačený exemplár alebo CD-ROM si možno vyžiadať na úrade ombudsmana. A samozrejme, rozhodnutia, ktoré uzatvárajú prípady, budú uverejnené na internetovej stránke ombudsmana v angličtine a v jazyku sťažovateľa, ak je odlišný. Dúfame, týmto úplným rozsahom materiálov budeme môcť najlepším spôsobom uspokojiť rôzne potreby našej verejnosti.

Roky pred nami

Nie je možné poprieť, že sme na rozhodujúcej križovatke vývinu Európy občanov. Ústava, ktorá, ako dúfam, bude podporená občanmi a parlamentmi 25 členských štátov, predstavuje významný krok vpred vo veľkom počte oblastí. Ako pozorovateľ na Európskom konvente, ktorý priniesol návrh Ústavy, som tvrdo bojoval, aby som zabezpečil, aby záujmy občanov tvorili jadro debaty. Právo sťažovať sa ombudsmanovi hrá v texte vskutku dôležitú úlohu. Okrem toho verím, že právne záväzná listina základných práv predstavuje pre občanov jeden z najvýznamnejších krokov vpred.

Na dosiahnutie potenciálu obsiahnutého v Charte je nevyhnutná proaktívna intervencia, aby si občania uvedomili nové možnosti, ktoré sa pred nimi otvárajú. Treba tiež podporiť verejné orgány na všetkých úrovniach Únie a pomáhať im, aby sa práva a ambície Charty stali skúšobným kameňom ich činností. Ombudsmanovi zvlášť prináleží, aby zvyšoval poznanie Charty v čase, keď sa v celej Únii zintenzívňuje diskusia o Ústave. Už som signalizoval partnerom v inštitúciách EÚ a členských štátoch svoju ochotu a odhodlanie plniť túto úlohu. Vidím to ako neoddeliteľnú časť troch výziev, ktorým bude ombudsman čeliť v nadchádzajúcich rokoch.

Prvou výzvou je zabezpečiť, aby sa práva občanov podľa práva EÚ rešpektovali na každej úrovni Únie.

Aby sa tak mohlo stať, občania si musia byť vedomí svojich práv. Ako Európsky ombudsman budem pokračovať v zlepšovaní kvality informovania občanov a potenciálnych sťažovateľov o ich právach. Trvalý nárast počtu sťažností a žiadostí o informácie prijatých ombudsmanom naznačuje, že sa uberáme správnym smerom, ale že je nutné ešte veľa vykonať.

Rovnako dôležité v tomto ohľade je, aby verejné správy na európskej, národnej, regionálnej a miestnej úrovni plne zohľadňovali práva občanov pri svojej každodennej práci. Za implementáciu zákonov EÚ je napokon zväčša zodpovedná verejná správa v členských štátoch. Ak verejné správy nebudú schopné plne zohľadňovať tieto práva, národní a regionálni ombudsmani budú musieť hrať kľúčovú úlohu, a to najmä keď sa Charta stane právne záväznou. Plánujem ďalej zintenzívniť svoju spoluprácu s mojimi náprotivkami v členských štátoch, a to preskúmaním možnosti spoločných vyšetrovaní, ako aj preskúmaním možnosti zaviesť jedno telefónne číslo v celej Únii pre ľudí, ktorí chcú kontaktovať sieť ombudsmanov. Bolo by to užitočné hlavne pre občanov, ktorí si uplatňujú právo slobodného pohybu a pobytu v Únii.

Keď bude ústava ratifikovaná, rád by som spolu s Parlamentom preskúmal, ako zabezpečiť, aby sa sťažnosti občanov týkajúce sa porušovania Charty práv vyšetrili čo možno najrýchlejšie a najefektívnejšie, aby sa prípadne dostali pred Súdny dvor, ak nie je dôležitú zásadnú otázku možné vyriešiť iným spôsobom.

Druhou výzvou je zabezpečiť, aby inštitúcie a orgány EÚ vo všetkom, čo robia, splňali najvyššie štandardy úradného postupu.

Rastúca pripravenosť inštitúcií a orgánov EÚ spolupracovať so mnou na riešení sťažností občanov je stálym zdrojom povzbudení. Navyše spôsob, akým reagujú na sťažnosti, je kľúčovým meradlom toho, ako sú zamerané na občanov. Čím viac sa inštitúcia snaží o vyriešenie sťažností alebo akceptovanie priateľských riešení navrhovaných ombudsmanom, tým lepšie pre všetkých zainteresovaných. Z tohto dôvodu chcem vykonať extenzívnu analýzu všetkých priateľských riešení dosiahnutých ombudsmanom od vytvorenia inštitúcie, s cieľom nájsť spoločné charakteristiky, ktoré by mohli pomôcť pri identifikácii viacerých sťažností, ktorých riešením by bol výsledok, kde sú všetci víťazmi.

Je to súčasť mojich snáh o zdokonalenie úlohy ombudsmana ako zdroja schopného prispievať k zlepšovaniu kvality služieb ponúkaných správnymi orgánmi Únie. Inštitúcie a orgány EÚ sa môžu zo sťažností poučiť v tom, ako je možné poskytovať lepšie služby. Výsledkom je to, že všetci tí, ktorí môžu v istom štádiu byť v kontakte s inštitúciami - nielen tí, ktorí sa sťažujú - získajú z práce ombudsmana prospech, pričom inštitúcie by sa mali v budúcnosti stretávať s menším počtom sťažností. Tiež chcem začať viac vyšetrovaní z mojej vlastnej iniciatívy, aby som identifikoval problémy a podporoval najlepšie riešenia.

V roku 2004 sa vyskytlo niekoľko prípadov, v ktorých by odozva inštitúcie na vyšetrovanie ombudsmana mohla byť lepšia. Svoju prvú osobitnú správu Parlamentu som vydal po tom, čo Komisia nedokázala poskytnúť presvedčivé vysvetlenie rozdielov pri hodnotení tlačových hovorcov v jej delegáciách v tretích krajinách a zamietla návrh odporúčania na prehodnotenie príslušných pravidiel. To nasledovalo po sťažnosti na diskrimináciu na základe štátnej príslušnosti. Dúfam, že pri posudzovaní práce ombudsmana v roku 2004 Parlament zohľadní veľmi pozitívnu spoluprácu, ktorú Komisia a iné inštitúcie prejavili v obrovskej väčšine prípadov a povzbudí ich, aby ju rozšírili na všetky prípady v budúcnosti. Takto môžeme pracovať spoločne na podpore najvyšších štandardov úradného postupu.

Treťou výzvou je zaručiť, že inštitúcia ombudsmana bude slúžiť občanom čo možno najefektívnejším a najúčinnejším spôsobom

Európsky ombudsman je ochrancom správneho úradného postupu. V tomto ohľade je kľúčovým nástrojom, ktorý má k dispozícii, Európsky kódex dobrej správnej praxe. V súlade s výzvou Európskeho parlamentu pri schvaľovaní textu v roku 2001 ombudsman využíva Kódex pri skúmaní toho, či došlo k nesprávnemu úradnému postupu.

Kódex rovnako slúži ako užitočný návod a zdroj pre štátnych úradníkov. Som šťastný, že môžem uviesť, že dopad Kódexu nebol obmedzený na inštitúcie a orgány Únie a že ho prijal celý rad členských štátov a kandidátskych krajín. V snahe ďalej zvyšovať povedomie som sa postaral o to, že Kódex v roku 2004 bol preložený do všetkých úradných jazykov a jazykov kandidátskych krajín. Nová verzia bude uverejnená v priebehu roka 2005, aby sa občania v celej Európe mohli oboznámiť s právami, ktoré obsahuje.

Bez ohľadu na pozitívny vplyv Kódexu naďalej verím, že zákon o správnom úradnom postupe, ktorý by sa vzťahoval na všetky inštitúcie a orgány EÚ, má mnoho výhod. Jeho prijatie by mohlo zdôrazniť dôležitosť princípov ustanovených v Kódexe tak pre občanov, ako aj štátnych úradníkov. Pomohlo by to odstrániť zmatok, ktorý v súčasnosti vyplýva z paralelnej existencie rôznych kódexov dobrej správnej praxe pre väčšinu inštitúcií a orgánov. Nakoniec, a to je najdôležitejšie, by to viedlo k zrealizovaniu základného práva občanov na dobrú správu, ako je ustanovené v článku 41 Charty (článok II-101 Ústavy). Preto budem pokračovať vo svojich snahách pri podpore Európskej komisie, aby navrhla, čo možno najrýchlejšie, zákon o podpore správneho úradného postupu inštitúcií a orgánov Únie.

Záver

Rád by som zhrnul svoju víziu na ďalších päť rokov činnosti inštitúcie Európskeho ombudsmana. Moja ambícia je, aby všetci občania EÚ mali prostriedky umožňujúce im uvedomovať si svoje práva, a aby vedeli, ako zabezpečiť, aby boli plne rešpektované. Tento cieľ sa dá realizovať len prostredníctvom úzkej spolupráce s inštitúciami EÚ, hlavne s Európskym parlamentom, a s národnými a regionálnymi ombudsmanmi v členských štátoch. Som si ďalej istý, že sa môžem spoľahnúť na entuziazmus a odhodlanie svojich pracovníkov. Majúc na pamäti veľkú zodpovednosť, ktorú mi zverila nedávna rozsiahla podpora Parlamentu, sa teším na pretvorenie ambície na skutočnosť v čase, keď inštitúcia ombudsmana vstupuje do druhého desaťročia svojej existencie, a to pokračovaním v húževnatom, dynamickom, efektívnom, a čo je najdôležitejšie, spravodlivom a nestrannom poskytovaní služieb občanom EÚ.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

ÚVOD

---

1 ZHRNUTIE

---

2 SŤAŽNOSTI A VYŠETROVANIA

---

3 ROZHODNUTIA PO VYŠETROVANÍ

---

4 VZŤAHY S INŠTITÚCIAMI A ORGÁNMI EURÓPSKEJ ÚNIE

---

5 VZŤAHY S OMBUDSMANMI A PODOBNÝMI ORGÁNMI

---

6 INFORMAČNÁ ČINNOSŤ

---

7 PRÍLOHY

---

1 ZHRNUTIE

Desiata výročná správa Európskeho ombudsmana Európskemu parlamentu poskytuje prehľad aktivít ombudsmana v roku 2004. Je to druhá výročná správa, ktorú bude prezentovať pán P. Nikiforos DIAMANDOUROS, ktorý začal pracovať ako Európsky ombudsman 1. apríla 2003.

ŠTRUKTÚRA SPRÁVY

Správa sa skladá zo šiestich kapitol a štyroch príloh. Začína sa osobným príhovorom ombudsmana, v ktorom reviduje hlavné aktivity a úspechy daného roka a načrtáva svoje budúce priority. Toto zhrnutie tvorí kapitolu 1.

Kapitola 2 opisuje postupy ombudsmana pri riešení sťažností a vykonávaní vyšetrení. Zdôrazňuje dôležité nové pokroky a poskytuje prehľad sťažností, ktorými sa zaoberal počas roka, vrátane tematickej analýzy výsledkov prípadov uzavretých po vyšetrení. Táto analýza pokrýva najvýznamnejšie zistenia právne a faktické, ktoré sú obsiahnuté v rozhodnutiach ombudsmana z roku 2004.

Kapitola 3 sa skladá z výberu zhrnutí týchto rozhodnutí, pričom poskytuje predstavu o rozsahu subjektov a inštitúcií, ktorých sa týka riešenie sťažností a vyšetrenia z vlastnej iniciatívy. Obsahuje zhrnutia všetkých rozhodnutí uvedených v tematickej analýze kapitoly 2. Zhrnutia rozhodnutí o sťažnostiach sú usporiadané najskôr podľa typu zistenia alebo výsledku a potom podľa dotknutej inštitúcie alebo orgánu. Zhrnutia rozhodnutí po vyšetreniach z vlastnej iniciatívy sú uvedené na konci kapitoly.

Kapitola 4 sa týka vzťahov s inými inštitúciami a orgánmi Európskej únie. Začína sa načrtnutím hodnoty konštruktívnych vzťahov ombudsmana s inštitúciami a orgánmi, po ktorom nasleduje zoznam rôznych stretnutí a udalostí, ktoré sa uskutočnili v tomto ohľade v roku 2004.

Kapitola 5 sa zaoberá vzťahmi Európskeho ombudsmana so spoločenstvom národných, regionálnych a miestnych ombudsmanov v Európe a mimo nej. Podrobne sú popísané aktivity európskej siete ombudsmanov, pričom je spomenutá aj účasť ombudsmana na seminároch, konferenciách a stretnutiach.

Kapitola 6 uvádza prehľad komunikačných aktivít ombudsmana. Kapitola je rozdelená na šesť častí, ktoré sa týkajú hlavných udalostí roka, informačných návštev ombudsmana, konferencií a zasadnutí, ktoré sa týkajú ombudsmana a jeho zamestnancov, vzťahov s médiami a on-line komunikácií.

Príloha A obsahuje štatistiku práce Európskeho ombudsmana v roku 2004. Prílohy B a C uvádzajú podrobnosti o rozpočte ombudsmana a jeho personálu v uvedenom poradí. Príloha D indexuje rozhodnutia uvedené v kapitole 3 podľa čísla prípadu, podľa predmetu a podľa typu nesprávneho úradného postupu.

PREHLAD

Úloha Európskeho ombudsmana

Úrad Európskeho ombudsmana bol zriadený Maastrichtskou zmluvou ako súčasť občianstva Európskej únie. Ombudsman skúma sťažnosti o nesprávnom úradnom postupe v činnosti inštitúcií spoločenstva a orgánov, s výnimkou Súdneho dvora a Súdu prvého stupňa pri plnení ich súdnej úlohy. So súhlasom Európskeho parlamentu ombudsman definoval „nesprávny úradný postup“ takým spôsobom, že zahŕňa rešpektovanie ľudských práv, právneho poriadku a princípov správneho úradného postupu.

Okrem odpovedí na sťažnosti jednotlivcov, spoločností a združení ombudsman pracuje proaktívne, iniciuje vyšetrovania zo svojej vlastnej iniciatívy a snaží sa komunikovať s občanmi, aby ich informoval o ich právach a o tom, ako je potrebné tieto práva uplatňovať.

Právo sťažovať sa ombudsmanovi je uvedené v Zmluve o Ústave pre Európu, ktorá je momentálne v procese ratifikácie členskými štátmi EÚ.

Sťažnosti a vyšetrovania v roku 2004

Celkový počet sťažností, ktoré boli prijaté v roku 2004, bol 3 726. To predstavuje nárast vo výške 53 % v porovnaní s rokom 2003. Z toho 53 % predstavuje celkový nárast, 51 % pripadá na sťažnosti z 10 nových členských štátov, ktoré pristúpili do únie 1. mája 2004. Zostávajúcich 49 % predstavuje nárast počtu sťažností odoslaných 15 zo starých členských štátov a odinakiaľ vo svete, čo odráža rastúce uvedomovanie si existencie európskeho ombudsmana v EÚ a mimo nej.

Vôbec po prvýkrát viac ako polovica sťažností bola zaslaná ombudsmanovi a to elektronicky, e-mailom, alebo s využitím formulára sťažností na internetovej stránke ombudsmana. Sťažnosti zaslali priamo individuálni občania v 3 536 prípadoch, 190 sťažností prišlo od združení alebo spoločností.

Takmer v 70 % prípadov dokázal ombudsman pomôcť sťažovateľovi otvorením vyšetrovania prípadu, jeho presunutím na kompetentný orgán alebo poskytnutím rady, na koho sa treba obrátiť kvôli promptnému a efektívnemu riešeniu problému. Spolu bolo v roku otvorených 351 nových vyšetrovaní, vrátane ôsmich vyšetrovaní z vlastnej iniciatívy ombudsmana.

Väčšina sťažností, ktoré viedli k vyšetrovaniu, bola namierená proti Európskej komisii, pričom 375 prípadov predstavovalo 69 % všetkých otvorených vyšetrovaní. Keďže Komisia je hlavnou inštitúciou spoločenstva, ktorá prijíma rozhodnutia a má priamy dopad na občanov, je normálne, že by mala byť hlavným predmetom sťažností občanov. Evidovaných bolo 58 sťažností na Úrad Európskych spoločenstiev pre výber pracovníkov (EPSO), 48 na Európsky parlament a 22 na Radu Európskej únie.

Hlavnými typmi údajného nesprávneho úradného postupu boli nedostatok transparentnosti vrátane odmietnutia poskytnúť informácie (127 prípadov), diskriminácia (106 prípadov), oneskorenie, ktorému bolo možné predísť (67 prípadov), neuspokojivé postupy (52 prípadov), nespravodlivé alebo zneužívané právomoci (38 prípadov), neplnenia povinností, teda neschopnosti Komisie vykonávať jej úlohu „ochrancu Zmluvy“ voči členským štátom (37 prípadov), nedbanlivosť (33 prípadov), a právne chyby (26 prípadov).

Rok 2004 bol tiež rokom vôbec najväčšieho nárastu v počte žiadostí o informácie adresovaných ombudsmanovi. Viac ako 3 200 individuálnych žiadostí bolo prijatých e-mailom, v porovnaní približne s 2 000 žiadostí v roku 2003 a 2002.

Výsledky vyšetrovaní ombudsmana

V roku 2004 uzavrel ombudsman 251 vyšetrovaní. Z nich bolo 247 vyšetrovaní sťažností a štyri boli vyšetrovania z vlastnej iniciatívy. Zistenia boli nasledovné:

Žiadny nesprávny úradný postup

V 113 prípadoch neodhalilo vyšetrovanie ombudsmana žiadny nesprávny úradný postup. Nie je to nevyhnutne negatívny výsledok pre sťažovateľa, ktorý aspoň má ošoh z úplného vysvetlenia od dotknutej inštitúcie alebo orgánu o tom, čo vykonala, alebo dostane ospravedlnenie. Napríklad:

- Európska komisia konala rýchlo a konštruktívne, aby napravila chybu, ktorá viedla k zamietnutiu predbežného návrhu nemeckého konzultanta kvôli nespĺneniu konečného termínu na predloženie návrhov. Predbežný návrh bol vybraný a po intervencii ombudsmana dostal sťažovateľ k dispozícii ten istý počet dní ako ostatní predkladatelia návrhov, aby pripravil svoj úplný návrh. (221/2004/GG)

- Komisia uviedla užitočné vysvetlenie príslušného právneho rámca v odozve na obvinenia gréckej poisťovne, že nezabezpečila správnu transpozíciu určitých smerníc do gréckej národnej legislatívy. Predseda spoločnosti napísal ombudsmanovi, aby sa mu poďakoval za vyšetrowanie, ktoré upriamilo jeho pozornosť na možnosti, ktoré sa pred ním otvorili, aby prijal ďalšie kroky vo významných veciach. (841/2003/(FA)OV)

Dokonca aj keď ombudsman nezistí žiadny nesprávny úradný postup, môže identifikovať príležitosť pre inštitúciu alebo orgán na zlepšenie kvality úradného postupu v budúcnosti. V takýchto prípadoch ombudsman uvádza ďalšiu poznámku, ako to urobil napríklad v nasledovných prípadoch:

- Ombudsman potvrdil, že na základe výnimiek ustanovených v pravidlách Komisie pre prístup k dokumentom Komisia mala právo zamietnuť prístup k určitým dokumentom o rokovaniach Svetovej obchodnej organizácie (WTO). Dokumenty si vyžiadala environmentálna organizácia Priatelja Zeme. Vzhľadom na očakávania mnohých občanov týkajúce sa väčšej otvorenosti v tejto dôležitej politickej oblasti ale vyzval Komisiu, aby zväžila ďalšie prostriedky, ktoré by zabezpečili väčšiu transparentnosť týchto rokovaní pre občanov a tak by umožnili verejný prístup k výmene názorov medzi stranami. (1286/2003/JMA)
- Po sťažnosti zaslanej ombudsmanovi Európsky parlament vysvetlil španielskemu občanovi, prečo bola jeho žiadosť o absolvovanie praxe zamietnutá. S cieľom podporovať vyššie štandardy úradného postupu ombudsman poznamenal, že Parlament by mal zväžiť poskytovanie špecifickejších informácií o kritériách, podľa ktorých sa posudzujú žiadosti o vykonávanie praxe. Navrhol tiež, aby Parlament zväžil zmenu svojich pravidiel, aby bolo jasné, že zoznam mien osôb, ktoré prijali ponuku na výkon praxe, bude verejným dokumentom. (821/2003/JMA)
- Zakladateľovi nemeckej organizácie pre práva zvierat bol zamietnutý prístup k častiam správy o misii vypracovanej Potravinárskym a veterinárnym úradom Komisie. Hoci ombudsman súhlasil s rozhodnutím Komisie prístup zamietnuť, poznamenal, že do tej miery, do akej je to možné by bolo užitočné zaznamenávať informácie, ktoré nie sú dôverné, oddelene od dôverných informácií. Povedal, že by to mohlo zjednodušiť poskytovanie čiastočného prístupu. Komisia následne potvrdila, že jej pravidlá o prístupe k dokumentom viedli k jasnejšiemu oddeleniu dôverných a nedôverných dokumentov. (1304/2003/PB)

Prípady vyriešené inštitúciou a priateľské riešenia

Kdekoľvek je to možné, ombudsman sa pokúša o dosiahnutie pozitívneho výsledku, ktorý uspokojí aj sťažovateľa, aj inštitúciu, na ktorú sa sťažuje. Spolupráca inštitúcií a orgánov spoločenstva je veľmi dôležitá pre úspech pri dosahovaní takýchto výsledkov, čo pomáha pri posilňovaní vzťahov medzi inštitúciami a občanmi a môže predchádzať potrebe nákladného a časovo náročného sporu.

V roku 2004 bolo 65 prípadov vyriešených inštitúciou alebo orgánom samotným po sťažnosti ombudsmanovi. Medzi nimi boli nasledovné prípady:

- Komisia uhradila faktúry v celkovej výške 17 437 eur malej nemeckej spoločnosti, ktorá sa obrátila na ombudsmana po tom, čo zaslala danej inštitúcii niekoľko upomienok. Komisia vysvetlila, že oneskorenia boli spôsobené technickými zmenami v rozpočtových procedúrach a poskytla opakované uistenie, že vytvorenie finančnej jednotky znamenalo, že záležitosti boli teraz revidované. Po tom čo ombudsman zdôraznil, že malé a stredné spoločnosti sú mimoriadne citlivé na následky oneskorených úhrad, Komisia tiež súhlasila s vyplatením úroku. (435/2004/GG)
- Krátko po tom, čo ombudsman otvoril vyšetrowanie, parlament umožnil talianskemu príslušníkovi polície zúčastniť sa náboru v oblasti všeobecnej bezpečnosti. Kandidát dvakrát kontaktoval Parlament, aby namietal voči jeho rozhodnutiu zamietnuť jeho žiadosť, pričom zdôrazňoval, že jeho skúsenosti v dĺžke trvania takmer päť rokov by mali vyhovovať príslušným

kritériám. Po tom, čo mu Parlament neodpovedal, sťažoval sa ombudsmanovi. (1600/2003/ADB)

Keď ombudsman zistí nesprávny úradný postup, vždy sa pokúša dosiahnuť priateľské riešenie, ak je to možné. V niektorých prípadoch sa dá priateľské riešenie dosiahnuť, ak dotknutá inštitúcia alebo orgán ponúkne sťažovateľovi kompenzáciu. Akákoľvek takáto ponuka sa realizuje *ex gratia* teda bez pripustenia právnej zodpovednosti a bez vytvorenia precedensu.

V roku 2004 bolo navrhnutých 12 priateľských riešení. Päť prípadov bolo uzavretých, keď bolo dosiahnuté priateľské riešenie (vrátane 2 prípadov, keď bol návrh realizovaný v roku 2003). Na konci roka 2004 bolo naďalej posudzovaných 11 návrhov. Medzi priateľskými riešeniami, ktoré boli dosiahnuté v roku 2004, boli:

- Prípád, kedy Komisia poskytla sťažovateľovi prístup k výsledkom, ktoré získal pri skúšobnej jazde. Sťažovateľ žiadal o pomocné pracovné miesto vodiča Komisie a neúspešne žiadal o prezradenie svojich výsledkov po tom, čo bol informovaný, že v skúšobnej jazde neuspel. Ombudsman zistil, že Komisia nepredložila žiadne dôvody, prečo by sťažovateľovi nemohol byť poskytnutý prístup k jeho vlastným výsledkom. (1320/2003/ELB)
- Prípád, v ktorom Komisia poskytla Podnikovému observatóriu Európy, európskej výskumnej a informačnej skupine, zoznam dokumentov týkajúcich sa rokovaní Svetovej obchodnej organizácie (WTO) o investíciách. Sťažovateľ, ktorého žiadosť o dokumenty bola skôr všeobecná, takto dostal potrebné informácie, aby mohol predložiť presnejšiu žiadosť. (415/2003/TN)

Kritické poznámky, návrhy odporúčaní a osobitné správy

Keď priateľské riešenie nie je možné, ombudsman môže uzatvoriť prípad s kritickou poznámkou, alebo môže vypracovať návrh odporúčania.

Kritická poznámka sa zvykne uvádzať, ak nie je ďalej možné, aby dotknutá inštitúcia odstránila prípad nesprávneho úradného postupu, keď sa zdá, že nesprávny úradný postup nemá žiadne všeobecné dôsledky a žiadna následná akcia ombudsmana sa nezdá byť potrebná. Kritická poznámka potvrdzuje sťažovateľovi, že jeho sťažnosť je odôvodnená, a naznačuje dotknutej inštitúcii alebo orgánu, čo bolo nesprávne, aby sa predišlo nesprávnemu úradnému postupu v budúcnosti. V roku 2004 vydal ombudsman 36 kritických poznámok. Napríklad:

- Ombudsman kritizoval to, že Parlament neprijal adekvátne opatrenia na podporu efektívneho súladu so svojimi pravidlami týkajúcimi sa fajčenia v jeho priestoroch. Nasledovala po sťažnosti dánskeho úradníka, ktorý pracuje v Parlamente. Ombudsman zdôraznil, že vzhľadom na možné nepriaznivé zdravotné dôsledky vystavenia sa dymu by mal Parlament venovať mimoriadnu pozornosť tejto otázke, a nadniesol aj potenciálne otázky právnej zodpovednosti. (260/2003/OV)
- Ombudsman odsúdil postoj Komisie v prípade týkajúcom sa náboru švédskeho občana. Komisia odmietla zohľadniť revidovanie klasifikácie sťažovateľa, čo ombudsman považoval na nespravodlivé. Skutočnosť, že Komisia nekomentovala údajný nesprávny úradný postup, ktorý sa týka dostupnosti pracovného miesta, nebola v súlade s povinnosťami v rámci práva EÚ, ako dodal. (1435/2002/GG)
- Ombudsman kritizoval Úrad Európskych spoločností pre výber pracovníkov (EPSO) za to, že nesprávne odôvodnil svoje rozhodnutie používať v korešpondencii s kandidátmi v otvorenej súťaži len angličtinu, francúzštinu alebo nemčinu. Sťažovateľ uvádzal, že toto rozhodnutie porušovalo princíp rovnosti úradných jazykov a pracovných jazykov uvedených v príslušných pravidlách. Vzhľadom na, že to šlo o sťažnosť *actio popularis*, Ombudsman uviedol, že nebolo vhodné snažiť sa o priateľské riešenie. (2216/2003/MHZ)

Pre inštitúcie a orgány je dôležité, aby nadväzovali na kritické poznámky ombudsmana, a to pri prijímaní opatrení na riešenie existujúcich problémov, aby sa predišlo nesprávnemu úradnému postupu v budúcnosti. V roku 2004 Komisia informovala ombudsmana o svojej reakcii na 11 kritických poznámok, vrátane:

- Ospravedlnenia a sledovania predmetného prípadu po tom, čo ju ombudsman kritizoval za neposkytnutie presvedčivého vysvetlenia, prečo takmer dva roky neprijala žiadne opatrenia. Vysvetlenie nasledovalo po dvoch sťažnostiach týkajúcich sa štátnej pomoci poskytnutej portugalskou vládou, ktorá podľa sťažovateľa nekonala správne. (2185/2002/IP)
- Vyjadrenia ľútoty, že očakávania sťažovateľa mu neboli adresované písomne adekvátnym a jednoznačným spôsobom a potvrdenie, že princípy správneho úradného postupu odvtedy boli dešifrované jasnejšie. Ombudsman kritizoval Komisiu za to, že odmietla preplatiť náklady v odhadovanej výške 170 000 eur za sekretárske služby poskytované holandským inštitútom. (1986/2002/OV)

V prípadoch, kde je nesprávny úradný postup mimoriadne vážny, alebo má všeobecné dôsledky, alebo ak je stále možné, aby dotknutá inštitúcia odstránila nesprávny úradný postup, ombudsman zvykne vydať návrhy odporúčaní. Dotknutá inštitúcia alebo orgán musia ombudsmanovi odpovedať s uvedením podrobného stanoviska v lehote troch mesiacov.

V roku 2004 bolo realizovaných 17 návrhov odporúčaní. Okrem toho päť návrhov odporúčaní z roku 2003 viedlo k rozhodnutiam v roku 2004. Počas roka bolo uzavretých sedem prípadov, keď bol návrh odporúčania akceptovaný inštitúciou. Jeden prípad viedol k osobitnej správe Európskemu parlamentu. Päť prípadov bolo uzavretých z iných dôvodov. Na konci 2004 roka sa stále posudzovalo deväť návrhov odporúčaní. Nasledovné prípady boli medzi tými, ktoré boli akceptované v roku 2004:

- Európsky úrad pre boj proti podvodom (OLAF) uviedol v odpovedi na výzvu ombudsmana podrobné vysvetlenie, že preskúmal svoje vyšetrenie v takzvanom prípade „Blue Dragon“. Vyšetrenie ombudsmana odhalilo celý rad bodov, ktoré dali za vznik obave týkajúcej sa adekvátnosti vyšetrenia OLAF-u vo veci obvinení riaditeľov spoločnosti Blue Dragon. S ohľadom na informácie, ktoré OLAF poskytol o existujúcom vyšetrení vykonávanom Komisiou, ombudsman považuje za primerané pre OLAF, aby znovu neotváral svoje vlastné vyšetrenie. (1769/2002/(IJH)ELB)
- Komisia poskytla kompenzáciu vo výške 21 000 eur, a to čisto na báze *ex gratia*, malej spoločnosti z Veľkej Británie po tom, čo ombudsman zistil, že poskytla danej spoločnosti nedostatočný čas na prípravu návrhu v rámci kontraktu o výskume a rozvoji. To malo za následok zamietnutie návrhu za ako nedostatočného v dôsledku chyby, ktorú obsahoval. Komisia zdôraznila, že sa veľmi snažila o to, aby nepoškodila malé a stredné podniky a potvrdila, že výnimočné okolnosti sťažili sťažovateľovi správny výkon kontraktu. (1878/2002/GG)
- OLAF po intervencii ombudsmana odovzdal sťažovateľke tri dokumenty a vysvetlil, že ostatné dokumenty, ktoré žiadala, neexistujú. Sťažovateľka, úradníčka, ktorá pracovala pre Inštitút pre transuránové prvky (ITU) v Karlsruhe, požadovala dokumenty v rámci vyšetrenia jej obvinení o vážnych nedostatkoch činnosti ITU. (220/2004/GG)

Ak inštitúcia alebo orgán Spoločenstva nedokáže reagovať uspokojivo na návrh odporúčania, ombudsman môže zasláť osobitnú správu Európskemu parlamentu. To predstavuje konečnú zbraň ombudsmana a posledný zásadný krok, ktorý prijíma pri riešení prípadu, keďže prijatie rezolúcie a výkon právomocí Parlamentu sú záležitosti ponechané na politické rozhodnutie Parlamentu. V roku 2004 bola vypracovaná jedna osobitná správa:

- Ombudsman predložil špeciálnu správu Parlamentu po tom, čo Komisia nedokázala poskytnúť koherentné a presvedčivé vysvetlenie rozdielov v klasifikácii tlačových hovorcov

v jej delegáciách v tretích krajinách a zamietla návrh odporúčania prehodnotiť svoje pravidlá klasifikácie týchto pracovných miest. Pakistanský štátny príslušník, ktorý pracoval ako tlačový a informačný tajomník v delegácii Komisie v Islamabad, tvrdil, že tým, že je klasifikovaný v nižšej skupine, bol diskriminovaný na základe svojej štátnej príslušnosti. (OI/2/2003/GG)

Vyšetrovania z vlastnej iniciatívy

Ombudsman využíva svoju právomoc vlastnej iniciatívy v dvoch hlavných prípadoch. Po prvé, ju môže využiť na vyšetrovanie možného prípadu nesprávneho úradného postupu, keď sťažnosť predložila neoprávnená osoba (t.j. keď sťažovateľ nie je občanom alebo rezidentom únie alebo právnickou osobou so sídlom v členskom štáte). V roku 2004 bolo otvorených osem takýchto vyšetrovaní z vlastnej iniciatívy, vrátane šiestich na základe sťažností podaných pred 1. májom občanmi krajín, ktoré vstúpili do únie v daný deň. Štyri z týchto vyšetrovaní boli uzavreté počas roka. Ombudsman môže využiť právomoc svojej vlastnej iniciatívy na riešenie toho, čo sa javí byť systémovým problémom v inštitúciách. Dve takéto vyšetrovania z vlastnej iniciatívy boli uzavreté s pozitívnymi výsledkami počas roka, konkrétne:

- Komisia podnikla kroky na zlepšenie správy európskych škôl, pričom sa snažila o identifikáciu a riešenie najväznejších slabých miest v činnosti. Ombudsman uvítal jej reakciu na svoje vyšetrovanie správneho úradného postupu v školách, a hlavne jej záväzok spolupracovať s rodičmi. Ďalej ju podporil, aby sa snažila o zabezpečenie toho, že samotné školy potvrdia, v rámci svojej hlavnej činnosti, potrebu poskytnúť rodičom viac právomocí a získať ich priazeň. Ombudsman otvoril toto vyšetrovanie po sériách sťažností, vyjadrujúcich počet frustrácie a straty postavenia zo strany rodičov, ktorých deti školy navštevovali. (OI/5/2003/IJH)
- Komisia súhlasila, že zavedie interný postup riešenia sťažností dočasne uvoľnených národných expertov, a to po vyšetrovaní z vlastnej iniciatívy. Po tom, čo ombudsman zdôraznil, že Komisia nestanovila definitívny časový harmonogram pre konanie, Komisia naznačila, že postup riešenia sťažností by mohol byť prijatý do marca 2005. Dočasne uvoľnení národní experti sú štátni alebo medzinárodní štátni zamestnanci, alebo osoby zamestnané v súkromnom sektore, ktoré pracujú dočasne pre európske inštitúcie. Ombudsman otvoril vyšetrovanie po tom, čo bol upozornený na skutočnosť, že títo experti nemusia mať možnosť využívať interný postup riešenia sťažností. (OI/1/2003/ELB)

Ďalšia analýza

Tieto a iné prípady sa skúmajú z nasledovných tematických perspektív v záverečnej časti kapitoly 2 výročnej správy: prístup k dokumentom a ochrane údajov, Komisia ako „ochranca Zmluvy“, kontrakty a dotácie, nábor a personálne otázky. Keďže takmer 70 % vyšetrovaní ombudsmana sa týka Komisie, sekcia sa končí hodnotením vzťahov Komisie s ombudsmanom a so sťažovateľmi, ako sa odrážajú v rozhodnutiach z roku 2004 a v odpovediach Komisie počas daného roka na ďalšie poznámky a kritické poznámky. Ombudsman upozornil že Parlament na celý rad prípadov, keď Komisia mohla reagovať pozitívnejšie a uvádza, že by uvítal iniciatívy Parlamentu určené na podporu Komisie, aby na všetky budúce prípady rozšírila dobrú spoluprácu, ktorú prejavila vo väčšine prípadov v roku 2004.

Kapitola 3 správy obsahuje zhrnutia 59 z celkového počtu 251 rozhodnutí o uzatvorení prípadov v roku 2004. Zhrnutia odrážajú celý rad predmetov a inštitúcií, ktoré sú pokryté vyšetrovaniami ombudsmana a rôznymi typmi zistení. Boli vybraté relevantné prípady, pretože obsahujú nové zistenia de jure, nový materiál týkajúci sa kompetentnosti alebo procedúr ombudsmana, alebo zistení de facto, ktoré majú všeobecný význam alebo záujem.

Všetky rozhodnutia ombudsmana po vyšetrovaní, s výnimkou niekoľkých dôverných prípadov, ktoré nemohli byť dostatočne udržané v anonymite, sú uverejnené na webovej stránke ombudsmana (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) v angličtine, a v jazyku sťažovateľa, ak je odlišný.

Vzťahy s inštitúciami a orgánmi Európskej únie

Konstruktívne pracovné vzťahy s inštitúciami a orgánmi Európskej únie sú pre ombudsmana veľmi dôležité na to, aby dosiahol pozitívne výsledky pre občanov. Táto spolupráca nadobúda formu pravidelných stretnutí a spoločných podujatí, počas ktorých ombudsman a jeho partneri získavajú väčšie pochopenie pre prácu toho druhého, zisťujú, ako sa dajú najlepšie brániť a podporovať práva občanov a identifikujú oblasti, kde môžu v budúcnosti pracovať spoločne.

Ombudsman sa v roku 2004 stretol s členmi a zamestnancami inštitúcií a orgánov pri viac ako 30 príležitostiach. Tieto podujatia zahŕňali prezentácie práce ombudsmana, počas ktorých ponúkol usmernenie o tom, ako sa dá najlepšie reagovať na sťažnosti a ako je možné zlepšovať postupy. Táto aktivita, iný prípad proaktívnej dimenzie ombudsmana, predstavuje časť duálnej úlohy inštitúcie ako mechanizmu externej kontroly a nástroja na pomoc pri zlepšovaní kvality úradného postupu. Cieľom vyvíjaných iniciatív bolo zvyšovať interinštitucionálnu spoluprácu s hlavným zámerom zabezpečiť, aby každý, kto by mohol mať dôvod na sťažovanie sa ombudsmanovi, dostane informácie o tom, ako to má urobiť. Uskutočnili sa ďalšie stretnutia s cieľom prediskutovať priority ombudsmana a zdroje potrebné na dosiahnutie týchto priorít, so zvláštnym dôrazom na rozpočet pre inštitúcie.

Ombudsman podáva každoročne správu Európskemu parlamentu a pravidelne informuje poslancov o svojich aktivitách tým, že im poskytuje kópie svojich publikácií počas celého roka. V roku 2004 bolo poslancom Európskeho Parlamentu daných k dispozícii osem publikácií. Medzi ombudsmanom a Petičným výborom Parlamentu je plodný pracovný vzťah, vrátane vzájomného postúpenia prípadov, keď je to vhodné, aby bolo možné ponúkať európskym občanom čo najefektívnejšiu službu. Ombudsman tiež radí sťažovateľom, ktorí sa snažia o zmenu európskeho práva alebo politiky, že majú možnosť adresovať petíciu Parlamentu. Správa DE ROSSU o *výročnej správe* ombudsmana za rok 2003 obsahovala návrh pre výbor, aby sa stal úplným členom európskej siete ombudsmanov. Ombudsman uvítal tento návrh a vykonal opatrenia na jeho rýchlu realizáciu.

Vzťahy s ombudsmanmi a podobnými orgánmi

Úzka spolupráca s náprotivkami ombudsmana na národnej, regionálnej a miestnej úrovni je pre Európskeho ombudsmana kľúčovou prioritou. Pomáha to zabezpečiť, že sťažnosti občanov sa riešia promptne a efektívne. Je to rovnako životne dôležité pre sledovanie dôležitých pokrokov vo svete ombudsmanov, pre výmenu informácií o práve EÚ a zdieľanie najlepších skúseností.

Sieť

Európska sieť ombudsmanov, ktorá sa postupne vyvinula na mocný nástroj spolupráce, je pre Európskeho ombudsmana vrcholne dôležitá. Sieť teraz tvorí takmer 90 kancelárií v 29 krajinách, pričom pokrýva národné a regionálne úrovne v rámci únie a národnú úroveň v krajinách, ktoré požiadali o členstvo v EÚ, v Nórsku a na Islande. Existuje efektívny mechanizmus spolupráce v oblasti riešenia prípadov. To je mimoriadne dôležité vzhľadom na to, že mnoho sťažovateľov sa obracia na Európskeho ombudsmana, keď majú problémy s národnou, regionálnou alebo miestnou správou. V mnohých prípadoch môže ombudsman v dotknutom štáte poskytnúť efektívne nápravné opatrenie. Keď je to možné, Európsky ombudsman postupuje prípady priamo národným a regionálnym ombudsmanom alebo poskytuje sťažovateľovi vhodnú radu. V roku 2004 ombudsman poradil 906 sťažovateľom, aby sa obrátili na národného alebo regionálneho ombudsmana, a postúpil 54 sťažností priamo kompetentnému ombudsmanovi. Ombudsmani v sieti sú tiež správnym miestnom na poskytovanie pomoci pri informovaní občanov o ich právach v rámci práva EÚ a o tom, ako uplatňovať a brániť tieto práva.

V prípade žiadosti Európsky ombudsman pomáha národným a regionálnym ombudsmanom pri ich vyšetrovaniach odpovedaním na otázky týkajúce sa práva EÚ alebo nasmerovaním otázky na príslušnú inštitúciu alebo orgán EÚ. V roku 2003 mu adresoval otázky regionálny ombudsman Veneta (Taliansko), írsky ombudsman a ombudsman Cypru.

Sieť je rovnako aktívna pri výmene skúseností a najlepších skúseností. Deje sa tak prostredníctvom seminárov a stretnutí, pravidelného spravodajcu, elektronického diskusného fóra a elektronickej služby poskytovania denných správ. Prípravy na piaty seminár národných ombudsmanov v členských štátoch EÚ a kandidátskych krajinách sa vážne začali v roku 2004. V rámci nich sa Európsky ombudsman trikrát stretol so svojím holandským náprotivkom, pánom Roelom FERNHOUTOM, ktorí sa stretli trikrát s cieľom zabezpečiť úspešný priebeh seminára, ktorý sa uskutoční v Hágu v septembri 2005. Bulletin *European Ombudsmen* bol aj v roku 2004 mimoriadne cenným nástrojom na výmenu informácií o práve EÚ a najlepších skúseností. Dve vydania, uverejnené v apríli a októbri, boli venované témam ako napríklad novej Ústave pre Európu a jej dôsledkom pre ombudsmanov, problémom, na ktoré narážajú tí, ktorí chcú využívať svoje právo slobodného pohybu, a prekážkam, ktorým čelia ľudia s postihnutiami. Pokiaľ ide o elektronické diskusné fórum ombudsmana počas roka boli skutočne odštartované dokumentárne a diskusné fóra, čo umožnilo úradom vymieňať si informácie prostredníctvom uverejňovania otázok a odpovedí. Začalo sa niekoľko hlavných diskusií o otázkach, ako je napríklad rôzne televízne pokrytie ombudsmanov, o právach ombudsmanov na návštevu väzení, pričom väčšina národných úradov prispieva do jednej alebo viacerých diskusií. Elektronická spravodajská služba ombudsmana - *Ombudsman Daily News* - bola publikovaná každý deň, vrátane článkov, tlačových správ a oznámení úradov v každej krajine zapojenej do siete.

Spolupráca v rámci siete sa ďalej zintenzívnila v roku 2004 v dôsledku informačných návštev ombudsmana v členských štátoch a krajinách, ktoré požiadali o vstup do únie. Ombudsmani v celej Európe poskytovali neoceniteľnú pomoc pri organizácii týchto návštev, v rámci ktorých sa konali stretnutia ombudsmanov, na ktorých sa podrobne preskúmali nové spôsoby spolupráce v prospech občanov. Do konca roku 2004 ombudsman navštívil od svojho nástupu do funkcie v apríli 2003 všetkých 25 členských štátov.

Stretnutia

Počas roka sa snahy ombudsmana o spoluprácu s jeho náprotivkami rozšírili za hranice európskej siete ombudsmanov. Ako aktívny člen zoskupenia organizácií ombudsmanov sa zúčastňoval konferencií a seminárov v Európe i mimo nej, vrátane ôsmej Svetovej konferencie Medzinárodného inštitútu ombudsmanov (IOI) v Quebecu v Kanade. Horlivo navštevoval akcie organizované národnými a regionálnymi ombudsmanmi alebo zabezpečoval účasť svojho úradu na takýchto akciách. V kontexte svojej činnosti zameranej na podporu právneho štátu, rešpektovanie ľudských práv a správny úradný postup sa ombudsman zúčastňoval v roku 2004 na celom rade akcií, hlavne v Turecku a Srbsku a Čiernej Hore, zameraných na vytvorenie nových inštitúcií ombudsmana. Aj v tomto ohľade ombudsman pokračoval v tvorbe bulletinu *European Ombudsmen*, elektronického diskusného fóra a zabezpečovaní služby denných správ dostupných pre širšie členstvo európskeho regiónu IOI.

Komunikačné aktivity

Prvoradým cieľom snáh ombudsmana pri konštruktívnej práci s inštitúciami a orgánmi EÚ a jeho kolegami ombudsmanmi je zabezpečiť čo najlepšiu službu pre občanov. Kľúčom k dosiahnutiu tohto cieľa je zvyšovanie uvedomovania si práv občanmi, a hlavne práva sťažovať sa ombudsmanovi. Počas roka sa v tomto ohľade vykonalo veľa.

Ombudsman v roku 2004 prikočil k informačným návštevám v členských štátoch, pristupujúcich krajinách a krajinách, ktoré požiadali o vstup do únie. Počas všetkých týchto návštev sa stretal s občanmi, potenciálnymi sťažovateľmi, pracovníkmi verejnej a štátnej správy, členmi súdov a vyššími politickými predstaviteľmi. Návštevy dokázali, že sú vynikajúcim prostriedkom zvyšovania právneho vedomia občana. Navyše pomohli zlepšiť vnímanie práce ombudsmana medzi kľúčovými členmi súdnych, legislatívnych a výkonných orgánov na národnej a regionálnej úrovni a obohatili cennú spoluprácu ombudsmana a s jeho náprotivkami v členských štátoch a krajinách, ktoré požiadali o vstup do únie. Podpora úradov ombudsmana v dotknutých krajinách, ako aj kancelárií Európskeho parlamentu a reprezentácií Európskej komisie a zastúpení a delegácií podstatne prispela k úspechu týchto návštev.

Okrem podujatí, ktoré sa uskutočnili počas informačných návštev, ombudsman a jeho zamestnanci vystúpili počas roka na viac ako 70 konferenciách, stretnutiach a zasadnutiach v celej Európe, aby prediskutoval také otázky, ako je napríklad úsilie EÚ o komunikáciu s občanmi, Ústava pre Európu a práva ľudí s postihnutiami. Tieto stretnutia pomohli zvýšiť informovanosť o práci ombudsmana medzi potenciálnymi sťažovateľmi a zainteresovanými občanmi.

V roku 2004 boli vystupňované mediálne aktivity, tlačové správy sa vydávali v priemere každých 11 dní. Ombudsman poskytol novinárom z tlače, rozhlasových a televíznych médií v Štrasburgu, Bruseli a počas svojich informačných návštev viac ako 40 rozhovorov. Počas tlačových konferencií, brífingov, stretnutí a pracovných obedov tiež prezentoval svoju prácu a reagoval na otázky.

Materiály o práci ombudsmana sa široko distribuovali počas celého roka, hlavne počas Dní otvorených dverí organizovaných Európskym parlamentom v máji. Pri príležitosti bruselského dňa otvorených dverí dňa 1. mája bola vydaná brožúrka *Európsky ombudsman - na prvý pohľad* v 24 jazykoch, pričom formulár na podávanie sťažnosti a brožúra boli k dispozícii vo všetkých jazykoch Zmluvy krátko po rozšírení. Po prvýkrát bola výročná správa ombudsmana publikovaná v 20 jazykoch, pričom publikácia *Zhrnutie a štatistika* prispela k ešte väčšiemu rozšíreniu správy.

Tieto publikácie boli sprístupnené na internetovej stránke ombudsmana spolu s rozhodnutiami, tlačovými správami, štatistikami a podrobnými informáciami o jeho komunikačných aktivitách, ktoré boli pravidelne uverejňované. Internetová stránka (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) bola transformovaná z lingvistického uhla pohľadu počas roka, s domovskými stránkami a navigačnými stránkami, predtým v 11 jazykoch, je daná k dispozícii v 10 nových jazykoch - deväť jazykov nových členských štátov a írčina.

Prípravy 10. výročia

So zreteľom na 10. výročie inštitúcie v roku 2005 ombudsman zorganizoval v Štrasburgu seminár, ktorý spojil jednotlivcov, ktorí hrali dôležitú úlohu v jeho zisteniach. „Seminár zakladateľov“ dal za vznik živým diskusiám, čím umožnil odvodzovanie cenných informácií o pôvode, zriadení a prvom vývoji inštitúcií. Očakáva sa, že publikácia, ktorá pripomína 10. výročie, inšpirovaná zisteniami „Seminára zakladateľov“, bude vyprodukovaná v roku 2005.

Interné pokroky

Počas prvých štyroch mesiacov roku 2004 ombudsman staval na práci, ktorú vykonal v nedávnych rokoch, aby pripravil úrad na rozšírenie. Namáhavé snahy zabezpečili, že inštitúcia bola vybavená tak, aby sa mohla od 1. mája zaoberať sťažnosťami občanov z 25 členských štátov v 21 jazykoch Zmluvy.

Počet pracovných miest v pláne ombudsmana sa zvýšil z 31 v roku 2003 na 38 v roku 2004, ako bolo predvídané vo viacročnom pláne rozpočtu, ktorý prijal Parlament v roku 2002. Tento plán ustanovil postupné zvädzanie nových pracovných miest pripojených na rozšírenie v roku 2003-5. Nárast na 51 pracovných miest sa predpokladá v rozpočte na rok 2005, ktorý prijali rozpočtové orgány v decembri 2004.

Nová databáza sťažností ombudsmana sa stala plne operačnou počas roka a umožnila úradu úspešne čeliť výzve, ktorá prišla spolu s bezprecedentným nárastom počtu sťažností a expanziou v rozsahu pokrytých jazykov. Spolu so zlepšením využívaním ľudských zdrojov a neustálou modernizáciou infraštruktúry informačných technológií v úrade tieto iniciatívy umožnili zlepšenú službu občanom v roku 2004.

ÚVOD

---

1 ZHRNUTIE

---

2 SŤAŽNOSTI A VYŠETROVANIA

---

3 ROZHODNUTIA PO VYŠETROVANÍ

---

4 VZŤAHY S INŠTITÚCIAMI A ORGÁNMI EURÓPSKEJ ÚNIE

---

5 VZŤAHY S OMBUDSMANMI A PODOBNÝMI ORGÁNMI

---

6 INFORMAČNÁ ČINNOSŤ

---

7 PRÍLOHY

---

2 ŠTAŽNOSTI A VYŠETROVANIA

Jeden z najdôležitejších spôsobov, akým európsky ombudsman podporuje správny úradný postup, je prešetovanie možného nesprávneho úradného postupu a odporúčanie nápravného kroku, ak je to potrebné. Prípadné prípady nesprávneho úradného postupu sa dostávajú do pozornosti ombudsmana hlavne prostredníctvom sťažností, zaobchádzanie s ktorými predstavuje najdôležitejší aspekt reaktívnej úlohy ombudsmana.

Právo sťažovať sa európskemu ombudsmanovi je jedno z práv občanov Európskej únie (článok 21 Zmluvy o ES) a je zahrnuté do Charty základných práv (článok 43).

Ombudsman má tiež možnosť viesť vyšetrovania z vlastnej iniciatívy a tým prijímať proaktívnu úlohu pri boli proti nesprávnej správe.

2.1 PRÁVNY ZÁKLAD PRÁCE OMBUDSMANA

Prácu ombudsmana upravuje článok 195 Zmluvy o ES, štatút ombudsmana (ktorý je rozhodnutím Európskeho parlamentu¹) a vykonávacie ustanovenia prijaté ombudsmanom podľa článku 14 štatútu.

Vykonávacie ustanovenia sa zaoberajú internou prevádzkou kancelárie ombudsmana. Aby však boli pochopiteľné a užitočné pre občanov, obsahujú aj určitý materiál súvisiaci s ostatnými inštitúciami a orgánmi, ktoré sú už zahrnuté do štatútu. Súčasné vykonávacie ustanovenia nadobudli účinnosť 1. januára 2003. Sú dostupné vo všetkých úradných jazykoch na internetovej stránke ombudsmana (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) a ako tlačенý exemplár v kancelárii ombudsmana.

Európsky ombudsman a Ústava pre Európu

Zmluva o vytvorení Ústavy pre Európu bola podpísaná v Ríme 29. októbra 2004 hlavami štátov alebo vlád a ministrami zahraničných vecí členských štátov. V súčasnosti je v procese ratifikácie členskými štátmi.

Právo sťažovať sa ombudsmanovi je uvedené v časti I Ústavy, v kapitole o občianstve a základných právach (článok I-10), ako aj v Charte základných práv (článok II-103). Kapitola o demokratickom živote únie v časti I Ústavy pojednáva o voľbách ombudsmana Európskym parlamentom a nezávislosti ombudsmana (článok I-49). Článok III-335, ktorý korešponduje s článkom 195 existujúcej Zmluvy o ES, obsahuje ustanovenie o štatúte, ktorý by sa mal stať európskym zákonom Európskeho parlamentu.

¹ Rozhodnutie Európskeho parlamentu 94/262 z 9. marca 1994 o predpisoch a všeobecných podmienkach, ktorými sa riadi plnenie povinností ombudsmana, Ú.v. ES 1994, L 113/15.

2.2 MANDÁT EURÓPSKEHO OMBUDSMANA

Článok 195 Zmluvy o ES oprávňuje ombudsmana prijímať sťažnosti od akéhokoľvek občana Únie alebo akejkoľvek fyzickej alebo právnickej osoby, ktorá má trvalé bydlisko alebo sídlo v členskom štáte, týkajúce sa zlej správy v aktivitách inštitúcií a orgánov Spoločenstva, s výnimkou Súdneho dvora a Súdu prvého stupňa pri výkone ich súdnej úlohy. Sťažnosť preto nespadá pod mandát, ak:

- 1 sťažovateľ nie je osobou oprávnenou predkladať sťažnosť;
- 2 sťažnosť nie je podaná proti inštitúcii alebo orgánu Spoločenstva;
- 3 sťažnosť je podaná proti Súdnemu dvoru alebo Súdu prvého stupňa pri plnení ich súdnej úlohy, alebo
- 4 sťažnosť sa netýka možného prípadu zlej správy.

Body 1, 2 a 4 sú ďalej rozobrané nižšie.

2.2.1 Neoprávnené sťažnosti

Hoci právo sťažovať sa európskemu ombudsmanovi je obmedzené na občanov s trvalým bydliskom a právnické osoby so sídlom v členskom štáte, ombudsman má tiež právo začať vyšetrovania z vlastnej iniciatívy. Využívajúc právomoc vlastnej iniciatívy môže ombudsman skúmať možný prípad nesprávneho úradného postupu, ktorý predniesla sťažnosť, dokonca aj keď sťažovateľ nie je oprávnenou osobou. V roku 2004 bolo otvorených osem takýchto prešetrení z vlastnej iniciatívy vrátane šiestich sťažností spred 1. mája 2004, ktoré predložili občania štátov, ktoré vstúpili do únie k danému dátumu.

Ombudsman pristupuje k otázke podľa toho, či má využiť právomoc vlastnej iniciatívy prípad od prípadu. Zatiaľ nebola zamietnutá žiadna žiadosť len preto, že sťažovateľ nie je oprávnenou osobou.

2.2.2 Inštitúcie a orgány Spoločenstva

Mandát ombudsmana sa vzťahuje na inštitúcie a orgány Spoločenstva. Inštitúcie sú uvedené v článku 7 Zmluvy, neexistuje však žiadna definícia alebo smerodajný zoznam orgánov Spoločenstva. Termín zahŕňa orgány ustanovené zmluvami, ako napríklad Hospodársky a sociálny výbor a Európska centrálna banka, ako aj agentúry zriadené legislatívou, ako napríklad Európska agentúra životného prostredia a Európske monitorovacie centrum pre rasizmus a xenofóbiu.

V odozve na sťažnosť podanú v roku 2000 ombudsman vyzval Európsky univerzitný inštitút (EUI), aby pripomenkoval, či je možné ho považovať za orgán Spoločenstva na účely mandátu ombudsmana. EUI obmedzil svoje stanovisko na opodstatnenosť sťažnosti, takže bolo zbytočné, aby sa ombudsman rozhodol o svojej kompetencii v danej veci². V roku 2004 stanovisko EUI k následnej sťažnosti uviedlo, že EUI nespadá do mandátu ombudsmana. Po dôkladnej analýze považoval ombudsman stanovisko EUI za správne a preto prešetrenie ukončil (prípád 2225/2003/(ADB)PB, zhrnutý v kapitole 3).

²

Prípád 659/2000, výročná správa za rok 2000, strana 99.

Budúca Ústava pre Európu rozšíri mandát Európskeho ombudsmana, takže bude zahŕňať všetky inštitúcie, orgány, úrady a agentúry únie.

Príklad sťažnosti, ktorá nebola podaná na inštitúciu alebo orgán Spoločenstva

SŤAŽNOSŤ PROTI POĽSKÉMU OMBUDSMANOVÍ

Poľský občan sa sťažoval, že poľský komisár pre ochranu občianskych práv neumožňuje predkladanie sťažností v elektronickej forme. Sťažnosť nespádala pod mandát európskeho ombudsmana, pretože poľský komisár pre ochranu občianskych práv nie je inštitúciou alebo orgánom Spoločenstva. Okrem toho, európsky ombudsman nie je hierarchicky nadriadený národným ombudsmanom.

Na stretnutí medzi európskym ombudsmanom a poľským komisárom pre ochranu občianskych práv dňa 9. februára 2004 komisár informoval európskeho ombudsmana, že nespokojný sťažovateľ by sa mohol obrátiť na poľský parlament, ktorému komisár predkladá svoju výročnú správu.

Európsky ombudsman informoval sťažovateľa v tomto zmysle.

Prípado 3617/2004/MHZ

2.2.3 „Nesprávny úradný postup“

V odozve na výzvu Európskeho parlamentu jasne definovať nesprávny úradný postup ombudsman uviedol vo výročnej správe za rok 1997 nasledovnú definíciu:

K nesprávnemu úradnému postupu dochádza, keď verejný orgán nekoná v súlade s pravidlom alebo princípom, ktorý ho zaväzuje.

V roku 1998 prijal Európsky parlament uznesenie, ktoré túto definíciu schvaľuje. Výmenou korešpondencie medzi ombudsmanom a Komisiou v roku 1999 sa potvrdilo, že Komisia tiež s touto definíciou súhlasí.

Charta základných práv, vyhlásená v decembri 2000, zahŕňa právo na dobrú správu ako základné právo občanov (článok 41). Podľa ombudsmana sú nesprávny úradný postup a dobrá správa dvoma stranami tej istej mince.

Dňa 6. septembra 2001 Európsky parlament schválil Európsky kódex dobrej správnej praxe, ktorý by mali inštitúcie a orgány Európskej únie, ich administratívy a ich úradníci rešpektovať v ich vzťahoch s verejnosťou. Kódex zohľadňuje princípy európskeho správneho práva obsiahnuté judikatúre súdov Spoločenstva a čerpá inšpiráciu z národných zákonov. Parlament tiež apeloval na ombudsmana, aby uplatňoval Európsky kódex dobrej správnej praxe. Ombudsman preto pri skúmaní sťažností a pri vedení vyšetrovaní z vlastnej iniciatívy zohľadňuje pravidlá a princípy uvedené v Kódexe.

Príklady sťažností, ktoré sa netýkajú možného nesprávneho úradného postupu

POSTAVENIE KATALÁNSKEHO JAZYKA V ÚSTAVE PRE EURÓPU

Skupina sťažovateľov adresovala otvorený list európskemu ombudsmanovi v novinách *El Triangle*, vydávaných v Barcelone. Sťažovatelia poukázali na diskrimináciu, pretože Ústava pre Európu neuznáva katalánčinu za úradný jazyk. Predložili celý rad úvah týkajúci sa dôležitosti katalánskeho jazyka a významný počet ľudí, ktorý ho v Európe používajú.

Keďže sa sťažnosť týkala návrhu zmeny zmlúv, ombudsman sa domnieval, že nesúvisí s možným nesprávnym úradným postupom, a preto nespadá do jeho mandátu. Ombudsman postúpil sťažnosť Európskemu parlamentu, aby sa ňou zaoberal ako petíciou.

Prípady 2881/2004/JMA

ZAMIETNUTIE POSKYTNUTIA INFORMÁCIÍ EURÓPSKOU CENTRÁLNOU BANKOU

V apríli 2004 bola ombudsmanovi predložená sťažnosť na Európsku centrálnu banku (ECB), že zamietla poskytnutie informácií, či intervenovala na trhoch, aby zmiernila pád hodnoty amerického dolára a nárast hodnoty euro.

Ombudsman považoval sťažnosť za neprípustnú, pretože presné obvinenie sťažovateľa nemohlo byť identifikované. Nebolo jasné, či podstatou sťažnosti bolo (i), že ECB nevysvetlila, prečo zamietla poskytnutie informácií sťažovateľovi, takže nedokázal pochopiť dôvody zamietnutia zo strany ECB, alebo (ii) že chápal dôvody ECB a považoval ich za nesprávne. Ombudsman sťažovateľovi vysvetlil, že v prvom prípade by mohol začať vyšetrovanie, ale že v druhom prípade by sťažovateľ napadal politiky ECB, pokiaľ ide o operácie na trhu pri plnení základných úloh európskeho systému centrálnych bánk, a preto sa netýka možného prípadu nesprávneho úradného postupu.

V októbri 2004 sťažovateľ objasnil, že jeho obvinením bolo, že ECB nevysvetlila svoje dôvody, takže nedokázal pochopiť, prečo zamietla poskytnutie informácií. Keďže objasnené obvinenie sa týkalo možného nesprávneho úradného postupu, ombudsman začal v danej veci vyšetrovanie.

Prípady 1106/2004/TN a 3054/2004/TN

2.3 PRÍPUSTNOSŤ A DÔVODY VYŠETROVANÍ

Sťažnosť, ktorá spadá do mandátu ombudsmana, musí spĺňať kritérium prípustnosti pred tým, ako môže ombudsman začať vyšetrovanie. Kritériá, ako ich stanovil štatút, sú nasledovné:

- 1 autor a predmet sťažnosti musia byť identifikované (článok 2.3 štatútu)
- 2 ombudsman nemôže intervenovať v prípadoch pred súdmi, alebo v prípadoch otázky primeranosti rozhodnutia súdu (článok 1.3)
- 3 sťažnosť musí byť podaná v priebehu dvoch rokov odo dňa, kedy sa skutočnosti, na ktorých sa zakladá, dostali do pozornosti sťažovateľa (článok 2.4)
- 4 sťažnosti musia predchádzať vhodným úradným postupom k dotknutej inštitúcii alebo orgánu (článok 2.4)
- 5 v prípade, že sa sťažnosti týkajú pracovných vzťahov medzi inštitúciami a orgánmi a ich úradníkmi a zamestnancami, pred predložením sťažnosti musia byť vyčerpané možnosti na predloženie interných administratívnych žiadostí a sťažností (článok 2.8).

Príklad sťažnosti, ktorej nepredchádzali vhodné administratívne prístupy

ÚDAJNÉ NEREGULÁRNE PRAKTIKY V AGENTÚRE

Sťažovateľ uvádzal neregulárne praktiky v agentúre EÚ. Sťažovateľ pracuje pre dotknutú agentúru.

Ombudsman sa domnieval, že vhodné administratívne prístupy pre sťažovateľa by boli kroky predpokladané článkami 22a a 22b služobného poriadku, ktorý nadobudol účinnosť 1. mája 2004. Tieto ustanovenia sa zaoberajú prezradzáním informácií o možnej nezákonnej činnosti, vrátane podvodu alebo korupcie, ktorá škodí záujmom Spoločenstiev, alebo správania sa súvisiaceho s plnením odborných povinností, ktoré môže predstavovať závažné previnenie počas plnenia povinností úradníkov. Okrem iného žiadajú, aby dotknutý úradník informoval svojich nadriadených alebo Európsky úrad pre boj proti podvodom (OLAF).

Keďže sťažovateľ už OLAF kontaktoval, ombudsman mu poradil, aby v súlade s článkom 22b odsek 1 (b) ponechal OLAF-u čas na preskúmanie vznesených otázok, a aby sťažovateľ kontaktoval OLAF vo veci informovania sa na časovú lehotu stanovenú daným úradom na prijatie príslušných krokov.

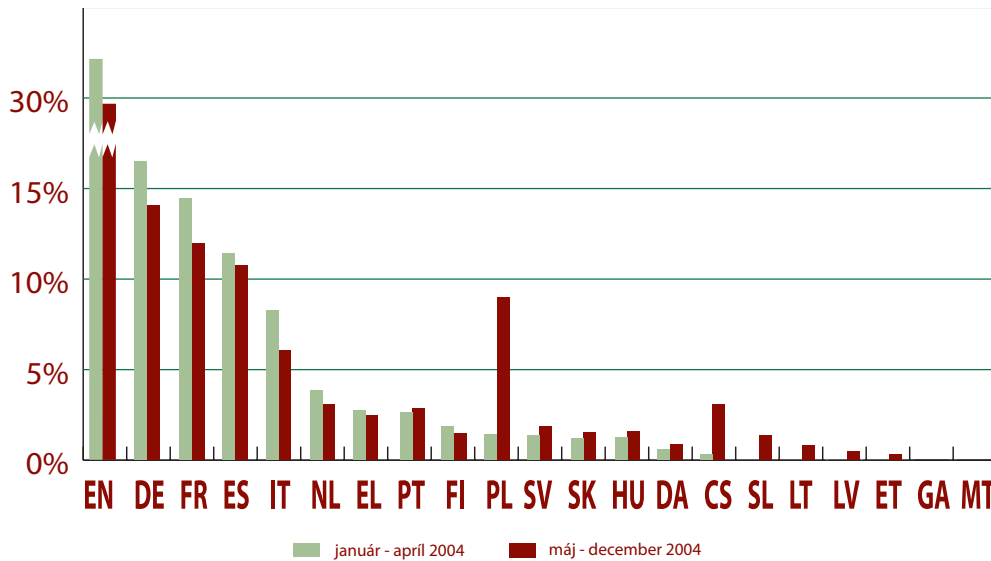
(Dôverný prípad)

Článok 195 Zmluvy o ES ustanovuje, že ombudsman má „viesť vyšetrovania, pre ktoré nájde dôvody“. V niektorých prípadoch nemusia existovať dostatočné dôvody na to, aby ombudsman začal vyšetrovanie, dokonca aj keď je sťažnosť prípustná. Napríklad, ak sa sťažnosťou už zaoberal Petičný výbor Európskeho parlamentu ako s petíciou, ombudsman sa bežne domnieva, že neexistujú dôvody pre vyšetrovanie, pokiaľ nie je predložený nový dôkaz.

2.4 ANALÝZA SŤAŽNOSTÍ PRESKÚMANÝCH V ROKU 2004

V roku 2004 ombudsman dostal 3 726 nových sťažností, čo predstavuje nárast o 53% v porovnaní s 2003. Z tohto 53% celkového nárastu sa prisudzuje 51% (657 sťažností) sťažnostiam z 10 nových členských štátov, ktoré vstúpili do Únie 1. mája 2004. Zostávajúcich 49% predstavuje nárast počtu žiadostí odoslaných z 15 starých členských štátov a z celého sveta. Spolu bolo od roku 2003 prednesených 310 sťažností a štyri vlastné iniciatívy.

Nasledovná tabuľka uvádza lingvistický dopad rozšírenia, pričom porovnáva rozdelenie sťažností podľa jazyka pred 1. májom 2004 a po ňom.

Sťažnosti boli zasielané priamo jednotlivými občanmi v 3 536 prípadoch a 190 sťažností prišlo od združení alebo spoločností. Ombudsman tiež začal osem vyšetrovaní z vlastnej iniciatívy.

V roku 2004 bol proces skúmania žiadostí za účelom zistenia, či spadajú do mandátu, spĺňajú kritériá prípustnosti a poskytujú dôvody pre začatie vyšetrovania ukončený v 95% prípadoch. Všetky sťažnosti boli preskúmané, 25% spadalo do rámca mandátu ombudsmana. Z nich 490 spĺňalo kritériá prípustnosti, ale 147 neposkytovalo dôvody pre vyšetrovanie. Vyšetovania sa preto začali v 343 prípadoch.

Väčšina sťažností, ktoré viedli k vyšetrovaniu, bola podaná na Komisiu (69%). Keďže Komisia je hlavnou inštitúciou Spoločenstva, ktorá prijíma rozhodnutia a má priamy dosah na občanov, je normálne, že by mala byť hlavným objektom sťažností občanov. Evidovaných bolo 58 sťažností na Európsky úrad pre výber pracovníkov (EPSO), 48 na Európsky parlament a 22 na Radu Európskej únie.

Hlavnými typmi údajného nesprávneho úradného postupu bol nedostatok transparentnosti, vrátane zamietnutia poskytnutia informácií (127 prípadov), diskriminácia (106 prípadov), oneskorenie, ktorému bolo možné predísť (67 prípadov), neuspokojivé postupy (52 prípadov), nekalé konanie alebo zneužívanie právomoci (38 prípadov), nezabezpečenie plnenia povinností, teda neschopnosť Európskej komisie plniť si svoju úlohu ochrancu „Zmluvy“ voči členským štátom (37 prípadov), nedbalosť (33 prípadov), a právna chyba (26 prípadov).

2.5 POSTÚPENIA A RADA

Ak sťažnosť nespadá do mandátu, alebo je neprípustná, ombudsman sa vždy pokúša poradiť sťažovateľovi iný orgán, ktorý by sa mohol zaoberať sťažnosťou, najmä ak sa prípad týka práva Spoločenstva. Ak je to možné, ombudsman postupuje sťažnosť priamo inému kompetentnému orgánu so súhlasom sťažovateľa, za predpokladu, že existujú dôvody sťažnosti.

V roku 2004 bolo postúpených 71 sťažností. Z nich bolo 54 postúpených národnému alebo regionálnemu ombudsmanovi, 13 Európskemu parlamentu, aby s nimi zaobchádzal ako s petíciami a štyri Európskej komisii.

Rada bola poskytnutá v 2 117 prípadoch. V 906 z nich dostal sťažovateľ radu, aby sa obrátil na národného alebo regionálneho ombudsmana a 179 sťažovateľov dostalo radu, aby predložili petíciu Európskemu parlamentu. V 359 prípadoch bola poskytnutá rada kontaktovať Európsku komisiu. Tento údaj obsahuje niektoré prípady, v ktorých bola sťažnosť na Komisiu vyhlásená za neprípustnú, pretože neboli prijaté vhodné administratívne prístupy. V 613 prípadoch dostal sťažovateľ radu, aby kontaktoval iné orgány, hlavne špecializovaných ombudsmanov alebo orgány zaoberajúce sa sťažnosťami v členskom štáte.

Príklady prípadov postúpených na inú inštitúciu alebo orgán

ÚDAJNÉ ZLYHANIE HOLANDSKEJ POLÍCIE

Štátna príslušníčka iného členského štátu s trvalým pobytom v Holandsku uviedla, že holandská polícia správne nevyšetrovala sexuálne zneužívanie jej štvorročného dieťaťa.

Po kontaktovaní sťažovateľky s cieľom získať jej súhlas s postúpením sťažnosti európsky ombudsman postúpil prípad holandskému ombudsmanovi.

(Dôverný prípad)

CESTOVANIE OBYVATEĽOV S TRVALÝM POBYTOM V TRETEJ KRAJINE

Sťažnosť bola podaná na bezpečnostný úrad Spojeného kráľovstva pri pasovej kontrole v Calais. Rodičom sťažovateľa, tanzánskym občanom s legálnym trvalým pobytom v Belgicku bol zamietnutý vstup do Spojeného kráľovstva, pretože nemali víza. Sťažovatelia sa sťažovali na to, ako s nimi zaobchádzal bezpečnostný úrad a na skutočnosť, že tanzánskym občanom s trvalým pobytom v Belgicku, ktorí vlastnia belgické doklady totožnosti, bolo odmietnuté voľné cestovanie v rámci EÚ.

Tvrдили, že by mali dostať oficiálne ospravedlnenie, že belgickí rezidenti, ktorí nie sú občanmi Európskej únie by mali mať možnosť cestovať v rámci EÚ bez prekážok, a že by mal byť zriadený orgán EÚ, ktorý by umožňoval cestovanie v rámci EÚ ľuďom, ktorí vlastnia doklad totožnosti členského štátu.

Pokiaľ ide o sťažnosť na bezpečnostný úrad, Európsky ombudsman sťažovateľom poradil, aby podali sťažnosť na príslušné ministerstvo vlády Spojeného kráľovstva, a aby sa obrátili na parlamentného ombudsmana Spojeného kráľovstva, ak im vybavenie sťažnosti neprinesie uspokojivý výsledok.

Pokiaľ ide o všeobecné požiadavky sťažovateľa týkajúce sa cestovania v rámci EÚ, Európsky ombudsman postúpil sťažnosť Európskemu parlamentu, aby sa ňou zaoberal ako s petíciou.

Prípad 3300/2004/AU

2.6 POSTUPY OMBUDSMANA

Všetky sťažnosti zaslané ombudsmanovi sú registrované a potvrdzované, bežne do týždňa od ich prijatia. Sťažovateľ je informovaný o danom postupe v potvrdzujúcom liste, ktorý obsahuje meno a telefónne číslo osoby, ktorá sa sťažnosťou zaoberá. Sťažnosť je analyzovaná, aby sa určilo, či by sa malo začať vyšetrovanie, a sťažovateľ je bežne informovaný o výsledku analýzy do jedného mesiaca.

Ak nie je začaté žiadne vyšetrovanie, sťažovateľ je informovaný o dôvode. Ak je to možné, sťažnosť sa postupuje, alebo je sťažovateľovi poskytnutá vhodná rada o kompetentnom orgáne, na ktorý sa môže obrátiť.

2.6.1 Začatie vyšetrovania

Prvým krokom pri vyšetrovaní je zaslanie sťažnosti dotknutej inštitúcii alebo orgánu a žiadosť o zaslanie stanoviska ombudsmanovi, bežne do troch kalendárnych mesiacov.

V máji 2004 ombudsman požiadal Európsky parlament, Radu a Komisiu, aby akceptovali kratší časový limit v dĺžke dvoch mesiacov pre sťažnosti na zamietnutie prístupu k dokumentom. Ombudsman poukázal na to, že je pre občanov dôležité, aby mali čo možno najrýchlejší prístup, a že dvojstupňový postup pri riešení žiadostí podľa nariadenia 1049/2001³ poskytuje inštitúciám príležitosť dôkladne preskúmať právne a skutkové záležitosti skôr, ako sa sťažnosť predloží. Európsky parlament a Komisia, ale nie Rada, tento návrh akceptovali. Rada sa však zaviazala, že bude naďalej robiť všetko pre to, aby odpovedala v čo možno najkratšom čase.

2.6.2 Spravodlivý proces

Princíp spravodlivého procesu si vyžaduje, aby rozhodnutie ombudsmana o sťažnosti nebralo do úvahy informácie obsiahnuté v dokumentoch poskytnuté sťažovateľom, inštitúciou alebo orgánom Spoločenstva, pokiaľ druhá strana nemala príležitosť do dokumentov nahliadnuť a uviesť svoje stanovisko.

Ombudsman preto zasiela stanovisko inštitúcii alebo orgánu Spoločenstva sťažovateľovi s výzvou predložiť zistenia. Ten istý postup sa dodržiava, ak sa sťažnosť ďalej prešetruje.

Zmluva ani štatút neustanovujú odvolanie ani iné opravné prostriedky voči rozhodnutiam ombudsmana týkajúce sa vybavovania alebo výsledku sťažnosti. V roku 2004 Súdny dvor ustanovil, že ako všetky iné inštitúcie a orgány Spoločenstva, ombudsman podlieha žalobe o odškodnenie na základe článku 288 Zmluvy o ES, a že je v zásade možné začať proti ombudsmanovi žalobu o odškodnenie na základe obvinenia z nesprávneho vybavovania sťažnosti. Podľa skutkovej podstaty prípadu Súdny dvor potvrdil rozhodnutiu Súdu prvého stupňa, že ombudsman svoje povinnosti neporušil (prípád C-234/02 P, *Európsky ombudsman vs. Frank Lamberts*, rozsudok Súdneho dvora z 23. marca 2004).

2.6.3 Nahliadanie do spisov a vypočúvanie svedkov

Článok 3.2 štatútu ombudsmana žiada, aby inštitúcie a orgány Spoločenstva poskytli ombudsmanovi informácie, ktoré od nich požaduje, a aby mu poskytli prístup k dotknutým materiálom. Odmietnuť môžu len z riadne opodstatnených dôvodov utajenia.

Právomoc ombudsmana nahliadať do spisov mu umožňuje, aby overoval úplnosť a presnosť informácií poskytnutých dotknutými inštitúciami a orgánmi Spoločenstva. Preto je dôležitou zárukou pre sťažovateľa a verejnosť, že ombudsman môže viesť dôkladné a úplné vyšetrovanie.

Článok 3.2 štatútu tiež žiada od úradníkov a iných zamestnancov inštitúcií a orgánov Spoločenstva, aby na žiadosť ombudsmana svedčili. Vyjadrujú sa v mene ich správ a v súlade s ich pokynmi, a naďalej sú viazaní povinnosťou zachovávať služobné tajomstvo.

V roku 2004 bola právomoc ombudsmana nahliadať do spisov inštitúcie využitá vo dvoch prípadoch. Právomoc vypočúvať svedkov v roku 2004 využitá nebola.

³

Nariadenie (ES) č. 1049/2001 Európskeho parlamentu a Rady z 30. mája 2001, ktoré sa týka prístupu verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu a Komisie, Ú. v. 2001 L 145/43.

2.6.4 Otvorené konanie

Sťažnosti zaslané ombudsmanovi sú vybavované verejne, pokiaľ sťažovateľ nežiada o dôvernosť.

Článok 13 vykonávacích predpisov zabezpečuje sťažovateľovi prístup k materiálom ombudsmana o jeho sťažnosti. Článok 14 zabezpečuje verejný prístup k dokumentom vo vlastníctve ombudsmana, za tých istých podmienok a obmedzení, aké sú ustanovené nariadením 1049/2001. Ale ak ombudsman vyšetruje materiály dotknutej inštitúcie alebo orgánu, alebo získava dôkazy od svedka, sťažovateľ ani verejnosť nemôžu mať prístup k žiadnym dôverným dokumentom alebo dôverným informáciám získaným v dôsledku vyšetrovania alebo vypočúvania (článok 13.3 a 14.2). Účelom tohto vylúčenia je umožniť ombudsmanovi uplatňovanie právomocí pri vyšetrovaní.

Na stretnutí s pani Loyolou De PALACIO, podpredsedníčkou Európskej komisie dňa 31. marca 2004 ombudsman vysvetlil, že jeho vyšetrovanie nemôže zohľadňovať dokumenty predložené inštitúciou alebo orgánom Spoločenstva, ktoré namietajú proti obvineniu z nesprávneho úradného postupu, pokiaľ k nim nemá sťažovateľ prístup a teda nemôže ich pripomienkovať. Ak inštitúcia alebo orgán vlastní dôverné dokumenty, ktoré môžu podľa jej názoru podporiť jej stanovisko, mala by predložiť neutajené zhrnutie príslušných bodov tohto stanoviska. Ak sa ombudsman domnieva, že je to užitočné, môže preskúmať dôverné dokumenty, aby overil úplnosť a presnosť neutajovaného zhrnutia.

2.7 VÝSLEDKY VYŠETROVANÍ

Počas vyšetrovania je sťažovateľ informovaný o každom prijatom novom kroku. Keď sa ombudsman rozhodne uzatvoriť vyšetrovanie, informuje sťažovateľa o výsledkoch vyšetrovania a jeho záveroch. Rozhodnutie ombudsmana nepredstavuje zákonne vykonateľné práva alebo povinnosti pre sťažovateľa, ani pre dotknutú inštitúciu alebo orgán.

V roku 2004 ombudsman uzatvoril 251 vyšetrovaní. Z nich 247 bolo vyšetrovaniami sťažností a štyri z nich boli vyšetrovania z vlastnej iniciatívy.

Ak sa vyšetrovanie zaoberá viac ako jedným obvinením alebo sťažnosťou, môžu viesť k rôznym zisteniam ombudsmana.

2.7.1 Žiaden nesprávny úradný postup

V roku 2004 bolo uzavretých 113 prípadov so zistením, že nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu. Takýto výsledok nie je nevyhnutne pre sťažovateľa negatívny, keďže tento aspoň dostane úplné vysvetlenie od dotknutej inštitúcie alebo orgánu o tom, čo vykonali. Dokonca aj keď ombudsman nezistí žiaden nesprávny úradný postup, môže identifikovať príležitosť pre inštitúciu alebo orgán, aby zlepšili kvalitu svojej správy v budúcnosti. V takýchto prípadoch ombudsman pridáva ďalšiu poznámku.

2.7.2 Prípady vyriešené inštitúciou a priateľské riešenia

Kedykoľvek je to možné, ombudsman sa pokúša o dosiahnutie pozitívneho výsledku, ktorý uspokojí aj sťažovateľa, aj inštitúciu, proti ktorej je sťažnosť podaná. Spolupráca inštitúcií alebo orgánov Spoločenstva je veľmi dôležitá pre úspech pri dosahovaní takýchto výsledkov, ktoré pomáhajú

posilňovať vzťahy medzi inštitúciami a občanmi, a ktoré môžu predchádzať potrebe nákladných a časovo náročných sporov.

V roku 2004 bolo 65 prípadov vyriešených samotnou inštitúciou alebo orgánom po sťažnosti ombudsmana. Z toho bolo 46 prípadov, pri ktorých viedla intervencia ombudsmana k získaniu rýchlej odpovede na korešpondenciu, ktorá nebola zodpovedaná (pozri časť 2.9 výročnej správy za rok 1998, kde sú uvedené podrobnosti o postupe používanom v takýchto prípadoch).

Ak vyšetrovanie vedie k zisteniu nesprávneho úradného postupu, ombudsman sa pokúša o dosiahnutie priateľského riešenia, ak je možné. V roku 2004 bolo navrhnutých 12 priateľských riešení. Päť prípadov bolo uzavretých, keď bolo dosiahnuté priateľské riešenie (vrátane 2 prípadov, keď bol návrh podaný v roku 2003). Na konci roka 2004 bolo naďalej riešených 11 návrhov priateľských riešení.

V niektorých prípadoch je možné dosiahnuť priateľské riešenie, ak dotknutá inštitúcia alebo orgán ponúkne sťažovateľovi kompenzáciu. Akákoľvek takáto ponuka je daná *ex gratia*: t.j. bez pripustenia právnej zodpovednosti a bez vytvorenia precedensu.

2.7.3 Kritické poznámky, návrhy odporúčaní a osobitné správy

Ak priateľské riešenie nie je možné, alebo ak je snaha o priateľské riešenie neúspešná, ombudsman alebo prípad uzavrie kritickou poznámkou voči dotknutej inštitúcii alebo orgánu, alebo vypracuje návrh odporúčania.

Kritická poznámka je bežne vydaná, ak už nie je možné, aby dotknutá inštitúcia odstránila prípad nesprávneho úradného postupu, zdá sa, že nesprávny úradný postup nemá žiadne všeobecné dôsledky a ďalšie kroky ombudsmana sa zdajú byť zbytočnými. Kritická poznámka je tiež vydaná, ak sa ombudsman domnieva, že návrh odporúčania by nemal žiaden užitočný účel, alebo že nie je vhodné predložiť špeciálnu správu v prípade, ak dotknutá inštitúcia alebo orgán neprijme návrh odporúčania.

Kritická poznámka potvrdzuje sťažovateľovi, že jeho sťažnosť je odôvodnená a naznačuje dotknutej inštitúcii alebo orgánu, čo urobil nesprávne, aby mu pomohla predísť nesprávnemu úradnému postupu v budúcnosti. V roku 2004 ombudsman vydal 36 kritických poznámok.

V odozve na návrh Európskeho parlamentu ombudsman periodicky informoval inštitúcie a orgány o svojom zámere žiadať o informácie o akýchkoľvek ďalších opatreniach v následkoch na kritické poznámky. V roku 2004 Komisia reagovala na 11 kritických poznámok. Odozvy sú prediskutované v ďalšej časti (2.8) tejto kapitoly.

V prípadoch, keď sa ďalšie kroky ombudsmana zdajú byť potrebné (t.j. ak je možné, aby dotknutá inštitúcia odstránila prípad nesprávneho úradného postupu, alebo v prípadoch, keď je nesprávny úradný postup mimoriadne závažný, alebo má všeobecné dôsledky), ombudsman bežne vydáva návrh odporúčania dotknutej inštitúcii alebo orgánu. V súlade s článkom 3 ods. 6 štatútu ombudsmana musí inštitúcia alebo orgán zaslať podrobné stanovisko v lehote troch mesiacov. V roku 2004 bolo vydaných 17 návrhov odporúčaní. Okrem toho, päť návrhov odporúčaní z roku 2003 viedlo k rozhodnutiam v roku 2004. Sedem prípadov bolo uzavretých, v roku, keď inštitúcia prijala návrh odporúčania. Jeden prípad viedol k osobitnej správe Európskemu parlamentu. Päť prípadov bolo uzavretých z iných dôvodov. Na konci roka 2004 bolo naďalej posudzovaných deväť návrhov odporúčaní.

Ak inštitúcia alebo orgán Spoločenstva neodpovie na návrh odporúčania uspokojivo, ombudsman môže Európskemu parlamentu poslať osobitnú správu. Osobitná správa môže obsahovať odporúčania. Osobitná správa Európskemu parlamentu je posledný zásadný krok, ktorý ombudsman prijíma pri riešení prípadu, keďže prijatie uznesenia a výkon právomoci Parlamentu sú otázkami na politické rozhodnutie Parlamentu. Ombudsman prirodzene poskytuje akékoľvek

informácie a pomoc, ktorú môže Parlament požadovať pri zaobraní sa osobitnou správou. V roku 2004 bola vypracovaná jedna osobitná správa (prípád OI/2/2003: pozri v ďalšej časti a kapitole 3).

2.8 ROZHODNUTIA, KTORÝMI SA UZAVRELI PRÍPADY V ROKU 2004

Rozhodnutia, ktorými sa uzavreli prípady, sú bežne uverejnené na internetovej stránke ombudsmana (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) v angličtine a jazyku sťažovateľa, ak ide o iný jazyk.

Kapitola 3 obsahuje zhrnutia 59 z celkového počtu 251 rozhodnutí, ktorými sa uzatvorili prípady v roku 2004. Zhrnutia odrážajú celý rad predmetov a inštitúcií, na ktoré sa vzťahujú vyšetrovania ombudsmana a rôzne typy zistení. Sú indexované podľa referenčného čísla prípadu; všeobecného predmetu z hľadiska príslušnej kompetencie Spoločenstva; a typu nesprávneho úradného postupu, na ktorú poukazoval sťažovateľ.

Zvyšok tejto časti kapitoly 2 analyzuje najvýznamnejšie zistenia de jure a de facto, ktoré sú uvedené v rozhodnutiach ombudsmana v roku 2004. Je organizovaný z hľadiska horizontálnej klasifikácie predmetu. Na záver je uvedené hodnotenie vzťahov Komisie s ombudsmanom a so sťažovateľmi, ako sa to odráža v rozhodnutiach z roku 2004 a v odpovediach Komisie počas roka na ďalšie poznámky a kritické poznámky.

2.8.1 Prístup k dokumentom a ochrana údajov

Nariadenie o prístupe verejnosti k dokumentom⁴ dáva žiadateľom možnosť voľby nápravného opatrenia: môžu spochybniť zamietnutie prístupu v súdnom konaní podľa článku 230 ES, alebo prostredníctvom sťažnosti ombudsmanovi.

V roku 2004 ombudsman prijal rozhodnutia o 11 takýchto sťažnostiach, z ktorých deväť bolo namierených proti Komisii a po jednej proti OLAF-u a Rade. Osem zo sťažností predložili mimovládne organizácie, jednu priemyselné združenia a dve jednotlivci. Tri zo sťažností vyriešili samotné inštitúcie: v jednom prípade odpovedaním na žiadosť (2183/2003/TN) a vo dvoch ďalších prípadoch poskytnutím prístupu k predmetným dokumentom (220/2004/GG; 520/2004/TN). Jeden prípad viedol k priateľskému riešeniu, v ktorom Komisia poskytla sťažovateľovi (ktorého žiadosť o prístup bola dosť všeobecná) zoznam dokumentov, ktoré sa týkali rokovaní Svetovej obchodnej organizácie (WTO). Sťažovateľ takto dostal informácie potrebné na vypracovanie presnejšej žiadosti (415/2003/TN).

V šiestich prípadoch ombudsman nezistil žiaden nesprávny úradný postup, pretože predmetná inštitúcia bola oprávnená zamietnuť prístup na základe výnimiek obsiahnutých v nariadení. Štyri z týchto prípadov sa týkali článku 4 ods. 1 nariadenia. V prípadoch 900/2003/TN, 1286/2003/JMA a 1304/2003/PB ombudsman zastával stanovisko, že Komisia bola oprávnená opierať sa o tretiu odrážku článku 4 ods. 1 (a) (medzinárodné vzťahy) a v prípade 1044/2004/GG o štvrtú odrážku (finančná, menová alebo hospodárska politika Spoločenstva alebo členského štátu). V prvom z týchto prípadov ombudsman poukázal na to, že článok 4 ods.1 neustanovuje možnosť zverejnenia vo vyššom verejnom záujme, a že je preto mimoriadne dôležité, aby inštitúcie uviedli jasné dôvody, keď sa na toto ustanovenie odvolávajú.

Ombudsman prijal dve rozhodnutia, ktoré sa týkajú článku 4 ods. 2 nariadenia. Prípád 2371/2003/GG sa týkal žiadosti o prístup k stanovisku vypracovanému právnym odborom Rady. Ombudsman

⁴ Nariadenie (ES) č. 1049/2001 Európskeho parlamentu a Rady z 30. mája 2001, ktoré sa týka prístupu verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie, 2001 Ú.v. ES L 145/43.

vypracoval návrh odporúčania pre Radu, ale prípad uzavrel so zistením, že nedošlo k žiadnemu nesprávnemu úradnému postupu po tom, čo Súd prvého stupňa urobil rozsudok, ktorý dospel k záveru, že Rada je oprávnená zamietnuť prístup k stanoviskám jej právneho odboru⁵. V prípade 1481/2003/OV dospel ombudsman k názoru, že Komisia bola oprávnená odvolať sa na článok 4 ods. 2 tretia odrážka (účel kontrol, vyšetrovaní a auditov), aby mohla ochrániť určité časti správy, a že nedošlo k žiadnemu zverejneniu vo vyššom verejnom záujme pri prezradzaní týchto častí.

Dva z vyššie uvedených prípadov podnietili ďalšie poznámky. V prípade 1286/2003/JMA ombudsman povzbudil Komisiu, aby uvážila, ako by sa dali viesť rokovania v rámci WTO otvorenejšie a transparentnejšie. V prípade 1304/2003/PB ombudsman akceptoval, že Komisia bola oprávnená zamietnuť prístup k častiam správy z úlohy jej Potravinárskym a veterinárnym úradom. Ombudsman navrhol, že v budúcnosti by bolo vhodné zaznamenávať nedôverné informácie oddelene od dôverných informácií, pokiaľ je to prakticky možné, aby sa zjednodušilo poskytovanie čiastočného prístupu. Komisia následne ombudsmanovi poskytla viac informácií o praxi Potravinárskeho a veterinárneho úradu v tomto ohľade.

Kritická poznámka bola vydaná v prípade 1874/2003/GG, v ktorom sa Komisia opierala o článok 4 odsek 1 (b) nariadenia (súkromie a nedotknuteľnosť jednotlivca, hlavne v súlade s legislatívou Spoločenstva, ktorá sa týka ochrany osobných údajov) a článok 4 ods. 3 (ktorý má ponechávať inštitúciám „priestor na premýšľanie“), aby odôvodnila zamietnutie prístupu k výmenám elektronickej korešpondencie medzi službami Komisie a zamestnancami daných dvoch orgánov, ktoré sa podieľajú na riadení zmluvy v mene Komisie. Ombudsman prijal stanovisko, že číry fakt, že dokument obsahuje stanoviská na interné použitie, nemôže byť dostatočný na to, aby ustanovil, že prezradenie údajov by spôsobilo vážnu škodu, pretože článok 4 odsek 3 predpokladá, že takéto dokumenty by mali byť zo zásady dostupné. Rozhodnutie tiež zdôraznilo, že odôvodnenie Komisie nebolo konzistentné, pretože sa mohlo opierať len o článok 4 odsek 3 na základe toho, že výmeny elektronickej korešpondencie so zamestnancami daných dvoch orgánov, boli ekvivalentné interným správam a Komisia nenamietala, že prístup k správam elektronickej korešpondencie napísaným jej vlastnými zamestnancami, by mal byť zamietnutý, aby sa ochránili ich mená.

Otázky ochrany údajov tiež vyplynuli v dvoch ďalších prípadoch. V prípade 821/2003/JMA sťažovateľ namietal, v rámci otázky všeobecného princípu, proti tomu, že Európsky parlament odmietol poskytnúť zoznam osôb vybraných na stáž. Parlament sa odvolával na úvahy o ochrane údajov, aby odôvodnil svoje odmietnutie. Ombudsman vyjadril stanovisko, že Parlament by sa mohol rozhodnúť, že mená tých, ktorým bola ponúknutá stáž v Európskom parlamente, a ktorý ju prijali, by mali byť verejne dostupné, a mal by príslušným spôsobom o tom informovať žiadateľov o stáž. Ale existujúce pravidlá Parlamentu o stážach žiadne takéto ustanovenie neobsahujú. Ombudsman preto navrhol Parlamentu, aby zväžil úpravu týchto pravidiel, aby bolo jasné, že zoznam mien osôb, ktoré prijali ponuku stáže, bude verejne dostupným dokumentom.

V prípade 2046/2003/GG Rada zamietla Spoločnému výboru, ktorý sa skladá zo zástupcov menujúceho orgánu a výboru zamestnancov, prístup k osobným zložkám osôb, ktorých žiadosti o predčasný odchod do dôchodku boli prijaté. Ombudsman poukázal na to, že hoci prezradenie osobných údajov sa môže uskutočniť len v súlade s ustanoveniami nariadenia 45/2001⁶, akúkoľvek prekážku kladenú takémuto prezradeniu vytvorila samotná Rada, ktorá neinformovala žiadateľov o tom, že ich osobné údaje môžu byť predložené spoločnému výboru. Preto bola vypracovaná kritická poznámka, ktorá sa týkala neschopnosti riadne sa poradiť so spoločným výborom vo veci žiadosti o predčasný odchod do dôchodku.

⁵ Prípád T-84/03, *Turco v Rada*, rozsudok z 23. novembra 2004.

⁶ Nariadenie (ES) 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov s ohľadom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov, Ú.v. ES 2001 L8/1.

2.8.2 Komisia ako „strážkyňa Zmluvy“

Právny poriadok je jedným zo zakladajúcich princípov Európskej únie a jednou z najdôležitejších povinností Komisie je byť „strážkyňou Zmluvy“⁷. Komisia môže konať z vlastnej iniciatívy, a to na základe sťažností, alebo v odozve na žiadosti Európskeho parlamentu o zaoberanie sa petíciami. Článok 226 Zmluvy vytvára všeobecný postup, podľa ktorého môže Komisia viesť vyšetrovanie a predniesť Súdnemu dvoru možné porušenia práva Spoločenstva členskými štátmi. Existujú rôzne procedúry vo vzťahu k špecifickým oblastiam, ako sú štátna pomoc a právo hospodárskej súťaže.

Kapitola 3 obsahuje zhrnutia deviatich rozhodnutí, ktoré ilustrujú, ako sa ombudsman zaoberá sťažnosťami na „strážkyňu Zmluvy“. Hlavnými otázkami, ktorými sa zaoberá, sú obvinenia z neregistrovania sťažností, neprimeraného oneskorenia a nesprávneho vyšetrovania.

Vo dvoch prípadoch (2007/2002/ADB a 701/2003/IP) ombudsman vypracoval kritické poznámky týkajúce sa neregistrovania sťažností. Komisia odpovedala na posledne menované rozhodnutie príslubom jasnejších odpovedí na budúcu korešpondenciu, ktorá uvádza porušenie práva o hospodárskej súťaži členskými štátmi, a príslubom, že bude uvádzať dôvody, ak daná korešpondencia nie je registrovaná ako sťažnosť. V prípade 1769/2002/ELB Komisia prijala návrh odporúčania, že by mala registrovať list ako sťažnosť a zaoberať sa ňou v súlade s procedúrami v oznámení Komisie Európskemu parlamentu a Európskemu ombudsmanovi o vzťahoch so sťažovateľom s ohľadom na porušovania zákonov Spoločenstva⁸.

Vo dvoch prípadoch (2333/2003/GG a 2185/2002/IP) ombudsman vydal kritické poznámky týkajúce sa neprimeraného oneskorenia pri vybavovaní sťažností. Návrh odporúčania bol vypracovaný v prípade 1963/2002/IP, v ktorom Komisia neposkytla uspokojivé vysvetlenie, prečo nedokázala prijať rozhodnutie o prípade takmer sedem a pol roka. Komisia odpovedala príslubom prijatia konečného rozhodnutia v marci 2004.

Tri prípady, v ktorých sťažovateľ poukazoval na neschopnosť viesť vyšetrovanie riadnym spôsobom, viedli k zisteniam, že nedošlo k žiadnemu nesprávnemu úradnému postupu (841/2003/OV, 849/2003/JMA a 480/2004/TN). V prípade 841/2003/OV v podstate došlo k nepochopeniu, pokiaľ ide o vyšetrovanie Komisie a sťažovateľ poďakoval ombudsmanovi za objasnenie situácie. V prípade 480/2004/TN ombudsman vydal ďalšiu poznámku, aby povzbudil Komisiu, aby v budúcnosti vysvetľovala svoje dôvody pre uzatvorenie sťažností podľa článku 226 čo možno najpochopiteľnejším a najpriamejším spôsobom. V prípade 849/2003/JMA ombudsman zistil, že Komisia poskytla sťažovateľovi primerané odôvodnenie svojho vecného rozhodnutia. Komisia sa tiež ospravedlnila sťažovateľovi za to, že mu neposkytla príležitosť na predloženie pripomienok k dôvodom rozhodnutia, že nedošlo k žiadnemu porušeniu predpisov.

Rozhodnutie vo veci prípadu 480/2004/TN sa zaoberalo otázkou všeobecnej dôležitosti v procedúre podľa článku 226. Jedným z obvinení sťažovateľa v sťažnosti predloženej Komisii bolo, že členský štát riadne neimplementoval smernicu o nadobudnutých právach, a to kvôli rozhodnutiu národného súdu. Ombudsman sa domnieval, že Komisia mala rozumné dôvody pre svoje rozhodnutie neuskutočniť konanie o porušení predpisov, vzhľadom na základný princíp nezávislosti súdnictva: ak sa osoba obráti na národný súd s tvrdením, že národné orgány nedodržiavajú právo Spoločenstva, potom je vhodným nápravným opatrením proti neuspokojivému rozhodnutiu využitie dostupných postupov pre odvolanie sa na súd vyššieho stupňa.

⁷ Článok 211 ES požaduje, aby Komisia „zabezpečila, že ustanovenia Zmluvy a opatrenia prijaté inštitúciami podľa nej budú uplatňované“. Ústava pre Európu potvrdzuje dôležitosť tejto úlohy v článku I-26.

⁸ Ú.v. ES 2002 C 244/5.

2.8.3 Zmluvy a granty

Inštitúcie a orgány Spoločenstva využívajú zmluvy na získavanie tovarov a služieb potrebných na vykonávanie ich funkcií a ako nástroj pre riadenie dotácií a podpôr v rámci rôznych programov.

Ombudsman dostáva sťažnosti na udeľovanie zmlúv a ich riadenie a zaoberá sa nimi. Ale ak vyvstane otázka porušenia zmluvy, ombudsman obmedzuje svoje vyšetrovanie na preskúmanie, či inštitúcia alebo orgán Spoločenstva poskytli koherentné a rozumné vysvetlenie právneho základu svojho konania, a prečo verí, že jeho stanovisko k zmluvnej pozícii je oprávnené.

Kapitola 3 obsahuje zhrnutia deviatich rozhodnutí, ktoré ilustrujú prácu ombudsmana so sťažnosťami, ktoré súvisia so zmluvami a dotáciami. Hlavné otázky, ktoré z toho vyplynuli, boli predbežné kontraktačné procedúry, nespravodlivosť pri zaoberaní sa podozreniami na spoločnosti a oneskorenou platbou.

Pokiaľ ide o predbežné kontraktačné procedúry, ombudsman v prípade 1878/2002/GG zistil, že Komisia poskytla malej spoločnosti nedostatočný čas na prípravu návrhu grantu na výskum a vývoj. Komisia akceptovala návrh odporúčania, aby vyplatila kompenzáciu *ex gratia*. V prípade 1986/2002/OV však Komisia zamietla návrh odporúčania, aby predložila primeranú ponuku sťažovateľovi, ktorému neobjasnila, že daná zmluva nebude financovaná. V prípade 221/2004/GG Komisia nesprávne interpretovala pečiatku na poštovej známke, takže nesprávne zamietla návrh z dôvodu, že bol podaný po konečnom termíne. Po sťažnosti ombudsmanovi Komisia konala rýchlo a konštruktívne, aby chybu napravila.

Dva prípady viedli ku kritickým poznámkam týkajúcim sa nespravodlivosti pri vybavovaní podozrení týkajúcich sa spoločností alebo organizácií. V prípade 278/2003/JMA ombudsman určil ako hlavný princíp to, že pri prijímaní opatrení na ochranu finančných záujmov Spoločenstva by sa Komisia mala snažiť o dosiahnutie spravodlivej rovnováhy medzi záujmami súkromných osôb a všeobecným verejným záujmom. Rozhodnutie tiež poukazuje na to, že je náročné predpokladať, ako by to mala Komisia vykonať, pokiaľ neoznamuje žiadateľovi o dotáciu akékoľvek pochybnosti, ktoré môže mať v súvislosti s právnym postavením žiadateľa, a pokiaľ potom nie je pripravená vypočúť si reakciu na informácie poskytnutú žiadateľom. Ombudsman poradil Komisii, že by bolo vhodné vydať usmernenie v danej veci jej službám. V prípade 953/2003/OV Európsky parlament a Komisia ukončili svoje zmluvy so spoločnosťou na základe ustanovenia, ktoré ustanovuje, aby oznámili spoločnosti neplnenie ich povinností podľa zmluvy. Ombudsman sa domnieval, že samotný odkaz na „výsledky vyšetrovania OLAF-u“ bez ďalších informácií nepredstavuje adekvátne oznámenie.

Vyriešené boli tri sťažnosti týkajúce sa oneskorenej platby. V prípade 435/2004/GG Komisia uhradila splatné faktúry dotknutej spoločnosti. V ďalšej poznámke ombudsman vyzval Komisiu, aby zvažila aj vyplatenie úroku, čo urobila. Dva ďalšie prípady sa týkali oneskorenej platby tretím stranám dodávateľmi Komisie. V prípade 2124/2003/ADB Komisia informovala ombudsmana, že nepochopila, prečo dodávateľ platbu nerealizoval. Krátko nato sťažovateľ dostal platbu v plnej výške. Prípád 1949/2003/TN sa týkal neplatenia *CESD-Communautaire* za prácu vykonanú sťažovateľom podľa pokynov Eurostatu. Komisia vyplatila predmetné čiastky *CESD-Communautaire*, ktorá zrealizovala platbu sťažovateľovi.

Jeden prípad (1889/2002/GG) nemal uspokojivý výsledok. Spoločnosť dostala finančnú pomoc od Komisie na dva projekty. Komisia sa rozhodla vymáhať peniaze za jeden projekt a spoločnosť namietala proti príkazu na vymáhanie pred Súdom prvého stupňa. Komisia potom prerušila platby na iný projekt, pričom tvrdila, že zmluvné ustanovenia jej to umožňovali. Po dôkladnom skúmaní, ktoré zahŕňalo preskúmanie zložky Komisie a svedectvo vedúceho jednotky Komisie, ombudsman dospel k záveru, že Komisia nepredložila koherentné a primerané odôvodnenie svojho postoja. Komisia zamietla pokus o dosiahnutie priateľského riešenia aj návrh odporúčania. Ombudsman prípad uzavrel kritickou poznámkou.

2.8.4 Nábor a otázky týkajúce sa zamestnancov

Kapitola 3 obsahuje zhrnutia 15 rozhodnutí o sťažnostiach, ktoré sa týkajú náboru a pracovných vzťahov s inštitúciami a orgánmi EÚ. Európsky parlament vyriešil jeden prípad (1600/2003/ADB) a v inom došlo k priateľskému riešeniu s Komisiou (1320/2003/ELB). V prípade 1196/2003/ELB sťažovateľka dosiahla svoj cieľ objasniť situáciu, aby mohla zväziť, o aké nápravné opatrenie sa má snažiť.

Päť rozhodnutí sa zaoberalo otázkami všeobecného významu.

V prípade 1571/2003/OV ombudsman nezistil žiaden právny základ v zamestnaneckých predpisoch Europolu, aby odôvodnil zamestnanie niektorých dočasných pracovníkov za podmienok platných pre miestnych zamestnancov. Ombudsman vydal kritickú poznámku, ktorá usmernila pozornosť Europolu na potrebu úpravy jeho postupov. Europol reagoval pozitívne.

Rozhodnutie v prípade 260/2003/OV kritizovalo neschopnosť Európskeho parlamentu prijať adekvátne opatrenia na podporu efektívneho dodržiavania pravidiel týkajúcich sa fajčenia v jeho priestoroch. Ombudsman zdôraznil, že vzhľadom na možné nepriaznivé zdravotné vplyvy vystavenia fajčeniu by mal Parlament venovať mimoriadnu pozornosť potrebe propagovať efektívne dodržiavanie pravidiel, pretože vystavovanie zamestnancov fajčeniu na pracovisku vyvolalo potenciálne otázky právnej zodpovednosti.

V prípade 2216/2003/MHZ sťažovateľ namietal voči rozhodnutiu Európskeho úradu pre výber pracovníkov, aby vypracoval korešpondenciu kandidátom vo výberovom konaní len v angličtine, francúzštine alebo nemčine. Ombudsman kritizoval EPSO za to, že nevysvetľoval základné odôvodnenia svojho rozhodnutia, aby bolo možné tieto odôvodnenia preskúmať.

Vyšetrovanie z vlastnej iniciatívy (OI/1/2003/ELB) viedlo Komisiu k súhlasu, že do marca 2005 vytvorí procedúru pre vybavovanie sťažností pre dočasne preložených národných expertov.

Ďalšie vyšetrovanie z vlastnej iniciatívy (OI/2/2003/GG) viedlo ombudsmana k záveru, že Komisia neposkytla koherentné a presvedčujúce vysvetlenie nízkeho ohodnotenia mnohých tlačových tajomníkov vo svojich externých delegáciách. Keďže Komisia zamietla návrh odporúčania, aby prehodnotila svoje pravidlá týkajúce sa klasifikácie takýchto pracovných miest, ombudsman vypracoval špeciálnu správu pre Európsky parlament v decembri 2004.

2.8.5 Odpovede Komisie na vyšetrovania ombudsmana

Spolupráca inštitúcií a orgánov EÚ je veľmi dôležitá, aby umožnila ombudsmanovi poskytovať promptné a efektívne zadosťučinenie pre jednotlivcov, a aby zabezpečila systematické zlepšenia pri zvyšovaní kvality správy.

Spolupráca Komisie je mimoriadne dôležitá, pretože takmer 70% vyšetrovaní ombudsmana sa týka Komisie. Reakcia Komisie na návrhy a odporúčania ombudsmana bola v roku 2004 vcelku pozitívna. Príklady dobrej spolupráce Komisie, pokiaľ ide o systematické zlepšenia, zahŕňajú dohodu s cieľom vytvoriť procedúru pre podávanie sťažností pre dočasne preložených národných expertov (OI/1/2003/ELB, časť 2.8.4) a pozitívna reakcia na odporúčania ombudsmana na zlepšenie správy európskych škôl (OI/5/2003).

Komisia tiež reagovala na ďalšiu poznámku v prípade 1876/2002/OV tým, že informovala ombudsmana, že novo zavedený systém riadenia elektronických dokumentov zabezpečí efektívnejšie riadenie úplnej podpornej dokumentácie, ktorá súvisí s prípadom a tak umožní Komisii, aby lepšie pomáhala ombudsmanovi pri vybavovaní sťažností občanov čo možno najskôr a najefektívnejšie.

Na druhej strane, Komisia nereagovala pozitívne na ďalšiu poznámku v prípade 253/2003/ELB. Ombudsman zastával stanovisko, že bolo vhodné, aby Komisia regulovala zamestnávanie rodinných príslušníkov v rámci projektov ako napríklad TACIS, ale navrhol, že ciele takejto regulácie by sa dali

lepšie dosiahnuť v budúcnosti, pričom by sa súčasne zabezpečila spravodlivosť a transparentnosť, a to prijatím a adekvátnym publikovaním pravidiel a princípov, ktoré boli uplatnené. Komisia vo svojej odpovedi naznačila, že uprednostňuje skúmanie zamestnávania rodinných príslušníkov dodávateľa prípad od prípadu.

Pokiaľ ide o zadosťučinenie pre jednotlivcov, mnoho prípadov zdôraznených v bodoch 2.8.1 – 2.8.3 demonštruje ochotu Komisie prípady vyriešiť, ospravedlniť sa za chyby a prijať nápravné opatrenia, vrátane vyplatenia kompenzácie *ex gratia*.

Vo dvoch zvýraznených prípadoch však Komisia zamietla návrhy ombudsmana na dosiahnutie priateľských riešení a následných návrhov odporúčaní.

Tretím takýmto prípadom je 1435/2002/GG. Ombudsman niekoľkokrát upriamil pozornosť Komisie na obvinenia sťažovateľa, že došlo k internému nepochopeniu na Generálnom riaditeľstve (GR) Informačná spoločnosť, ktoré sa týkalo uvoľneného pracovného miesta. Napriek tomu Komisia nedokázala poskytnúť svoje stanovisko. V rozhodnutí, ktorým sa prípad uzatvoril s kritickou poznámkou, ombudsman vyjadril svoje stanovisko, že prístup Komisie nebol v súlade s povinnosťami a stanoveným právom EÚ pre inštitúcie Spoločenstva, pokiaľ ide o ich vzťahy s ombudsmanom a sťažovateľmi.

So zreteľom na zvýšenie kvality služieb poskytovaných občanom a rezidentom Európskej únie jej inštitúciami a orgánmi a so zreteľom na plnenie svojej úlohy by ombudsman uvítal iniciatívy Parlamentu vytvorené na podporu Komisie a zamerané na budúce rozšírenie dobrej spolupráce, ktorú Komisia preukázala vo väčšine prípadov v roku 2004.

ÚVOD

---

1 ZHRNUTIE

---

2 SŤAŽNOSTI A VYŠETROVANIA

---

3 ROZHODNUTIA PO VYŠETROVANÍ

---

4 VZŤAHY S INŠTITÚCIAMI A ORGÁNMI EURÓPSKEJ ÚNIE

---

5 VZŤAHY S OMBUDSMANMI A PODOBNÝMI ORGÁNMI

---

6 INFORMAČNÁ ČINNOSŤ

---

7 PRÍLOHY

---

3 ROZHODNUTIA PO VYŠETROVANÍ

Úplné rozhodnutie v každom z prípadov uvedených v tejto kapitole nájdete prostredníctvom registra „Indexu rozhodnutí“ na internetovej stránke ombudsmana (<http://www.euro-ombudsman.eu.int/decision/en/default.htm>). K príslušnému rozhodnutiu sa môžete dostať pomocou čísla prípadu, ktoré je uvedené pod názvom každého zhrnutia prípadu v tejto časti. Úplné znenie rozhodnutí je uvedené na internetovej stránke v angličtine a v jazyku sťažovateľa, ak sa jazyky líšia. Tlačenú kópiu úplného rozhodnutia, ako je uvedené na internetovej stránke, si môžete vyžiadať z kancelárie Európskeho ombudsmana.

V druhej polovici roku 2005 budú zverejnené úplné znenia rozhodnutí v prípadoch zaradených do tejto časti ako jeden elektronický dokument na internetovej stránke v angličtine, francúzštine a nemčine. Tento bude dostupný prostredníctvom časti „Výročné správy“ na internetovej stránke (<http://www.euro-ombudsman.eu.int/report/en/default.htm>). Tlačenú kópiu alebo CD-ROM tohto dokumentu si môžete vyžiadať na úrade európskeho ombudsmana.

3.1 PRÍPADY, KEĎ NEBOL ZISTENÝ ŽIADEN NESPRÁVNY ÚRADNÝ POSTUP

3.1.1 Európsky parlament

PRÁVIDLÁ EURÓPSKEHO PARLAMENTU O STÁŽACH

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 821/2003/JMA na Európsky parlament

Španielsky občan sa sťažoval ombudsmanovi po tom, čo bola jeho žiadosť o stáž v Európskom parlamente zamietnutá. Uvádzal, že (i) rozhodnutie Európskeho parlamentu zamietnuť jeho žiadosť o stáž nebolo dostatočne odôvodnené; (ii) výberové konanie EP na výber stážistov je nejednoznačné a nedáva možnosti pre odvolanie sa; a (iii) zamietnutie poskytnutia prístupu k zoznamu vybraných stážistov Parlamentom, z dôvodu ochrany údajov, je nesprávne v kontexte verejnej súťaže.

Pokiaľ ide o výberové konanie, Parlament uviedol, že v súlade s kritériami stanovenými v článku 6 odsek 3 Pravidiel platných pre stáže a študijné návštevy v Európskom parlamente z 18. decembra 2002, jeho služby posudzovali všetky žiadosti na základe zásluh, súčasných potrieb a dostupnosti. Pri výbere kandidátov sa každé generálne riaditeľstvo snaží o zosúladenie úloh, ktoré majú byť vykonané s mimoriadnymi zručnosťami žiadateľov, aby vybraní stážisti mohli získať tie najužitočnejšie skúsenosti.

Parlament tiež spomenul, že ustanovenia Pravidiel platných pre stáže a študijné návštevy v Európskom parlamente stanovujú všetky aspekty výberu stážistov, vrátane možnosti odvolania sa. Všeobecné podmienky, ktorými sa riadi prijímanie, sú jasne uvedené v článku 5 pravidiel, prijímacie postupy sú popísané v článku 6, a pravidlá o sporoch sú zahrnuté do článku 24. Podľa názoru Parlamentu je postup jasný a jednoznačný.

Parlament sa ďalej domnieval, že zoznam vybraných sťažistov nemohol byť zverejnený z dôvodu výnimky uvedenej v článku 4 ods.1(b) nariadenia 1049/2001⁹, ktoré ustanovuje, že prístup k dokumentu by mal byť zamietnutý, ak by zverejnenie údajov ohrozilo ochranu súkromia a integrity jednotlivca.

Vzhľadom na odpovede Parlamentu na listy sťažovateľov a vysvetlenia poskytnuté v priebehu vyšetovania dospel ombudsman k záveru, že nedošlo k žiadnemu nesprávnemu úradnému postupu. Vypracoval však nasledovné poznámky:

V záujme efektívnej komunikácie s občanmi by mal Parlament zvážiť doplnenie svojich pravidiel o špecifický odkaz na skutočnosť, že kritériá, podľa ktorých sa hodnotia žiadosti o sťaž, zahŕňajú súčasné potreby služby.

Ombudsman zastáva názor, že by bolo vhodné, aby Európsky parlament zvážil úpravu pravidiel pre sťaž a študijné návštevy tak, aby v nich bolo uvedené, že zoznam mien osôb, ktoré prijali ponuku sťaž, bude verejným dokumentom. Toto opatrenie by malo poskytovať informácie žiadateľom o sťaž a objasňovať právny štatút zoznamu v budúcnosti.

Ďalšia poznámka

Keďže rozhodnutie v tomto prípade sa týka rozsahu nariadenia 45/2001¹⁰ o ochrane jednotlivcov s ohľadom na spracovanie osobných údajov a jeho vzťah k nariadeniu 1049/2001, ktoré sa týka prístupu verejnosti k dokumentom Parlamentu, Rady a Komisie, ombudsman postúpil jeho kópiu Európskemu kontrolórovi pre ochranu údajov. V odpovedi Európsky kontrolór pre ochranu údajov uviedol, že tento prípad ilustroval potenciálne napätia medzi transparentnosťou a ochranou údajov. Pripomenul svoju podporu pragmatickému prístupu ombudsmana pri riešení takýchto prípadov.

SIEŤ DÔCHODKOVÉHO ZABEZPEČENIA PRE POSLANCOV EURÓPSKEHO PARLAMENTU

Zhrnutie rozhodnutia vo veci sťažnosti 907/2003/ELB na Európsky parlament

Sťažovateľ, francúzsky občan, bol poslancom Európskeho parlamentu od roku 1984 do roku 1989 a mal nárok na dôchodok, keď dosiahol vek 55 rokov. Šesťmesačný limit pre predkladanie žiadostí o začlenenie do systému dôchodkového zabezpečenia bol zavedený v roku 1995. Dňa 6. augusta 2002 Európsky parlament informoval sťažovateľa o novom ustanovení. Dňa 29. septembra 2002 požiadal o začlenenie do systému dôchodkového zabezpečenia. Dôchodkové práva mu boli udelené od októbra 2002.

Sťažovateľ uvádzal, že Európsky parlament mu neposkytol vhodné informácie pravidlách, ktorými sa riadi systém dôchodkového zabezpečenia a tvrdil, že mu mali byť udelené dôchodkové práva od novembra 1989, od mesiaca, kedy dosiahol vek 55 rokov.

Vo svojom stanovisku Parlament vysvetlil, že všetky listy, ktoré zaslal na známe adresy sťažovateľ, sa vrátili. Francúzske národné zhromaždenie nebolo schopné poskytnúť informácie o adrese sťažovateľa a prieskum na internete bol neúspešný. Keď sa Parlament náhodou dozvedel adresu sťažovateľa, kontaktoval ho, a zaslal mu list, ktorý obsahoval dokumenty na vyplnenie.

Ombudsman uviedol, že tri listy zaslané Európskym parlamentom sťažovateľovi uvádzali adresy uvedené sťažovateľom, keď opustil Parlament. Ombudsman usúdil zo skutočností predložených sťažovateľom a Parlamentom, že sťažovateľ neinformoval Parlament o zmene adresy po tom,

⁹ Nariadenie (ES) č. 1049/2001 Európskeho parlamentu a Rady z 30. mája 2001, ktoré sa týka prístupu verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie, Ú.v. ES 2001 L 145/43.

¹⁰ Nariadenie (ES) č. 45/2001 Európskeho parlamentu a Rady z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov s ohľadom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov, Ú.v. ES 2001 L 8/1.

čo odišiel z Parlamentu v roku 1989. Ombudsman poznamenal, že Parlament bol informovaný o narodení dcéry sťažovateľa a jeho sobáš s úradníčkou Európskeho parlamentu, a že pravidelné kontakty boli udržiavané kvôli rodinným príspevkom. Ombudsman však uviedol, že dve odlišné služby v Európskom parlamente boli zodpovedné za rodinné príspevky úradníkov a dôchodkové práva poslancov Európskeho parlamentu. Ombudsman sa nedomnieval, že existoval nejaký iný dôvod, prečo by mala služba zodpovedná za rodinné príspevky vedieť, že informácie o súčasnej adrese sťažovateľa by mohli byť užitočné pre inú službu Parlamentu. Tiež neexistoval žiaden dôkaz, ktorý by poukazoval na to, že služba zaoberajúca sa dôchodkovými právami bývalých poslancov Európskeho parlamentu, by mala mať vedomosť, že služba zodpovedná za rodinné príspevky bola so sťažovateľom v kontakte.

Ombudsman sa domnieval, že Európsky parlament prijal vhodné kroky pri pokusoch o kontaktovanie sťažovateľa s informáciami o systéme dôchodkového zabezpečenia, a preto dospel k záveru, že v tomto prípade nedošlo k žiadnemu nesprávnemu úradnému postupu.

3.1.2 Rada Európskej únie

MENOVANIE ČLENOV RADY PRE EURÓPSKY ÚRAD PRE BEZPEČNOSŤ POTRAVIN

Zhrnutie rozhodnutia vo veci sťažnosti 2126/2003/PB na Radu Európskej únie

Po potravinárskych škandáloch v deväťdesiatych rokoch dvadsiateho storočia sa Európska únia rozhodla zriadiť Európsky úrad pre bezpečnosť potravín (EFSA), ktorý bol založený nariadením 178/2002¹¹. Článok 24 nariadenia ustanovuje, že EFSA by mal mať na čele riadiacu radu, zloženú zo 14 členov menovaných Radou, po konzultácii s Európskym parlamentom, zo zoznamu vytvoreného Komisiou. Členovia rady budú menovaní tak, aby boli zabezpečené tie najvyššie štandardy kompetencie, široký rozsah príslušnej expertízy a v súlade s tým najširšia možná distribúcia v rámci Únie. Dňa 15. júla 2002 Rada menovala členov riadiacej rady.

Sťažnosť predložila Európska organizácia spotrebiteľov / *Bureau Européen des Unions de Consommateurs* (BEUC), ktorá sa domnievala, že Rada prijala nadmerný počet úradníkov. Tiež sa domnievala, že kandidáti boli prijímaní na základe štátnej príslušnosti a nie na základe kompetencie.

Rada uviedla, že skúsenosti v oblasti verejného sektoru nie sú určite irelevantné pri riadení európskeho nezávislého verejného orgánu, hlavne vzhľadom na to, že orgán má spolupracovať s členskými štátmi. Skúsenosti v oblasti verejnej správy boli výslovne uvedené v nariadení 178/2002 ako relevantné kritérium. Okrem toho, prijatí členovia mali veľmi široký rozsah odborných vedomostí. Preto zastávala Rada názor, že sťažovateľ nedokázal preukázať prípad nesprávneho úradného postupu.

Ombudsman uviedol, že prijímacia procedúra v tomto prípade ponechala veľkú časť rozhodovania Rade, a že revízia ombudsmana, pokiaľ ide o uplatňovanie takéhoto rozhodovania, je nevyhnutne obmedzená na ubezpečenie o tom, či je rozhodnutie poškvrnené porušením procedúry, alebo očividnými chybami v hodnotení. Ombudsman dospel k záveru, že v tomto prípade neexistoval žiaden dôkaz akýchkoľvek takýchto porušení predpisov alebo chýb.

¹¹

Nariadenie (ES) č. 178/2002 Európskeho parlamentu a Rady z 28. januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné princípy a požiadavky zákona o potravinách, ktorým sa zakladá Európsky úrad pre bezpečnosť potravín, a ktorým sa ustanovujú procedúry v otázkach bezpečnosti potravín, Ú.v. ES 2002 L 31/1.

PRÍSTUP K STANOVISKÁM PRÁVNEJ SLUŽBY

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 2371/2003/GG na Radu a Európsku úniu

Rada zamietla prístup verejnosti k stanovisku svojej právnej služby, odvolávajúc sa na výnimku súvisiacu s právnou pomocou v článku 4 ods. 2 druhá odrážka nariadenia 1049/2001¹². Sťažovateľ, výskumný pracovník Mníchovskej univerzity, zamietnutie napadol. Argumentoval, že výnimka sa na daný prípad nevzťahovala.

Podľa Rady by mohli byť stanoviská jej právnej služby, ak by boli zverejnené, použité na zinscenovanie právnych spochybení proti aktom Rady. Výsledná neistota týkajúca sa nezákonnosti legislatívnych aktov by mohla mať škodlivé dôsledky pre verejný záujem. Podľa stanoviska Rady je jediná možná interpretácia výnimky, že sa vzťahovala na všetky dokumenty obsahujúce právnu radu a akademický záujem sťažovateľa o zverejnenie informácií nepredstavoval prvoradý záujem verejnosti,

Ombudsman pripomenul, že v špeciálnej správe Európskemu parlamentu (1542/2000/(PB)SM, 12. decembra 2002), dospel k názoru, že právne stanoviská uvedené v kontexte možných budúcich súdnych konaní sú podobné komunikácii medzi právnikom a klientom. Preto by mali byť normálne vyňaté zo zverejnenia podľa článku 4 ods. 2 nariadenia 1049/2001. Na rozdiel od toho by sa stanoviská k návrhu legislatívy mali bežne stať dostupnými pre verejnosť, keď legislatívny proces dospel k záveru. Mali by byť vyňaté, len ak daná inštitúcia môže dokázať, že zverejňovanie informácií by mohlo vážne ovplyvniť jej rozhodovací proces, a že nedošlo k prvoradému záujmu verejnosti vo veci zverejnenia.

Pokiaľ ide o tento prípad, ombudsman si všimol, že Rada netvrdila, že právne stanovisko bolo vypracované v kontexte možných budúcich súdnych konaní. Rada tiež netvrdila, že stanovisko bolo vypracované v kontexte legislatívneho aktu. Ombudsman preto vypracoval návrh odporúčania, kde žiadal Radu, aby prehodnotila svoje rozhodnutie o zamietnutí prístupu.

Podrobné stanovisko Rady uvádzalo, že sa zdalo, že návrh odporúčania ombudsmana zbavuje výnimku akejkolvek dôležitosti. Podľa Rady nebolo rozdeľovanie právneho poradenstva do rôznych kategórií podporené zákonom, bolo umelé a nebralo na vedomie účel takéhoto poradenstva.

Dňa 23. novembra 2004 vyniesol Súd prvého stupňa svoj rozsudok v prípade T-84/03 (*Turco v. Rada*). V tomto rozsudku súd dospel k záveru, že Rada bola oprávnená zamietnuť prístup k právnym stanoviskám vypracovaným jej právnou službou (porovnaj hlavne odsek 62 a 74 rozsudku). Vo svetle tohto rozsudku a po tom, čo sťažovateľ dostal príležitosť predložiť svoje pripomienky, ombudsman prípad uzavrel so zistením, že nedošlo k žiadnemu nesprávnemu úradnému postupu.

3.1.3 Európska komisia

VYLÚČENIE Z PROJEKTU INFORMAČNEJ SPOLOČNOSTI

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 1876/2002/OV na Európsku komisiu

Holandská poradenská spoločnosť bola vyzvaná, aby sa pripojila ku konzorciu projektu v rámci 5. programu technológií informačnej spoločnosti, ktorý riadilo Generálne riaditeľstvo Komisie pre informačnú spoločnosť. Po tom, čo najskôr Komisia vydala kladné rozhodnutie o účasti spoločnosti v projekte a následne potom požiadala spoločnosť o ďalšie finančné záruky. Spoločnosť žiadosti

¹²

Nariadenie (ES) č. 1049/2001 Európskeho parlamentu a Rady z 30. mája 2001, ktoré sa týka verejného prístupu k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie, Ú. v. ES 2001 L 145/43.

vyhovela, ale Komisia, ktorá mala k dispozícii finančné údaje spoločnosti sedem a pol mesiaca, sa nakoniec rozhodla, že spoločnosť sa nemôže konzorcia zúčastniť. Toto rozhodnutie bolo prijaté deň pred predpokladaným dátumom podpisu zmluvy Komisiou.

Dňa 30. októbra 2002 spoločnosť predložila sťažnosť Európskemu ombudsmanovi, kde tvrdila, že Komisia by ju mala odškodniť vo výške EUR 96 000. Požadovaná kompenzácia korešpondovala so stratou príjmu, nákladmi na letenku na zrušené stretnutie, náklady na kuriéra, náklady na telefón a čas potrebný na prípravu zložky.

Vo svojom stanovisku k sťažnosti Komisia argumentovala, že veľké oneskorenie v rokovaní bolo v skutočnosti spôsobené predĺžením lehoty poskytnutej Komisiou, aby vyhovela potrebe konzorcia poskytovať požadované právne dokumenty, vrátane dokumentov sťažovateľa. Komisia ďalej konštatovala, že sťažovateľ neposkytol finančnú dokumentáciu požadovanú od dodávateľov, ako napríklad súvahy a výkazy ziskov a strát za určité roky, ktoré boli potrebné na dôkaz zdrojov sťažovateľa potrebných na realizáciu projektu.

Ombudsman vykonal dôkladné preskúmanie dokumentov predložených počas vyšetrovania. Dospel k záveru, že skutočnosť, že Komisia vyzvala sťažovateľa, aby predložil ďalšie finančné informácie, keď sedem a pol mesiaca vedela, aké informácie boli presne podané, predstavovala neprimerané oneskorenie a bola príkladom nesprávneho úradného postupu. V júni 2003 preto ombudsman navrhol Komisii priateľské riešenie. Navrhoval, aby Komisia vyplatila primeranú čiastku prostredníctvom kompenzácie. Vo svojom druhom stanovisku Komisia neposkytla žiadne nové dokumentárne dôkazy, ktoré by naznačili, že počas sedem a pol mesačného obdobia uvedeného sťažovateľom kontaktovala koordinátora projektu alebo sťažovateľa. Ombudsman preto znovu napísal Komisii v novembri 2003, aby zopakoval svoj návrh priateľského riešenia.

Vo svojom stanovisku k druhému návrhu Komisia zaslala nové dokumentárne dôkazy, konkrétne dva e-maily. Z e-mailov vyplynulo, že počas obdobia sedem a pol mesiaca Komisia v skutočnosti dvakrát kontaktovala koordinátora projektu so žiadosťou o doplňujúce finančné informácie potrebné na dokončenie kontraktu. Vo svojom rozhodnutí zo 17. júna 2004 sa ombudsman domnieval, že vzhľadom na tento nový dôkaz nebolo možné zachovať jeho skoršie predbežné zistenie o nesprávnom úradnom postupe, a že tento prípad by mal byť uzavretý so zistením, že nedošlo k žiadnemu nesprávnomu úradnému postupu.

Ombudsman však vydal ďalšiu poznámku, v ktorej uviedol, že dúfa, že v budúcnosti Komisia bude postupovať podporné dokumenty so svojim pôvodným stanoviskom k sťažnosti.

Ďalšia poznámka

Listom zo dňa 31. augusta 2004 Komisia informovala ombudsmana, že jej novo zavedený systém riadenia elektronických dokumentov zabezpečí efektívnejšie riadenie úplnej podpornej dokumentácie súvisiacej s prípadom. Konkrétne by mali doplňujúce funkcie systému elektronickej pošty umožňovať používateľom zároveň registrovať a zakladať ich e-maily. Následne by mala byť Komisia schopná vyhovieť žiadosti ombudsmana, a mala by lepšie spolupracovať s ombudsmanom pri včasnom a čo najefektívnejšom vybavovaní sťažností občanov.

TRANSPOZÍCIA SMERNÍC O POISTENÍ DO GRÉCKEHO PRÁVNEHO PORIADKU

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 841/2003/(FA)OV na Európsku komisiu

Grécka poisťovňa Intersalonika poskytovala pacientom, okrem iných služieb, dopravné prostriedky. V roku 2001 sa sťažovala na Komisiu, pretože jej sanitky a helikoptéry mali zakázané dopravovať pacientov, a to v dôsledku výhradného práva Gréckeho národného centra pre pohotovostnú pomoc (EKAB) na poskytovanie tohto druhu pomoci. Spoločnosť tvrdila, že grécke orgány nesprávne

transponovali smernice 84/641/EHS¹³ (ďalej len „smernica o pomoci“) a 92/49/EHS¹⁴. Komisia informovala sťažovateľa, že proti Grécku bolo začaté konanie vo veci porušovania predpisov, podľa článku 226¹⁵ Zmluvy o ES, ale že v nadväznosti na grécke právo budú konania vo veci porušovania predpisov uzavreté.

V apríli 2003 predložil sťažovateľ sťažnosť európskemu ombudsmanovi. Uvádza, že Komisia nedokázala zabezpečiť správnu transpozíciu smerníc o poistení do gréckej národnej legislatívy, hlavne s ohľadom na situáciu gréckych poisťovní pôsobiacich v Grécku, v porovnaní so spoločnosťami z iných členských štátov. Sťažovateľ tiež zdôraznil, v odpovedi z novembra 2001, že Komisia potvrdila, že na Air Intersalonika by sa nemali vzťahovať žiadne reštrikcie. Komisia uviedla, že „sa zdá byť opodstatneným preskúmať, prečo grécke orgány neudelili prevádzkovú licenciu spoločnosti Air Intersalonika“.

Vo svojom stanovisku k sťažnosti Komisia uviedla, že po upustení od konaní o porušovaní predpisov v marci 2002, sa zdalo, že neexistujú žiadne prekážky kladené asistenčným poisťovňami. Komisia tiež poukázala na to, že smernica o poistení predpokladá minimálny systém, ktorý umožňuje členským štátom, aby prijali prísnejšie ustanovenia pre spoločnosti, ktoré sú schválené ich vlastnými orgánmi.

Vo svojom rozhodnutí dospel ombudsman k záveru, že pri odpovedi na list sťažovateľa týkajúci sa zamietnutia licencií Komisia poskytla užitočné vysvetlenie príslušného právneho rámca. Pokiaľ ide o časť odpovede citovanej sťažovateľom, ombudsman uviedol, že sa zdalo, že Komisia sa domnievala, že uviedla užitočnú poznámku. Načrtla, čo by mohol sťažovateľ urobiť, a neprislúbila, čo urobí samotná Komisia, ale zdalo sa, že sťažovateľ toto vyjadrenie nesprávne pochopil v tom zmysle, že Komisia by sama začala vyšetovanie. Hoci ombudsman považoval za poľutovaniahodné, že Komisia nevyužila presnejšiu slovnú formuláciu, nebol zistený žiaden nesprávny úradný postup.

V máji 2004 zaslal sťažovateľ list ombudsmanovi, v ktorom mu poďakoval za rozhodnutie, ktoré mu umožnilo pochopiť, ako Komisia vybavovala jeho prípad, a upútal jeho pozornosť na možnosti, ktoré mal k dispozícii, aby mohol prijať ďalšie kroky v predmetných záležitostiach.

PORTUGALSKÁ LEGISLATÍVA O BÝČÍCH ZÁPASOCH

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 849/2003/JMA na Európsku komisiu

V septembri 2002 Európska komisia predložila formálnu sťažnosť na portugalské orgány. Sťažnosť sa týkala novo prijatej portugalskej legislatívy, ktorá legalizovala španielsky typ býčích zápasov, v ktorých je býk na konci predstavenia zabitý.

Sťažovateľ následne dostal oznámenie od Generálneho riaditeľstva pre zdravie a ochranu spotrebiteľa, ktoré ho informovalo o zámere Komisie uzavrieť prípad z dôvodov, že neexistoval dostatočný právny základ na začatie konania proti portugalským úradom vo veci porušovania predpisov.

¹³ Smernica Rady 84/641/EHS z 10. decembra 1984, ktorou sa mení, hlavne pokiaľ ide o turistickú pomoc, prvá smernica (73/239/EHS) o koordinácii zákonov, predpisov a administratívnych ustanovení súvisiacich so začatím a vykonávaním podnikania v oblasti priameho poistenia, iného ako životné poistenie, Ú.v. ES 1984 L 339/21.

¹⁴ Smernica Rady 92/49/EHS z 18. júna 1992 o koordinácii zákonov, predpisov a administratívnych ujednaní súvisiacich s priamym poistením, iným než životné poistenie, a ktorou sa menia smernice 73/239/EHS a 88/357/EHS (tretia smernica o neživotnom poistení), Ú.v. ES 1992 L 228/1.

¹⁵ Článok 226 Zmluvy o ES splnomocňuje Komisiu, aby začala konania proti členskému štátu s ohľadom na porušovania práva spoločenstva. Každý môže Komisii predložiť sťažnosť („sťažnosť podľa článku 226“) na členský štát vo veci akékoľvek štátneho opatrenia alebo správnej praxe, ktorú považuje za nekompatibilnú s právom Spoločenstva.

Vo svojej sťažnosti ombudsmanovi sťažovateľ tvrdil, že rozhodnutie Komisie uzavrieť jeho sťažnosť, riadne nezohľadňovalo existujúce predpisy Európskej únie, hlavne smernicu 93/119/ES¹⁶ o ochrane zvierat v čase porážky alebo zabíjania.

Komisia tvrdila, že dôkladne preskúmala sťažnosť. Na základe svojho vyšetrovania dospela k záveru, že obvinenia sťažovateľa neboli dostatočne odôvodnené, aby umožnili Komisii otvoriť voči Portugalsku konanie vo veci porušovania predpisov podľa článku 226¹⁷ Zmluvy o ES. Vyjadrila silné pochybnosti o tom, či sa protokol č. 33 Zmluvy, ktorý sa týka ochrany zvierat a starostlivosti o zvieratá, vzťahuje na býčie zápasy, ktoré ako predstavenie alebo zábava, spadajú mimo rozsah politik uvedených v protokole. Okrem toho, Komisia uviedla, že smernica Rady 93/119/ES sa nevzťahuje na zvieratá zabitú počas kultúrnych alebo športových podujatí.

Ombudsman zastával stanovisko, že rozhodnutie Komisie neviesť konanie vo veci porušovania a tak uzavrieť formálnu sťažnosť predloženú sťažovateľom, sa zdalo byť vecne rozumným.

Ombudsman si však všimol, že list Komisie sťažovateľovi, ktorým oznamuje svoj zámer uzavrieť prípad, mu neposkytoval žiadnu príležitosť predložiť svoje pripomienky. Ombudsman pripomenul oznámenie Komisie o vzťahoch „sťažovateľa podľa článku 226“¹⁸. To uvádza, že keď Komisia chce navrhnúť, aby sa neprijalo žiadne ďalšie opatrenie vo veci sťažnosti, vopred o tom poskytne sťažovateľovi oznámenie vo forme listu. Tento listu sa bude zakladať na dôvodoch, podľa ktorých Komisia navrhuje uzavretie prípadu, a vyzve sťažovateľa, aby v lehote štyroch týždňov predložil akékoľvek pripomienky. Vo svojom stanovisku Komisia ľutovala, že tak neurobila, ospravedlnila sa a vyzvala sťažovateľa, aby predložil akékoľvek ďalšie pripomienky, ktoré chcel predložiť.

PRÍSTUP K NÁVRHOM VYJADRENÍ SPOLOČNÉHO VÝBORU EURÓPSKEHO HOSPODÁRSKEHO PRIESTORU

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 900/2003/(IJH)TN na Európsku komisiu

Skupina producentov polyelektrolytov predložila sťažnosť týkajúcu sa toho, že Komisia zamietla potvrdzujúcu žiadosť podľa nariadenia 1049/2001¹⁹ o prístupe k návrhu vyhlásenia Spoločného výboru EHP (Európskeho hospodárskeho priestoru), ktoré sa týkalo dohody o EHP.

Sťažovateľ uviedol nasledovné obvinenia: právny základ Komisie pre zamietnutie, t.j. tretia odrážka článku 4 ods. 1(a) nariadenia, ktoré sa týka možného vážneho ohrozenia ochrany verejného záujmu, pokiaľ ide o medzinárodné vzťahy, bol v rozpore so základnou dedukciou sekretariátu EZVO (Európske združenie voľného obchodu), ktoré bolo založené na článku 4 ods. 3, ktorý sa týkal možného vážneho ohrozenia rozhodovacieho procesu inštitúcie; Komisia nedokázala vysvetliť, ako by uvoľnenie dokumentu mohlo vážne ohroziť proces rokovania a rozhodovaciu procedúru v Dohode o EHP; neinformovala sťažovateľa, že mal požiadať o kópiu dokumentu od autora, ktorým bola tretia strana; dostala do nerovnováhy záujmy, ktoré sú v hre, a porušila práva; Komisia nemala pravdu, keď sa domnievala, že dokument pochádzal zo sekretariátu EZVO; pričom predpokladala, že autorom je sekretariát EZVO, došlo ku konfliktu záujmov pri rozhodovaní o žiadosti o prístup, keďže sekretariát EZVO sa angažoval do konaní týkajúcich sa výnimiek zo súvisiacej legislatívy Spoločenstva; a nakoniec Komisia porušila právo sťažovateľa na obhajobu.

¹⁶ Smernica Rady 93/119/ES z 22. decembra 1993 o ochrane zvierat v čase porážky alebo zabitia, Ú.v. ES 1993 L 340/21.

¹⁷ Článok 226 Zmluvy o ES splnomocňuje Komisiu, aby začala konania proti členskému štátu s ohľadom na porušovania práva spoločenstva. Každý môže Komisii predložiť sťažnosť („sťažnosť podľa článku 226“) na členský štát vo veci akéhokoľvek štátneho opatrenia alebo administratívnej praxe, ktorú považuje za nekompatibilnú s právom spoločenstva.

¹⁸ Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu a európskemu ombudsmanovi o vzťahoch so sťažovateľom s ohľadom na porušenia práva Spoločenstva (KOM/2002/0141 v konečnom znení); Ú.v. ES 2002 C 244/5.

¹⁹ Nariadenie (ES) č. 1049/2001 Európskeho parlamentu a Rady z 30. mája 2001, ktoré sa týka prístupu verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie, Ú.v. ES 2001 L 145/43.

Komisia poskytla ombudsmanovi podrobnú reakciu na všetky obvinenia, ktoré ombudsman detailne analyzoval. Uviedol, že hoci dôvody sekretariátu EZVO pripomínali znenie článku 4 ods. 3, nezdalo sa to byť v rozpore s právnym základom, na ktorý sa odvolávala Komisia. Ombudsman nezistil žiadne pravidlo alebo princíp, ktorý by zaväzoval inštitúciu, aby informovala žiadateľa, aby sa obrátil so žiadosťou o prístup na autora. Nezistil žiadne porušovanie práv, pričom uvádzal, že pokiaľ ide o článok 4 ods. 1, zákonodarca Spoločenstva určil, že v prípade, keď zverejnenie dokumentu by mohlo vážne ohroziť verejný záujem, pokiaľ ide o medzinárodné vzťahy, tento záujem prevažuje nad akýmkoľvek záujmom verejnosti o zverejnenie dokumentu. Ombudsman sa domnieval, že vysvetlenie Komisie o autorstve, nie je v rozpore s právnym rámcom Dohody o EHP. Nezistil žiadne dôkazy, ktoré by naznačovali, že rozhodnutiu Komisie chýbala nestrannosť a nakoniec nezistil žiadne pravidlo alebo princíp, ktorý by žiadal, aby Komisia dala sťažovateľovi príležitosť na vyjadrenie jeho postoja k rozhodnutiu, ktoré prijme Spoločný výbor EHP.

Ombudsman podčiarkol, že keďže výnimky v článku 4 ods. 1 nepodliehajú prvoradému záujmu o zverejnenie, je mimoriadne dôležité, aby inštitúcie, pri odvolávaní sa na tento článok, jasne vysvetlili dôvody, prečo sa uplatňuje daná výnimka. Ombudsman sa domnieval, že Komisia tak urobila.

Vo svetle vyššie uvedenej analýzy ombudsman uzatvoril prípad so zistením, že nedošlo k žiadnemu nesprávnemu úradnému postupu.

PRÍSTUP K DOKUMENTOM O ROKOVANIACH SVETOVEJ OBCHODNEJ ORGANIZÁCIE

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 1286/2003/JMA na Európsku komisiu

Vo februári 2003 napísali „Priatelia Zeme“ Generálnemu riaditeľstvu Komisie, pričom žiadali o prístup k celému radu dokumentov, ktoré sa týkali prebiehajúcich rokovaní Svetovej obchodnej organizácie (WTO) o obchodovaní so službami v súlade s rozvojovou agendou z Dohy.

V apríli 2003 Komisia zamietla prístup k dokumentom z dôvodov, že zverejnenie požadovaných dokumentov ohrozí verejný záujem, pokiaľ ide o medzinárodné vzťahy, ako je uvedené v článku 4 ods.1 (a) nariadenia 1049/2001²⁰.

Vo svojej sťažnosti ombudsmanovi Priatelia Zeme tvrdili, že Komisia nedokázala (i) demonštrovať, že zverejnenie ohrozí ochranu verejného záujmu, (ii) obhájiť charakter rokovaní a (iii) zosúladiť záujmy zúčastnených strán.

Vo stojom stanovisku k sťažnosti sa Komisia domnievala, že žiadosť sťažovateľa o prístup k dokumentom vybavovala adekvátne, a to v počiatočnom aj potvrdzujúcom štádiu. Inštitúcia verila, že jej služby nepochybili vo svojej právnej interpretácii pojmu verejného záujmu, pokiaľ ide o medzinárodné vzťahy, a riadne ju aplikovali na tento prípad.

Ombudsman vo svojom rozhodnutí potvrdil, že obvyklá metóda rokovaní WTO tradične využívala dôvernú výmenu ponúk a protiponúk medzi rokujúcimi stranami. V tomto kontexte bolo vylúčené prezradenie týchto dokumentov tretím stranám, keďže by mohlo daný proces narušiť. Ombudsman sa preto domnieval, že nie je možné dospieť k záveru, že Komisia vykonala neprimerané hodnotenie pri rozhodovaní, že zverejnenie predmetných dokumentov mohlo ohroziť verejný záujem v oblasti medzinárodných vzťahov. Ombudsman uviedol, že zákonodarca Spoločenstva stanovil, v prípade, keď zverejnenie dokumentu by mohlo ohroziť verejný záujem, pokiaľ ide o medzinárodné vzťahy, tento záujem preváži akýkoľvek verejný záujem o zverejnenie dokumentu. Ombudsman sa preto nedomnieval, že argument sťažovateľa, že Komisia nebola schopná zosúladiť záujmy bol obhájiteľný.

²⁰

Smernica (ES) č. 1049/2001 Európskeho parlamentu a Rady z 30.mája 2001, ktorá sa týka prístupu verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie, Ú.v. ES 2001 L 145/43.

Hoci ombudsman nezistil žiaden nesprávny úradný postup zo strany Komisie, vydal ďalšiu poznámku. Domnieval sa, že aj keď obmedzenia prístupu verejnosti zavedené samotným charakterom rokovaní v rámci WTO boli zákonne akceptovateľné, Komisia by mala zohľadniť očakávania mnohých občanov týkajúce sa väčšej transparentnosti a otvorenosti v tejto dôležitej oblasti politiky, hlavne vzhľadom na uznanie významu transparentnosti v smerniciach a procedúrach WTO pre rokovania o obchodovaní v oblasti služieb. Transparentnosť sa nedá dosiahnuť celkovým vylúčením prístupu verejnosti k informáciám. Ombudsman uviedol, že by preto bolo vhodné, aby Komisia zvážila ďalšie prostriedky, na základe ktorých by mohli byť tieto rokovania otvorenejšie a transparentnejšie pre občanov, čím by umožnila prístup verejnosti k výmenám informácií medzi stranami.

PRÍSTUP K POTRAVINÁRSKEJ A VETERINÁRNEJ SPRÁVE O RUMUNSKU

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 1304/2003/(ADB)PB na Európsku komisiu

Sťažovateľka, zakladateľka nemeckej organizácie pre práva zvierat, požiadala o prístup k správe z misie založenej na návšteve Rumunska vykonanej Potravinárskym a veterinárnym úradom Komisie. Komisia jej poskytla prístup k tým častiam správy z misie, ktoré súviseli s vývoznými kontrolami, ale zamietla jej prístup k tým častiam, ktoré sa týkali rokovaní s EÚ o vstupe Rumunska. Komisia založila svoje zamietnutie na tretej odrážke (medzinárodné vzťahy) článku 4 ods. 1 (a) nariadenia 1049/2001²¹.

Sťažovateľka sa obrátila na ombudsmana, pričom tvrdila, že Komisia jej neprávom zamietla prístup k úplnej správe z misie. Argumentovala, že misia bola primárne zameraná na otázky „vývozu“ a uviedla, že správy „o vývoze“ boli vždy publikované.

Komisia naďalej namietala proti poskytnutiu prístupu k tým častiam správy z misie, ktoré sa týkali prístupových otázok. Uviedla, že kontrola v Rumunsku bola vykonávaná na dobrovoľnej báze, pod podmienkou, že výsledné správy nebudú publikované. Zverejnenie zistení týkajúcich sa pokroku Rumunska pri plnení noriem EÚ v oblasti bezpečnosti potravín a starostlivosti o zvieratá by mohlo zasahovať do prístupových rokovaní a vážne ovplyvniť vzťahy Komisie s rumunskými orgánmi. Mohlo by to ohroziť ich ochotu akceptovať takéto kontroly a spolupracovať s Komisiou. Okrem toho, existovalo riziko, že zverejnenie by mohlo byť kontraproduktívne, pretože by mohlo brániť ďalším návštevám Potravinárskeho a veterinárneho úradu v budúcnosti ešte pred prístupom.

Ombudsman sa domnieval, že Komisia bola oprávnená použiť výnimku, na ktorú sa odvolávala, aby zamietla prístup k určitým častiam správy o misii. Ombudsman tiež vydal ďalšiu poznámku. Uviedol, že v budúcnosti by bolo užitočné evidovať, pokiaľ je to prakticky možné, nedôverné informácie oddelene od dôverných informácií. To by hlavne zjednodušilo uplatňovanie povinnosti poskytovania čiastočného prístupu k dokumentom.

Ďalšia poznámka

Komisia následne informovala ombudsmana, že implementácia nariadenia 1049/2001 v skutočnosti viedla k jasnejšiemu oddeleniu dôverných a nedôverných dokumentov, hlavne v tých oddeleniach, ktoré dostávajú časté žiadosti o prístup k ich dokumentom. S ohľadom na Potravinársky a veterinárny úrad Komisia uviedla, že tento úrad obvykle oddeľuje správy z dvoch typov misií, ktoré vykonáva v kandidátskych krajinách. Správy z kontrol súvisiacich s vývozom sú bežne publikované na internete, pričom správy z misií v kontexte rozširovania zostávajú dôverné. Avšak, ak misia vykonaná v kontexte rozširovania identifikuje problémy súvisiace so schválenými vývoznými sektormi, je pripravovaná samostatná správa o týchto problémoch, ktorá je publikovaná na internete.

²¹

Nariadenie (ES) č. 1049/2001 Európskeho parlamentu a Rady z 30. mája 2001, ktoré sa týka prístupu verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie, Ú.v. ES 2001 L 145/43.

PRÍSTUP K SPRÁVE Z MISIE EURÓPSKEHO SOCIÁLNEHO FONDU

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 1481/2003/OV na Európsku komisiu

Belgická nezisková organizácia predložila Komisii žiadosť, na základe nariadenia 1049/2001²² o prístup k všetkým dokumentom súvisiacim s kontrolnou misiou týkajúcou sa priority 3 programu cieľa 3 v rámci Európskeho sociálneho fondu (ESF) vo flámskom regióne. Komisia zamietla prístup k požadovaným dokumentom na základe článku 4 ods. 2 tretia odrážka nariadenia, pretože sa týkali správy z kontroly o využívaní finančných prostriedkov EÚ vyplatených na projekt, o ktorom bol vedený spor s členským štátom. Potvrdzujúca žiadosť predložená sťažovateľom bola rovnako zamietnutá generálnym sekretariátom Komisie, ktorý dospel k záveru, že neexistoval prvoradý verejný záujem pri zverejnení požadovaného dokumentu, pretože záujem sťažovateľa bol súkromný, a nie verejný.

V júli 2003 sťažovateľ predložil sťažnosť Európskemu ombudsmanovi, pričom uvádzal, že Komisia by mala poskytnúť prístup k požadovaným dokumentom.

Komisia vo svojom stanovisku uviedla, že už dostala výfahy zo správy z kontroly týkajúcej sa jej vlastného projektu. Časti správy, ktoré neboli zverejnené, boli irelevantné, pokiaľ ide o projekt realizovaný sťažovateľom, pretože sa týkali iných projektov posudzovaných auditom a centrálného riadenia flámskou agentúrou ESF. Pokiaľ ide o dôvody zamietnutia úplného prístupu, Komisia uviedla, že zverejnenie správy v tomto štádiu by ohrozilo súčasné vyšetrovanie, pretože by mohlo spôsobiť zverejnenie predbežných zistení kontrolórov Komisie, na ktoré strany, u ktorých sa vykonáva audit, ešte neodpovedali. Komisia tiež zopakovala, že neexistoval prvoradý verejný záujem o zverejnenie správy. Stanovisko Komisie bolo predložené sťažovateľovi, ktorý ho nepripomienkoval.

Vo svojom rozhodnutí ombudsman zistil, že požadovaná správa jasne súvisela s činnosťami kontrol, vyšetrovaní a auditov, ako je uvedené v článku 4 ods. 2 nariadenia 1049/2001. Zdôraznil, že v čase, keď sťažovateľ predložil svoju žiadosť o prístup k správe z misie v marci 2003, Komisia naďalej vykonávala svoje kontrolné finančné vyšetrovanie vo flámskej agentúre ESF, ako je stanovené v článku 38 nariadenia 1260/1999²³. Komisia mala, v závislosti od odpovede flámskej agentúry ESF rozhodnúť, či má alebo nemá vykonať finančné korekcie podľa článku 4 nariadenia 448/2001²⁴. Komisia by tak mohla legitímne dospieť k stanovisku, že zverejnenie iných častí správy z misie by mohlo ohroziť ochranu účelu jej vyšetrovania. Za týchto okolností bola Komisia v súlade s precedenčným právom súdov Spoločenstva oprávnená zamietnuť prístup na základe článku 4 ods. 2, tretia odrážka nariadenia 1049/2001, pokiaľ neexistoval prvoradý verejný záujem o zverejnenie. Ombudsman sa domnieval, že sťažovateľ nedostatočne demonštroval, že by mohol existovať takýto záujem o zverejnenie ostatných častí správy, ktoré sa týkajú iných projektov. Preto nebol zistený žiaden prípad nesprávneho úradného postupu.

PROGRAM LEONARDO DA VINCI

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 221/2004/GG na Európsku komisiu

Nemecký konzultant odpovedal na výzvu o predloženie návrhov Európskej komisie v rámci programu Leonardo da Vinci, programu vytvoreného na propagáciu v oblasti celoživotného vzdelávania. Ale Komisia ho informovala, že jeho predbežný návrh nemohol byť vybraný, pretože

²² Nariadenie (ES) č. 1049/2001 Európskeho parlamentu a Rady z 30. mája 2001, ktoré sa týka prístupu verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie, Ú.v. ES 2001 L 145/43.

²³ Nariadenie Rady (ES) č. 1260/1999 z 21. júna 1999, ktorým sa ustanovujú všeobecné ustanovenia o štrukturálnych fondoch, Ú.v. ES 1999 L 161/1.

²⁴ Nariadenie Komisie (ES) č. 448/2001 z 2. marca 2001, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá pre implementáciu nariadenia Rady (ES) č. 1260/1999, pokiaľ ide o procedúru pri vykonávaní finančných korekcií k pomoci poskytnutej v rámci štrukturálnych fondov, Ú. v. ES 2001 L 64/13.

nesplnil konečný termín na predloženie. Sťažovateľ namietal proti tomuto rozhodnutiu, pričom tvrdil, že konečný termín splnil, pretože predbežný návrh zaslal doporučenou poštou deň pred konečným termínom. Žiadal, aby Komisia potvrdila, že jeho projekt bol predložený včas, inak sa obráti na súdy.

V ten istý deň sťažovateľ predložil kópiu tohto listu ombudsmanovi, pričom ho požiadal, aby preskúmal danú záležitosť. Ombudsman túto žiadosť zamietol (sťažnosť 33/2004/GG), pretože Komisia nemala dostatok času na posúdenie prípadu. O tri týždne neskôr sťažovateľ informoval ombudsmana, že chce svoju sťažnosť obnoviť. Tento list bol registrovaný ako nová sťažnosť, ktorú ombudsman považoval za prijateľnú, vzhľadom na to, že sa zdalo, že sťažovateľ medzitým nedostal žiadnu odpoveď.

Vo svojom stanovisku Komisia pripustila, že opakované prešetrenie prípadu dokázalo, že sťažovateľ mal pravdu. Na liste boli tri odtlačky poštovej pečiatky, pričom na jednej z nich Komisia založila svoj verdikt o neoprávnenosti, a táto sa ukázala byť pečaťou regionálneho poštového distribučného strediska a nie skutočným odtlačkom pečiatky poštového úradu. Komisia preto pripravila „správu o výnimke“, podľa ktorej bol na základe predbežného návrhu sťažovateľ vybraný, aby predložil kompletný návrh.

Ale sťažovateľ tento prístup neakceptoval, a to z dôvodov, že nedostal ten istý počet dní ako iní navrhovatelia predbežných návrhov. Komisia potvrdila, že šlo o prípad nerovného zaobchádzania a pripravila novú doplňujúcu správu o výnimke, ktorá poskytla sťažovateľovi ten istý počet dní na prípravu jeho kompletného návrhu.

Sťažovateľ s tým súhlasil. Zdôraznil však, že poukázal na to, že jeho znevýhodnenie bolo odstránené po tom, čo sa sťažoval po druhý raz. Okrem toho, tvrdil, že nemal k dispozícii také isté množstvo informácií, ako ostatní žiadatelia.

Ombudsman sa domnieval, že Komisia konala rýchlo a konštruktívne, aby napravila chybu, ku ktorej došlo. Pokiaľ ide o údajnú neschopnosť Komisie poskytnúť sťažovateľovi informácie, ombudsman sa domnieval, že to bolo nové obvinenie, ktoré sťažovateľ ešte Komisii nepredložil. Uviedol, že sťažovateľ mohol naďalej predložiť ďalšiu sťažnosť v prípade, že by tento nedostatok informácií podľa jeho názoru negatívne ovplyvnil rozhodnutie Komisie o jeho kompletnom návrhu. Pokiaľ ide o pôvodnú sťažnosť, ombudsman dospel k záveru, že nedošlo k žiadnemu nesprávne úradnému postupu.

VÝBEROVÉ KONANIE PRE PROJEKT EUROPEAID

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 326/2004/IP na Európsku komisiu

Konzorcium troch spoločností sa zúčastnilo výzvy o predloženie návrhov na projekt EuropeAid, ktorú vyhlásila Európska komisia v októbri 2003. Konzorcium nebolo uvedené v užšom výbere, pretože podľa Komisie nepredložilo všetky dokumenty požadované v oddieli 2.3.3 praktickej príručky. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti ombudsmanovi tvrdil, že Komisia neprávom nezaradila konzorcium do užšieho výberu žiadateľov, a že Komisia neodpovedala na jeho list zo dňa 9. januára 2004. Sťažovateľ tvrdil, že Komisia by mala opakovane zvážiť svoje rozhodnutie neuviesť konzorcium v užšom výbere žiadateľov, a že by mala objasniť obsah praktickej príručky, aby sa predišlo akejkoľvek interpretácii problémov v budúcnosti.

Na základe informácií získaných v priebehu vyšetrovania sa nezdalo, že by sťažovateľ poskytol Komisii všetky dokumenty požadované v časti 2.3.3 praktickej príručky. Ombudsman preto zastával názor, že Komisia poskytla rozumné vysvetlenie, prečo sa rozhodla nezaradiť konzorcium v užšom výbere. Pokiaľ ide o údajnú neschopnosť Komisie odpovedať na list sťažovateľa, inštitúcia potvrdila, že k oneskoreniu došlo pri vybavovaní listu, a ospravedlnila sa za to. Ombudsman sa domnieval,

že v súlade s Etickým kódexom pracovníka orgánov a inštitúcií EÚ²⁵, mala byť odpoveď na list adresovaný Komisii zaslaný v priebehu pätnástich dní odo dňa prijatia. V tomto prípade Komisia nekonala v súlade so svojimi vlastnými pravidlami. Ale keďže vyšlo najavo, že Komisia medzitým odpovedala na list sťažovateľa a ospravedlnila sa za oneskorenie, ku ktorému došlo, ombudsman dospel k záveru, že nie sú potrebné žiadne ďalšie vyšetrovania.

Pokiaľ ide o prvú sťažnosť sťažovateľa, ombudsman sa domnieval, že keďže Komisia poskytla rozumné vyjadrenia o dôvodoch, prečo sa rozhodla nezaradiť konzorcium do užšieho výberu, nezdalo sa byť potrebným zaoberať sa týmto bodom. Pokiaľ ide o druhú sťažnosť sťažovateľa, ombudsman dospel k záveru, že obsah časti 2.3.3 praktickej príručky sa nezdá byť nejasným, a že Komisia poskytla primerané vysvetlenie svojej interpretácie týchto pravidiel.

ÚDAJNÉ NESPRÁVNE VYBAVOVANIE SŤAŽNOSTÍ VO VECI PORUŠOVANIA PREDPISOV

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 480/2004/TN na Európsku komisiu

Združenie „The Lecturers' Employment Advice and Action Fellowship“ (LEAF) sa sťažovalo ombudsmanovi na nesprávny úradný postup Komisie pri vybavovaní dvoch sťažností podľa článku 226²⁶. LEAF tvrdil, okrem iného, že Komisia preukázala úplné ignorovanie závažnosti sťažností a nedokázala uviesť do platnosti ochranu plánovanú smernicou o nadobudnutých právach (77/187/EHS²⁷).

Ombudsman uviedol, že sťažnosti LEAF podľa článku 226 Komisia tvrdili, že Spojené kráľovstvo nedokázalo správne implementovať smernicu o nadobudnutých právach. Ombudsman zistil, že Komisia poskytla jasné a rozumné dôvody svojho rozhodnutia nepokračovať v konaniach vo veci porušovania predpisov proti Spojenému kráľovstvu.

V odozve na špecifické obvinenia sťažovateľa v sťažnosti Komisii, ktoré sa týkali rozhodnutia o tejto otázke národným súdom v Spojenom kráľovstve, ombudsman uviedol argument Komisie, že účelom procedúry článku 226 nie je slúžiť ako ďalší prostriedok odvolania sa alebo revízie rozsudkov prijatých národnými súdmi. Ombudsman pochopil, že LEAF sa rozhodol nepokračovať vo veci v rámci národných súdov využitím možnosti odvolania sa. Preto sa domnieval, že Komisia mala rozumné dôvody pre svoje rozhodnutie nepokračovať v konaniach vo veci porušovania predpisov proti Spojenému kráľovstvu na základe tohto obvinenia.

Po analyzovaní všetkých argumentov LEAF ombudsman nezistil žiaden nesprávny úradný postup Komisie pri vybavovaní sťažností podľa článku 226. Potvrdil extenzívne vysvetlenia poskytnuté Komisiou v tomto ohľade. Napriek tomu zistil, že základné dôvody jej rozhodnutia uzavrieť dve sťažnosti podľa článku 226 mohli byť vyjadrené sťažovateľovi priamejším a pochopiteľnejším spôsobom. Preto považoval za vhodné vysloviť nasledovnú ďalšiu poznámku:

S cieľom udržiavať dobré vzťahy medzi Komisiou a občanmi ombudsman navrhuje, aby sa Komisia v budúcnosti snažila o vysvetlenie dôvodu alebo dôvodov rozhodnutí uzavrieť sťažnosti podľa článku 226, čo možno najpochopiteľnejším a najpriamejším spôsobom.

²⁵ Ú.v. ES 2000 L 308 s. 26-34.

²⁶ Článok 226 Zmluvy o ES splnomocňuje Komisiu, aby začala konania proti členskému štátu s ohľadom na porušovania zákonov spoločenstva. Každý môže Komisii predložiť sťažnosť („sťažnosť podľa článku 226“) na členský štát vo veci akéhokoľvek štátneho opatrenia alebo správnej praxe, ktorú považuje za nekompatibilnú s právom spoločenstva.

²⁷ Smernica Rady 77/187/EHS zo 14. februára 1977 o aproximácii zákonov členských štátov súvisiacich s ochranou práv zamestnancov v prípade presídlení prevádzok, podnikov alebo častí podnikov, Ú.v. ES 1977 L 61/26.

PRÍSTUP K HODNOTENIU ROZPOČTOVEJ SITUÁCIE NEMECKA

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 1044/2004/GG na Európsku komisiu

Výskumní pracovníci pracujúci v Stredisku pre európske politické štúdiá (CEPS) v Bruseli žiadali o prístup k dokumentu Komisie, ktorý sa týkal Európskeho paktu stability a rastu. Predmetným dokumentom bolo odporúčanie Komisie pre rozhodnutie Rady, ktorým sa Nemecku oznamovalo, aby prijalo opatrenia pre zníženie deficitu potrebného na nápravu situácie nadmerného deficitu. Komisia žiadosť o prístup k dokumentu zamietla z dôvodov, že jeho zverejnenie by ohrozilo ochranu hospodárskych a finančných politík Nemecka. Tiež vylúčila možnosť čiastočného prístupu k dokumentom.

Vo svojej sťažnosti ombudsmanovi sťažovateľ namietal voči tomuto zamietnutiu, pričom zdôrazňoval, že ako akademický pracovník zaoberajúci sa hospodárskymi a inštitucionálnymi pokrokmi na úrovni EÚ potreboval mať prístup ku všetkým dôležitým zdrojom. Uviedol, že Komisia uverejnila obsah svojho odporúčania v tlačovej správe, a že ak odporúčanie neobsahuje žiadne doplňujúce informácie, nechápe, prečo by nemohlo byť zverejnené. Ak však odporúčanie obsahuje iné - v podstate negatívnejšie - informácie o verejných financiách Nemecka, potom Komisia zatajovala informácie všeobecného verejného záujmu a prípadne nesprávne informovala verejnosť.

Komisia vo svojom stanovisku uviedla, že všetky finančné a hospodárske údaje, ktoré brala do úvahy vo svojom odporúčaní, už boli verejne známymi prostredníctvom tlačovej správy, a že technické hodnotenia programov stability a konferenčných programov boli dostupné na internete. Ale samotné odporúčanie nebolo uverejnené, aby sa ochránila dôvernosť úvah Komisie na túto citlivú tému. Dôvodové memorandum k odporúčaniam obsahovalo vlastné hodnotenie rozpočtovej situácie Nemecka. Komisia tvrdila, že úplné zverejnenie odporúčania by mohlo viesť k negatívnemu vnímaniu finančnými trhmi a mohlo by brániť rozpočtovej konsolidácii. Preto by mohlo nepriaznivo ovplyvniť finančnú a hospodársku politiku Nemecka. Komisia dodala, že pred verejnosťou neboli zatajené žiadne relevantné makroekonomické informácie, a že legitímny vedecký záujem sťažovateľa nebol ovplyvnený.

Ombudsman uviedol, že samotná skutočnosť odporúčania, v ktorom Nemecko bolo upozornené, aby prijalo opatrenia na zníženie deficitu, muselo ovplyvniť jeho vnímanie finančnými trhmi. Domnieval sa však, že stanovisko Komisie, že zverejnenie úvah, ktorá je základom jej odporúčania, by mohlo naďalej viesť k negatívnemu vnímaniu, sa nezdá byť nerozumným. Tiež uviedol, že keďže Komisia vylúčila čiastočný prístup k dokumentu, a keďže sťažovateľ nepredložil túto otázku vo svojej sťažnosti, nebolo nutné sa zaoberať otázkou čiastočného prístupu. Na základe týchto úvah ombudsman dospel k záveru, že nedošlo k žiadnemu nesprávnemu úradnému postupu zo strany Komisie.

3.1.4 Európsky úrad pre výber pracovníkov (EPSO)

ÚDAJNÝ NEDOSTATOK ODÔVODNENÝCH VYSVETLENÍ VO VÝBEROVOM KONANÍ

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 1110/2003/ELB na Európsky úrad pre výber pracovníkov

Sťažovateľka bola vylúčená zo súťaže KOM/A/3/02 kvôli tomu, že jej známky v predbežnom výberovom teste s možnosťou viacerých odpovedí boli nedostatočné. Napadla odpoveď výberovej rady v troch prípadoch. Uvádzala, že Európsky úrad pre výber pracovníkov (EPSO) jej neposkytol logické vysvetlenie správnych odpovedí na sporné otázky.

Podľa EPSO výberová rada dôsledne a pozorne preskúmala pripomienky sťažovateľky k sporným otázkam, ako aj k obsahu a zneniu otázok, a to pred rozhodnutím ich obhajovania.

Ombudsman uviedol, že sťažovateľka bola informovaná o známke, ktorá jej bola udelená, že dostala kópiu svojho vlastného oznámkovaného testu, a že bola informovaná o tom, čo výberová komisia považovala za správne odpovede na sporné otázky. Ombudsman tiež uviedol, že sťažovateľka neakceptovala stanovisko výberovej komisie k správnym odpovediam na sporné otázky. Ombudsman však pripomenul, že oznámenie známok získaných v rôznych testoch predstavuje, podľa precedenčného práva²⁸, adekvátne uvedenie dôvodov, na ktorých sa zakladajú rozhodnutia výberovej komisie. Okrem toho, ombudsman sa nedomnieval, že sťažovateľka predložila v priebehu vyšetovania dôkaz, ktorý by dokazoval, že výberová rada konala neprimerane, alebo že pri určovaní správnych odpovedí na sporné otázky s možnosťou viacerých odpovedí inak konala mimo rámec svojej právnej spôsobilosti. Ombudsman preto nezistil žiaden nesprávny úradný postup.

3.2 PRÍPADY VYRIEŠENÉ INŠTITÚCIOU

3.2.1 Európsky parlament

ROZHODNUTIE VÝBEROVEJ KOMISIE VO VECI PRIHLÁŠKY

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 1600/2003/ADB na Európsky parlament

Talianský policajt požiadal o účasť v otvorenej súťaži PE/22/D²⁹ pri náboře zručných zamestnancov v oblasti všeobecnej bezpečnosti. Jeho žiadosť bola zamietnutá, pretože výberová komisia sa domnievala, že nemá požadované trojročné skúsenosti vo verejnom alebo súkromnom sektore všeobecnej bezpečnosti. Kandidát preto dvakrát kontaktoval Parlament, aby zdôraznil, že jeho takmer päťročné skúsenosti policajta by mali vyhovovať kritériám stanoveným v oznámení o súťaži. Keďže nedostal odpoveď od Parlamentu sťažovateľ predložil sťažnosť ombudsmanovi, kde sa sťažoval na jeho vylúčenie z otvorenej súťaže.

Parlament informoval ombudsmana, že krátko po tom, čo otvoril svoje vyšetovanie, výberová komisia žiadosť sťažovateľa opakovane vyšetřila a rozhodla sa ho pripustiť do nasledovného štádia výberovej procedúry.

Služby ombudsmana kontaktovali sťažovateľa, ktorý deklaroval, že prípad bol Parlamentom uzavretý k jeho úplnej spokojnosti. Ombudsman sa preto domnieval, že Parlament prijal potrebné kroky na vyriešenie tohto prípadu.

²⁸ Pozri prípad C-254/95, *Parlament v. Innamorati*, [1996] ECR I-3423.

²⁹ Ú.v. ES 2002 C 303 A.

3.2.2 Európska komisia

NEPLATENIE ZA SLUŽBY

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 1949/2003/(TN)(IJH)TN na Európsku komisiu

Sťažnosť sa týkala údajného neplatenia za služby vykonávané podľa pokynov Štatistického úradu Európskych spoločenstiev (Eurostat), čo je služba Komisie. Podľa pokynov Eurostatu sťažovateľ vykonal globálne hodnotenie štatistického systému v Kazachstane. Zmluvy boli formálne uzavreté s organizáciou *CESD-Communautaire*, ale smernice boli ustanovené Eurostatom, a všetky hlásenia boli podávané Eurostatu. Eurostat schválil pracovnú správu sťažovateľa v auguste 2003, ale sťažovateľ ešte v čase predloženia svojej sťažnosti v októbri 2004 nedostal zaplatené. Sťažovateľ mal podozrenie, že v dôsledku problémov v rámci Eurostatu boli jeho platby organizácii *CESD-Communautaire* zablokované. Sťažovateľ uvádzal, že Komisia nedokázala zabezpečiť platbu za služby, ktoré poskytol vo vzťahu k určitým zmluvám. Sťažovateľ sa domáhal, že by mal dostať neuhradenú platbu za svoje služby.

Vo svojom stanovisku predloženom v januári 2004 Komisia zdôraznila, že nebola so sťažovateľom v zmluvnom vzťahu. Podľa Komisie mohla organizácia *CESD-Communautaire* v danom čase naďalej predkladať faktúry v rámci predmetných zmlúv. Faktúry predložené sťažovateľovi organizáciou *CESD-Communautaire*, do dátumu vypracovania stanoviska Komisie ombudsmanovi, boli uhradené bez omeškania na bankový účet organizácie *CESD-Communautaire* dňa 29. decembra 2003.

V apríli 2004 sťažovateľ informoval služby ombudsmana, že dostal hlavnú časť peňazí, ktoré mu boli dlžené, a že platba zvyšku podliehala určitým otázkam, ktoré sa riešili medzi ním a organizáciou *CESD-Communautaire*. Sťažovateľ sa preto domnieval, že jeho sťažnosť týkajúca sa Komisie dospela k uspokojivému záveru.

Ombudsman zistil, že Komisia prijala potrebné kroky na vyriešenie danej záležitosti, a tým sťažovateľa uspokojila.

NEVYPLATENIE GRANTU

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 2124/2003/ADB na Európsku komisiu

Nemecký štátny príslušník sa sťažoval ombudsmanovi v mene spoločnosti IBC SOLAR AG. Táto spoločnosť bola účastníkom spoločného podniku nazývaného CIESMA (*Centre International d'Energie Solaire Morocco-Allemand*), ktorý bol príjemcom grantu poskytnutého v máji 1998 Európskou komisiou v rámci programu ECIP, linka 4. Grant predstavovala 75 626 eur. CIESMA už dostala 37 813 eur. Sťažovateľ uvádzal, že napriek opakovaným kontaktom s Komisiou a hoci boli všetky podporné dokumenty zaslané v auguste 2001, nevyplatená čiastka ešte stále nebola podniku CIESMA vyplatená do novembra 2003.

Sťažovateľ sa domáhal vyplatenia nevyplatennej čiastky.

Komisia informovala ombudsmana, že program ECIP bol finančným inštrumentom, ktorý dala k dispozícii a riadila Komisia decentralizovaným spôsobom prostredníctvom siete finančných inštitúcií. V rámci tohto programu Komisia podpísala kontrakt s nemeckou bankou, ktorá zasa podpísala kontrakt s podnikom CIESMA. Predpokladalo sa, že banka zrealizuje druhú úhradu predpokladanú v kontrakte s podnikom CIESMA po overení záverečnej správy o projekte a jej akceptovaní Komisiou. V júni 2003, po tom, čo Komisia akceptovala záverečnú správu, informovala banku, že by sa mala zrealizovať daná platba. Ďalšie kontakty sa zrealizovali v júli

2003 a októbri 2003. V novembri 2003 banka informovala Komisiu, že sa bude realizovať záverečná platba. Banka zrealizovala záverečnú platbu dňa 5. decembra 2003.

Sťažovateľ deklaroval, že tento prípad bol vyriešený k jeho úplnej spokojnosti. Ombudsman sa preto domnieval, že Európska komisia prijala potrebné kroky na vyriešenie danej záležitosti.

PRÍSTUP K DOKUMENTOM, KTORÉ SA TÝKAJÚ PLÁNU ŽELEZNÍC

Zhrnutie rozhodnutí o sťažnostiach 2183/2003/(TN)(IJH)TN a 520/2004/TN na Európsku komisiu

Sťažnosť sa týkala žiadosti o prístup k určitým dokumentom súvisiacim so stanoviskom Komisie zaslanej Švédsku 24. apríla 2003 vo veci plánu rozvoja železnice „Botniabanan“ (linka Botnia). Po žiadosti o prístup k dokumentom zaslanej sťažovateľom sa daná záležitosť stala predmetom sťažnosti ombudsmanovi (sťažnosť 2183/2003/(TN)(IJH)TN) a Komisia následne sťažovateľovi zaslala dokumenty, o ktorých sa domnievala, že o ne bola požiadaná. Ale sťažovateľ nebol s dokumentmi, ktoré mu boli zaslané spokojný, a preto predložil ombudsmanovi novú sťažnosť. Sťažovateľ uvádzal, že Komisia mu neposkytla dokumenty, v ktorých bolo uvedené jej kritické hodnotenie plánu, a že neodpovedala na e-mail, v ktorom informoval o svojich stanoviskách týkajúcich sa danej záležitosti. Sťažovateľ uvádzal, že Komisia by mu mala poskytnúť prístup k dokumentom, ktoré obsahujú kritické zhodnotenie plánu Komisie.

Komisia tvrdila, že sa najskôr domnievala, že e-mail sťažovateľa by mal byť vybavovaný v rámci ďalších vyšetrovaní ombudsmana vo veci sťažnosti 2183/2003/(TN)(IJH)TN, a že preto nezasielala sťažovateľovi žiadnu priamu odpoveď. Komisia však po zvážení zaslala sťažovateľovi ďalšiu odpoveď, ku ktorej pripojila príslušné dokumenty.

Sťažovateľ po prijatí relevantných dokumentov informoval služby ombudsmana, že považuje danú záležitosť za vybavenú.

Ombudsman dospel k záveru, že Komisia prijala potrebné kroky na vyriešenie danej záležitosti, a tým sťažovateľa uspokojila.

ONESKORENÁ PLATBA ZA SLUŽBY

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 435/2004/GG na Európsku komisiu

Sťažovateľ, generálny riaditeľ malej nemeckej spoločnosti, ktorá sa špecializuje na IT elektroniku, tvrdil, že Komisia nezrealizovala žiadnu platbu s ohľadom na štyri faktúry, ktoré jej boli predložené v roku 2003, a to za prácu, ktorá bola vykonaná pre Komisiu. Podľa sťažovateľa predstavovala celková dlžná suma pre jeho spoločnosť 17 437 eur a sedem upomienok (z ktorých niektoré boli zaslané doporučenou poštou) nepriniesli žiadnu reakciu Komisie. Sťažovateľ požiadal ombudsmana o pomoc pri získaní platieb, ktoré boli splatné, aby predišiel nutnosti prepustiť zamestnancov a ďalej poškodiť svoju spoločnosť.

Komisia vo svojom stanovisku vysvetlila, že v dôsledku technických zmien v rozpočtových procedúrach vyplývajúcich z uplatňovania nového finančného nariadenia, preto bohužiaľ nedokázal ukončiť spracovanie faktúr sťažovateľa v lehote 60 dní, ktoré sú predpokladané na tento účel. Po reorganizácii oddelenia a vytvorení finančnej jednotky boli dané záležitosti znovu preskúmané. Štyri faktúry v celkovej výške 17 437 eur boli uhradené na konci februára 2004. Podľa názoru Komisie to znamenalo, že sťažnosť už nebola relevantná.

Dňa 21. júna 2004 sťažovateľ informoval služby ombudsmana, že daný prípad považuje za vyriešený.

Pri uzatváraní prípadu ombudsman uviedol ďalšie poznámky, v ktorých poznamenal, že prvé dve z relevantných faktúr boli Komisii predložené 11 a 10 mesiacov pred realizovaním platby. Uviedol, že by sa malo zvážiť, že malé a stredné podniky sú mimoriadne citlivé na dôsledok oneskorení platieb. Ombudsman preto vyzval Komisiu, aby zvážila možnosť uhradenia úrokov sťažovateľovi.

Ďalšia poznámka

Dňa 6. decembra 2004 Komisia informovala ombudsmana, že sa rozhodla uhradiť sťažovateľovi úrok vo výške EUR 387.

3.2.3 Európsky úrad pre boj proti podvodom

PRÍSTUP K DOKUMENTOM, KTORÉ SA TÝKAJÚ PRÍPADU NUKLEÁRNEJ BEZPEČNOSTI

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 220/2004/GG na Európsky úrad pre boj proti podvodom

Sťažovateľka, úradníčka Komisie, pracovala v Inštitúte pre transuránové prvky (ITU) v Karlsruhe, Nemecko. ITU je súčasťou Spoločného výskumného strediska (JRC), Generálneho riaditeľa Európskej komisie. Sťažovateľka bola zodpovedná za dopravu rádioaktívnych materiálov v rámci Jednotky jadrovej bezpečnosti a infraštruktúry ITU. - Uvádzajúc vážne neregulárnosti v práci ITU požiadala Komisiu, aby otvorila vyšetrovanie týkajúce sa ochrany pred radiáciou a dopravami rádioaktívnych materiálov. Uviedla celý rad obvinení, vrátane obvinenia, že zamestnanci, ktorí manipulujú s rádioaktívnymi materiálmi, neabsolvovali požadované školenie, a že rádioaktívne materiály boli zámerne dodávané ilegálne. Komisia postúpila záležitosť Európskemu úradu pre boj proti podvodom (OLAF), ktorý sťažovateľku vypočul a vykonal vyšetrovania.

V neskoršom štádiu konania sťažovateľka žiadala o prístup k celému radu dokumentov, ktoré sa týkali jej prípadu, ktoré viedli iné generálne riaditeľstvá Komisie a OLAF. Ale tieto žiadosti neboli podľa sťažovateľky riadne vybavované. Preto sa obrátila na ombudsmana. Ombudsman sa rozhodol zaregistrovať obvinenia sťažovateľky voči OLAF-u ako samostatnú sťažnosť, vzhľadom na to, že právom považuje OLAF za európsku inštitúciu. Ombudsman ďalej vyšetruje sťažnosť (101/2004/GG) na Európsku komisiu, ktorá sa tiež týka predmetu obvinení sťažovateľky, ktoré sa týkali ITU.

Vo svojej sťažnosti na OLAF sťažovateľka uvádzala, že OLAF jej nesprávne neposkytol prístup k dokumentom, a že nedokázal vybaviť jej žiadosť včas. Tvrdila, že dokumenty by mali byť poskytnuté, alebo že by mal OLAF vysvetliť, že niektoré z nich neexistujú. Ak by to nebolo možné, ombudsman, jeho zamestnanci alebo poslanci Európskeho parlamentu by mali dokumenty preskúmať.

Vo svojom stanovisku OLAF poukázal na to, že na žiadosť sťažovateľky odpovedal vyčerpávajúco. Sťažovateľke poskytol kópie troch dokumentov a vysvetlil, že iné dokumenty, o ktoré žiadala, neexistujú. OLAF však potvrdil, že odpovedal tri pracovné dni po uplynutí konečného termínu na odpoveď. Vysvetlil, že to bolo spôsobené skutočnosťou, že osoba zodpovedná za danú záležitosť bola práve menovaná na inú pozíciu, a mala celý rad nepredvídaných záležitostí, ktorými sa musela zaoberať. OLAF akceptoval, že by bolo lepšie, keby informoval sťažovateľku, že bude potrebné predĺženie konečného termínu. Uviedol, že medzitým zaslal kópiu svojej odpovede sťažovateľke.

Po prijatí kópie tejto odpovede a stanoviska OLAF-u sťažovateľka vyjadrila svoj názor, že jej sťažnosť na OLAF bola vybavená k jej spokojnosti. Za tento výsledok sa poďakovala ombudsmanovi. Ombudsman dospel k záveru, že OLAF prijal kroky k vyriešeniu danej záležitosti, a tým sťažovateľku uspokojil.

3.3 PRIATEĽSKÉ RIEŠENIA DOSIAHNUTÉ OMBUDSMANOM

PRÍSTUP K DOKUMENTOM, KTORÉ SA TÝKAJÚ OBCHODNÝCH ROKOVANÍ

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 415/2003/(IJH)TN na Európsku komisiu

Sťažovateľ, ktorý sa sťažoval v mene Podnikového observatória Európy, predložil žiadosť o prístup ku „všetkým dokumentom súvisiacim s prípravami Komisie na možné rokovania o multilaterálnom investičnom rámci vo WTO“ podľa nariadenia 1049/2001³⁰. Komisia zamietla prístup k dokumentom, čo definovala ako „internú prípravnú prácu pre návrh dokumentov pre proces rozvojovej agendy z Dohy vo WTO“. V odpovedi na potvrdzujúcu žiadosť sťažovateľa, v ktorej bolo objasnené, že žiadosť sa tiež týkala dokumentov z obdobia pred rokovaním v Dohe, Komisia definovala požadované dokumenty ako prípravnú prácu pre koncepčné dokumenty, ktoré sa zaviazala vytvoriť pre každú zo siedmych otázok spomenutých v ministerskej deklarácii z Doha. Pred ministerským stretnutím v Dohe neexistovali žiadne dokumenty, pretože v danom čase WTO nemal žiaden mandát, pokiaľ ide o multilaterálne investície. Komisia zamietla prístup k prípravným dokumentom na základe článku 4 ods. 1(a), pričom tvrdila, že publikovanie dokumentov by mohlo poškodiť manévrovací priestor pri rokovaní s tretími krajinami.

V sťažnosti ombudsmanovi bolo hlavným obvinením sťažovateľa, že Komisia príliš úzko definovala dokumenty, na ktoré sa vzťahovala jeho žiadosť o prístup. Tvrdil, že jeho žiadosť sa týkala dlhého zoznamu dokumentov, že neboli obmedzené na dokumenty súvisiace s koncepčnými dokladmi, a že vzhľadom na to, že Komisia viedla kampaň pre investičné rozhovory WTO prinajmenšom od roku 1999, niektoré z požadovaných dokumentov spadli do obdobia pred rokovaním v Dohe.

Komisia trvala na tom, že koncepčné dokumenty boli jedinými dokumentmi, ktoré sa týkali možných multilaterálnych investícií.

Ombudsman sa domnieval, že podľa článku 6 ods. 2 nariadenia 1049/2001 ak nie je žiadosť o prístup k dokumentom dostatočne presná, inštitúcia požiada žiadateľa, aby žiadosť objasnil, a žiadateľovi pri tom pomôže, napríklad poskytovaním informácií o používaní verejných registrov dokumentov. Ombudsman uviedol, že Komisia ani neodpovedala na zoznam kategórií dokumentov predložený sťažovateľom, ani ho neodkázala na verejný register dokumentov. Ombudsman sa domnieval, že táto skutočnosť môže byť považovaná za príklad nesprávneho úradného postupu. Preto navrhol priateľské riešenie, pričom Komisia by mala poskytnúť sťažovateľovi úplný zoznam existujúcich dokumentov, ktoré spadajú do kategórií uvedených sťažovateľom. Zoznam by mal tiež zahŕňať všetky existujúce dokumenty spred obdobia ministerskej konferencie v Dohe.

Vo svojej odpovedi Komisia vysvetlila, že rozšírila svoj prieskum a analyzovala každý dokument medzi koncom roka 1998 a ministerskou konferenciou v Dohe, a že vytvorila zoznam 296 dokumentov, ktoré ako dúfa, by mohli vyhovieť požiadavke ombudsmana.

Sťažovateľ vo svojich zisteniach vysvetlil, že mal za to, že bolo dosiahnuté priateľské riešenie, a že predloží novú žiadosť o prístup, založenú na danom zozname dokumentov predloženom Komisiou. Sťažovateľ sa ombudsmanovi poďakoval za jeho pomoc.

30

Nariadenie (ES) č. 1049/2001 Európskeho parlamentu a Rady z 30. mája 2001, ktoré sa týka prístupu verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie, Ú. v. ES 2001 L 145/43.

PRÍSTUP K VÝSLEDKOM SKÚŠKY Z DOPRAVNÝCH PREDPISOV

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 1320/2003/(ADB)ELB na Európsku komisiu

Sťažovateľ sa uchádzal o pomocnú pracovnú pozíciu vodiča Európskej komisie a bol vyzvaný, aby sa zúčastnil skúšky z dopravných predpisov organizovanej autoškoolou. Sťažovateľ bol informovaný, že túto skúšku nezložil. Neúspešne žiadal o poskytnutie svojich výsledkov, pretože bol presvedčený, že uspel, berúc do úvahy svoje šoférske skúsenosti, svoju kvalifikáciu a informácie, ktoré dostal od zamestnanca autoškoly.

Sťažovateľ tvrdil, že od Komisie dostal nedostatočné odpovede, a že hoci bol informovaný, že nebol medzi úspešnými kandidátmi, nikdy nebol informovaný o svojich skutočných výsledkoch v testoch. Sťažovateľ tvrdil, že Komisia by ho mala informovať o jeho výsledkoch v rôznych testoch, ako aj o počte úspešných kandidátov a ich výsledkoch.

Komisia vo svojom stanovisku vysvetlila, že riaditeľ autoškoly informoval Komisiu, že sťažovateľ a traja iní kandidáti neuspeli. Uviedla, že nedostala podrobnosti o každom hodnotení, ale len všeobecný výsledok a vyjadrenie, či kandidát testom prešiel, alebo neprešiel.

Vo svojich zisteniach sa sťažovateľ odvolal na rozdiely, ktoré zistil medzi vysvetleniami uvedené Komisiou v jej stanovisku a informáciami, ktoré získal počas stretnutia so zodpovedným úradníkom. Predmetný úradník informoval sťažovateľa, že Komisia dostala výsledky každého z piatich testov, ktoré predstavovali skúšku z dopravných predpisov. Úradník Komisie mal tento dokument na stretnutí so sebou. Ale keďže obsahoval výsledky všetkých kandidátov, odmietol sťažovateľovi dať jeho kópiu. Úradník ho však o jeho výsledkoch informoval ústne.

Ombudsman vykonal kontrolu spisu Komisie. Zdá sa, že výsledky kontroly dokazujú, že na rozdiel od informácií poskytnutých Komisiou v jej stanovisku, Komisia v skutočnosti dostala podrobnosti o hodnotení každého kandidáta. Ombudsman dospel k záveru, že hoci mala Komisia legitímne dôvody pre neoznámenie výsledkov ostatných kandidátov sťažovateľovi, Komisia nepredložila žiadne dôvody týkajúce sa toho, prečo by sťažovateľ nemal mať prístup k svojim vlastným výsledkom.

Ombudsman preto navrhol priateľské riešenie. Navrhol, aby Komisia znovu posúdila žiadosť sťažovateľa o prístup k jeho vlastným výsledkom, ktoré dosiahol v skúške z dopravných predpisov.

3.4 PRÍPADY UZAVRETÉ KRITICKOU POZNÁMKOU OMBUDSMANA

3.4.1 Európsky parlament

IMPLEMENTÁCIA PRAVIDIEL O FAJČENÍ

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 260/2003/OV na Európsky parlament

Úradníčka, ktorá pracuje pre Európsky parlament v Luxembursku, bola znepokojená fajčením v budovách Parlamentu. Podľa tejto úradníčky, osem rokov po tom, čo Parlament prijal interné predpisy o fajčení v jeho vlastných priestoroch (rozhodnutie generálneho tajomníka z 12. júla 1994), administratíva stále nedokázala implementovať a uplatňovať dané pravidlá vo všetkých priestoroch. Napísala od februára 1996 administratíve niekoľko listov o danej záležitosti. Ale boli podniknuté len veľmi drobné kroky.

Dňa 5. februára 2003 táto úradníčka predložila sťažnosť európskemu ombudsmanovi, v ktorej uviedla, že administratíva Parlamentu nedokázala implementovať a uplatňovať interné pravidlá o fajčení vo všetkých svojich priestoroch. Aby podporila svoj prípad, odvolala sa na rozhodnutie Komisie zo 16. júla 2003 o ochrane zamestnancov pred účinkom tabakového dymu, pričom dodala, že Parlament by mal tento príklad nasledovať³¹.

Vo svojom stanovisku k sťažnosti Parlament trval na tom, že jeho administratíva zaviedla všetky technické a administratívne opatrenia, aby zabezpečila, že dané pravidlá budú uplatňované. Medzi tieto opatrenia patrilo vyvesenie mnohých značiek „zákaz fajčenia“ a distribúcia početných oznámení o pravidlách zamestnancom a poslancom Parlamentu. Parlament však dodal, že „niektorí ľudia sa bohužiaľ necítia byť viazaní pravidlami a porušujú ich, bez ohľadu na snahy administratívy“. Zdôraznil, že „závisí od každého jednotlivca, aby konal zodpovedne a umožňoval fajčiarom a nefajčiarom žiť spoločne“. Ďalej poznamenal, že pravidlá, ktoré uplatňuje, nie sú radikálne odlišné od pravidiel ustanovených Komisiou.

Ombudsman vo svojom rozhodnutí zdôraznil, že Parlament prijatím pravidiel o fajčení vo svojich priestoroch a oznámením týchto pravidiel zamestnancom a poslancom v rôznych oznamoch tvoril medzi nefajčiarimi logické očakávania, že prijme adekvátne opatrenia na podporu efektívneho dodržiavania týchto pravidiel. Ombudsman sa ďalej domnieval, že vzhľadom na možné nepriaznivé zdravotné účinky vystavovania sa fajčeniu by mal Parlament venovať mimoriadnu pozornosť potrebe podpory efektívneho dodržiavania interných pravidiel o fajčení. Zdôraznil, že vystavenie zamestnancov fajčeniu na pracovisku vyvoláva potenciálne otázky právnej zodpovednosti. Hoci ombudsman uznal opatrenia, ktoré prijal Parlament, ombudsman nepovažoval jeho stanovisko, že je na každom jednotlivcovi, aby konal zodpovedne, za adekvátnu odpoveď na problémy nedodržiavania predpisov. Preto vydal kritickú poznámku.

Ďalšia poznámka

Dňa 13. júla 2004 prijalo Predsedníctvo Európskeho parlamentu rozhodnutie (PE 346.287/BUR), ktorým sa zaviedli nové pravidlá o fajčení v priestoroch Európskeho parlamentu. Článok 1 rozhodnutia, ktoré nadobudlo účinnosť v prvý deň legislatívneho obdobia 2004-2009, uvádza, že „cieľom inštitúcie bude dosiahnuť úplne nefajčiarske prostredie v jej budovách najneskôr do 1. januára 2007“. Rozhodnutie rovnako zavádza prechodné opatrenia do 1. januára 2007, ako

31

Pravidlá Komisie, ktoré z jej priestorov vytvárajú úplne nefajčiarske priestory, nadobudli účinnosť 1. mája 2004.

napríklad splnomocnenie zamestnancov bezpečnostných služieb vyvieš z priestorov Parlamentu akéhokoľvek jednotlivca, ktorý odmieta dodržiavať tieto pravidlá.

3.4.2 Rada Európskej únie

PRÍSTUP K OSOBNÝM SPISOM V PRÍPADE PREDČASNÉHO ODCHODU DO DÔCHODKU

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 2046/2003/GG na Radu Európskej únie

Úradník Rady chcel využiť opatrenia zavedené Radou s cieľom ponúknuť jej úradníkom mimoriadny predčasný odchod do dôchodku (*dégagement*) v kontexte modernizácie inštitúcie. Nariadenie Rady ustanovilo, že generálny sekretariát Rady by mal vybrať úradníkov, ktorým chce poskytnúť predčasný odchod do dôchodku, zo zoznamu žiadateľov, a to po porade so svojim spoločným výborom. Spoločný výbor sa skladá z rovnakého počtu zástupcov menovacieho orgánu a zamestnaneckého výboru. Podľa rozhodnutia, ktorým sa nariadenie vykonáva, zástupca generálneho tajomníka Rady mal zostaviť návrh zoznamu kandidátov, ktorý mal byť potom predložený spoločnému výboru na posúdenie.

Vo svojej sťažnosti ombudsmanovi sťažovateľ uviedol, že jeho žiadosť bola zamietnutá, ako aj jeho sťažnosť Rade. Kritizoval skutočnosť, že spoločnému výboru nebol daný prístup k osobným spisom žiadateľov, čo podľa jeho názoru spôsobilo, že spoločný výbor nebol schopný poskytnúť menovaciemu orgánu odôvodnené stanovisko. Tvrdil, že rozhodnutie, ktorým sa vykonáva nariadenie, by malo byť vyhlásené za neplatné. Ako podporný dokument sťažovateľ predložil nepodpísanú deklaráciu členov spoločného výboru. Podľa deklarácie členovia spoločného výboru niekoľkokrát žiadali o prístup k spisom, pod podmienkou súhlasu žiadateľa, ale takýto prístup bol kategoricky zamietnutý.

Rada vo svojom stanovisku tvrdila, že rozhodnutie bolo úplne v súlade s nariadením. Spoločný výbor mal všetky informácie, ktoré potreboval na posúdenie zoznamu kandidátov. Ale v súlade s nariadením 45/2001³² bolo potrebné, aby poskytnutím informácií nedošlo k prezradeniu osobných údajov.

Ombudsman akceptoval, že rozhodnutie bolo v súlade s nariadením Rady, pokiaľ bol zoznam úradníkov prijatý až po porade so spoločným výborom. Domnieval sa však, že aby mohol spoločný výbor sformulovať a vyjadriť svoje stanoviská užitočným spôsobom, mal mať všetky relevantné informácie. Inak by konzultácia bola púhou formalitou. Ombudsman si bol vedomý toho, že prístup k osobným údajom môže byť poskytnutý len v súlade s nariadením 45/2001. Ale akákoľvek prekážka kladená takémuto poskytnutiu bola vytvorená samotnou Radou, ktorá nedokázala informovať žiadateľov o tom, že ich osobné údaje by mohli byť predložené spoločnému výboru.

Ombudsman zakončil s tým, že Rada zamietnutím prístupu k spisom spoločnému výboru alebo nezabezpečením možnosti, že by mohol byť takýto prístup poskytnutý, nedala spoločnému výboru možnosť vyjadriť stanoviská užitočným spôsobom. Neschopnosť Rady riadne sa poradiť so spoločným výborom tak predstavovala prípad nesprávneho úradného postupu. Ombudsman preto vydal kritickú poznámku.

³²

Nariadenie (ES) č. 45/2001 Európskeho parlamentu a Rady z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov s ohľadom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov, Ú.v. ES 2001 L8/1.

3.4.3 Európska komisia

MENEJ VÝHODNÁ KLASIFIKÁCIA V DÔSLEDKU ONESKORENIA PRI NÁBORE ZAMESTNANCOV

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 1435/2002/GG na Európsku komisiu

Švédsky občan sa zúčastnil prijímacieho výberového konania pre nábor hlavných správcov a uspel v ňom. V júli 1999 bolo jeho meno zaradené do zoznamu náhradníkov. Do konca roka 1999 boli platné výhodné pravidlá pre prijímanie kandidátov z vtedajších nových členských štátov (Rakúsko, Fínsko a Švédsko), hlavne pokiaľ išlo o ich zaradenie do mzdových tried.

V decembri 1999 kandidát dostal ústne ponuky dvoch pracovných miest v Komisii. Akceptoval miesto v Luxemburgu na Generálnom riaditeľstve (GR) Informačná spoločnosť, pričom predpokladal, že Komisia vybaví potrebnú písomnú ponuku do konca roka. Ale ukázalo sa, že z daného miesta sa stalo prieskumné miesto, ktoré sa ešte len musí transformovať do trvalého pracovného miesta. Kandidát to prikladal internému nepochopeniu. O probléme bol informovaný, keď podľa neho bolo príliš neskoro, aby prijal druhú ponuku, ktorú dostal. Písomná ponuka bola nakoniec spísaná v máji 2000, a kandidát začal pracovať pre GR Informačná spoločnosť v septembri 2000. Komisia ho však zaradila do nižšej mzdovej triedy, než akú by bol dostal, keby sa boli použili výhodné pravidlá.

Vo svojej sťažnosti ombudsmanovi tento kandidát tvrdil, že osobám z toho istého zoznamu náhradníkov by sa malo dostať toho istého zaobchádzania. Domnieval sa, že Komisia mohla zrealizovať podmienenú ponuku pracovnoprávneho vzťahu pred ukončením výhodných pravidiel.

Komisia dospela k názoru, že so sťažovateľom sa zaobchádzalo presne tým istým spôsobom, ako so všetkými ostatnými kandidátmi vo výberových konaniach pri rozšírení po skončení roka 1999. Čo sa týka možnosti podmienenej ponuky, namietala, že takáto ponuka by mohla byť ponúknutá, len ak by bola pracovná pozícia formálne k dispozícii, čo nebolo pravdou v tomto prípade.

Keďže Komisia neprotestovala proti výpočtu sťažovateľovej udalosti, ombudsman sa domnieval, že sťažovateľ na základe okolností veril, že pri svojom prijímaní bude ťažiť z preferenčných pravidiel. Tiež sa domnieval, že prijímanie bolo oneskorené v dôsledku interného nepochopenia, ktoré znemožnilo sťažovateľovi prijať inú ponuku zamestnania. Ombudsman preto dospel k záveru, že rozhodnutie Komisie vo veci zaradenia sťažovateľa bolo nespravodlivé a predstavuje príklad nesprávneho úradného postupu. Vypracoval návrh priateľského riešenia, v ktorom vyzval Komisiu, aby zvažila opakované preskúmanie zaradenia sťažovateľa. Komisia zamietala tento návrh aj následný návrh odporúčania ombudsmana.

Ombudsman odsúdil postoj Komisie. Skutočnosť, že Komisia nepredložila žiadne pripomienky k údajnému internému nepochopeniu, nebola podľa jeho názoru v súlade s povinnosťami, ktoré právo EÚ zadáva inštitúciám Spoločenstva, pokiaľ ide o ich vzťahy s ombudsmanom a sťažovateľmi. Preto vydal kritickú poznámku.

NEDOSTAČNÉ ODÔVODNENIE PRERUŠENIA PLATIEB

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 1889/2002/GG na Európsku komisiu

Belgická spoločnosť uzatvorila zmluvu s Európskou komisiou v rámci programu Komisie pre výskum, technologický rozvoj a demonštráciu informačnej spoločnosti priateľskej voči užívateľom, takzvaného „programu IST“. Spoločnosť predložila projekt (ďalej len „projekt IST“) a Komisia súhlasila, že poskytne finančnú pomoc vo výške takmer EUR 450 000. Po tom, čo spoločnosť už

dostala dve úhrady, Komisia odmietla zrealizovať tretiu a štvrtú platbu. Uviedla, že už bol vydaný príkaz na vrátenie, a to po finančnom audite, ktorý sa týkal predchádzajúceho projektu, ktorý spoločnosť predložila Komisii (ďalej len „projekt Esprit“). Spoločnosť podala na Súd prvého stupňa odvolanie týkajúce sa „projektu Esprit“ a Komisia spoločnosť informovala, že platby pre nový kontrakt budú prerušené do prijatia rozhodnutia súdu.

Vo svojej sťažnosti ombudsmanovi spoločnosť tvrdila, že Komisia konala svojvoľne a jednostranne, a že zneužila svoju pozíciu sily. Uviedla, že dvaja úradníci Komisie vyslovene uviedli počas stretnutia, že Komisia sa nepokúsi o vymáhanie čiastok v rámci „projektu Esprit“ z platieb, ktoré majú byť realizované v rámci „projektu IST“.

Komisia nespochybnila, že platby boli prerušené z dôvodov, ktoré nesúviseli so „zmluvou o IST“. Tvrdila však, že bola oprávnená tak učiniť, pretože musela zabezpečiť ochranu finančných záujmov Spoločenstva. Odvolala sa na ustanovenie „zmluvy o IST“, ktoré ju oprávňovalo započítať čiastky, ktoré mali byť Spoločenstvu preplatené oproti čiastkam „akéhokoľvek druhu“.

Ombudsman sa domnieva, že nesprávny úradný postup je možné nájsť v prípadoch, ktoré sa týkajú plnenia povinností vyplývajúcich zo zmlúv uzatvorených inštitúciami a orgánmi EÚ. Keďže sa však tiež domnieva, že otázky údajného porušenia zmluvy môže efektívne riešiť len súd, obmedzil svoje vyšetrovanie v tomto prípade na skúmanie, či mu Komisia poskytla koherentný a logický výpočet právnych základov jej konania.

Po dôkladnom preskúmaní, ktoré zahŕňalo preskúmanie príslušného spisu Komisie a prijatie svedectva vedúceho jednotky Komisie, ombudsman dospel k záveru, že Komisia nepredložila úplne koherentné a primerané odôvodnenie svojho konania. Nebol presvedčený, že „čiastky akéhokoľvek druhu“ uvedené v príslušnom ustanovení „zmluvy IST“ sa môžu vzťahovať na čiastky súvisiace s iným kontraktom. Čo je ešte dôležitejšie, započítanie bolo vylúčené podľa zákona, ktorý sa vzťahoval na daný kontrakt, ak nárok bol predmetom vážneho sporu. Ombudsman sa domnieval, že to tak bolo v tomto prípade vzhľadom na to, že sťažovateľ neustále sponyboval nárok Komisie v rámci „projektu Esprit“, a nakoniec predložil prípad Súdu prvého stupňa. Okrem toho, ombudsman uviedol, že príslušné ustanovenie v „zmluve o IST“ Komisiu oprávňovalo za určitých okolností pristúpiť k zápočtu. Neumožňovalo jej však jednoducho prerušiť platby.

Komisia zamietla pokus ombudsmana o dosiahnutie priateľského riešenia a jeho následné odporúčanie. Vzhľadom na to, že nebolo jasné, aký krok by mal Európsky parlament vykonať, aby v tomto prípade pomohol ombudsmanovi a sťažovateľovi, ombudsman sa rozhodol Parlamentu nepredložiť špeciálnu správu. Preto vypracoval kritickú poznámku týkajúcu sa neschopnosti Komisie vysvetliť, na akom základe bola oprávnená prerušiť platby.

ZAMIETNUTIE PREPLATENIA NÁKLADOV NA SEKRETÁRSKE SLUŽBY

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 1986/2002/OV na Európsku komisiu

Holandský inštitút bol jedným z fór Európskej siete mestských fór za trvalo udržateľný rozvoj, čo bol program riadený Generálnym riaditeľstvom pre vzdelávanie a kultúru Komisie. Hoci sa mu dostalo ústneho uistenia Komisie, že náklady, ktoré mu vznikli pri poskytovaní sekretárskych služieb siete, budú preplatené, Komisia nakoniec jeho žiadosť zamietla. Inštitút sa obrátil na ombudsmana v novembri 2002, pričom podčiarkoval, že niekoľkokrát napísal Komisii a žiadal o uzatvorenie formálnej zmluvy o poskytovaní sekretárskej pomoci, ktorú poskytoval. Nárokované náklady inštitútu celkovo činili viac ako EUR 170 000.

Komisia tvrdila, že vždy rieši zmluvné záležitosti písomne. Tiež naznačila, že sťažovateľ bol ústne informovaný, že jeho návrh nie je možné vziať do úvahy. Hoci ľutovala absenciu písomnej odpovede na listy sťažovateľa, povedala, že znalosti sťažovateľa o obvyklých postupoch Komisie ho nemohli viesť k presvedčeniu, že Komisia vstúpila do záväzkov.

Ombudsman dospel k záveru, že to, že Komisia zamietla žiadosť o preplatenie, sa zdá byť nespravodlivé a zakladá sa na nejasných informáciách. Argument Komisie týkajúci sa predpokladanej znalosti obvyklých postupov sťažovateľom nebol podľa ombudsmana ani zákonný, ani presvedčivý. Hoci Komisia naznačila, že vždy rieši zmluvné vzťahy písomne, nedokázala poskytnúť písomnú odpoveď na listy sťažovateľa zo 4. júla a 7. októbra 1997. Ombudsman apeloval na Komisiu, aby zväžila svoj postoj, s cieľom dosiahnuť priateľské riešenie, dodávajúc, že by sa to týkalo len rozumnej ponuky, ktorá by mohla byť nižšia ako žiadaná čiastka. Keďže Komisia zamietla navrhované priateľské riešenie a následný návrh odporúčaní ombudsmana, že Komisia by mala inštitút odškodniť, ombudsman prípad uzavrel kritickou poznámkou.

Ďalšia poznámka

Komisia reagovala na kritickú poznámku v liste zo 17. novembra 2004, v ktorom uviedla, že ľutuje, že očakávania sťažovateľov neboli odpovedané písomne v primeranej časovej lehote a adekvátnym a jednoznačným spôsobom. Tiež poukázala na to, že princípy správneho úradného postupu, ktoré by mali jej služby rešpektovať, boli odvtedy načrtnuté jasnejšie v Etickom kódexe pracovníka orgánov a inštitúcií EÚ, ktorý bol prijatý Komisiou dňa 17. októbra 2000.

NEZAREGISTROVANIE SŤAŽNOSTÍ PODĽA ČLÁNKU 226

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 2007/2002/ADB na Európsku komisiu

Sťažovateľ, talianska organizácia, ktorá chráni talianskych pracovníkov, pozorne sledovala opatrenia, ktoré Taliansko prijalo, aby vyhovel rozsudku Súdneho dvora Európskych spoločenstiev, ktorý sa týkal sociálneho zabezpečenia pre migrujúcich pracovníkov³³. Sťažovateľ bol znepokojený výpočtom dôchodkov vyplácaných Talianskom dôchodcom, ktorí strávili časť svojho pracovného života v Taliansku, ale žijú v zahraničí.

Sťažovateľ predložil sťažnosť ombudsmanovi a tvrdil, že (i) Komisia nedokázala správne vybaviť jeho sťažnosť na Taliansko, (ii) že nedokázala prijať kroky voči Taliansku, a (iii) že poskytla nesprávne odpovede v rámci písomnej otázky, ktorú jej položil poslanec Európskeho parlamentu (MEP).

Komisia potvrdila, že hoci boli opakovane zaslané zaistovacie odpovede, na listy sťažovateľa, nebola pred februárom 2003 zaslaná žiadna odpoveď v súvislosti s podstatou. Komisia ďalej uviedla, že mohlo dôjsť k pochybnostiam o nutnosti registrovať listy sťažovateľa ako sťažnosti. Vzhľadom na oznámenie Komisie o vzťahoch so sťažovateľom s ohľadom na porušovanie práva Spoločenstva³⁴, Komisia uviedla, že takéto obavy by už nemali existovať. Komisia vysvetlila, že interpretácia rozsudku vyvolala rozsiahle diskusie v Komisii a s členskými štátmi. Domnievala sa, že jej služby a sťažovateľ odlišne interpretujú právo Spoločenstva, hlavne pokiaľ ide o situáciu tých dôchodcov, ktorí žijú v členskom štáte inom než Taliansko, ktorí majú nárok na dôchodok vyplácaný Talianskom. Komisia vo svojom liste sťažovateľovi zamietla tvrdenie sťažovateľa, že Komisia by mala intervenovať proti Taliansku. Komisia nakoniec uviedla, že nezdíela názor sťažovateľa, že jej odpoveď poslancovi Európskeho parlamentu bola chybná.

Ombudsman nezistil žiaden nesprávny úradný postup, pokiaľ ide o druhé a tretie obvinenie sťažovateľa, ktoré sa opierali o rozdielnu interpretáciu rozsudku. Pokiaľ ide o neschopnosť riadnej odozvy na listy sťažovateľa, ombudsman uviedol, že aj pred tým, ako Komisia prijala vyššie uvedené oznámenie, jej normálnou praxou bolo registrovať všetky sťažnosti, bez výnimky. Neschopnosť tak urobiť v prípade sťažovateľa predstavovala prípad nesprávneho úradného postupu. Vzhľadom na to, že tento aspekt prípadu sa dotýkal postupov súvisiacich so špecifickými udalosťami v minulosti,

³³ Prípady C-132/96, *Antonio Stinco a Ciro Panfilo v. Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)*, [1998] ECR I-5225.

³⁴ Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu a Európskemu ombudsmanovi o vzťahoch so sťažovateľom s ohľadom na porušovanie práva Spoločenstva (KOM/2002/0141 v konečnom znení); Ú.v. ES 2002 C 244/5.

nebolo vhodné snažiť sa o priateľské riešenie danej záležitosti. Ombudsman preto Komisii adresoval kritickú poznámku.

VYBAVOVANIE SŤAŽNOSTI TÝKAJÚCEJ SA ŠTÁTNEJ POMOCI

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 2185/2002/IP na Európsku komisiu

Sťažovateľ podal na Komisiu dve sťažnosti, a to dňa 17. apríla 2000 a 22. mája 2002, ktoré sa týkali štátnej pomoci poskytnutej portugalskou vládou portugalským spoločnostiam zaoberajúcim sa balením potravín. Vo svojej sťažnosti ombudsmanovi sťažovateľ uviedol, že Komisia nedokázala riadne vybaviť jeho sťažnosť podanú dňa 17. apríla 2000 a potvrdiť prijatie jeho sťažnosti z 22. mája 2002.

Pokiaľ ide o prvú sťažnosť, Komisia vysvetlila, že jej služby kontaktovali portugalské orgány a požiadali o objasnenie príslušnej záležitosti. Po odpovedi portugalských orgánov bol zväzok týkajúci sa štátnej pomoci otvorený v januári 2001. V júli 2001 Komisia požiadala portugalské orgány o ďalšie informácie. Pokiaľ ide o druhú sťažnosť, Komisia otvorila zväzok v septembri 2002 a v novembri 2002 požiadala portugalské orgány o informácie. Nedostala však žiadnu odpoveď. Komisia sa ospravedlnila za neschopnosť potvrdiť prijatie listu sťažovateľa zo dňa 22. mája 2002.

V júli 2003 ombudsman napísal Komisii. Požiadal ju, aby ho informovala o tom, či dostala odpoveď od portugalských orgánov na žiadosti o informácie z júla 2001 a novembra 2002. Ak takúto odpoveď nedostala, požiadal, aby Komisia tiež vysvetlila, aké kroky podnikla, alebo chce podniknúť, aby získala požadované informácie.

Pokiaľ ide o prvú sťažnosť, Komisia odpovedala, že portugalské orgány ju informovali, že portugalská tlač uverejnila informácie o možnom predaji podielu v predmetnej spoločnosti regionálnou vládou Azorských ostrovov. Portugalské orgány by mali pokračovať ďalej v tejto záležitosti a mali by Komisiu neustále informovať.

Pokiaľ ide o druhú sťažnosť, portugalské orgány predložili ďalšie informácie Komisii v júni 2003. Na základe daných informácií Komisia považovala za potrebné požadovať od portugalských orgánov doplnujúce informácie dňa 18. júla 2003.

Dňa 24. novembra 2003 ombudsman napísal ďalší list Komisii, v ktorom požiadal inštitúciu, aby vysvetlila, aké opatrenia prijala, aby získala informácie od portugalských orgánov. Tiež požiadal Komisiu, aby skomentovala tvrdenie sťažovateľa, uvedené v jeho pripomienkach, že inštitúcia by mala začať konanie voči Portugalsku vo veci porušovania predpisov.

Komisia odpovedala, že uskutočnila vyšetrovanie prvej sťažnosti na základe najnovších informácií poskytnutých portugalskými orgánmi. Pokiaľ ide o druhú sťažnosť, Komisia si vyžiadala od portugalských orgánov ďalšie informácie v júli 2003. Okrem toho, inštitúcia zdôraznila, že oboma zväzkami sa zaoberala podľa postupov platných pre prípady týkajúce sa štátnej pomoci. Otázka nadnesená sťažovateľom, ktorá sa týkala príležitosti začať konanie proti Portugalsku podľa článku 226³⁵ Zmluvy o ES, preto nebola relevantná.

Sťažovateľ uviedol, že v dôsledku intervencie ombudsmana služby Komisie učinili kroky vo veci jeho sťažnosti.

Ombudsman vo svojom rozhodnutí učinil kritickú poznámku voči Komisii. Zastával stanovisko, že Komisia nepredložila, napriek špecifickej otázke ombudsmana v danom zmysle, žiadne presvedčivé

³⁵

Článok 226 Zmluvy o ES splnomocňuje Komisiu, aby začala konania proti členskému štátu s ohľadom na porušovania práva Spoločenstva. Každý môže Komisii predložiť sťažnosť („sťažnosť podľa článku 226“) na členský štát vo veci akékoľvek štátneho opatrenia alebo správnej praxe, ktorú považuje za nekompatibilnú s právom Spoločenstva.

vysvetlenie, pokiaľ ide o to, prečo počas takmer dvoch rokov neučinila žiadne kroky s ohľadom na neschopnosť portugalských orgánov poskytnúť požadované informácie.

Ďalšia poznámka

Listom zo dňa 15. júna 2004 Komisia reagovala na kritickú poznámku. Ospravedlnila sa za oneskorenie, ku ktorému došlo pri vybavovaní sťažnosti sťažovateľa, a uviedla, že požiadala portugalské orgány, aby inštitúcii poskytli ďalšie informácie do konca júna 2004.

NESCHOPNOSŤ ZABEZPEČIŤ, ABY UČITELIA JAZYKOV BOLI DEKLAROVANÍ AKO PRACUJÚCI NA PLNÝ ÚVÄZOK

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 2204/2002/MF na Európsku komisiu

Sťažovateľom je učiteľ portugalského jazyka, ktorý pracoval pre Európsku komisiu. Do dôchodku odišiel 1. novembra 2003. Od roku 1986 mal sťažovateľ pracovnú zmluvu na dobu neurčitú podľa belgického práva a pracoval 20 hodín týždenne. Belgické ministerstvo práce a dôchodkov pri niekoľkých príležitostiach naznačilo, že dvadsaťhodinovú pracovnú zmluvu je možné považovať za výkon práce učiteľa na plný úväzok, za predpokladu, že to zamestnávateľ potvrdil v deklarácii kompetentným belgickým orgánom. Ale Komisia takúto deklaráciu poskytla belgickým orgánom len pre časť obdobia or roku 1986 do roku 2002. To malo vážne dopady na výpočet dôchodkov dotknutých učiteľov, pretože následne dostávajú len polovicu dôchodku, na ktorý by mali nárok za roky, za ktoré nebola deklarácia správne podaná.

Dňa 13. decembra 2002 sťažovateľ predložil sťažnosť európskemu ombudsmanovi. Tvrdil, že Komisia nedokázala belgickým orgánom deklarovat zmluvu na dvadsať hodín týždenne za výkon profesie učiteľa na plný úväzok. Ďalej tvrdil, že Komisia nedokázala poskytnúť definitívnu odpoveď na žiadosť zástupcov učiteľov jazykov, ktorá sa týkala deklarácií belgickým orgánom.

Vo svojom stanovisku k sťažnosti Komisia uviedla, že dňa 9. marca 2000 zaslala belgickému ministerstvu práce deklaráciu, v ktorej žiadala, aby bola zmluva na dvadsať hodín týždenne považovaná za výkon učiteľskej profesie na plný úväzok. V novembri 2001 Komisia a učiteľia jazykov vypracovali návrh deklarácie, schválenej právnou službou Komisie, v ktorej Komisia deklarovala belgickému ministerstvu práce, že zmluva na dvadsať hodín týždenne sa má považovať za výkon profesie učiteľa na plný úväzok. Komisia napokon nepovažovala za vhodné zasielať deklaráciu belgickým orgánom, a to z dôvodov, že by mohla obsahovať nesprávne alebo neúplné informácie o zozname počtu hodín odpracovaných učiteľmi. Dňa 7. marca 2003 Komisia kontaktovala belgické orgány, aby získala odpoveď svoj list zo dňa 9. marca 2000. V deň, kedy predložila svoje stanovisko k sťažnosti, Komisia stále nedostala odpoveď.

V septembri 2003 ombudsman požiadal Komisiu, aby vysvetlila, prečo sa domnievala, že splnila všetky svoje povinnosti v danej záležitosti. Tiež ju požiadal, aby naznačila, aké kroky učinila, aby získala odpoveď od belgických orgánov na svoj list zo dňa 9. marca 2000, a či ďalej sledovala návrh spoločnej deklarácie z roku 2001.

Komisia uviedla, že sa konalo stretnutie s dotknutými belgickými orgánmi dňa 30. marca 2000. Dňa 7. marca 2003 Komisia kontaktovala belgické orgány, aby získala odpoveď na svoj list zo dňa 9. marca 2000. Ďalšie stretnutie sa konalo dňa 17. júla 2003, počas ktorého bol dohodnutý spoločný postup, podľa ktorého treba konať. Komisia sa domnievala, že splnila svoje záväzky tým, že belgickým orgánom zaslala listy zo dňa 3. a 29. októbra 2003, ku ktorým pripojila všetku dokumentáciu, ktorú mala k dispozícii. Učinila ďalšiu deklaráciu za obdobie pred rokom 1992, a to v liste zaslanom belgickým orgánom dňa 11. novembra 2003.

Sťažovateľ potvrdil, že počas stretnutia, ktoré sa konalo dňa 17. júla 2003 medzi Komisiou a belgickými orgánmi, Komisia deklarovala, že zmluva na dvadsať hodín týždenne zodpovedá výkonu učiteľskej profesie na plný úväzok, teda 660 hodín ročne.

Vo svojom rozhodnutí sa ombudsman domnieval, že Komisia postupovala podľa želaní sťažovateľa. Domnieval sa však, že, aj keď predpoklad, že prístupy opísané Komisiou by bolo možné považovať za dostatočné v tomto kontexte, skutočnosťou zostáva, že Komisia neuviedla žiadne vysvetlenie týkajúce sa nedostatku jej konania medzi májom 2001 a marcom 2003. Ombudsman preto vydal kritickú poznámku voči Komisii, v ktorej uviedol, že princípy správneho úradného postupu si vyžadujú, aby sa Komisia húževnato a v primeranom časovom období zaoberala žiadosťami tohto charakteru.

Vzhľadom na to, že došlo k výmene korešpondencie medzi zástupcami učiteľov jazykov a Komisiou v prvej polovici roku 2002, ombudsman dospel k záveru, že bolo potrebné vykonať ďalšie vyšetrovanie obvinení sťažovateľa, že Komisia neposkytla zástupcom definitívnu odpoveď vo vzťahu k deklarácii belgickým orgánom.

Poznámka

K podobnému záveru ombudsman dospel v prípade 2137/2002/MF.

NESPRAVODLIVÉ ZAOBCHÁDZANIE S ENVIRONMENTÁLNOU ORGANIZÁCIOU

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 278/2003/JMA (dôvernej) na Európsku komisiu

Španielska environmentálna organizácia požiadala o finančnú pomoc v rámci akčného programu Spoločenstva na podporu mimovládnych environmentálnych organizácií. Žiadosť bola Komisiou zamietnutá, v dôsledku právneho konania proti organizácii, ktoré sa v danom čase viedlo pred španielskymi súdmi. Vo svojej sťažnosti ombudsmanovi organizácia tvrdila, že rozhodnutie Komisie zamietnuť jej žiadosť, nebolo založené na ustanoveniach výzvy na predkladanie návrhov a žiadala, aby bola jej žiadosť o pomoc znovu posúdená.

Komisia argumentovala, že pri vstupe do právnej povinnosti sa musí v rámci správneho finančného hospodárenia uistiť o právnej a finančnej reputácii príjemcu, ako aj o jeho celkovej bezúhonnosti. Komisia sa domnievala, že existovali dostatočné dôvody na predpoklad, že tieto všeobecné podmienky neboli splnené.

Ombudsman uviedol, že v čase posudzovania žiadosti sťažovateľa Komisiou viedol španielsky verejný prokurátor predbežné vyšetrovanie údajného falšovania zo strany organizácie. Okrem toho, uzavretie výberového konania Komisie sa uskutočnilo skôr, ako magistrát zodpovedný za vyšetrovanie organizáciu očistil od viny.

Ombudsman považuje za primerané, že Komisia by mala zvážiť, či sa zdá byť právna a finančná reputácia potenciálnych príjemcov a ich celková bezúhonnosť spoľahlivou alebo nie. Domnieva sa však, že pri prijímaní opatrení na ochranu finančných záujmov Spoločenstva by sa mala Komisia snažiť o dosiahnutie spravodlivej rovnováhy medzi záujmami súkromných osôb a všeobecným verejným záujmom. Takto sa bude s potenciálnymi príjemcami jej finančnej pomoci zaoberať spravodlivo a s primeraným rešpektovaním prezumpcie neviny. Ombudsman sa domnieva, že je ťažké predstavovať si, ako môže Komisia dosiahnuť spravodlivú rovnováhu bez toho, aby žiadateľovi oznámila akékoľvek pochybnosti, ktoré má voči jeho právnej reputácii. Potom musí byť pripravená vypočuť si informácie poskytnuté žiadateľom a reagovať na ne.

V tomto prípade ombudsman uviedol, že inštitúcia sa obmedzila na zohľadňovanie formálnej existencie trestného vyšetrovania a obvinení uvedených na danom základe, bez snahy o overenie daných informácií.

Ombudsman tiež uviedol, že hoci Komisia sťažovateľa vyzvala, aby poskytol dôkaz o právnej reputácii svojej organizácie, nezdalo sa, že by na daný dôkaz odpovedala, keď jej bol daný k dispozícii.

Ombudsman sa preto domnieva, že Komisia nedokázala dosiahnuť spravodlivú rovnováhu medzi potrebou uplatňovať správne hospodárenie svojich dotácií a právom sťažovateľa na spravodlivé zaobchádzanie s riadnym rešpektovaním prezumpcie neviny. Dospel k záveru, že Komisia so sťažovateľom nezaobchádzala spravodlivo, pričom porušila článok 6 ods. 2 Etického kódexu pracovníka orgánov a inštitúcií EÚ.

Ombudsman tiež upozornil Komisiu na skutočnosť, že podobným problémom by sa dalo predchádzať, keby inštitúcia vydala pokyny svojim službám o tom, ako rešpektovať spravodlivú rovnováhu medzi záujmami súkromných osôb a všeobecným verejným záujmom v takýchto prípadoch.

Ombudsman ďalej zobral na vedomie vyhlásenie Komisie, že jej rozpočtové obdobie roka 2002 je už ukončené a že žiadosť sťažovateľa o pomoc preto nemôže byť splnená. Zdôraznil však, že by nič nemalo brániť sťažovateľovi, aby predložil žiadosť o financovanie s ohľadom na akúkoľvek procedúru, ktorá je naďalej otvorená.

PRÍSTUP K PROFESII PRÁVNÍKA V TALIANSKU

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 701/2003/IP na Európsku komisiu

Sťažovateľ, taliansky právnik, sa sťažoval Komisii, že systém týkajúci sa prístupu k profesii právnika v Taliansku je v rozpore s pravidlami hospodárskej súťaže predpokladanej Zmluvou o Európskej únii. Podľa sťažovateľa po takmer dvoch rokoch dostal len zaistovací list od Komisie. Komisia neuskutočnila žiadne hĺbkové vyšetovanie tejto sťažnosti. Tvrdil, že inštitúcia by mala jeho sťažnosť opakovane posúdiť.

Komisia tvrdila, že nepovažovala za nutné zasielať formálne zamietnutie sťažnosti sťažovateľa, pretože ho už informovala, že prístup k profesii právnika v Taliansku je regulovaný zákonom, a v rámci všeobecného princípu, sa naň nevzťahujú pravidlá hospodárskej súťaže.

Ombudsman zistil, že pokiaľ ide o procedurálny aspekt prípadu, nezaregistrovaním listu zaslaného sťažovateľom ako sťažnosť Komisia nepostupovala v súlade s procedurálnymi klauzulami, ktoré sama vytvorila, aby zabezpečila správny postup.

Ďalšia poznámka

Dňa 2. augusta 2004 Komisia zaslala pripomienky ku kritickej poznámke ombudsmana. Zdôraznila, že za určitých okolností „korešpondencia nie je skúmateľná Komisiou ako sťažnosť a preto sa nezaeviduje v ústrednom registri sťažností“³⁶. Ale po kritickej poznámke sa bude v budúcnosti snažiť jasnejšie uvádzať vo svojej odpovedi na korešpondenciu, ktorá uvádza porušenie práva o hospodárskej súťaži Spoločenstva členskými štátmi či korešpondencia bude registrovaná ako sťažnosť alebo nie, a ak nie, uvedie dôvody tohto faktu.

NEDOSTATOČNÉ INFORMÁCIE O POTENCIÁLNO M FINANCOVANÍ JAZDECKÉHO CENTRA

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 753/2003/GG na Európsku komisiu

Nemecký občan bol znepokojený tým, že jazdecké centrum pre postihnuté a sociálne znevýhodnené deti a mladých ľudí v Berlíne čelilo finančným ťažkostiam. Podľa neho boli tieto ťažkosti spôsobené redukciami v štátnom financovaní. Napísal Generálnemu riaditeľstvu pre zamestnanosť a sociálne

³⁶

Článok 3 prílohy k oznámeniu Komisie Európskemu parlamentu a európskemu ombudsmanovi o vzťahoch so sťažovateľom s ohľadom na porušovania práva Spoločenstva (KOM/2002/0141 v konečnom znení); Ú.v. ES 2002 C 244/5.

veci, kde sa pýtal, či by EÚ dokázala poskytnúť finančnú pomoc jazdeckému centru, a aké podmienky by mali byť splnené, aby takúto pomoc získalo.

Dňa 21. apríla 2003 sa sťažovateľ obrátil na ombudsmana, pričom uvádzal, že nedostal odpoveď na svoj list, ani na dve upomienky, ktoré Komisii zaslal. V máji 2003 dostal odpoveď od Komisie, ale informoval ombudsmana, že ju považuje za nedostatočnú. Komisia mu poradila, aby kontaktoval vládu berlínskeho regiónu, pretože podľa Komisie akékoľvek finančné prostriedky, ktoré by mohli byť prípadne dané k dispozícii jazdeckému centru, spravujú členské štáty. Sťažovateľ mal pocit, že to nie je odpoveď na jeho žiadosť o informácie, pretože členské štáty nemusia vždy spravovať finančné prostriedky EÚ správne. V septembri 2003 sťažovateľ požiadal ombudsmana, aby rozšíril vyšetrovanie na neschopnosť Komisie odpovedať na ďalší list, ktorý jej zaslal v auguste. Na základe informácií, ktoré medzitým dostal od nemeckého poslanca Európskeho parlamentu, sa zdalo, že finančné prostriedky by mohli byť dané k dispozícii jazdeckému centru, ale že lehoty na predkladanie žiadostí o takéto finančné prostriedky už uplynuli.

Komisia pripustila, že prvý list sťažovateľa bol niekam založený a ľutovala oneskorenie pri vybavovaní ďalších listov. Potvrdila, že to bolo jasné porušenie jej vlastného Etického kódexu správania a uviedla, že urobí, čo bude v jej silách, aby zabezpečila, že takéto incidenty sa budú v budúcnosti vyskytovať čo možno najzriedkavejšie. Tiež potvrdila, že môže byť náročné získavať informácie o programoch financovania EÚ, a tvrdila, že urobila všetko, čo bolo v jej silách, aby pomohla pri zisťovaní informácií. Domnievala sa však, že by nebolo správne poskytnúť sťažovateľovi dlhý zoznam programov financovania a presné podmienky podávania žiadostí v rámci každého z nich, pretože bolo zrejmé, že jazdecké centrum by nebolo oprávnené pre žiaden z nich. Napriek tomu, vo svojom poslednom liste - odoslanom v októbri 2003 - uviedla adresu Európskeho informačného centra v Berlíne, kde sám sťažovateľ môže preskúmať možné programy financovania EÚ.

Ombudsman vo svojom rozhodnutí kritizoval skutočnosť, že hoci Komisia vyjadrila svoje poľutovanie týkajúce sa oneskorenia, nebola si vedomá potreby rýchlej odpovede aspoň na posledný list sťažovateľa z augusta 2003. Bola vydaná kritická poznámka. Ombudsman zdôraznil, že by sa mala venovať mimoriadna starostlivosť odpovediam na žiadosti o informácie, akou je napríklad žiadosť sťažovateľa, vzhľadom na to, že rok 2003 bol „Európskym rokom ľudí s postihnutím“. Neakceptoval návrh Komisie, že by bolo nesprávne poskytnúť sťažovateľovi dlhý zoznam programov. Strany vo vyšetrovaní spomenuli len tri rôzne programy, ale potreba jasných a dôkladných informácií by bola ešte väčšia, keby existovalo vskutku veľké množstvo rôznych programov, ktoré by boli relevantné. Bez ohľadu na to, či jazdecké centrum mohlo úspešne žiadať o financovanie v rámci programu spomenutého nemeckým poslancom Európskeho parlamentu, ombudsman sa domnieval, že Komisia mala sťažovateľa informovať o výzve na predkladanie návrhov pre tento program. Výzva na predkladanie návrhov bola uverejnená v Úradnom vestníku v ten istý deň, keď Komisia písala sťažovateľovi po prvý raz. Ombudsman sa domnieval, že Komisia neposkytla sťažovateľovi dostatočné informácie a preto vydal kritickú poznámku k tomuto aspektu daného prípadu.

HARMONOGRAM PRE VYPRACOVANIE ZAMESTNANECKÝCH SPRÁV

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 1319/2003/ADB na Európsku komisiu

Sťažovateľkou je úradníčka Komisie, ktorá predložila Komisii pätnásť listov alebo oznámení, vrátane istého počtu žiadostí alebo sťažností na základe článku 90 služobného poriadku. Časť tejto korešpondencie sa týkala zostavovania zamestnaneckých správ o sťažovateľke. Podľa článku 43 služobného poriadku sa takáto správa o úradníkoch vypracováva aspoň raz za dva roky.

Vo svojej sťažnosti ombudsmanovi sťažovateľka uvádzala, že len s niekoľkými výnimkami neboli jej žiadosti alebo sťažnosti vybavované uspokojivým spôsobom. Tiež uviedla, že došlo k oneskoreniam pri zostavovaní jej zamestnaneckej správy, ktorá podľa nej mala byť dokončená do 31. decembra 2001.

Komisia dospela k názoru, že odpovedala na všetky oznámenia sťažovateľky v zákonom časovom limite, a neexistuje dôkaz systematického oneskorenia a nespôsobilosti. Pokiaľ ide o zostavenie zamestnaneckej správy, Komisia pripustila, že došlo k istému oneskoreniu. Ale podľa rozsudku Súdu prvého stupňa v prípade *Liao v. Rada*³⁷, nemohol byť menovací orgán braný na zodpovednosť za akékoľvek ďalšie oneskorenie pri zostavovaní zamestnaneckej správy, vyplývajúce z oficiálneho odvolania sa na spoločný výbor pre zamestnanecké správy. V tomto prípade sťažovateľka túto možnosť využila.

Ombudsman uviedol, že podľa dokumentov, ktoré má k dispozícii, Komisia neposkytla odpoveď na niekoľko listov a na iné odpovedala s výrazným oneskorením. To predstavovalo príklad nesprávneho úradného postupu. Okrem toho, ombudsman uviedol, že zamestnanecká správa bola dokončená takmer sedem mesiacov po konečnom termíne predpokladanom vo vykonávacích ustanoveniach. Podľa názoru Súdu prvého stupňa v jeho rozhodnutí zo 7. mája 2003, *Lavagnoli v. Komisia*³⁸, je Komisia viazaná presným harmonogramom uvedeným vo vykonávacích ustanoveniach. Rozsudok citovaný Komisiou, *Liao v. Rada*, bolo možné chápať len v prípadoch, keď nebol stanovený žiaden konečný termín. Neschopnosť Komisie dodržiavať presný časový harmonogram preto predstavoval prípad nesprávneho úradného postupu.

Ombudsman, pokiaľ zistí, že došlo k nesprávnemu úradnému postupu, sa, pokiaľ je to možné, snaží o riešenie s dotknutou inštitúciou alebo orgánom, aby sa odstránil prípad nesprávneho úradného postupu. V tomto prípade však sťažovateľka dôrazne túto možnosť vylúčila. Ombudsman preto prípad uzavrel adresovaním dvoch kritických poznámok Komisii.

Ďalšia poznámka

V reakcii na dve kritické poznámky Komisia informovala ombudsmana, že jeho rozhodnutia vzala do úvahy. V budúcnosti by nemala zaobchádzať so svojimi zamestnancami inak ako s akýmkoľvek občanom a mala by rešpektovať časový harmonogram predpokladaný pre zostavenie zamestnaneckých správ.

PORUŠOVANIE PRINCÍPU NEDISKRIMINOVANIA PRI NÁBORE

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 1367/2003/OV na Európsku komisiu

Občan s dvojitou francúzskou/bulharskou národnosťou požiadal v máji 2003 o miesto miestneho zástupcu nazvané „poradca pre predvstupové a politické spravodajstvo“, ktoré bolo uvoľnené v Delegácii Komisie v Sofii, Bulharsko. Žiadosť sťažovateľa však bola zamietnutá, a to kvôli jeho dvojitej národnosti. Delegácia Komisie odôvodnila zamietnutie odvolaním sa na článok 37 odsek 2 Viedenskej konvencie o diplomatických vzťahoch z 18. apríla 1961. Sťažovateľ napísal Komisii a požiadal ju o objasnenie, ale nedostal žiadnu odpoveď.

V júli 2003 sťažovateľ podal sťažnosť európskemu ombudsmanovi, v ktorej uviedol, že procedúra nábore nebola dostatočne transparentná. Tvrdil, že vylúčením jeho kandidatúry z dôvodu jeho dvojitej národnosti a Viedenskej konvencie z roku 1961, Komisia porušila princíp nediskriminovania.

Vo svojom stanovisku k sťažnosti Komisia uviedla, že predmetným voľným pracovným miestom bolo pracovné miesto manažéra pre riešenie úloh „ALAT“ (*agent local d'assistance administrative et technique*), ktorého postavenie si vyžaduje uplatňovanie článku 37.2 Viedenskej konvencie z roku 1961. Zmluvy pre „ALAT“ sú vyhradené pre kandidátov, ktorí nemajú národnosť krajiny, kde budú plniť svoje povinnosti a nemajú trvalý pobyt v danej krajine. Vo svojich zisteniach sťažovateľ uvádzal, že Komisia porušila princíp nediskriminovania, vrátane princípu nediskriminovania z dôvodu národnosti.

³⁷ Prípud T-15/96, *Liao v. Rada* [1995] ECR - SC, IA-329; II-897.

³⁸ Prípud T-327/01, *Luciano Lavagnoli v. Komisia* [2003] ECR - SC, IA-143; II-691.

Vo svojom rozhodnutí ombudsman najskôr zdôraznil, že kandidatúra sťažovateľa bola zamietnutá kvôli jeho bulharskej národnosti, a nie kvôli jeho francúzskej národnosti. Princíp nediskriminovania na základe národnosti uvedený v článku 12 Zmluvy o ES sa preto v tomto prípade zdá byť irelevantný, pretože nedošlo k žiadnej diskriminácii medzi štátnymi príslušníkmi členských štátov EÚ. Ombudsman však zistil, že žiaden z textov platných pre miestnych zástupcov neuvádzal kategóriu „ALAT“, ani neobsahoval ustanovenia, podľa ktorých by mohli byť osoby s bulharskou národnosťou vylúčené zo zmlúv miestneho zástupcu. Okrem toho, ombudsman nechápal, ako by mohol byť článok 37.2 Viedenskej konvencie považovaný za dôvod na vylúčenie bulharských štátnych príslušníkov z okruhu osôb vhodných pre danú pracovnú pozíciu. Naopak, zdá sa, že predpokladá, že administratívni a technickí zamestnanci môžu mať národnosť hostujúceho štátu, v tomto prípade Bulharska. Ombudsman dospel k záveru, že Komisia nedokázala poskytnúť objektívne odôvodnenie svojho rozhodnutia zamietnuť žiadosť sťažovateľa kvôli jeho bulharskej národnosti, a tak porušila princíp nediskriminácie. Tiež zistil, že oznámenie o predmetnom voľnom pracovnom mieste neposkytovalo kandidátom všetky potrebné informácie o náborovej procedúre. Vzhľadom na to, že predmetná pracovná pozícia bola medzitým obsadená, nebolo vhodné, aby sa ombudsman snažil o priateľské riešenie danej záležitosti. Preto vydal dve kritické poznámky voči Komisii.

NEOBNOVENIE ODBORNEJ ZMLUVY

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 1624/2003/ELB na Európsku komisiu

Komisia prijala sťažovateľa do práce ako odborníka v Nigeri na jeden rok. Komisia jeho zmluvu neobnovila. Národný splnomocnenec štátu Niger oficiálne žiadal Komisiu, aby obnovila zmluvu sťažovateľa. Keďže nedostal žiadnu odpoveď, národný splnomocnenec žiadal o automatické obnovenie zmluvy, v súlade s článkom 314 Konvencie z Lomé.

Sťažovateľ tvrdil, že rozhodnutie Komisie neobnoviť jeho zmluvu mu malo byť oficiálne oznámené v lehotách predpísaných zmluvnými podmienkami pre zmluvy financované Európskym rozvojovým fondom (EDF). Tiež uviedol, že Komisia mala odpovedať na oficiálne žiadosti štátu Niger. Tvrdil, že jeho zmluva mala byť obnovená, a že mal dostať kompenzáciu za obdobie, počas ktorého bol nezamestnaný, alebo za celkovú stratu, ktorú utrpel. Sťažovateľ tiež uvádzal, že skutočný dôvod neobnovenia jeho zmluvy bol, že Komisia chcela predísť potenciálnej kritike Dvora audítorov, ktorá sa týka využívania finančných prostriedkov EDF na podporu fungovania Komisie a malo sa umožniť prijatie inej osoby.

Komisia odpovedala, že uzatvorila so sťažovateľom jednoročnú súkromnú pracovnú zmluvu v mene orgánov Nigeru. Zmluva sa riadila belgickým právom a preto nebol odkaz na zmluvné podmienky zmlúv o poskytovaní služieb financovaných EDP vhodný. Podľa belgického práva Komisia nemala žiadnu povinnosť obnoviť zmluvu sťažovateľa. Miesto sťažovateľa bolo definované ako rozhranie medzi ministerstvom a delegáciou. Sťažovateľ s touto dohodou súhlasil. Komisia uviedla, že miesto sťažovateľa je naďalej voľné, a že delegácia nepotrebovala toto miesto na prijatie inej osoby.

Ombudsman vzal na vedomie údaje Komisie týkajúce sa jurisdikcie, ktorou sa riadia zmluvy. Po preskúmaní platného belgického práva sa zdalo, že neexistuje žiadne ustanovenie, ktorým by sa ustanovovalo predchádzajúce informovanie zamestnanca so zmluvou na dobu určitú. Ombudsman neakceptoval argument sťažovateľa, že jeho pracovná zmluva, ktorá sa riadila belgickým právom, bola zároveň zmluvou o poskytovaní služieb, na ktorú sa vzťahovali ustanovenia Konvencie z Lomé. Podľa ombudsmana zmluvy o poskytovaní služieb a pracovné zmluvy sa zdajú byť odlišnými a vzájomne sa vylučujúcimi právnymi kategóriami.

Ombudsman uviedol, že obvinenie, že pracovnoprávny vzťah sťažovateľa v delegácii bol neregulárny, potenciálne nadniesol komplexné právne otázky súvisiace so vzťahom medzi Európskym rozvojovým fondom a rozpočtovým právom Spoločenstva. Ombudsman sa domnieval, že by nebolo vhodné, aby pokračoval v ďalšom vyšetrovaní danej veci v rámci súčasnej sťažnosti.

Ombudsman, však požiadal o informácie od Dvora audítorov, ktoré sa týkali jeho aktivity vo vzťahu k všeobecnej základnej záležitosti zamestnávania odborníkov EDF v delegáciách.

NEODÔVODNENÉ ZAMIETNUTIE PRÍSTUPU K SPISU MIMOVLÁDNEJ ORGANIZÁCIE

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 1874/2003/GG na Európsku komisiu

Mimovládna organizácia (NGO), pracujúca v oblasti humanitnej pomoci, zrealizovala projekt v Kazachstane, ktorý bol spolufinancovaný Komisiou. Ale po vykonaní monitorovacej misie sa Komisia rozhodla zmluvu zrušiť a požiadala mimovládnu organizáciu, aby vrátila takmer EUR 38 000.

Odhliadnuc od sťažnosti na zrušenie rozhodnutia (sťažnosť 49/2004/GG, nevybavená), mimovládna organizácia tiež predložila sťažnosť týkajúcu sa zamietnutia Komisie poskytnúť jej úplný prístup k jej spisu. Sťažovateľ tvrdil, že toto zamietnutie bolo svojvoľné a bolo porušením nariadenia 1049/2001³⁹ o prístupe verejnosti k dokumentom.

Komisia tvrdila, že poskytla sťažovateľovi zoznam dokumentov o príslušných spisoch, a že sťažovateľ videl spisy, ktoré sa Komisia rozhodla prezradiť. Tvrdila, že prezradenie iných dokumentov, ktoré obsahovali hlavne stanoviská na interné použitie ako súčasť debát a predbežných konzultácií, by mohlo vážne narušiť rozhodovací proces Komisie.

Po preskúmaní spisu ombudsman dospel k záveru, že odôvodnenie Komisie bolo neadekvátne. Nevysvetlila, prečo niektoré dokumenty boli prezradené, pričom iné podobné dokumenty boli odmietnuté. Nezдалo sa ani, že by bol do úvahy braný čas, ktorý uplynul od zrušenia zmluvy. Ombudsman adresoval návrh odporúčania Komisii, pričom ju žiadal, aby znovu posúdila žiadosť sťažovateľa.

Komisia vo svojom podrobnom stanovisku predložila revidované zoznamy dokumentov a vysvetlila, prečo sa domnieva, že žiaden z dokumentov, ku ktorým bol zamietnutý prístup (s výnimkou piatich dokumentov, ktorých kópie pripojila), nemôže byť poskytnutý. Komisia sa odvolala na článok 4 ods. 3, druhý pododsek⁴⁰ nariadenia 1049/2001, aby odôvodnila zamietnutie prezradenia dokumentov vypracovaných dvoma orgánmi, ktoré Komisia použila na manipuláciu so zmluvami. Komisia tiež dospela k názoru, že zamietnutie poskytnutia e-mailov zaslaných zamestnancami daných dvoch orgánov bolo odôvodnené článkom 4 ods. 1 (b) (súkromie a bezúhonnosť jednotlivca, hlavne v súlade s legislatívou Spoločenstva, ktorá sa týka ochrany osobných údajov) nariadenia. Toto stanovisko bolo založené na úvahe, že prezradenie by predstavovalo spracovanie osobných údajov (mená zamestnancov), ktoré by nebolo v súlade s legislatívou Spoločenstva o ochrane údajov, t.j. s nariadením 45/2001⁴¹.

Ombudsman uznal, že Komisia vykonala výrazné množstvo práce v odozve na jeho návrh odporúčania. Ale pripomenul, že nariadenie o prístupe verejnosti k dokumentom má za cieľ zabezpečovanie najširšieho možného prístupu, a že akékoľvek výnimky musia byť interpretované nekompromisne. Stanovisko Komisie, že článok 4 ods. 3 sa vzťahuje na dokumenty vypracované dvoma orgánmi, ktoré použila na manipuláciu so zmluvami, považoval za rozumné. Zdôraznil, však, vážna škoda, ktorú bolo potrebné stanoviť, aby sa zamietol prístup, nemôže byť založená len

³⁹ Nariadenie (ES) č. 1049/2001 Európskeho parlamentu a Rady z 30. mája 2001, ktoré sa týka prístupu verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie, Ú.v. ES 2001 L 145/43.

⁴⁰ „Prístup k dokumentom obsahujúcim stanoviská na interné použitie ako súčasť diskusií a predbežných konzultácií v rámci dotknutej inštitúcie bude zamietnutý aj po prijatí rozhodnutia, ak prezradenie dokumentu by vážne podkopalo rozhodovací proces inštitúcie, pokiaľ neexistuje prvoradý verejný záujem o prezradenie.“

⁴¹ Nariadenie (ES) č. 45/2001 Európskeho parlamentu a Rady z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov s ohľadom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov, Ú.v. ES 2001 L 8/1.

na skutočnosti, že príslušné dokumenty obsahujú stanoviská na interné použitie, vzhľadom na to, že článok 4 ods. 3 uvádza, že takéto dokumenty by mali byť v princípe dostupné.

Pokiaľ ide o prezradenie mien, ombudsman sa domnieval, že postoj Komisie bol nekonzistentný, pretože neuviedla, že e-mailové správy napísané jej vlastnými zamestnancami by mali byť zamietnuté, aby sa ochránili ich mená. Vzhľadom na to, že samotná Komisia sa domnievala, že e-maily od dvoch orgánov, ktoré manipulovali so zmluvami, mali podobný charakter ako e-maily od jej vlastných zamestnancov, ombudsman nedokázal pochopiť, ako mohol byť uplatnený článok 4 ods. 1 (b) nariadenia 1049/2001.

Ombudsman dospel k záveru, že Komisia nedokázala uviesť platné dôvody pre zamietnutie prístupu k viac ako jednej stovke dokumentov, čo predstavuje príklad nesprávneho úradného postupu. Preto vydal kritickú poznámku.

NEODPOVEDANIE NA LIST OD NEÚSPEŠNÉHO ŽIADATEĽA O GRANT

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 2239/2003/(AJ)TN na Európsku komisiu

Sťažnosť sa týkala žiadosti Federácie európskych združení motocyklistov (FEMA) o grant od Komisie na projekt nazvaný „Úvodné školenie motocyklistov v Európe“. Podľa FEMA, odpoveď Komisie na žiadosť uvádzala, že FEMA nebola vybraná na poskytnutie grantu, pretože „iný návrh podobného charakteru“ dostal vyššie hodnotenie. Ale na základe neformálnych kontaktov s úradníkmi Komisie sťažovateľ nadobudol presvedčenie, že neexistovali žiadne iné žiadosti týkajúce sa motocyklov a ich vodičov. FEMA napísala Komisii žiadosť o objasnenie, ale nedostala žiadnu odpoveď. Vo svojej sťažnosti ombudsmanovi FEMA preto uviedla, že Komisia neodpovedala na jej žiadosť o informácie o rozhodnutiach Komisie nefinancovať jej návrh a o úspešnom kandidátovi.

Komisia vo svojom stanovisku tvrdila, že FEMA bola dostatočne informovaná o všetkých relevantných aspektoch procedúry poskytovania grantov v rámci neformálnych kontaktov FEMA s Komisiou. Komisia preto nepovažovala za nutné podať písomnú odpoveď.

Vo svojich postrechoch FEMA potvrdila, že bola v pravidelnom kontakte s úradníkmi Komisie, ale argumentovala, že títo úradníci sami nemali priamy prístup k informáciám týkajúcim sa žiadosti FEMA. Podľa FEMA sa museli úradníci informovať v mene FEMA, čo niekedy viedlo k neadekvátnym a zavádzajúcim informáciám, napriek skutočnosti, že títo úradníci sa vždy usilovali spraviť čo bolo v ich silách, aby pomohli.

Ombudsman dospel k záveru, že aj pri zohľadnení neformálnych kontaktov medzi Komisiou a sťažovateľom bolo jasné z obsahu a štruktúry listu FEMA, že požadovala písomnú odpoveď. Ak sa Komisia domnievala, že požadované informácie už boli FEMA oznámené neformálne, táto skutočnosť mohla byť spomenutá v písomnej odpovedi. Neschopnosť Komisie odpovedať na list FEMA v súlade s jej vlastným Etickým kódexom pracovníka orgánov a inštitúcií EÚ bola príkladom nesprávneho úradného postupu. Ombudsman preto prípad uzavrel kritickou poznámkou.

Ďalšia poznámka

Po kritickej poznámke ombudsmana Komisia napísala ombudsmanovi odpoveď, kde uznala, že písomne neodpovedala FEMA, a že plne nerešpektovala svoj vlastný Etický kódex pracovníka orgánov a inštitúcií EÚ. Komisia sa v tomto ohľade ospravedlnila za svoje opomenutie.

ONESKORENIE PRI VYBAVOVANÍ SŤAŽNOSTI NA PORUŠOVANIE PRAVIDIEL

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 2333/2003/GG na Európsku komisiu

V novembri 2001 nemecký lekár žiadal, aby Európska komisia otvorila konanie vo veci porušovania pravidiel voči Nemecku. Tvrdil, že Nemecko porušuje smernicu Rady o organizácii pracovného času, pokiaľ ide o činnosť lekárov v nemocnici. Súdny dvor sa domnieval, že čas lekárov v tímoch primárnej zdravotníckej starostlivosti strávený v pracovnej pohotovosti musí byť považovaný za pracovný čas. Ale podľa interpretácie nemeckých orgánov sa na pohotovostnú službu lekárov nevzťahuje koncept smernice pre „pracovný čas“.

Vo svojej sťažnosti ombudsmanovi predloženej v decembri 2003 sťažovateľ uviedol, že doposiaľ dostal len potvrdenia o doručení a oznámenia, že sa vykonávajú ďalšie vyšetovania, ale nie zmysluplnú odpoveď. Tvrdil, že Komisia sa nedokázala zaoberať jeho sťažnosťou v primeranej časovej lehote.

Komisia tvrdila, že oneskorenia pri vybavovaní sťažnosti boli spôsobené technickou a právnou zložitou danou záležitosťou. Registrovala list sťažovateľa ako formálnu sťažnosť v apríli 2002. Vo februári 2003 napísala nemeckým orgánom, ktoré odpovedali v marci 2003. Komisia rozhodla v marci 2003, že nariadi štúdiu týkajúcu sa dopadov rozsudku Súdneho dvora. Poukázala na to, že chcela čakať na výsledok tejto štúdie, skôr ako sa rozhodne o tom, ako bude postupovať. Vysvetlila, že interpretácia Súdneho dvora bola proti interpretácii predloženej Komisiou a členskými štátmi. Okrem toho, v januári 2004 nadobudol účinnosť nový nemecký zákon, ktorý mal dostať národnú legislatívu do súladu so smernicou, ako ju interpretoval súd. Kompatibilita tohto zákona s právom Spoločenstva bola práve predmetom skúmania. Po skončení tohto vyšetovania Komisia mala informovať sťažovateľa o výsledkoch jeho sťažnosti.

Ombudsman poukázal na oznámenie Komisie o vzťahoch so sťažovateľom s ohľadom na porušovanie práva Spoločenstva⁴², ktoré ustanovuje všeobecné pravidlo, že Komisia by sa mala snažiť o dosiahnutie rozhodnutia v priebehu jedného roka. Hoci toto oznámenie bolo podané po predložení sťažnosti sťažovateľom, ombudsman sa domnieval, že poskytnuté meradlo.

Ombudsman nebol presvedčený, že oneskorenie bolo odôvodnené technickou a právnou zložitou danou záležitosťou. Samotná Komisia poukázala na to, že rozsudok súdu bol proti jej interpretácii smernice. Preto sa zdalo, že akceptovala, že právna pozícia už bola objasnená. V každom prípade domnelá právna a technická zložitou záležitosťou nevysvetlila, prečo uplynulo takmer 15 mesiacov než Komisia prijala akékoľvek kroky na objasnenie danej záležitosťou. Ombudsman dospel k záveru, že Komisia sa nedokázala zaoberať sťažnosťou sťažovateľa vo veci porušovania predpisov v primeranej lehote. Preto vydal kritickú poznámku.

⁴²

Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu a európskemu ombudsmanovi o vzťahoch so sťažovateľom s ohľadom na právo Spoločenstva (KOM/2002/0141 v konečnom znení); Ú.v. ES 2002 C 244/5.

3.4.4 Európsky parlament a Európska komisia

NEODÔVODNENÉ UKONČENIE ZMLÚV O PREKLADATELSKÝCH SLUŽBÁCH

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 953/2003/(FA)OV na Európsky parlament a Európsku komisiu

Grécka prekladateľská firma, ktorá sa skladá z dvoch samostatných spoločností, uzatvorila s Parlamentom a Komisiou niekoľko zmlúv o prekladateľských službách. Ale v júni a júli 2002 obe inštitúcie informovali firmu, že jej zmluvy boli ukončené alebo pozastavené s okamžitým účinkom, pretože vyšetrovanie Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF) ukázalo, že prekladateľská spoločnosť zamestnávala troch úradníkov európskej inštitúcie pri vykonávaní prekladateľskej práce. Sťažovateľ uviedol, že si toho nebol vedomý.

V máji 2003 firma predložila sťažnosť ombudsmanovi, kde uviedla, že rozhodnutia oboch inštitúcií prerušiť a ukončiť zmluvy boli nezákonné a nesprávne. Sťažovateľ poukázal na to, že Parlament a Komisia sa neodvolali na žiadne články zmluvy ako právny základ svojich rozhodnutí. Z toho istého dôvodu tiež uviedol ďalšie obvinenia týkajúce sa neobnovenia jednej z jeho zmlúv Parlamentom a jeho vylúčenia z výzvy na predkladanie ponúk do verejných súťaží organizovaných Parlamentom.

Vo svojich stanoviskách k sťažnosti obe inštitúcie uviedli, že spoločnosť sťažovateľa bola predmetom vyšetrovania podvodu OLAF-om, ktorý tiež kontaktoval grécke súdne orgány. Obe inštitúcie boli o tom informované Prekladateľským centrom pre orgány Európskej únie. Parlament poukázal na to, že OLAF ho vyzval, aby sťažovateľovi neprezradil skutočné dôvody rozhodnutí, aby nebolo vyšetrovanie odhalené.

Ombudsman vo svojom rozhodnutí uviedol, že pravidlá týkajúce sa ukončenia predmetných zmlúv vyžadovali, aby inštitúcie písomne oznámili sťažovateľovi neschopnosť plniť povinnosti podľa zmluvy. Domnieval sa, že púhy odkaz inštitúcií na „výsledky vyšetrovania OLAF-u“, bez poskytnutia ďalších informácií, nepredstavuje takéto oznámenie. Ombudsman preto dospel k záveru, že Parlament a Komisia neposkytli koherentný a logický výpočet právnych základov pre ich rozhodnutia ukončiť zmluvy s danou prekladateľskou firmou. Preto učinil kritickú poznámku voči oboj inštitúciám.

Keďže sťažnosť sa týkala zmluvného sporu, ombudsman informoval sťažovateľa, že dotknuté zmluvy predpokladajú možnosť začatia súdneho konania s ohľadom na spory.

3.4.5 Európsky úrad pre výber pracovníkov (EPSO)

ÚDAJNÁ NESPRÁVODLIVOSŤ A NEDOSTATOK TRANSPARENTNOSTI VO VÝBEROVOM KONANÍ

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 378/2003/MF na Európsky úrad pre výber pracovníkov

Sťažovateľ sa zúčastnil výberového konania po výzve o vyjadrenie záujmu, ktorú vyhlásil Európsky úrad pre výber pracovníkov (EPSO) v roku 2002, aby vytvoril databázu dostupnú pre všetky

inštitúcie Európskej únie pre nábor na obsadenie dočasných pracovných miest vzhľadom na rozšírenie Únie.

Úrad EPSO zamietol žiadosť sťažovateľa z dôvodu, že uviedol, že jeho znalosť jedného z deviatich jazykov prístupujúcich štátov bola „veľmi dobrá“, zatiaľ čo výzva na vyjadrenie záujmu vyžadovala „dokonalú“ znalosť jedného z týchto jazykov.

Vo svojej sťažnosti ombudsmanovi sťažovateľ uviedol, že predbežné výberové konanie bolo nespravodlivé, pretože bolo založené na subjektívnom hodnotení jazykových zručností samotnými kandidátmi. Domnieval sa, že existovalo riziko, že dobrí kandidáti s realistickým hodnotením svojich schopností mohli byť neúspešní, pričom iní prešli predbežnými výberovými testmi na základe ich vlastného nerealistického hodnotenia. Sťažovateľ tiež uvádzal, že výberové konanie nebolo transparentné. Tvrdil, že jeho žiadosť mala byť braná do úvahy a jeho meno malo byť uvedené na zozname danom k dispozícii Generálnym riaditeľstvám Komisie.

Vo svojom stanovisku k sťažnosti sa úrad EPSO odvolal na „príručku pre kandidátov“ uverejnenú na jeho internetovej stránke, ktorá uvádzala, že si kandidáti majú vybrať jazyky, pre ktoré chcú uviesť svoje vedomosti a majú uviesť úroveň svojich znalostí. EPSO tiež poukázal na to, že od kandidátov sa žiadalo, aby mali dokonalé znalosti aspoň jedného z jazykov desiatich prístupujúcich štátov a dobrú znalosť angličtiny, francúzštiny alebo nemčiny. Potvrdzujúca porota interpretovala vyjadrenie „dokonalé vedomosti“ ako ekvivalent znalosti hlavného alebo materského jazyka alebo „výborné“ znalosti. Vo svojej žiadosti kandidát uviedol, že francúzština je jeho materský jazyk, a že jeho znalosti slovinčiny sú „veľmi dobré“. Preto nespĺnil kritériá filtrovania stanovené potvrdzujúcou porotou.

Ombudsman vo svojom rozhodnutí nezistil žiaden nesprávny úradný postup zo strany EPSO, pokiaľ ide o údajnú nespravodlivosť predbežného výberového konania v dôsledku subjektívneho hodnotenia vlastných jazykových znalostí samotnými kandidátmi. Domnieval sa, že výzva na vyjadrenie záujmu jasne žiadala kandidátov, aby si zvolili svoj materský jazyk/hlavné jazyky, a aby potom uviedli úroveň vedomostí iného jazyka (iných jazykov), čo znamená hodnotenie jazykových znalostí samotnými kandidátmi. Ale hoci sa ombudsman domnieval, že rozhodnutie potvrdzujúcej poroty nezaraďiť žiadosť sťažovateľa do príslušnej databázy sa nezdá byť v rozpore so stanovenými kritériami výberu, dospel k záveru, že úrad EPSO nedokázal dostatočne objasniť jazykové požiadavky, ktoré mali kandidáti splniť. Preto opakovane kritickú poznámku, ktorú už adresoval EPSO v sťažnosti 411/2003/GG.

NEADEKVÁTNE ODÔVODNENIE JAZYKOVEJ POLITIKY V OTVORENEJ SÚŤAŽI

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 2216/2003/(BB)MHZ na Európsky úrad pre výber pracovníkov

Ombudsman dostal sťažnosť na rozhodnutie Európskeho úradu pre výber pracovníkov vypracovať svoju korešpondenciu kandidátom v otvorenej súťaži len v angličtine, francúzštine a nemčine. Sťažovateľ nebol sám uchádzačom v súťaži. Úrad EPSO to uviedol vo svojom stanovisku ombudsmanovi, ktorý poukázal na skutočnosť, že ani článok 195 Zmluvy o ES, ani štatút ombudsmana nežiada, aby bol sťažovateľ osobne postihnutý údajným nesprávnym úradným postupom.

Sťažovateľ tvrdil, že rozhodnutie EPSO porušilo princíp rovnosti úradných jazykov a pracovných jazykov uvedených v nariadení Rady 1/1958⁴³, ako aj princíp, že každá osoba môže napísať inštitúciám spoločenstva v jednom z jazykov Zmluvy a dostať odpoveď v tom istom jazyku (článok 21 ES,

⁴³

Rada EHS: Nariadenie č. 1, ktorým sa určujú jazyky, ktoré bude Európske hospodárske spoločenstvo používať, Ú.v. ES 1958 B 17/385.

článok 41 Charty základných práv Európskej únie). Poukázal na to, že od kandidátov sa nežiadalo, aby mali vedomosti akéhokoľvek z týchto jazykov ako podmienka účasti v tejto konkrétnej súťaži.

V odpovedi úrad EPSO tvrdil, že (i) európske inštitúcie musia prijať „*linguas francas*“, aby zabezpečili efektívnu komunikáciu a pracovali v primeraných časových limitoch, (ii) vzhľadom na situáciu kandidátov ako potenciálnych úradníkov európskych inštitúcií sa od inštitúcií nevyhnutne nežiada, podľa precedenčného práva, aby odpovedali na žiadosť alebo sťažnosť od potenciálneho úradníka v jazyku dotknutej osoby, a (iii) precedenčné právo Súdneho dvora uznáva, že obmedzenie používania jazykov na tie, ktoré sú najviac známe v Únii je vhodné a primerané.

Ombudsman zaujal stanovisko, že princípy správneho úradného postupu si žiadajú, aby rozhodnutia, ktoré ovplyvňujú práva alebo záujmy jednotlivcov, mali oporu v práve, a aby ich obsah bol v súlade s právom (článok 4 Etického kódexu pracovníka orgánov a inštitúcií EÚ). Dospel k záveru, že vysvetlenie rozhodnutia EPSO je nedostatočné, pretože neobsahuje základné odôvodnenia, aby sa umožnilo preskúmanie týchto odôvodnení. Pokiaľ ide o prvý argument EPSO, ombudsman nebol presvedčený, že mal akýkoľvek význam pre odôvodnenie sporného rozhodnutia, pretože kandidáti mohli byť oprávnení zúčastniť sa súťaže bez znalosti akéhokoľvek z troch dotknutých jazykov. Pokiaľ ide o druhý argument, poukázal na to, že úrad EPSO nevysvetlil základné odôvodnenie sporného rozhodnutia, ale len uviedol dôvod, prečo sa domnieval, že kandidáti neboli oprávnení namietat voči danému rozhodnutiu. Po tretie, ombudsman poukázal na to, že v predmetnom prípade Súdny dvor zistil, že ustanovenia príslušného nariadenia Rady boli dostatočné na to, aby naznačili základné odôvodnenie a umožnili preskúmanie týchto odôvodnení. Ako už bolo spomenuté, ombudsman sa nedomnieval, že EPSO uviedlo jasné základné odôvodnenie sporného rozhodnutia v tomto prípade.

Vzhľadom na to, že išlo o sťažnosť „*actio popularis*“, ombudsman uviedol, že nebolo vhodné snažiť sa o priateľské vyriešenie danej záležitosti. Preto uzavrel prípad kritickou poznámkou. Vo svetle tohto zistenia sa nedomnieval, že je nutné zaujať stanovisko k argumentom sťažovateľa, ktoré sa týkali nariadenia Rady 1/1958, článku 21 Zmluvy o ES a článku 41 Charty. Uviedol však, že EPSO nie je inštitúciou Spoločenstva, a že sa nezdá, že by sa naň priamo vzťahovali dané tri uvedené ustanovenia. Tiež uviedol, že Súdny dvor naznačil, že odkazy v Zmluve na používanie jazykov v Únii nie je možné považovať za potvrdenie všeobecného princípu práva Spoločenstva, ktoré udeľuje právo každému občanovi, za každých okolností, získať verziu čohokoľvek, čo by mohlo ovplyvniť jeho záujmy, vypracovanú v jeho vlastnom jazyku.

3.4.6 Europol

NEREŠPEKTOVANIE SLUŽOBNÉHO PORIADKU PRI PRIJÍMANÍ ADMINISTRATÍVNEJ ASISTENTKY

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 1571/2003/OV na Europol

Sťažovateľka pracovala pre Europol ako administratívna asistentka od 1. mája 2001 do 1. apríla 2003. Po svojom prijatí zistila, že bola prijatá ako miestna zamestnankyňa a nie ako zamestnankyňa Europol-u, ako predpisoval služobný poriadok Europol-u. Keďže sťažovateľka zistila, že je zamestnaná za menej výhodných podmienok, napísala riaditeľovi Europol-u, pričom žiadala o nápravu a kompenzáciu, ale jej žiadosť, ako aj neskoršie odvolanie, boli zamietnuté.

V auguste 2003 sťažovateľka predložila ombudsmanovi sťažnosť, v ktorej tvrdila, že Europol nerešpektoval svoj služobný poriadok (články 1, 2 a 3, plus príloha 1) jej prijatím na pracovné miesto administratívnej asistentky ako miestnej zamestnankyne a nie ako zamestnankyne Europol-u. Sťažovateľka tiež požadovala kompenzáciu.

Europol vo svojom stanovisku k sťažnosti uviedol, že vzhľadom na nepružnosť náborového systému sa musel uchýliť k zamestnávaniu dočasných zamestnancov za podmienok, ktoré platia pre miestnych zamestnancov v tých situáciách, keď organizačný poriadok nepredpokladá pracovné miesta Europol-u, a keď je pracovná záťaž taká, že je potrebná dočasná pomoc. Hoci je pravdou, že táto politika znamenala zamestnávanie personálu ako miestnych zamestnancov na pracovných miestach iných, ako sú tie, ktoré sú formálne opísané v prílohe 1 služobného poriadku Europol-u, Europol mal právo tak učiniť, pokiaľ to bolo v rámci jeho personálneho rozpočtu. Europol tiež namietal, že sťažovateľka neutrpela žiadnu finančnú škodu. Poukázal na to, že jedinou alternatívou pre Europol by bolo nezamestnať sťažovateľku vôbec.

Ombudsman vo svojom rozhodnutí poukázal na to, že príloha 1 k služobnému poriadku Europol-u jasne uvádza, že pracovné miesto administratívneho asistenta „je“ pracovným miestom Europol-u. Okrem toho, ombudsman nezistil žiaden právny základ v služobnom poriadku Europol-u, ktorý by mohol odôvodniť praktiku Europol-u pri zamestnávaní dočasných zamestnancov za podmienok platných pre miestnych zamestnancov za situácie, keď organizačný poriadok nepredpokladá pracovné miesta Europol-u. Ombudsman dospel k záveru, že Europol nerešpektoval svoj služobný poriadok prijatím sťažovateľky ako administratívnej asistentky podľa zmluvy pre miestnych zamestnancov. Preto vypracoval kritickú poznámku. S ohľadom na žiadosť o kompenzáciu sa však ombudsman domnieval, že sťažovateľka nepreukázala, že by utrpela akúkoľvek stratu v dôsledku nesprávneho úradného postupu, pretože argument Europol-u, že jedinou alternatívou k jej zamestnaniu ako jednej z miestnych zamestnancov by bolo nezamestnať ju vôbec, sa nezdá byť nereálny. Ombudsman sa domnieval, že kritická poznámka bola dostatočná na to, aby upozornila Europol na potrebu revízie jeho postupov s ohľadom na nábor zamestnancov.

Ďalšia poznámka

Listom zo dňa 10. januára 2005 Europol reagoval na kritickú poznámku. Výkonný riaditeľ Europol-u sa domnieval, že kritická poznámka bude pre Europol nápomocná a poďakoval sa ombudsmanovi za jeho vyšetovanie. Uviedol, že príslušné jednotky už boli inštruované, aby revidovali postupy Europol-u s ohľadom na nábor zamestnancov.

3.5 NÁVRHY ODPORÚČANÍ AKCEPTOVANÉ INŠTITÚCIOU

3.5.1 Európska komisia

KRÁTKY ČASOVÝ HARMONOGRAM VIEDOL K CHYBÁM V NÁVRHU VÝSKUMNÉHO PROJEKTU

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 1878/2002/GG na Európsku komisiu

Sťažovateľ, malá spoločnosť zo Spojeného kráľovstva, uzatvorila zmluvu o výskumnej cene, ktorej cieľom bola príprava návrhu CRAFT v rámci špecifického programu výskumu a technického rozvoja „Konkurenčný a trvalo udržateľný rast“. Predbežná monitorovacia kontrola týkajúca sa oprávnenosti návrhov bola daná k dispozícii pre tie, ktoré Komisia dostala do 7. februára 2002. Návrh sťažovateľa bol predložený dňa 12. februára 2002, krátko po tom, čo dostal svoju zmluvu podpísanú Komisiou dňa 4. februára 2002. Komisia nakoniec zamietla návrh sťažovateľa ako nespôsobilý.

Sťažovateľ sa obrátil na ombudsmana, pričom tvrdil, že to, čo považoval za „absurdne krátky časový harmonogram“, vytvorilo podmienky, za akých bolo možné urobiť chyby. Podľa sťažovateľa mal len pár dní na prípravu svojho návrhu a jeho predloženie na predbežnú kontrolu oprávnenosti ponúkanú Komisiou. Sťažovateľ uviedol, že využil všetky svoje sily pri príprave zmluvy, na svoje vlastné riziko a náklady, pokiaľ ide o čas a peniaze. Dodal, že jeho návrh nesplnil jedno kritérium, ktoré mu nebolo riadne vysvetlené národným kontaktným bodom Spojeného kráľovstva pre takéto návrhy, spoločnosťou Beta Technology Ltd.

Komisia tvrdila, že firma mala dostatočný čas na prípravu dobrého návrhu. Okrem toho načrtla rozsah nástrojov a služieb, ktoré boli dané k dispozícii spoločnosti, aby vykonala kontrolu oprávnenosti svojho návrhu.

Ombudsman zistil, že Komisia nedokázala poskytnúť spoločnosti primeranú časovú lehotu, aby predložila svoj návrh na predbežnú kontrolu oprávnenosti. To nakoniec viedlo k považovaniu návrhu spoločnosti za nekvalifikovaný v dôsledku chyby, ktorú obsahoval. Ombudsman preto vydal návrh odporúčania, ktorým apeloval na Komisiu, aby zvažila kompenzáciu spoločnosti, v rozsahu, v akom utrpela škodu v dôsledku nesprávneho úradného postupu Komisiou.

Komisia vo svojom podrobnom stanovisku potvrdila, že výnimočné okolnosti zapríčinili, že pre sťažovateľa bolo ťažké vypracovať zmluvu správne. Zdôraznila, že sa veľmi snažila nepoškodiť malé a stredné podniky. Domnievala sa, že vo svetle skutočností prezentovaných ombudsmanom a bez nutného súhlasu s jeho závermi, výnimočný charakter prípadu odôvodnil poskytnutie kompenzácie časti vzniknutých nákladov, čisto na báze *ex gratia*.

Sťažovateľ vo svojich zisteniach informoval ombudsmana, že bola dosiahnutá dohoda vo veci kompenzácie vo výške EUR 21 000. Sťažovateľ poďakoval ombudsmanovi za jeho pomoc a záujem.

PRÍLIŠ VEĽKÉ ONESKORENIE PRI VYBAVOVANÍ PRÍPADU PORUŠOVANIA PREDPISOV

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 1963/2002/IP na Európsku komisiu

V roku 1995 uzatvoril pán K., vlastník rakúskej spoločnosti prenajímajúcej nákladné autá, zmluvu o kúpe 99 nákladných áut s pánom B., talianskym dílerom nákladných automobilov. Pán B. však informoval pána K., že mu nemôže dodať nákladné autá tak, ako bolo dohodnuté, pretože dovozca pre talianske územie mu ich odmietol dodať, pretože nákladné autá boli určené pre rakúskeho klienta, ktorý má registrované sídlo mimo zmluvnej zóny spoločnosti dovozcu v Taliansku. Podľa názoru pána K. skutočným dôvodom odmietnutia bola skutočnosť, že v momente, keď bola zmluva uzatvorená, cena nákladných áut bola o 25-30% nižšia v Taliansku než v Rakúsku. V roku 1996 sa pán K. sťažoval Komisii, pričom ju žiadal, aby prešetrila, či správanie spoločnosti dovozcu neporušilo princípy zákona o hospodárskej súťaži.

Sťažovateľ, ktorý podal sťažnosť v mene pána K., uvádzal príliš veľké oneskorenie a nedbalosť Komisie pri vybavovaní prípadu, ktorý predložil v roku 1996.

Komisia vysvetlila, že prístup zvolený v príslušnom prípade bol v súlade s princípmi sankcionovanými Súdom prvého stupňa, podľa ktorých je inštitúcia oprávnená uplatňovať rôzne stupne priority na prípady, ktoré jej boli predložené, na základe stupňa záujmu spoločnosti. Komisia prijala všetky potrebné opatrenia na preskúmanie danej záležitosti a dospela k záveru, že prípad nepatrí medzi prioritné prípady.

Dňa 5. septembra 2003 ombudsman adresoval návrh odporúčania Komisii, v ktorom odporúčal, aby inštitúcia dokončila hodnotenie dotknutého prípadu najneskôr do 30. novembra 2003. Domnieval sa, že je správnym úradným postupom prijať rozhodnutia v primeranej časovej lehote. Ombudsman sa ďalej domnieval, že Komisia neuviedla uspokojivé vyjadrenie týkajúce sa toho, prečo nedokázala prijať v danom prípade rozhodnutie, dokonca aj po uplynutí takmer sedem a pol roka. Tiež uviedol, že posledné oznámenie Komisie o prípade pána K. bolo zo dňa 8. marca 2001, a že Komisia

neuviedla žiaden dôvod na svoje mlčanie počas nasledujúcich dvoch rokov. Bez toho, aby tým bola dotknutá právomoc voľného rozhodnutia Komisie pri vybavovaní sťažností, ktoré sú jej predložené, ombudsman zaujal stanovisko, že sedem a pol roka nie je možné považovať za primeranú časovú lehotu na vybavovanie prípadu.

Komisia vo svojom podrobnom stanovisku uviedla, že dospela k záveru, že neexistoval dostatočný dôkaz na porušenie práv o hospodárskej súťaži EÚ, a že daný prípad nepredstavuje dostatočný záujem Spoločenstva, aby zaručila ďalšie vyšetovanie. Po návrhu odporúčania ombudsmana Komisia postupovala podľa normálnej procedúry týkajúcej sa zamietnutia sťažností. Zaslala list pánovi K., pričom mu poskytla vysvetlenie svojho postoja k danému prípadu. Vzhľadom na akékoľvek pripomienky pána K. Komisia chcela prijať záverečné rozhodnutie o sťažnosti najneskôr v marci 2004.

Hoci Komisia neprijala konečné rozhodnutie o prípade do dátumu uvedeného v návrhu odporúčania ombudsmana, ombudsman nemal žiadne dôvody, aby predpokladal, že Komisia nebude konať v súlade s jej záväzkami. Ombudsman dospel k názoru, že podstatný aspekt návrhu odporúčania bol rešpektovaný inštitúciou a preto prípad uzavrel.

3.5.2 Európska komisia a Európsky úrad pre boj proti podvodom

OBVINENIA Z PODVODU V PRÍPADE „BLUE DRAGON“

Zhrnutie rozhodnutí o sťažnosti 1769/2002/(IJH)ELB na Európsku komisiu a Európsky úrad pre boj proti podvodom

V októbri 2002 sa riaditelia spoločnosti nazývanej „Blue Dragon 2000“ sťažovali na Komisiu a Európsky úrad pre boj proti podvodom (OLAF).

Podľa sťažovateľov boli obeťami podvodu týkajúceho sa dotácií Spoločenstva v rámci programu LEADER II. Na správe tohto programu sa podieľali regionálne orgány Katalánska aj súkromný sektor „Miestna akčná skupina“. Na jeseň 2000 sťažovatelia informovali OLAF a regionálne orgány o svojich podozreniach a kontaktovali vyšetrovateľov OLAF-u. Neskôr sťažovatelia zistili, že vyšetrovatelia OLAF-u zaoberajúci sa ich prípadom boli prevedení na iné povinnosti. Tiež dostali správu o kontrole realizovanej regionálnymi orgánmi Katalánska, ktoré odporučili, aby financovanie Spoločenstva v projekte Blue Dragon bolo vymáhané späť. Sťažovateľ predložil Európskej komisii sťažnosť na Španielsko, ale odpoveď Komisie dokázala, že ich sťažnosť bola vybavovaná ako bežná korešpondencia.

V sťažnosti ombudsmanovi bolo uvedené, že Komisia a OLAF sa nedokázali správne zaoberať obvineniami z podvodu, a že systém distribúcie finančných prostriedkov LEADER II prostredníctvom orgánov súkromného sektora, ako aj neadekvátne kontroly Komisie, umožnili podvod. Sťažovatelia žiadali verejnú rehabilitáciu, reštitúciu toho, čo im bolo ukradnuté, a kompenzáciu.

Sťažnosť tiež obsahovala ďalekosiahle obvinenia z tajnej dohody. Ombudsman informoval sťažovateľov, že jeho mandát je obmedzený na inštitúcie a orgány Spoločenstva a že sa preto môže zaoberať len ich obvineniami voči Komisii a OLAF-u.

Sťažovatelia pôvodne žiadali o dôvernosť, ale v apríli 2003 informovali ombudsmana, že už nežiadajú, aby bola sťažnosť dôverná.

Vyšetrovanie týkajúce sa Komisie

Komisia sa domnievala, že je zbytočné registrovať list sťažovateľa ako sťažnosť kvôli charakteru problémov a preto, že ochrana finančných záujmov Spoločenstiev bola zabezpečená.

Ombudsman dospel k názoru, že Komisia mala registrovať list ako sťažnosť. Vypracoval návrh odporúčania Komisii, aby preskúmala list sťažovateľov a zaoberala sa ním v súlade s oznámením Komisie Parlamentu a ombudsmanovi o vzťahoch so sťažovateľom s ohľadom na porušovania práva spoločenstva⁴⁴.

Komisia akceptovala návrh odporúčania a ombudsman preto prípad uzavrel, pokiaľ ide o Komisiu, v marci 2004.

Ombudsman poukázal na to, že sťažovatelia v budúcnosti môžu predložiť novú sťažnosť ombudsmanovi, ak sa domnievajú, že vyšetrovanie Komisie sa ukáže byť neuspokojivým.

Vyšetrovanie týkajúce sa OLAF-u

OLAF vysvetlil, že otvoril vyšetrovanie vo februári 2001. Plánovaná kontrola na mieste vykonaná OLAF-om bola prerušená po tom, čo španielske ministerstvo poľnohospodárstva uviedlo, že regionálne orgány plánujú kontrolu všetkých aktivít Miestnej akčnej skupiny. OLAF dostal správy španielskych orgánov v júli 2001, domnieval sa, že neexistoval žiaden dôvod na spochybnenie ich zistení a preto sa rozhodol nevykonať dodatočnú kontrolu. Riadiaca rada OLAF-u schválila záverečnú správu o danom prípade v decembri 2002. Podľa tejto správy im zistenia španielskych orgánov neumožnili potvrdiť obvinenia z nečestného konania Miestnej akčnej skupiny, ale nečestné konanie bolo zistené v projekte spoločnosti Blue Dragon. Správa odporučila uzavretie prípadu s finančným pokračovaním, aby sa vymohli späť finančné prostriedky vyčlenené na projekt spoločnosti Blue Dragon.

Ombudsman dospel k názoru, že princípy správneho úradného postupu si vyžadujú vykonávanie administratívnych vyšetrovaní OLAF-u dôkladne, nestranne a objektívne. Skúmanie dôkazov odhalilo celý rad znepokojujúcich skutočností v súvislosti a adekvátnosťou vyšetrovania OLAF-u, vrátane zjavného rozdielu medzi podpisom generálneho riaditeľa na rozhodnutí otvoriť vyšetrovanie a jeho podpisom na iných dokumentoch. (Predtým neboli OLAF-u kladené žiadne otázky na túto záležitosť). Ombudsman uviedol podrobnosti o týchto bodoch v návrhu odporúčania vypracovanom vo februári 2004, aby OLAF zväzil opakované otvorenie svojho vyšetrovania alebo vykonanie nového vyšetrovania.

OLAF odpovedal na všetky body podrobne uvedené v návrhu odporúčania a dospel k záveru, že neboli žiadne dôvody na opakované otvorenie jeho vyšetrovania alebo otvorenie nového vyšetrovania. Pri hodnotení podrobného stanoviska OLAF-u ombudsman zohľadnil, že vyšetrovania Komisie vo veci obvinení sťažovateľov z porušovania práva spoločenstva Španielskom prebiehajú. Domnieval sa, že v súčasnom štádiu vyšetrovaní Komisie sa zdali byť závery OLAF-u, že neexistoval žiaden dôvod pre opakované otvorenie jeho vlastného vyšetrovania, alebo otvorenie nového vyšetrovania, rozumnými.

Ombudsman preto prípad uzavrel, pokiaľ ide o OLAF, v júli 2004.

V záverečnom rozhodnutí ombudsman uviedol, že Komisia predložila návrh na zmenu nariadenia, ktorým sa riadia vyšetrovania OLAF-u. Zákonodarca mal preto príležitosť na zváženie možných zmien v spôsobe, akým OLAF vykonáva svoje interné a externé vyšetrovania a svoju spoluprácu s orgánmi členských štátov. Ombudsman tiež pripomenkoval vysvetlenie OLAF-u, že v určitom časovom okamihu generálny riaditeľ OLAF-u upravil svoj podpis, aby bol čitateľnejší. Ombudsman poukázal na to, že by bolo v súlade s princípmi správneho úradného postupu, keby bol OLAF vypracoval úradný dokument, ktorý by túto zmenu potvrdil vtedy, keď k nej došlo.

⁴⁴

Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu a európskemu ombudsmanovi o vzťahoch so sťažovateľom s ohľadom na porušovanie práva Spoločenstva (KOM/2002/0141 v konečnom znení); Ú.v. ES 2002 C 244/5.

3.6 PRÍPADY UZATVORENÉ Z INÝCH DÔVODOV

3.6.1 Rada Európskej únie

NEDOSTATOČNÝ NÁROK DETÍ NA KRYTIE ZDRAVOTNÉHO POISTENIA EÚ

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 2210/2003/MHZ na Radu Európskej únie

V novembri 2001 sťažovateľka dostala osobné oznámenie od vedúceho Úradu pre zdravotné poistenie, s číslom SN 3736/01. Oznámenie ju informovalo, že k 31. decembru 2001 by malo byť jej dieťa kryté belgickým systémom sociálneho zabezpečenia, a že schéma spoločného nemocenského poistenia by mala poskytovať krytie len na doplnkovej báze.

Dňa 14. decembra 2001 sťažovateľka spolu s dvoma ďalšími úradníkmi Rady napísala spoločný list zástupcovi generálneho riaditeľa pre zamestnancov a administratívu, v ktorom pripomenovala diskriminačný charakter oznámenia a namietala voči jeho právnej účinnosti. Odpoveď zástupcu riaditeľa nereagovala na žiadosť sťažovateľky o poradné stanovisko právnej služby Rady, ale namiesto toho dostala radu, aby kontaktovala vedúceho Úradu pre zdravotné poistenie. Sťažovateľka preto kontaktovala zamestnanecký výbor, ktorý sa neúspešne pokúšal o zariadenie stretnutia medzi sťažovateľkou a zástupcom generálneho riaditeľa. Vzhľadom na to, že sťažovateľka sa necítila byť viazaná oznámením SN 3736/01, pokračovala v predkladaní žiadostí o preplatenie zdravotných nákladov jej dieťaťa. Dňa 28. marca 2003 bola žiadosť sťažovateľky o odškodnenie zmietnutá po prvýkrát.

Dňa 7. novembra 2003 sťažovateľka predložila sťažnosť ombudsmanovi. Vzhľadom na to, že dvaja ďalší vyššie spomenutí úradníci Rady predložili sťažnosti v ten istý deň, pričom sa týkali tej istej záležitosti, tieto tri sťažnosti boli vybavované spoločne. Sťažovateľka vo svojej sťažnosti ombudsmanovi uviedla, že oznámenie SN 3736/01 bolo v rozpore so služobným poriadkom, diskriminačné a nebolo právne záväzné. Tvrdila, že jej dieťa by malo mať nárok na to isté základné zdravotné pokrytie ako deti iných zamestnancov EÚ.

Vo svojej sťažnosti Rada vysvetlila svoj postup pri vybavovaní danej záležitosti. Uviedla, že sťažovateľka formálne nenapadla rozhodnutie uvedené v oznámení SN 3736/01. V zákonnej lehote nenapadla ani rozhodnutia o zamietnutí úhrad prijaté Úradom pre zdravotné poistenie.

Rada sa odvolala na článok 72 ods. 1 služobného poriadku a článok 6 pravidiel o nemocenskom poistení pre úradníkov Európskych spoločenstiev, podľa ktorých zdravotnícke výdavky detí úradníkov môžu byť preplatené, len ak úradník nedostal, alebo nemôže si nárokovať, akékoľvek odškodnenie z inej schémy nemocenského poistenia. Ako prílohu k svojmu stanovisku Rada predložila kópiu výpisu belgického národného inštitútu pre nemocenské a invalidné poistenie. Tento výpis vysvetľoval, že belgické zdravotné poistenie je povinné pre deti, ktorých rodičia sú krytí týmto poistením, dokonca aj keď je druhý z rodičov úradníkom EÚ.

Nakoniec Rada spochybnila prípustnosť sťažnosti ombudsmanovi, vzhľadom na to, že sťažovateľka nepredložila internú administratívnu sťažnosť menovaciemu orgánu podľa článku 90 ods. 2 služobného poriadku. Pokusy sťažovateľky o kontakt so zástupcom generálneho riaditeľa a zamestnaneckým výborom nebolo možné považovať za ekvivalent administratívnej sťažnosti.

Sťažovateľka odpovedala na stanovisko Rady a uviedla, že list zaslaný zástupcovi generálneho riaditeľa dňa 14. decembra 2001 mal byť považovaný za žiadosť o informácie a nie sťažnosť.

Ombudsman preto prehodnotil prípustnosť sťažnosti. Hoci pri otvorení vyšetrovania ombudsman poskytol sťažovateľke výhodu pochybnosti a dospel k záveru, že list zástupcovi generálneho riaditeľa predstavuje sťažnosť, nebolo možné ďalej tak postupovať vo veci zistení sťažovateľky v tomto ohľade. Ombudsman preto dospel k záveru, že sťažnosť bola v skutočnosti neprijateľná, pretože sťažovateľka nevyčerpala možnosti ponúkané článkom 90 ods. 2 služobného poriadku. Ombudsman preto považoval daný prípad za ukončený sťažovateľkou a nepokračoval vo svojom vyšetrovaní vo veci obvinení sťažovateľky a jej nárokov.

3.6.2 Európska komisia

ZAMIETNUTIE PREPLATENIA FAKTÚR PREDLOŽENÝCH PODĽA ZMLUVY O POSKYTOVANÍ SLUŽIEB TACIS

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 253/2003/ELB (dôvernej) na Európsku komisiu

Sťažovateľ bol predsedom a generálnym riaditeľom spoločnosti, ktorá získal zmluvu o poskytovaní služieb TACIS. Na konci platnosti zmluvy sťažovateľ Komisii predložil zostávajúce faktúry, ale Komisia ich odmietla preplatiť. Tieto faktúry sa týkali poplatkov a denných dávok pre tlmočníka, nákladov na využívanie osobného vozidla, mimoriadnych nákladov z rozpočtu na školenie a študijné cesty, dni zastávok navyše⁴⁵, a oneskorenia pri schvaľovaní individuálnych žiadostí o školenie.

Sťažovateľ tvrdil, že Komisia nebola oprávnená zamietnuť preplatenie faktúr, pretože dotknuté výdavky boli oprávnené podľa zmluvy TACIS. Žiadal, aby Komisia preplatila zostávajúce faktúry, ako aj úrok z omeškania.

Komisia uviedla, že neexistovali žiadne právne dôvody na vyplatenie čiastky žiadanej sťažovateľom. Domnievala sa, že zamestnanie tlmočníka nemohlo byť odôvodnené, pretože tlmočnikom bola žena vedúceho tímu. Zamietla uhradenie faktúr za používanie vozidla, pretože predložené faktúry sa týkali nákladov na používanie osobného vozidla, pričom predošlý súhlas bol daný na prenájom vozidla. V každom prípade, sadzba za kilometer vo faktúre sťažovateľa nezodpovedala, ako tvrdil, oficiálnej sadzbe stanovenej francúzskymi daňovými orgánmi. Nesúhlasila s vyplatením ďalších čiastok zahrnutých do rozpočtu na vzdelávanie a študijné cesty, pretože dodávateľ prekročil schválené čiastky bez požadovania schválenia upraveného rozpočtu. V prípade otázky individuálnych požiadaviek na školenie sa Komisia nedomnievala, že došlo k neprimeraným oneskoreniam.

Po dôkladnom posúdení stanoviska Komisie a zisteniach sťažovateľa ombudsman napísal Komisii a navrhol priateľské riešenie. Ombudsman navrhol, že Komisia by mala zvážiť revidovanie svojho rozhodnutia nepreplatiť faktúry predložené sťažovateľom, spolu s príslušným úrokom.

V odpovedi na návrh priateľského riešenia Komisia potvrdila, že neprijala pravidlo zakazujúce prijatie rodinných príslušníkov západoeurópskych zamestnancov projektu TACIS v tom istom projekte, ani neuverejnila informácie o takejto praxi v tomto ohľade. Ombudsman dospel k stanovisku, že je vhodné, aby Komisia regulovala zamestnávanie rodinných príslušníkov v rámci projektov, ako je TACIS, ale poukázal na to, že ciele takejto regulácie by sa dali lepšie dosiahnuť v budúcnosti, pričom sa tiež zabezpečí spravodlivosť a transparentnosť, a to prijatím a adekvátnym publikovaním použitých pravidiel a princípov.

Pokiaľ ide o úhradu nákladov na používanie osobného vozidla, Komisia súhlasila s preplatením týchto nákladov, za predpokladu, že budú založené na oficiálnej sadzbe za kilometer, ako ju stanovili

⁴⁵

Teda čas strávený projektovým riaditeľom v Európskej únii a nie v prijímajúcich krajinách.

francúzske daňové orgány. Sťažovateľ nesúhlasil s návrhom Komisie. Ombudsman dospel k záveru, že v tomto aspekte sťažnosti nie je možné dosiahnuť priateľské riešenie.

Pokiaľ ide o dĺžku času potrebného na schválenie individuálnych žiadostí o školenie, ombudsman sa domnieval, že Komisia mu poskytla koherentný výpočet právnych základov svojich konaní a dôvodov prečo bola presvedčená, že tento pohľad na zmluvné postavenie bol odôvodnený. Tiež sa domnieval, že Komisia bola oprávnená odmietnuť vyplatiť sumy v rozpočte na školenia a študijné cesty, ktoré prekročili schválený strop.

Ďalšia poznámka

Dňa 18. novembra 2004 Komisia zaslala pripomienky k ďalšej poznámke. Vysvetlila, že praktická príručka o zmluvných postupoch financovaných zo všeobecného rozpočtu Európskych spoločenstiev v kontexte spolupráce s tretími krajinami, ktorá bola v platnosti od mája 2003, výslovne nereguluje zamestnávanie rodinných príslušníkov dodávateľa, vylúčení sú len úradníci alebo zástupcovia verejnej správy prijímajúceho štátu. Článok 94 nariadenia o rozpočtových pravidlách reguluje prípadné konflikty záujmov počas procesu obstarávania. Podobné ustanovenie je zahrnuté do vyššie uvedenej príručky. Konflikt záujmu môže vzniknúť aj vtedy, keď je zmluva subkontrahovaná. Komisia sa domnievala, že zamestnávanie rodinných príslušníkov dodávateľa by malo byť skúmané prípad od prípadu, a v súlade s nariadením o rozpočtových pravidlách a praktickou príručkou.

KLASIFIKÁCIA DOTÁCIÍ NA TRPASLIČIE OSLY

Zhrnutie rozhodnutí o sťažnostiach 1219/2003/GG a 760/2004/GG na Európsku komisiu

Nariadenie Rady o podpore ekologických metód poľnohospodárskej výroby zabezpečilo schému pomoci na propagáciu extenzifikácie poľnohospodárstva. Poľnohospodári mohli dostať dotáciu, ak ich „jednotky dobytky“ (LSU) na hektár neprekračovali 1,4. „Párnokopytníky staršie ako šesť mesiacov“ sa počítali ako 1,0 LSU, ovce a kozy ako 0,15 LSU.

Nemecký poľnohospodár v oblasti Karlsruhe vlastnil štyri kone a trpasličieho osla na svojich troch hektároch pôdy. Poľnohospodár sa domnieval, že osol má približne veľkosť ovce. Preto vypočítal celkovo 4,15 LSU a teda LSU na hektár bola o niečo nižšia ako 1,4. Kompetentný orgán v danej oblasti sa domnieval, že pre trpasličieho osla je vhodná LSU vo výške 0,16, čo znamenalo, že daný prah bol naďalej rešpektovaný.

Ale keď sa o danej záležitosti dozvedela Komisia počas náhodnej kontroly, dospela k záveru, že osol patrí medzi „párnokopytníky“, pre ktoré sa mala počítať LSU vo výške 1,0. Dotácia vo výške 240 DM (EUR 120) bola preto žiadaná späť. Okrem toho, Komisia dospela k názoru, že daná chyba bola „náhodnou“ chybou, ktorá sa reprodukovala proporčne vo všetkých transakciách, z ktorých bola vzorka vybratá. Preto sa rozhodla (berúc do úvahy iné malé chyby, ktoré by inak nevedli k zrážkam) vylúčiť náklady vzniknuté Nemecku vo výške EUR 927 401 z financovania Spoločenstva.

Predsedníčka *Regierungspräsidium Karlsruhe* vo svojej sťažnosti ombudsmanovi (1219/2003/GG) zastávala názor, že toto rozhodnutie bolo nespravodlivé a neúmerne.

Komisia sa vo svojom stanovisku odvolala na vypočutie, počas ktorého nemecké orgány pripustili, že na rozdiel od ich prvotných deklarácií, chyba nebola izolovaná, ale bolo zistených niekoľko podobných prípadov. Podľa názoru Komisie to potvrdilo „náhodný“ charakter chyby.

V dôsledku nedorozumenia sa sťažovateľ rozhodol prípad stiahnuť. Ale keď bolo toto nepochopenie objasnené, ombudsman prípad znovu otvoril a zaregistroval ho ako novú sťažnosť (760/2004/GG). Ombudsman sa domnieval, že rozhodnutie Komisie sa na prvý pohľad javilo byť ťažko pochopiteľné bežnou logikou. Tiež však uviedol, že Súdny dvor opakovane potvrdil, že od Komisie sa len žiada, aby poskytla dôkaz vážnych a logických obáv zo svojej strany, aby sa dokázalo porušovanie pravidiel spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov. Okrem toho, nemecké orgány akceptovali, že

chyba nebola ojedinelá. Ombudsman preto dospel k záveru, že prístup Komisie nepredstavoval prípad nesprávneho úradného postupu.

Dodal však, že problému sa dalo vyhnúť, keby príslušné nariadenie zohľadnilo možnosť, aby žiadateľ o dotáciu vlastnil trpasličie osly. Vyjadril presvedčenie, že Komisia to bude mať na mysli pri budúcich návrhoch legislatívy v danej oblasti.

3.6.3 Európsky úrad pre výber pracovníkov

ÚDAJNÁ CHÝBAJÚCA ODPOVEĎ MENOVAČIEHO ORGÁNU

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 1196/2003/ELB na Európsky úrad pre výber pracovníkov

Sťažovateľka sa zúčastnila konkurzu COM/C/1/02, ktorého cieľom bolo vytvoriť zoznam náhradníkov pisárov hovoriacich po francúzsky (C4/C5). Jej žiadosť bola zamietnutá, pretože jej odborné skúsenosti boli nedostatočné. Zaslala svoju prvú žiadosť o objasnenie. Výberová rada potvrdila svojej rozhodnutie vylúčiť ju zo súťaže. Poslala druhú žiadosť o objasnenie a bola pozvaná na testy, ktoré sa konali nasledujúci deň. Sťažovateľka sa testov zúčastnila, ale dosiahla nedostatočné výsledky a bola zo súťaže vylúčená. Preto podala sťažnosť založenú na článku 90 ods. 2 služobného poriadku.

Vo svojej sťažnosti ombudsmanovi sťažovateľka tvrdila, že menovací orgán neodpovedal na niektoré otázky uvedené v jej sťažnosti založenej na článku 90 ods. 2 služobného poriadku.

Komisia zaslala stanovisko k sťažnosti, ktoré ombudsman chápal ako vyjadrenie spoločných názorov Európskeho úradu pre výber pracovníkov (EPSO) a Komisie. Komisia a EPSO vysvetlili, že odpovedali na žiadosti sťažovateľky o objasnenie/opakované posúdenie. Sťažovateľka tiež dostala odpoveď na svoju sťažnosť podľa článku 90 ods. 2 služobného poriadku.

Ombudsman uviedol, že odpoveď na sťažnosť sťažovateľky podľa článku 90 ods. 2 bola veľmi podrobná. Ombudsman tiež uviedol, že v rámci svojho vlastného vyšetrovania Komisia a EPSO poskytli dodatočné vysvetlenia k sťažnosti týkajúcej sa dokumentov, ktoré mali byť pripojené k žiadosti, jej oneskorené pozvanie na testy, obsah testu, odvolania a konania výberovej rady. Pokiaľ ide o skutočnosť, že pôvodná žiadosť sťažovateľky a prvá žiadosť o objasnenie boli zamietnuté, pričom jej druhá žiadosť bola akceptovaná, ombudsman poukázal na to, že sa zdá, že vysvetlenia dané sťažovateľke Komisiou a EPSO v ich stanovisku k sťažnosti sa líšia od stanoviska daného menovacím orgánom v jeho odpovedi na sťažnosť podľa článku 90 ods. 2 služobného poriadku. Ombudsman sa hlavne domnieval, že z vysvetlenia Komisie a EPSO v ich stanovisku bolo možné vyvodiť, že výberová rada nakoniec umožnila sťažovateľke zúčastniť sa písomných testov na základe dokumentárneho dôkazu pripojeného k jej pôvodnej žiadosti o účasť v súťaži.

Ombudsman pripomenul, že sťažovateľka žiadala o objasnenie a uviedol, že na základe týchto objasnení zváži, či prednesie danú záležitosť na súd, alebo predloží novú sťažnosť ombudsmanovi. Ombudsman sa domnieval, že daná záležitosť prednesená sťažovateľkou v jej pôvodnej sťažnosti bola dostatočne objasnená, a preto nie sú nutné žiadne ďalšie vyšetrovania.

3.6.4 Výbor regiónov

CENY JEDLA PRE PRAKTIKANTOV

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 32/2004/GG na Výbor regiónov

Praktikant pracujúci pre Výbor regiónov sa cítil byť diskriminovaný, pretože praktikantom výboru neboli ponúknuté žiadne zľavy z cien jedla v závodnej jedálni výboru v Bruseli. Praktikanti pracujúci pre Komisiu, Radu, Parlament a Hospodársky a sociálny výbor na druhej strane si mohli kúpiť aspoň jedno jedlo denne za zníženú cenu (normálne 50% plnej ceny).

Vo svojej sťažnosti ombudsmanovi sťažovateľ uviedol, že pri plate nižšom ako EUR 740 mesačne si praktikant nemôže dovoliť obed každý deň, ktorý ho stojí aspoň EUR 4,50. Tvrdil, že s praktikantmi pracujúcimi pre Výbor regiónov by sa malo zaobchádzať tým istým spôsobom, ako s praktikantmi pracujúcimi pre iné inštitúcie a orgány Spoločenstva.

Výbor regiónov vo svojom stanovisku uviedol, že jeho závodnú jedáleň vedie súkromná spoločnosť. Zmluva s touto spoločnosťou neposkytovala preferenčné ceny. Preto zmluvné a zákonné povinnosti výboru znemožnili nútiť prevádzkovateľa závodnej jedálne, aby uplatňoval diferencované ceny. Prevádzkovateľ však písomne potvrdil, že by mohol ponúknuť praktikantom výhodné ceny, hneď ako sa výbor presťahuje do novej budovy v Bruseli. Výbor by sa mal v každom prípade pokúsiť pri rokovaní v budúcnosti o vloženie klauzuly umožňujúcej zľavnené ceny pre praktikantov. Okrem toho, generálny tajomník výboru sa rozhodol zvýšiť odmeňovanie praktikantov zo EUR 735 na EUR 1 000 mesačne.

Ombudsman vo svojom rozhodnutí uviedol, že nepovažuje argumenty výboru za presvedčivé. Dokonca aj keď existujúca zmluva nemusí umožňovať výboru zaviazat súkromného prevádzkovateľa jeho závodnej jedálne, aby ponúkal zľavnené ceny jedál, neexistuje nič, čo by naznačovalo, že výbor nemôže predložiť prevádzkovateľovi takýto návrh. Okrem toho sa ombudsman domnieval, že stanovisko výboru bolo ťažko možné akceptovať s ohľadom na skutočnosť, že existujúca zmluva zostane platná, aj keď sa výbor presťahuje do novej budovy, ale že spoločnosť napriek tomu potvrdila, že po presťahovaní ponúkne priaznivé ceny. Ombudsman tiež uviedol, že súčasná zmluva bola uzatvorená po prvom spomenutí otázky znížených cien jedál. Preto považoval argumenty predložené výborom za nedostatočné na zistenie, či boli obvinenia sťažovateľa odôvodnené.

Ombudsman však uviedol, že finančná situácia praktikantov sa po náraste odmeňovania výrazne zlepšila. Dodatočná čiastka sa javí byť viac než dostatočnou na to, aby umožnila praktikantom dovoliť si denné jedlá za normálnu cenu. Za týchto okolností sa ombudsman domnieval, že neexistujú dôvody pre pokračovanie jeho vyšetrovania.

3.6.5 Európsky univerzitný inštitút

VEKOVÉ HRANICE PRI VÝBEROVOM KONANÍ

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 2225/2003/(ADB)PB na Európsky univerzitný inštitút

Žiadosť sťažovateľky o prijatie na voľné miesto v Európskom univerzitnom inštitúte (EUI) bola zamietnutá, pretože nespĺňala vekový limit stanovený pre dané miesto. Sťažovateľka tvrdila, že bola diskriminovaná z dôvodu veku. Tvrdila, že diskriminácia z dôvodu veku pri prijímaní do zamestnania by mala byť zrušená.

Mandát ombudsmana je obmedzený na „inštitúcie a orgány Spoločenstva“, pričom tento termín nie je definovaný ani Zmluvou, ani Štatútom ombudsmana. V predošlom vyšetovaní (659/2000/GG) ombudsman uviedol, že nie je vylúčené, že EUI je možné považovať za orgán Spoločenstva na účely mandátu ombudsmana. V danom vyšetovaní EUI nepredložil stanovisko k danej otázke. V tomto vyšetovaní EUI informoval ombudsmana, že dospel k záveru, že nespadá do jeho kompetencie. Odvolal sa hlavne na skutočnosť, že EUI bol zriadený „klasickou“ medzinárodnou konvenciou, a nie na základe zmlúv Spoločenstva.

Pokiaľ ide o obvinenie sťažovateľky z diskriminácie, EUI uviedol, že používanie vekového limitu sa v tomto prípade vzťahoval na prekryvanie sa „pracovného práva a dôchodkových práv“. Preto bude Hlavnej rade EUI predložený návrh na oddelenie týchto dvoch aspektov v predpisoch EUI. Medzitým EUI vydal pokyn nezahrňovať do oznámení o výberovom konaní pre predmetnú kategóriu žiaden vekový limit.

Po dôkladnom preskúmaní stanoviska EUI a relevantných právnych textov ombudsman dospel k záveru, že stanovisko EUI, že nie je „orgánom Spoločenstva“ v zmysle mandátu ombudsmana, sa nezdá byť oprávnené. Ale vzhľadom na to, že termín „orgány Spoločenstva“, ako je uvedený vo vyššie uvedenom ustanovení Zmluvy, nie je presne definovaný právom Spoločenstva, sa ombudsman domnieval, že ďalší právny vývoj by mohol viesť k prehodnoteniu otázky, či je možné EUI považovať za „orgán Spoločenstva“ v rámci kompetencie ombudsmana.

Vo svetle vyššie uvedených zistení sa ombudsman nedomnieva, že je kompetentný preskúmať obvinenia uvedené sťažovateľkou. Ombudsman napriek tomu uvítal rozhodnutie EUI navrhnuť svojej Hlavnej rade prijatie opatrení, ktoré umožnia riešenie otázok súvisiacich s penzijnými právami prostredníctvom iných prostriedkov než využívania vekových limitov pri výberovom konaní, a že medzitým boli vydané pokyny nezahrňovať vekové limity do oznámení o výberovom konaní pre predmetnú kategóriu.

3.7 PRÍPAD UZAVRETÝ PO OSOBITNEJ SPRÁVE

KLASIFIKÁCIA PRACOVNÝCH MIEST TLAČOVÝCH HOVORCOV V DELEGÁCIÁCH KOMISIE V TRETÍCH KRAJINÁCH

Zhrnutie rozhodnutia k vyšetovaniu z vlastnej iniciatívy OI/2/2003/GG (dôverné)

Dňa 6. októbra 2003 dostal ombudsman sťažnosť od pána B., tlačového hovorcu a štátneho zamestnanca pre informácie v delegácii Európskej komisie v Islamabade. Vo svojej sťažnosti pán B. tvrdil, že jeho ohodnotenie porušilo pravidlá Komisie, a že bol diskriminovaný na základe národnosti.

Zmluva o založení Európskeho spoločenstva ustanovuje, že ombudsman môže dostávať sťažnosti od akéhokoľvek občana Únie alebo akejkoľvek fyzickej alebo právnickej osoby s trvalým pobytom alebo sídlom v členskom štáte Únie“.

Vzhľadom na to, že pán B. nepatrí do žiadnej z týchto kategórií, ho ombudsman dňa 21. októbra 2003 informoval, že nemá právomoc zaoberať sa touto sťažnosťou.

Ale vzhľadom na závažnosť otázky prednesenej pánom B. sa ombudsman domnieval, že tieto otázky by mali byť preskúmané. Preto sa rozhodol otvoriť vyšetovanie danej záležitosti z vlastnej iniciatívy.

Vo svojom stanovisku Komisia poukázala na to, že pracovné miesta tlačových hovorcov a informačných referentov boli vytvorené v jej delegáciách v tretích krajinách alebo v skupine II

alebo v skupine I, v závislosti od funkcií, ktoré majú vykonávať v súlade s „rámcovými pravidlami, ktorými sa ustanovujú podmienky zamestnávania miestnych zamestnancov Komisie Európskych spoločností pôsobiacich v nečlenských krajinách“, ktoré boli uverejnené v jej administratívnych oznámeniach dňa 22. júna 1990. Väčšina (dve tretiny) pracovných miest patrili vskutku do skupiny I, ale viac ako polovica týchto tlačových hovorcov a informačných referentov bola zaradená pod priamu zodpovednosť vedúceho delegácie. Komisia uviedla, že Pakistan nebol jedinou veľkou krajinou, kde mal tlačový hovorca status skupiny II. Tvrdenie o diskriminácii na základe národnosti preto nemohlo byť podľa názoru Komisie akceptované.

Ombudsman uviedol, že príloha I „rámcových pravidiel“ uvádza pracovné miesta tlačových hovorcov ako príklady „administratívnych, poradenských a kontrolných pracovných miest“, ktoré patria do skupiny I. Vo svetle tohto ustanovenia ombudsman zaujal stanovisko, že Komisia mala preukázať, na akom právnom základe a pri uplatňovaní akých kritérií by mala byť napriek tomu oprávnená ohodnotiť niektorých tlačových hovorcov (a konkrétne pána B.) v skupine II.

Ombudsman však uviedol, že Komisia nedokázala objasniť tento právny základ a tieto kritériá, bez ohľadu na niekoľko žiadostí ombudsmana o informácie v danom zmysle.

Za týchto okolností sa ombudsman domnieval, že Komisia nedokázala poskytnúť koherentné a presvedčivé vysvetlenie skutočnosti, že pracovnú pozíciu pána B. (a iných tlačových hovorcov) zaradila do skupiny II, hoci jej „rámcové pravidlá“ uvádzajú tlačových hovorcov ako príklady „administratívnych, poradenských a kontrolných pracovných miest“, ktoré patria do skupiny I. Ombudsman prijal stanovisko, že šlo o prípad nesprávneho úradného postupu.

Pokiaľ ide o obvinenia pána B., že tiež bol vystavený diskriminácii na základe jeho národnosti, ombudsman sa domnieval, že dôkaz, ktorý mal k dispozícii, mu neumožňoval dospieť k záveru, že toto obvinenie bolo dôvodné.

Dňa 19. júla 2004 ombudsman adresoval návrh odporúčania Komisii, pričom ju vyzval, aby opakovane zvažila svoje pravidlá týkajúce sa klasifikácie pracovných miest tlačových hovorcov v jej delegáciách v tretích krajinách vo všeobecnosti, a hlavne klasifikácie pracovného miesta pána B.

Kedže ombudsman nepovažoval odpoveď Komisie na tento návrh odporúčania za uspokojivú, predložil Parlamentu osobitnú správu, v ktorej opakovane uviedol svoj návrh odporúčania ako odporúčanie pre Komisiu.

3.8 VYŠETROVANIA Z VLASTNEJ INICIATÍVY VYKONANÉ OMBUDSMANOM

CHÝBAJÚCI POSTUP VYBAVOVANIA SŤAŽNOSTÍ PRE DOČASNE VYSLANÝCH NÁRODNÝCH ODBORNÍKOV

Zhrnutie rozhodnutia o vyšetrovaní z vlastnej iniciatívy OI/1/2003/ELB týkajúcom sa Európskej komisie

Dočasne vyslaní národní odborníci sú národní alebo medzinárodní štátni zamestnanci alebo osoby zamestnané v súkromnom sektore, ktoré dočasne pracujú pre európske inštitúcie. Podľa pravidiel prijatých Komisiou, ktoré sa vzťahujú na dočasne vyslaných národných odborníkov, zostanú v službe svojho zamestnávateľa počas celého obdobia ich dočasného vyslania a budú naďalej platení daným zamestnávateľom. Napriek tomu však dostávajú od Komisie dávky na pokrytie ich nákladov na presídlenie.

Ombudsman nevedel o existencii nijakého interného postupu, hlavne článku 90 služobného poriadku, umožňujúceho rozhodnutie možných sporov medzi dočasne vyslanými národnými odborníkmi a Komisiou. Preto žiadal, aby ho Komisia informovala o tom, či dostala sťažnosti od dočasne vyslaných národných odborníkov, a ako sa takýmito sťažnosťami zaoberala. Tiež sa Komisie spýtal, či bude ochotná zaviesť do pravidiel platných pre dočasne vyslaných národných expertov vhodné ustanovenie pre riešenie možných sporov.

Komisia potvrdila, že článok 90 služobného poriadku sa nevzťahuje na dočasne vyslaných národných odborníkov, pretože služobný poriadok sa na nich nevzťahuje a dávky, ktoré dostávajú, nie sú založené na služobnom poriadku. Podľa Komisie, jej služby postupovali podľa neformálnych spôsobov riešenia možných sporov a odpovedania na otázky, aby sa predišlo zosilneniu a zhoršeniu potenciálnych sporov. Komisia potvrdila, že pokiaľ ide o rozsah, kroky a kanály pre riešenie sporov, právna situácia nie je úplne jasná, hlavne preto, že platné rozhodnutie Komisie neustanovuje postup vybavovania sťažností. Komisia uviedla, že je pripravená zaviesť, v kontexte ďalšej zásadnej revízie vyššie uvedených pravidiel, vhodné ustanovenie riešenia sporov.

Ombudsman uvítal pozitívnu odpoveď Komisie, ale uviedol, že nestanovila konečný harmonogram konania. Pripomínajúc, že neschopnosť konať v primeranom čase je formou nesprávneho úradného postupu, ombudsman adresoval Komisii návrh odporúčania, ktorý uvádzal, že by mala prijať postup na vybavovanie sťažností na riešenie možných sporov medzi dočasne vyslanými národnými odborníkmi a Komisiou.

Komisia informovala ombudsmana, že akceptovala jeho návrh odporúčania a uviedla, že postup vybavovania sťažností pre dočasne vyslaných národných odborníkov by mohol byť prijatý do marca 2005.

Na základe svojho vyšetrovania ombudsman dospel k záveru, že Komisia akceptovala návrh jeho odporúčaní, a že opatrenia prijaté Komisiou na ich implementáciu boli uspokojivé, pretože Komisia prijala primeraný harmonogram činnosti.

KVALITA ADMINISTRATÍVY V EURÓPSKÝCH ŠKOLÁCH

Zhrnutie rozhodnutia vo veci vyšetrovania z vlastnej iniciatívy OI/5/2003/IJH týkajúceho sa Európskej komisie

Európske školy boli založené v roku 1957, aby vzdelávali deti zamestnancov inštitúcií EÚ. Nespadajú priamo pod mandát ombudsmana, ale Komisia je zastúpená v ich rade guvernérov a poskytuje veľkú časť ich financovania. Keď ombudsman dostane sťažnosti na školy, požiada Komisiu o stanovisko. Mnoho takýchto sťažností, vrátane hromadnej sťažnosti z roku 2002 (845/2002/IJH), ktorá viedla k návrhu odporúčania Komisii, vyjadrovalo pocit frustrácie a bezmocnosti na strane rodičov.

V decembri 2003 ombudsman začal vyšetrovanie z vlastnej iniciatívy vo veci plánov Komisie na podporu správneho riadenia škôl. Vyšetrovanie poukázalo na potrebu pomoci školám zabezpečiť a zachovať vyššiu úroveň dôvery medzi zložkami, ktorých záujmom by mali slúžiť (deti, rodičia, inštitúcie a občania vo všeobecnosti), ako aj zvýšenú efektívnosť v budúcnosti.

Odpoveď Komisie súhlasila s potrebou konania, uznala význam spolupráce s rodičmi a oznámila, že nadchádzajúce oznámenie zdôrazní potrebu zlepšeného riadenia a transparentnosti. Komisia vysvetlila, že už požiadala školy o okamžité konanie, aj pokiaľ ide o článok 42 Charty základných práv o prístupe k dokumentom. Komisia však zdôraznila, že má na Radu guvernérov obmedzený vplyv, pričom táto je pomalá pri prijímaní akéhokoľvek rozhodnutia a neochotná vykonať reformy.

Ombudsman dospel k názoru, že Komisia sa pokúsila identifikovať a riešiť najvážnejšie prevádzkové slabé stránky, ktoré vyvolali sťažnosti. Okrem toho, jej návrhy nadchádzajúceho oznámenia predstavovali významnú príležitosť na zlepšenie kvality správy škôl. Ombudsman dospel k záveru, že Komisia plne uznáva svoju všeobecnú zodpovednosť za podporovanie správneho úradného postupu školami, v súlade s tými istými hodnotami, princípmi a štandardmi, ktoré sa vzťahujú na

inštitúcie a orgány Spoločenstva. Preto vyšetovanie uzatvoril so zistením, že nedošlo k žiadnemu nesprávnemu úradnému postupu.

Ombudsman tiež navrhol, že Komisia by mala informovať Radu guvernérov o Etickom kódexe pracovníka orgánov a inštitúcií EÚ a podporiť jeho uplatňovanie školami, a snažiť sa zabezpečiť, aby samotné školy uznali potrebu posilnenia a získať si dôveru rodičov ako súčasť ich základnej úlohy.

Nakoniec ombudsman vyjadril ochotu pomôcť pri hodnotení budúceho pokroku pri zvyšovaní kvality správy európskych škôl a zlepšovaní ich transparentnosti a efektívnosti.

Ďalšia poznámka

Dňa 15. septembra 2004 Komisia pozitívne odpovedala na návrhy ombudsmana. Tiež pripojila kópiu svojho oznámenia Rade a Parlamentu o možnostiach rozvoja systému európskych škôl (KOM (2004) 519 v konečnom znení).

ÚVOD

---

1 ZHRNUTIE

---

2 SŤAŽNOSTI A VYŠETROVANIA

---

3 ROZHODNUTIA PO VYŠETROVANÍ

---

4 VZŤAHY S INŠTITÚCIAMI A ORGÁNMI EURÓPSKEJ ÚNIE

---

5 VZŤAHY S OMBUDSMANMI A PODOBNÝMI ORGÁNMI

---

6 INFORMAČNÁ ČINNOSŤ

---

7 PRÍLOHY

---

4 VZŤAHY S INŠTITÚCIAMI A ORGÁNMI EURÓPSKEJ ÚNIE

V roku 2004 bolo zaznamenané zintenzívnenie proaktívneho prístupu k spolupráci tak zo strany Európskeho ombudsmana, ako aj inštitúcií a orgánov Európskej únie. Okrem plnenia svojich príslušných inštitucionálnych povinností vyhľadávali ombudsman a jeho partneri každú príležitosť na spolupracovanie v prospech občanov. Táto kapitola obsahuje prehľad stretnutí a podujatí, ktoré sa konali s poslancami a úradníkmi inštitúcií a orgánov EÚ v roku 2004. Začína sa zdôraznením hodnoty konštruktívnych pracovných vzťahov ombudsmana s inštitúciami a orgánmi. Tieto vzťahy sú životne dôležité pri zabezpečovaní najvyšších štandardov správy, zvyšovaní povedomia občanov o práve sťažovať sa a umožňovaní efektívnej práce úradu ombudsmana. Osobitná pozornosť je venovaná špecifickému vzťahu ombudsmana s Európskym parlamentom, ktorý ho volí, a ktorému ročne podáva správu.

Hodnota spolupráce - výsledok, pri ktorom sú všetci víťazmi

Zabezpečovanie najvyšších štandardov správy: Ombudsman využíva príležitosti, ktoré mu ponúkajú stretnutia s poslancami a úradníkmi, aby vysvetlil myšlienky, na ktorých je založená jeho práca, ako najlepšie reagovať na sťažnosti, ktoré dáva do ich pozornosti, a ako zlepšiť ich postupy. To mu pomáha plniť jeho duálnu úlohu mechanizmu externej kontroly a zdroja na pomoc pri zlepšovaní kvality správy. Ombudsman rovnako uznáva význam udržiavania kroku jeho zamestnancov s pokrokom v rámci inštitúcií a orgánov EÚ. Hovorcovia z viacerých inštitúcií boli preto vyzvaní, aby v roku 2004 oslovili zamestnancov ombudsmana.

Informovanie občanov o ich právach: Ombudsmanove úsilie osloviť občanov sa teší hodnotnej podpore inštitúcií. Podujatia, ktoré sa konali v roku 2004, slúžili na preskúmanie budúcich oblastí pre spoločné konanie, vrátane iniciatív na určenie potenciálnych sťažovateľov, zabezpečenie širokej distribúcie publikácií ombudsmana a zvýšenie povedomia o jeho práci prostredníctvom internetu.

Umožnenie efektívnej práce Úradu ombudsmana: Ombudsman vidí medziinštitucionálnu spoluprácu ako kľúč k najrozumnejšiemu využívaniu zdrojov poskytnutých jeho úradu. Platí to najmä v prípade viacerých rozpočtových a administratívnych záležitostí, v ktorých ombudsman spolupracuje predovšetkým s Parlamentom (pozri prílohu B). To pomáha zabrániť zdvojeniu zamestnancov na úrade ombudsmana, a kde je to možné, zabezpečiť značné úspory. Aby sa zabezpečilo, že samotná inštitúcia dostáva zdroje zodpovedajúce úlohám, ktoré má vykonávať, ombudsman úzko spolupracuje s rozpočtovým orgánom EÚ, stretáva sa s príslušnými zástupcami inštitúcií, aby vysvetľoval a bránil priority inštitúcie. V tomto ohľade sa v roku 2004 konal veľký počet stretnutí.

Ombudsman a Parlament - špecifický vzťah

Ombudsman je volený Európskym parlamentom a jemu podáva správy. Má úspešný pracovný vzťah s Výborom pre petície Parlamentu, ktorý je zodpovedný za vzťahy s ombudsmanom, a okrem iného navrhuje správu o svojej výročnej správe. Výročná plenárna debata Parlamentu o činnosti ombudsmana je významnou udalosťou v kalendári ombudsmana, pretože poskytuje príležitosť pre rozsiahlu výmenu názorov o vykonanej práci a budúcich iniciatívach.

Vzťah ombudsmana s Výborom pre petície bol ďalej posilnený v roku 2004, keď ombudsman potvrdil, že podporuje, aby sa výbor stal riadnym členom európskej siete ombudsmanov a podobných orgánov. To nasledovalo po odporúčaní v správe DE ROSSA k *výročnej správe* ombudsmana za rok 2003 a malo by ďalej zlepšiť služby poskytované európskym občanom.

Okrem výročnej správy ombudsman zostavuje celý rad publikácií dostupných poslancom Európskeho parlamentu s cieľom poskytnúť im úplný prehľad jeho aktivít. V roku 2004 bolo poslancom Európskeho parlamentu distribuovaných osem publikácií, až v 25 jazykoch. Tieto publikácie sú uvedené v časti 6.5 tejto správy.

Ombudsman zorganizoval v roku 2004 celý rad stretnutí a podujatí s poslancami a úradníkmi inštitúcií a orgánov EÚ⁴⁶, ktoré sú uvedené v častiach 4.1 až 4.3.

4.1 EURÓPSKY PARLAMENT

13. januára: Stretnutie s pánom Joanom COLOM I NAVALOM, podpredsedom Európskeho parlamentu.

2. februára: Prezentácia zamestnancom právnej služby Európskeho parlamentu. Táto prezentácia bola usporiadaná právnym poradcom Parlamentu, pánom Gregoriom GARZONOM CLARIANOM.

11. februára: Stretnutie s pánom Julianom PRIESTLEYM, generálnym tajomníkom Európskeho parlamentu.

11. marca: Stretnutie s pánom Malcolmom HARBOUROM, poslancom Európskeho parlamentu.

30. marca: Stretnutie s pánom Wilfriedom KUCKELKORNOM, poslancom Európskeho parlamentu, rozpočtovým spravodajcom.

26. apríla: Prezentácia *výročnej správy* ombudsmana za rok 2003 Výboru pre petície.

4. mája: Stretnutie s pánom Royom PERRYM, poslancom Európskeho parlamentu.

4. mája: Prezentácia *výročnej správy* ombudsmana za rok 2003 Skupine Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov) a európskych demokratov v Európskom parlamente.

7. mája: Stretnutie s pánom Patom COXOM, predsedom Európskeho parlamentu.

7. júna: Prezentácia vedúcim administratívnym zamestnancom Európskeho parlamentu. Tohto stretnutia, ktorému predsedal pán Julian PRIESTLEY sa zúčastnilo viac ako 35 vedúcich zamestnancov,

20. júla: Stretnutia s poslancami EP pánom Eskom SEPPÄNENOM, a pánom Janom MULDEROM, s cieľom prediskutovať rozpočet ombudsmana na rok 2005.

21. júla: Stretnutia s poslancami EP pani Kathalijne Maria BUITENWEGOVOU, pánom Reinerom BÖGEM, pánom Denom DOVEROM, pánom Herbertom BÖSCHOM, pánom Antonisom SAMARASOM, a pani Anne Elisabet JENSENOVOU, s cieľom prediskutovať rozpočet ombudsmana na rok 2005.

22. júla: Stretnutia s poslancami EP pánom Ralfom WALTEROM, pánom Kyöstim Tapiom VIRRANKOSKIM a pánom Markusom FERBEROM, s cieľom prediskutovať rozpočet ombudsmana na rok 2005.

2. septembra: Prezentácia priorít ombudsmana v rozpočte na rok 2005 na schôdzi Výboru pre rozpočet Európskeho parlamentu.

⁴⁶

Stretnutia a podujatia sa konali v Bruseli, Luxemburgu a Štrasburgu.

13. septembra: Stretnutie s pani Anne Elisabet JENSENOVOU, poslankyňou Európskeho parlamentu, rozpočtovou spravodajkyňou.
14. septembra: Stretnutie s poslancami EP pani Bárbarou DÜRKHOPOVOU, a pani Neenou GILLOVOU, s cieľom prediskutovať rozpočet ombudsmana na rok 2005.
14. septembra: Prezentácia práce ombudsmana estónskym poslancom Európskeho parlamentu pánovi Toomasovi ILVESOVI, pani Marianne MIKKOVEJ a pani Siiri OVIIROVEJ.
14. septembra: Večera, usporiadaná európskym ombudsmanom na počesť nového predsedníctva a koordinátorov Výboru pre petície. Večere sa zúčastnili poslanci EP pán Marcin LIBICKI, predseda výboru, pani Marie PANAYOTOPOULOSOVÁ-CASSIOTOU, podpredsedníčka výboru, pán Proinsias DE ROSSA, pani Alexandra DOBOLYIOVÁ, a pán David HAMMERSTEIN MINTZ.
27. októbra: Stretnutie so Sirom Robertom ATKINSOM, poslancom Európskeho parlamentu.
16. novembra: Prezentácia vedúcim informačných úradov Európskeho parlamentu v členských štátoch. Tohto stretnutia sa zúčastnilo viac ako 30 zástupcov úradov, predsedala mu pani Francesca RATTIOVÁ, generálna riaditeľka pre informácie v Parlamente.
18. novembra: Prezentácia *výročnej správy* ombudsmana za rok 2003 na plenárnej schôdzi Európskeho parlamentu (pozri časť 6.1).

4.2 EURÓPSKA KOMISIA

20. januára: Prezentácia vedúcim zastúpení Európskej komisie v členských štátoch. Tomuto stretnutiu predsedal pán Jorge de OLIVEIRA E SOUSA, generálny riaditeľ GR Tlač a komunikácia v Komisii.
10. februára: Stretnutie s generálnym riaditeľom právnej služby Európskej komisie, pánom Michelom PETITOM. Na tomto stretnutí sa ombudsman a generálny riaditeľ dohodli, že do svojich programov školenia zamestnancov navzájom zahrnú informácie o činnosti.
30. marca: Prezentácia pána Michela PETITA, generálneho riaditeľa právnej služby Európskej komisie, právnikom ombudsmana.
31. marca: Stretnutie s pani Loyolou DE PALACIOVOU, podpredsedníčkou Európskej komisie.
13. júla: Prezentácia pána DIAMANDOURA právnej služby Komisie nazvaná „Duálna úloha ombudsmana“.

4.3 OSTATNÉ INŠTITÚCIE A ORGÁNY

11. februára: Stretnutie v Štrasburgu s pánom Dickom ROCHEOM, írskym ministrom pre európske záležitosti a úradujúcim predsedom Rady.
23. februára: Stretnutie s pánom Erikom HALSKOVOM, (výkonným) generálnym riaditeľom Európskeho úradu pre výber pracovníkov (EPSO).
8. marca: Stretnutie s pánom Franzom-Hermannom BRÜNEROM, generálnym riaditeľom Európskeho úradu pre boj proti podvodom (OLAF).

10. marca: Stretnutie s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov, pánom Petrom HUSTINXOM, a jeho zástupcom, pánom Joaquínom BAYOM DELGADOM.

16. júna: Pracovný obed s členmi Európskeho dvora audítorov, ktorému predsedal predseda Dvora audítorov, pán Juan Manuel FABRA VALLES.

26. novembra: Prezentácia predsedu Európskeho súdneho dvora, pána Vassiliosa SKOURISA, zamestnancom európskeho ombudsmana. Prednáška pána SKOURISA sa týkala ochrany základných práv v EÚ po nadobudnutí účinnosti budúcej Ústavy pre Európu.

Príhovor predsedu Súdneho dvora Vassiliosa Skourisa k pracovníkom úradu Európskeho ombudsmana. Štrasburg (Francúzsko) 26. novembra 2004.

ÚVOD

---

1 ZHRNUTIE

---

2 SŤAŽNOSTI A VYŠETROVANIA

---

3 ROZHODNUTIA PO VYŠETROVANÍ

---

4 VZŤAHY S INŠTITÚCIAMI A ORGÁNMI EURÓPSKEJ ÚNIE

---

5 VZŤAHY S OMBUDSMANMI A PODOBNÝMI ORGÁNMI

---

6 INFORMAČNÁ ČINNOSŤ

---

7 PRÍLOHY

---

5 VZŤAHY S OMBUDSMANMI A PODOBNÝMI ORGÁNMI

Úzka spolupráca s partnermi na národnej, regionálnej a miestnej úrovni je pre európskeho ombudsmana kľúčovou prioritou. Pomáha zabezpečiť promptné a efektívne vybavovanie sťažností občanov, a tak predstavuje ústredný aspekt reaktívnej úlohy ombudsmana. Táto spolupráca je pre európskeho ombudsmana rovnako životne dôležitá v jeho proaktívnom režime, pretože umožňuje monitorovanie dôležitých pokrokov vo svete ombudsmanov, výmenu informácií o práve Európskej únie a zdieľanie najlepšej praxe.

Táto kapitola poskytuje prehľad celého radu aktivít v roku 2004, do ktorých bol ombudsman zapojený, aby sa ďalej rozvinuli jeho pracovné vzťahy s ombudsmanmi v Európe a mimo nej. Vzhľadom na jej dôležitosť pre každodennú prácu úradu pri vybavovaní sťažností občanov táto kapitola začína popisom európskej siete ombudsmanov a prehľadom vývoja, ku ktorému došlo v tejto sieti počas roka.

5.1 EURÓPSKA SIEŤ OMBUDSMANOV

Európska sieť ombudsmanov sa vyvinula z iniciatívy prijatej prvým európskym ombudsmanom, pánom Jacobom SÖDERMANOM, pozvať ombudsmanov a podobné orgány v EÚ na seminár v Štrasburgu v septembri 1996. Účastníci sa dohodli, že vytvoria pokračujúci proces spolupráce na podporu voľného toku informácií o práve Spoločenstva a jeho implementácii, a na umožnenie postúpenia sťažností orgánu, ktorý je najschopnejší sa nimi zaoberať.

Sieť sa v súčasnosti skladá takmer z 90 úradov v 29 európskych krajinách. V Únii pokrýva ombudsmanov a podobné orgány na európskej, národnej a regionálnej úrovni, pričom na národnej úrovni tiež zahŕňa Nórsko, Island a krajiny, ktoré požiadali o členstvo v EÚ. Každý z národných ombudsmanov a podobných orgánov v členských štátoch EÚ, ako aj v Nórsku a na Islande menoval prostredníka, aby pôsobil ako kontakt pre ostatných členov siete.

Sieť sa plynulo vyvinula do mocného nástroja spolupráce pre ombudsmanov a ich zamestnancov a slúži ako efektívny mechanizmus spolupráce pri vybavovaní prípadov. Skúsenosti a najlepšia prax sa zdieľajú prostredníctvom seminárov a stretnutí, pravidelných informačných listov, elektronického diskusného fóra a služby denných elektronických správ. Tieto aktivity sú popísané ďalej v tejto časti, spolu s prehľadom spolupráce pri vybavovaní prípadov v roku 2004.

Informačné návštevy ombudsmana v členských štátoch a krajinách, ktoré požiadali o členstvo v EÚ, sa ukázali byť veľmi efektívne, pokiaľ ide o rozvoj siete, a predstavujú vynikajúci prostriedok na zvyšovanie povedomia o rozsahu komunikačných nástrojov, ktoré dáva k dispozícii. Časť 5.1 sa preto končí pohľadom na informačné návštevy ombudsmana v roku 2004.

Semináre národných ombudsmanov

Semináre národných ombudsmanov sa konajú každé dva roky. Organizuje ich európskym ombudsman spolu s národným kolegom. Ďalší seminár národných ombudsmanov členských štátov EÚ a kandidátskych krajín sa uskutoční v Hágu od 10. do 14. septembra 2005 a bude sa zameriavať na „úlohu inštitúcií ombudsmana a podobných orgánov pri implementácii práva EÚ“. Bude to piaty seminár národných ombudsmanov a bude prebiehať v rovnakom čase, ako sa bude sláviť desiate výročie inštitúcie európskeho ombudsmana. Okrem toho to bude vôbec prvý seminár od rozšírenia

EÚ, a tak bude prvou príležitosťou na stretnutie ombudsmanov zo všetkých 25 členských štátov, aby prediskutovali záležitosti spoločného záujmu. Všetky tieto aspekty pridajú k téme seminára, ktorý sa bude konať v roku 2005, mimoriadny rozmer.

Prípravy na seminár sa začali už na začiatku roka 2004, keď sa uskutočnili tri stretnutia medzi európskym ombudsmanom a jeho holandským náprotivkom, pánom Roelom FERNHOUTOM. Ombudsmanni a ich zamestnanci sa stretli v Bruseli dňa 20. januára, v Štrasburgu 21. júna a v Hágu 15. októbra.

Generálny spravodajca pre seminár, pán Rick LAWSON z Leidenskej univerzity, sa zúčastnil druhého z týchto stretnutí, počas ktorého účastníci prediskutovali návrh dotazníka na seminár. Cieľom dotazníka je získať prehľad o typoch „prípadov EÚ“, s ktorými sa ombudsmanni stretli pri ich každodennej práci, aby zistili frekvenciu a význam týchto prípadov, a aby identifikovali najlepšiu prax. Bol distribuovaný všetkým zúčastneným úradom ombudsmana z EÚ, Nórska a Islandu v októbri 2004. Úrady mali odpovedať do 31. decembra. Informácie získané prostredníctvom dotazníka budú použité na vytvorenie všeobecnej správy, ktorá bude prezentovaná a prediskutovaná počas seminára.

Prípravy na seminár budú pokračovať v roku 2005 s cieľom zabezpečiť, aby toto stretnutie bolo obrovským úspechom.

Spolupráca pri riešení prípadov

Národní a regionálni ombudsmanni v členských štátoch sú kompetentní zaoberať sa mnohými sťažnosťami, ktoré sú mimo mandátu európskeho ombudsmana, pretože nie sú podané na inštitúciu alebo orgán Spoločenstva. V roku 2004 poradil európsky ombudsman 906 sťažovateľom, aby sa obrátili na národného alebo regionálneho ombudsmana, a postúpil 54 sťažností priamo kompetentnému ombudsmanovi. Príklady týchto sťažností sú uvedené v časti 2.5 tejto správy.

Európsky ombudsman na požiadanie pomáha národným a regionálnym ombudsmanom pri ich vyšetrovaní odpovedaním na otázky týkajúce sa práva EÚ alebo presmerovaním otázky na príslušnú inštitúciu alebo orgán Únie so žiadosťou o odpoveď. V roku 2004 boli prijaté otázky od regionálneho ombudsmana z Veneta (Taliansko), írskoho ombudsmana a ombudsmana Cypru.

Európski ombudsmanni - spravodajca

Informačný list Európski ombudsmanni - spravodajca sa týka práce členov európskej siete ombudsmanov a širšieho členstva európskeho regiónu Medzinárodného inštitútu ombudsmanov (IOI). Vydáva sa v angličtine, francúzštine, nemčine, taliančine a španielčine a je určený pre viac ako 400 úradov na európskej, národnej a regionálnej úrovni. Spravodajca vychádza dvakrát ročne - v apríli a októbri.

Spravodajca obsahuje príspevky úradov ombudsmana z celej Európy. Tieto príspevky tvoria základ rubriky správy, právo EÚ, práca ombudsmanov a podobných orgánov, semináre, stretnutia a oznamy. Európsky ombudsman je zodpovedný za publikovanie spravodajcu a využíva úvodník na to, aby pritiahol pozornosť siete na významné otázky s cieľom analyzovať ich význam. Autorom druhej časti nazvanej „Oznámenia IOI“ je regionálny podpredseda IOI pre Európu a jej úlohou je informovať členov IOI-Európa o aktuálnom vývoji, nadchádzajúcich udalostiach a iných zaujímavých iniciatívach.

Spravodajca sa ukázal byť mimoriadne cenným fórom pre výmenu informácií o práve EÚ a najlepšej praxi. V roku 2004 jeho vydania obsahovali novú Ústavu pre Európu a jej zjednodušenia pre ombudsmannov, problémy, ktorým čelia tí, ktorí chcú využiť svoje právo na slobodu pohybu, problémy súvisiace s väznením v rôznych členských štátoch, práva detí a starších a prekážky, ktorým čelili ľudia s postihnutiami.

Nástroje elektronickej komunikácie

V novembri 2000 ombudsman spustil internetové diskusné fórum a internetovú stránku pre ombudsmanov a ich zamestnancov v Európe. V súčasnosti má takmer 90 úradov v 29 európskych krajinách individualizované prihlasovacie mená a heslá na prístup do diskusného fóra. Okrem toho tí členovia IOI-Európa, ktorí nie sú členmi európskej siete ombudsmanov, majú prístup k diskusnému fóru prostredníctvom všeobecného prihlasovacieho mena a hesla. Diskusné fórum ponúka možnosti pre denné zdieľanie informácií a spoluprácu medzi úradmi.

Najpopulárnejšou časťou diskusného fóra je služba *denné správy ombudsmana*, ktorá je uverejňovaná každý pracovný deň a obsahuje správy z úradov ombudsmana. Úrady národných a regionálnych ombudsmanov v celej Európe prispievajú do *denných správ* a čítajú ich.

V roku 2004 sa diskusné fórum stalo skutočne populárnym, keď umožnilo úradom zdieľať informácie prostredníctvom uverejňovania otázok a odpovedí. Niekoľko hlavných diskusií, týkajúcich sa rôznych otázok od televízneho pokrytia ombudsmanov až po návštevy ombudsmanov vo väzeniach, sa začalo v roku 2004, pričom väčšina národných úradov prispieva do jednej alebo viacerých takých diskusií.

Diskusné fórum obsahuje smerodajný zoznam národných a regionálnych ombudsmanov v členských štátoch EÚ, Nórsku, na Islande a v krajinách, ktoré požiadali o členstvo v EÚ. Zoznam sa aktualizuje pri každej zmene kontaktných údajov úradu niektorého ombudsmana, a preto je nevyhnutným zdrojom pre ombudsmanov v celej Európe.

Informačné návštevy

Účel informačných návštev ombudsmana je dvojaký: zvýšiť povedomie medzi občanmi o ich práve podávať sťažnosti ombudsmanovi a ďalej zintenzívňovať spoluprácu medzi európskym ombudsmanom a jeho partnermi v celkovom kontexte európskej siete ombudsmanov.

Aspekt zvyšovania povedomia verejnosti bude spomenutý v časti 6.2 tejto správy, ale je dôležité spomenúť v tomto ohľade neoceniteľnú podporu, ktorá sa ombudsmanovi dostáva od jeho kolegov v celej Európe. Ombudsman sa počas informačných návštev výrazne spolieha hlavne na svojich kolegov v členských štátoch. Ich kontakty na mieste mu umožňujú osloviť občanov, správcov a štátnych zamestnancov, a tak maximalizovať efektívnosť týchto ciest.

S cieľom ďalšieho rozvoja pracovných vzťahov v európskej sieti ombudsmanov umožňujú návštevy európskeho ombudsmana systematické zásadné stretnutia s ombudsmanmi a ich zamestnancami. Tieto stretnutia majú veľkú hodnotu vzhľadom na vzájomné vzdelávanie. Ponúkajú príležitosť na podporu aktívnejšej účasti v sieti a preskúmanie spôsobov spolupráce v prospech občanov. Tieto snahy priniesli ovocie v roku 2004, keď mnoho úradov preukázalo väčší záujem o celý rad nástrojov daných k dispozícii prostredníctvom siete po návštevách.

Ombudsman v rámci informačných návštev v roku 2004 navštívil tieto krajiny, uvedené v chronologickom poradí:

- Slovinsko, od 24. do 27. januára, kde sa stretol s ombudsmanom pre ľudské práva, pánom Matjažom HANŽEKOM a jeho zástupcami, pánom Alešom BUTALOM, pánom Francem JAMNIKOM a pánom Jernejom ROVŠEKOM;
- Slovensko, od 18. do 19. februára, kde ho prijal pán Pavel KANDRÁČ, verejný ochranca práv;
- Cyprus, od 29. februára do 3. marca, kde sa stretol s komisárkou pre správu, pani Elianou NICOLAOUOVOU;
- Česká republika, od 21. do 24. marca, kde sa stretol s verejným ochrancom práv pánom Otakarom MOTEJLOM;

- Lotyšsko, od 14. do 17. apríla, kde navštívil pána Olafsa BRŪVERSA, riaditeľa lotyšského Úradu pre ľudské práva;
- Litva, od 17. do 21. apríla, kde bol prijatý svojimi kolegami v Úrade ombudsmana v Seimase – vedúcim Úradu ombudsmana, pánom Romasom VALENTUKEVIČIUSOM a ombudsmanni, pani Elvyrou BALTUTYTĚOVOU, pani Rimantėou ŠALAŠEVIČIŪTĚOVOU, pánom Kęstutisom VIRBICKASOM a pani Zitou ZAMŽICKIENĚOVOU;
- Poľsko, od 28. apríla do 2. mája, kde navštívil pána Andrzeja ZOLLA, komisára pre ochranu občianskych práv;
- Rakúsko, od 24. do 25. mája, kde sa stretol s členmi Rady ombudsmana, konkrétne pani Rosemarie BAUEROVOU, predsedníčkou rady, a pánom Petrom KOSTELKOM;
- Rumunsko, od 26. do 28. mája, kde ho prijal advokát ľudí, pán Ioan MURARU;
- Grécko, od 30. júna do 2. júla, kde ho prijal ombudsman, pán Yorgos KAMINIS;
- Holandsko, od 15. do 19. septembra, kde sa stretol so svojim národným náprotivkom, pánom Roelom FERNHOUTOM;
- Portugalsko, od 21. do 22. októbra, kde navštívil ombudsmana pána Henriqueho NASCIMENTA RODRIGUESA;
- Francúzsko, od 1. do 2. decembra, kde ho prijal jeho národný náprotivok, pán Jean-Paul DELEVOYE.

5.2 OSTATNÉ SEMINÁRE A KONFERENCIE OMBUDSMANA

Snahy európskeho ombudsmana spolupracovať s kolegami vo funkcii ombudsmana prekračujú aktivity európskej siete ombudsmanov. Ako aktívny člen celého radu organizácií ombudsmanov sa zúčastňuje konferencií a seminárov v Európe a mimo nej. So záujmom sa zúčastňuje podujatí organizovaných národnými a regionálnymi ombudsmanni alebo zabezpečuje, že jeho úrad je na takýchto podujatiach zastúpený. V kontexte svojej práce na podporu právneho poriadku, rešpektovania ľudských práv a správnej administratívy v Únii a mimo nej ombudsman rovnako navštevuje podujatia zamerané na vytvorenie nových inštitúcií ombudsmana. Táto časť poskytuje prehľad účasti ombudsmana a jeho zamestnancov na takýchto podujatiach v roku 2004.

Verejný seminár o „parlamentnej kontrole a úrade parlamentných ombudsmanov“ - Štokholm, Švédsko

Dňa 12. februára sa pán DIAMANDOUROS zúčastnil verejného seminára v Štokholme o „parlamentnej kontrole a úrade parlamentných ombudsmanov“. Seminár zorganizoval Výbor pre ústavu švédskeho *Riksdagu*, pri príležitosti odchodu do dôchodku pána Claesa EKLUNDHA z pozície vedúceho parlamentného ombudsmana Švédska.

Pán DIAMANDOUROS predniesol prejav na stretnutí na tému „úloha ombudsmana v rôznych systémoch - skúsenosti a perspektívy pre budúcnosť“, pričom analyzoval medzinárodný vývoj inštitúcie ombudsmana. Po seminári sa pán DIAMANDOUROS neformálne stretol so štyrmi švédskymi parlamentnými ombudsmanni a pánom Matsom MELINOM, následníkom pána EKLUNDHA vo funkcii vedúceho parlamentného ombudsmana.

Pätnásta výročná konferencia ombudsmana v Šlesvicku-Holštejnsku - Kiel, Nemecko

Dňa 24. apríla sa pán Gerhard GRILL, hlavný právny poradca, zúčastnil konferencie v regionálnom parlamente Šlesvicka-Holštejnska v Kiele pri príležitosti 15. výročia inštitúcie ombudsmana v Šlesvicku-Holštejnsku. Konferenciu organizovala ombudsmanka pre sociálne záležitosti Šlesvicka-Holštejnska, pani Birgit WILLE-HANDELISOVÁ. Podujatia sa zúčastnilo asi 70 účastníkov, pričom sa na podujatí uskutočnila panelová diskusia s pani WILLE-HANDELISOVOU, pánom Gerhardom POPPENDIECKEROM, predsedom Petičného výboru regionálneho parlamentu Šlesvicka-Holštejnska, pánom Ulrichom LORENZOM, zástupcom štátneho tajomníka Ministerstva vnútra Šlesvicka-Holštejnska a pani Ursulou PEPPEROVOU, starostkou mesta Ahrensburg.

Seminár na tému „úloha ombudsmana v štáte, ktorý sa riadi právnym poriadkom“ - Nevşehir, Turecko

Dňa 9. a 10. mája sa ombudsman zúčastnil seminára nazvaného „úloha ombudsmana v štáte, ktorý sa riadi právnym poriadkom“ v Nevşehir v Turecku. Seminár, ktorý spoločne organizoval pán Alvaro GIL-ROBLES, komisár pre ľudské práva Rady Európy, a pán Mehmet ELKATMIS, predseda Monitorovacieho výboru pre ľudské práva Veľkého národného zhromaždenia Turecka, sa zamerlal na turecké diskusie o vytvorení národného ombudsmana.

Prednáška pána Diamandourosa na tému „úloha ombudsmana v štáte, ktorý sa riadi právnym poriadkom“. Nevşehir (Turecko) 9. mája 2004.

Medzi národných účastníkov seminára patrili poslanci a vyšší štátni zamestnanci Veľkého národného zhromaždenia Turecka (hlavne členovia Monitorovacieho výboru zhromaždenia pre ľudské práva), členovia súdництва, zástupcovia miestnych a národných orgánov a zástupcovia občianskej spoločnosti. Okrem pána GIL-ROBLESA Radu Európy zastupovala pani Caroline RAVAUDOVA, vedúca sekretariátu Výboru Rady Európy pre dodržiavanie povinností a záväzkov členských štátov. Medzi zástupcov ombudsmanov a podobných orgánov patrili: pán Ermir DOBJANI, albánsky advokát ľudí, pán Pierre-Yves MONETTE, federálny ombudsman Belgicka, pán Safet PASIC, ombudsman pre ľudské práva Bosny a Hercegoviny, pán Morten ENGBERG, vedúci divízie na Úrade dánskeho ombudsmana, pán Albert TAKACS, maďarský generálny zástupca komisára pre občianske práva, pán Branko NAUMOVSKI, ombudsman bývalej juhoslovanskej republiky Macedónsko, pán Roel FERNHOUT, ombudsman Holandska, pán Matjaž HANŽEK, ombudsman pre ľudské práva Slovinska a pán Kjell SWANSTRÖM, vedúci švédskeho Úradu parlamentného ombudsmana.

Dňa 10. a 11. mája sa pán DIAMANDOUROS presunul do Ankary, aby sa stretol s členmi vlády, verejnými štátnymi zamestnancami a zástupcami tureckej občianskej spoločnosti. Medzi účastníkmi rozhovoru boli pán Abdullah GÜL, zástupca premiéra a minister zahraničných vecí Turecka, pán Emin Murat SUNGAR, generálny tajomník pre záležitosti EÚ, pán Mustafa BUMIN, predseda tureckého ústavného súdu, pán Ender ÇETINKAYA, predseda Rady štátu, pán Cemil ÇIÇEK, minister spravodlivosti a pán Zafer Ali YAVAN, pani Derya SEVINCÖVÁ a pán Eray AKDAG z Tureckého združenia priemyselníkov a podnikateľov. Pán DIAMANDOUROS sa tiež stretol s pánom Hansjörgom KRETSCHMEROM, vedúcim Delegácie Európskej komisie v Turecku.

Výročné stretnutie Združenia britských a írskych ombudsmannov - Londýn, Spojené kráľovstvo

Dňa 28. mája sa vedúci právneho oddelenia ombudsmana, pán Ian HARDEN zúčastnil výročného stretnutia Združenia britských a írskych ombudsmannov (BIOA) v Londýne. Téma stretnutia bola „služby ombudsmana: ich miesto v krajine“. Medzi rečníkov patrili pán MERRICKS, predseda BIOA a vedúci ombudsman Finančnej služby ombudsmana, pán Charlie McCREEVY TD, írsky minister financií, a lord EVANS, hovorca vlády Spojeného kráľovstva pre ústavné záležitosti a obchod a priemysel v Snemovni lordov. Lord EVANS počas stretnutia naznačil, že v budúcnosti sa bude uvažovať o tom, či by mal byť v Spojenom kráľovstve titul „ombudsman“ právne chránený.

Prvý okrúhly stôl európskych regionálnych ombudsmannov - Barcelona, Španielsko

Dňa 2. a 3. júla 2004 zorganizoval komisár Rady Európy pre ľudské práva, pán Alvaro GIL-ROBLES a regionálny ombudsman Katalánska, pán Rafael RIBÓ (ktorý dňa 1. júla nahradil pána Antóna CANELLASA), prvý okrúhly stôl európskych regionálnych ombudsmannov v Barcelone. Stretnutie sa konalo v rámci barcelonského Fóra kultúr 2004. Pán MARTÍNEZ ARAGÓN, hlavný právny poradca na Úrade európskeho ombudsmana, sa zúčastnil podujatia, ktoré formálne otvorili pani BENACH, predseda parlamentu Katalánska, GIL-ROBLES a RIBÓ. Počas okrúhleho stola boli prediskutované tri témy: (i) príslušné úlohy a kompetencie regionálnych a národných ombudsmannov; (ii) regionálni ombudsmanni a právo na bývanie; (iii) regionálni ombudsmanni a právo na zdravé životné prostredie. Na konci konferencie sa pán GIL-ROBLES zaviazal, že bude v tejto iniciatíve pokračovať a každé dva roky zorganizuje podobné zhromaždenie regionálnych ombudsmannov z krajín, ktoré patria do Rady Európy.

Ôsma svetová konferencia Medzinárodného inštitútu ombudsmannov - Quebec, Kanada

V dňoch 7. až 10. septembra sa pán DIAMANDOUROS zúčastnil VIII. Svetovej konferencie Medzinárodného inštitútu ombudsmannov (IOI) v Quebecu v Kanade. Konferencia bola nazvaná „Hľadanie rovnováhy medzi povinnosťami občianstva a uznávaním individuálnych práv a zodpovedností - úloha ombudsmana“. Usporiadala ju ombudsmanka Quebecu, pani Pauline CHAMPOUX-LESAGEOVÁ. Tejto medzinárodnej konferencii, počas ktorej sa tiež konalo niekoľko oficiálnych stretnutí IOI, sa zúčastnilo 430 účastníkov zo 77 krajín.

Hlavnou témou konferencie bola potreba hľadania rovnováhy medzi individuálnymi právami a kolektívnou bezpečnosťou vo veku globalizácie a privatizácie. Dňa 9. septembra ombudsman predniesol kľúčový príspevok na treťom plenárnom zasadnutí, ktoré bolo nazvané „môže uznávanie individuálnych práv a slobôd prežiť tlak na posilnenie bezpečnosti?“ Ombudsman identifikoval nebezpečenstvá, ktoré môžu vyplynúť pri hľadaní rovnováhy medzi potrebami verejnej bezpečnosti a individuálnymi právami a slobodami. Povedal, že trvalý právny, inštitucionálny a politický rámec, ktorý je schopný spravodlivo a rozumne vyrovnávať potreby oboch, by mal byť dosiahnuteľný, pričom podčiarkol, že ombudsman môže a mal by byť aktívny v tejto oblasti takým spôsobom, ktorý zachováva a posilňuje právny poriadok a posilňuje občanov.

Medzi iných kľúčových rečníkov na konferencii patrila jej excelencia ctihodná Adrienne CLARKSON, generálna guvernérka Kanady a ctihodný sudca Louis LEBEL z kanadského Najvyššieho súdu.

Poobede dňa 9. septembra sa konali schôdze jednotlivých regiónov IOI (Afrika, Ázia, Austrália a Tichomorje, Európa, Latinská Amerika, Karibik a Severná Amerika), počas ktorých boli zvolení noví riaditelia IOI a regionálni podpredsedovia. Pán Tom FRAWLEY (parlamentný ombudsman Severného Írska), pán Peter KOSTELKA (predseda rakúskej Rady ombudsmana) a pani Riitta-Leena PAUNIOVÁ (parlamentná ombudsmanka Fínska) boli zvolení za riaditeľov IOI-európsky región. Ombudsman pre ľudské práva Slovinska, pán Matjaž HANŽEK, ktorému ešte stále zostávali dva roky jeho funkčného obdobia riaditeľa, nebol na opakované zvolenie pripravený. Po voľbách sa členovia Rady IOI-európsky región dohodli, že pán KOSTELKA by mal byť podpredsedom IOI pre Európu.

10. septembra dopoludnia sa uskutočnilo valné zhromaždenie IOI, na ktorom odchádzajúci predseda IOI a ombudsman Ontária, pán Clare LEWIS, prezentoval svoju správu za roky 2000-2004, po ktorej nasledovali správy tajomníka, pokladníka a regionálnych podpredsedov. Nové predstavenstvo IOI sa stretlo popoludní.

Okrem uvedeného úplného, formálneho programu konferencia ponúkla početné možnosti pre vytváranie sietí a neformálne výmeny stanovísk. Večer 7. septembra usporiadal ombudsman Quebecu večeru, na ktorej sa zúčastnili okrem čestných hostí európsky ombudsman a jeho manželka, spoločne s pani Monique GAGNON-TREMBLAYOVOU, zástupkyňou premiéra Quebecu, ministerkou pre medzinárodné vzťahy a ministerkou zodpovednou za frankofónne otázky. Slávnostná večera sa konala večer 9. septembra, pričom znova ponúkla účastníkom príležitosť na stretnutie kolegov z celého sveta.

Konferencia na tému „ombudsman v juhovýchodnej Európe: posilňovanie regionálnej spolupráce“ - Belehrad, Srbsko a Čierna Hora

Dňa 28. a 29. septembra sa ombudsman zúčastnil konferencie nazvanej „ombudsman v juhovýchodnej Európe: posilňovanie regionálnej spolupráce“, ktorá sa konala v parlamente Srbska a Čiernej Hory v Belehrade. Konferencia bola organizovaná spoločne pod záštitou projektu Rady Európy Eunomia a gréckeho ombudsmana, Paktu stability pre juhovýchodnú Európu a ministra samosprávy Srbska a Čiernej Hory.

© grécky ombudsman

Účastníci konferencie na tému „ombudsman v juhovýchodnej Európe: posilňovanie regionálnej spolupráce“. Belehrad (Srbsko a Čierna Hora) 29. septembra 2004.

Medzi účastníkov konferencie patrili pán Zoran SAMI, predseda parlamentu Srbska a Čiernej Hory, pán Zoran LONCAR, minister verejnej správy a miestnej samosprávy Srbska a Čiernej

Hory, veľvyslanec Maurizio MASSARI, vedúci misie OBSE v Srbsku a Čiernej Hore, pani Elisabeth REHNOVÁ, predsedníčka pracovného stola I, Pakt stability pre juhovýchodnú Európu, pán Dragan MILKOV z univerzity v Novom Sade, pán Jorgen GRUNNET, vedúci belehradského úradu rady Európy a pán Markus JAEGER, zástupca riaditeľa komisára pre ľudské práva Rady Európy. Prítomní boli aj ombudsmanni Albánska, Bosny a Hercegoviny, Katalánska, bývalej juhoslovanskej republiky Macedónsko, Grécka, Kosova, Čiernej Hory, Srbskej republiky a grécky zástupca ombudsmana pre práva detí.

Európsky ombudsman predniesol prejav na tému „ombudsman v juhovýchodnej Európe: súčasné výzvy a budúca perspektíva“, po ktorej nasledovala diskusia za okrúhlym stolom.

Dvadsaťročná konferencia Úradu írskoho ombudsmana - Dublin, Írsko

Dňa 15. októbra sa vedúci právneho oddelenia ombudsmana, pán Ian HARDEN a jeho tlačová a komunikačná referentka, pani Rosita AGNEW, zúčastnili konferencie v Dubline nazvanej „Zodpovednosť, správne riadenie a ombudsman“. Konferencia, ktorá sa konala pri príležitosti dvadsiateho výročia vytvorenia úradu írskoho ombudsmana, sa tešila účasti viac ako 100 ľudí vrátane ombudsmanov, verejných štátnych zamestnancov a zástupcov občianskej spoločnosti. Pani Emily O'REILLY, írsky ombudsmanka a komisárka pre informácie, predniesla úvodnú a záverečnú reč. Veľa zaujímavých príspevkov predniesol pán Dick ROCHE, írsky minister pre životné prostredie, dedičstvo a miestnu vládu, pani Ann ABRAHAMOVÁ, parlamentná ombudsmanka Spojeného kráľovstva a ombudsmanka pre zdravotné služby pre Anglicko, pán Tom FRAWLEY, komisár pre sťažnosti a zhromaždenie a ombudsman pre Severné Írsko, pán Eddie SULLIVAN, generálny tajomník pre riadenie a rozvoj verejných služieb na oddelení financií a pán Donncha O'CONNELL, vysokoškolský učiteľ práva na Národnej univerzite Írska (Galway).

Konferencia „Zriadenie inštitúcie ombudsmana“ - Istanbul, Turecko

Dňa 10. a 11. decembra sa pán DIAMANDOUROS zúčastnil ako kľúčový hovorca konferencie „Zriadenie inštitúcie ombudsmana“ v Istanbule, Turecko. Konferenciu organizovalo Veľké národné zhromaždenie Turecka a grécky ombudsman, v spolupráci s Univerzitou Bilgi v Istanbule. Bola financovaná pod záštitou projektu Eunomia Rady Európy a gréckeho ombudsmana.

Hlavným účelom konferencie bolo prediskutovať druhý návrh zákona o vytvorení národného ombudsmana v Turecku. Prvý návrh zákona z roku 1997 bol prediskutovaný na seminári nazvanom „Úloha ombudsmana v štáte, ktorý sa riadi právnym poriadkom“, ktorý sa uskutočnil v Nevşehir dňa 9. a 10. mája 2004 (pozri vyššie v tejto časti).

Medzi národných účastníkov patrili minister spravodlivosti, pán Cemil ÇİÇEK, dekan Právnickej fakulty na Univerzite Bilgi, pán Turgut TARHANLI, predseda Rady štátu, pán Ender ÇETINKAYA a pán Selçuk HONDU, dekan Právnickej fakulty na Univerzite Selçuk, pani Zehra ODYAKMAZ, členovia a vyšší štátni zamestnanci Veľkého národného zhromaždenia Turecka, členovia súdnictva a zástupcovia občianskej spoločnosti.

Okrem pána DIAMANDOURA a jeho gréckeho kolegu, pána Yorgosa KAMINISA, medzi zahraničných účastníkov patrili pán Jean-Paul DELEVOYE, francúzsky ombudsman, pán Markus JAEGER, zástupca riaditeľa komisára pre ľudské práva Rady Európy, pán Allar JÖKS, estónsky kancelár spravodlivosti, pán Peter KOSTELKA, predseda rakúskej Rady ombudsmana a regionálny predseda Medzinárodného inštitútu ombudsmana pre Európu, pán Mats MELIN, vedúci parlamentný ombudsman Švédska, pán Rafael RIBÓ, katalánsky ombudsman, pán Stephan SJOUKE z holandského Úradu ombudsmana, pán Pat WHELAN, riaditeľ írskoho Úradu ombudsmana, pán Herman WUYTS, federálny ombudsman Belgicka a pán Andrzej ZOLL, poľský ombudsman.

5.3 OSTATNÉ PODUJATIA S OMBUDSMANMI A ICH ZAMESTNANCAMI

Bilaterálne stretnutia s ombudsmanmi

Okrem seminárov a konferencií, ktorých sa zúčastnil ombudsman a jeho zamestnanci, a bilaterálnych stretnutí, ktoré sa uskutočnili ako súčasť informačných návštev ombudsmana, sa v roku 2004 uskutočnili početné kontakty s ombudsmanmi z Európy aj mimo nej.

Od 27. do 29. januára európsky ombudsman navštívil v Trieste taliansku regionálnu ombudsmanku Friuli Venezia - Giulia, pani Caterinu DOLCHEROVÚ.

Dňa 9. februára sa pán DIAMANDOUROS stretol v Štrasburgu s pánom BAIKADAMOVOM, ombudsmanom Kazachstanu.

Dňa 9. februára mal pán Andrzej ZOLL, ombudsman Poľska, prezentáciu pre zamestnancov európskeho ombudsmana v Štrasburgu. Dňa 10. februára mali daní dvaja ombudsmani stretnutie, po ktorom nasledovali stretnutia s pánom Patom COXOM, predsedom Európskeho parlamentu a pánom Neilom KINNOCKOM, podpredsedom Európskej komisie. V ten istý deň pán ZOLL a pán DIAMANDOUROS tiež mali prezentácie pre poľských pozorovateľov Európskeho parlamentu a poľských praktikantov v inštitúciách EÚ.

Dňa 13. februára sa pán DIAMANDOUROS stretol v Štrasburgu s pánom Yorgosom KAMINISOM, gréckym ombudsmanom a pánom Alvarom GIL-ROBLESOM, komisárom pre ľudské práva Rady Európy, aby prediskutoval projekt Eunomia, ktorý - fungujúc pod záštitou Rady Európy a gréckeho ombudsmana - má za cieľ pomáhať ombudsmanom a iným vládnym inštitúciám v juhovýchodnej Európe.

Príhovor poľského ombudsmana Andrzeja Zolla (druhý zľava) k pracovníkom úradu Európskeho ombudsmana. Štrasburg (Francúzsko) 9. februára 2004.

Dňa 10. marca navštívila v Štrasburgu pani Sayora RASHIDOVA, ombudsmanka Uzbekistanu, pána DIAMANDOUROSA.

Od 25. do 28. marca európsky ombudsman navštívil v Janove regionálneho ombudsmana Ligurie, pána Antonia DI GIOVINEA.

Francúzsky ombudsman Jean-Paul Delevoye s pánom Diamandourosom.
Štrasburg (Francúzsko) 15 júna 2004.

Dňa 7. júna sa pán DIAMANDOUROS v Bruseli stretol s belgickým Kolégiom federálnych ombudsmanov, pánom Hermanom WUYTSOM a pánom Pierre-Yvesom MONETTEOM.

Dňa 9. júna sa pán DIAMANDOUROS stretol v Madride s pánom MUGICAOM, ombudsmanom Španielska.

Dňa 15. júna navštívil novo menovaný francúzsky ombudsman, pán Jean-Paul DELEVOYE, európskeho ombudsmana v Štrasburgu, aby prediskutovali spoluprácu medzi ich inštitúciami.

Dňa 16. júna pán DIAMANDOUROS cestoval do Luxemburgu, aby sa stretol s pánom Marcom FISCHBACHOM, ktorý práve nastúpil do úradu ako prvý ombudsman Luxemburska.

Dňa 20. septembra mal pán DIAMANDOUROS príležitosť stretnúť sa s pánom Matsom MELINOM, vedúcim parlamentným ombudsmanom Švédska, a to na obede usporiadanom švédskym stálym zástupcom Rady Európy v Štrasburgu.

Dňa 27. septembra pán Arne FLIFLET, ombudsman Nórska, navštívil v Štrasburgu pána DIAMANDOUROSA.

Dňa 29. novembra sa pán DIAMANDOUROS stretol v Bruseli s prvým európskym ombudsmanom, pánom Jacobom SÖDERMANOM.

Podujatia týkajúce sa zamestnancov

Na úrovni zamestnancov ombudsmana sa uskutočnil celý rad podujatí.

Dňa 26. mája poskytli pán Olivier VERHEECKE, hlavný právny poradca a pani Rosita AGNEVOVÁ, tlačová a komunikačná referentka, prezentáciu skupine 11 zamestnancov z Úradu právneho kancelára Estónska, ktorí boli na študijnej návšteve inštitúcií EÚ v Bruseli. Prezentácia sa týkala úlohy európskeho ombudsmana a práce európskej siete ombudsmanov.

Dňa 3. júna pán Olivier VERHEECKE prezentoval prácu ombudsmana na konferencii, ktorú organizovala *Association des Juristes Namurois*, nazvanej „Sprostredkovanie vo verejných službách: alternatívny systém riešenia sporov“. Pán Frédéric BOVESSE, valónsky ombudsman, pán Bernard

HUBEAU, flámsky ombudsman, pani Marianne DE BOECKOVÁ, ombudsmanka frankofónneho spoločenstva Belgicka a pán Philippe VAN DE CASTEELE, riaditeľ úradu belgických federálnych ombudsmanov sa na tejto konferencii zúčastnili debaty za okrúhlym stolom.

Dňa 23. júna pán Erwin JANSSENS zo služby flámskeho ombudsmana navštívil Úrad ombudsmana v Bruseli. Pán VERHEECKE mu vysvetlil postupy ombudsmana vo vzťahu k vyšetrovaniu z vlastnej iniciatívy, a to poskytnutím informácií o najdôležitejších príkladoch.

Dňa 7. júla mal pán Gerhard GRILL, hlavný právny poradca, prednášku o úlohe a práci ombudsmana pre skupinu desiatich členov Petičného výboru regionálneho parlamentu Severného Porýnia – Vestfálska. Skupinu viedla pani Barbara WISCHERMANNOVÁ, predsedníčka výboru, pričom ju sprevádzal pán Johannes WAHLENBERG zo správy regionálneho parlamentu, ktorý návštevu zorganizoval.

ÚVOD

---

1 ZHRNUTIE

---

2 SŤAŽNOSTI A VYŠETROVANIA

---

3 ROZHODNUTIA PO VYŠETROVANÍ

---

4 VZŤAHY S INŠTITÚCIAMI A ORGÁNMI EURÓPSKEJ ÚNIE

---

5 VZŤAHY S OMBUDSMANMI A PODOBNÝMI ORGÁNMI

---

6 INFORMAČNÁ ČINNOSŤ

---

7 PRÍLOHY

---

6 INFORMAČNÁ ČINNOSŤ

6.1 NAJVÝZNAMNEJŠIE UDALOSTI ROKA

OSLAVA ROZŠÍRENIA V POĽSKU

Európsky ombudsman bol vo Varšave so svojim poľským náprotivkom, pánom Andrzejom ZOLLOM, aby si pripomenul historické rozšírenie Európskej únie dňa 1. mája. Spolu s prezidentom Poľska, pánom Aleksandrom KWASNIEWSKIM a predsedami dvoch komôr parlamentu sa dňa 30. apríla o polnoci zúčastnili osláv na námestí Pilsudski. Dňa 1. mája sa deň začal stretnutím s prezidentom Poľska, po ktorom nasledovalo podujatie na počesť rozšírenia, ktoré zorganizoval prezident a minister kultúry Poľska, a to v kráľovskom zámku Varšavy.

Pán Diamandouros s poľským prezidentom Aleksandrom Kwasniewskim sledujú vztyčovanie zástavy Európskej únie na námestí Pilsudského. Varšava (Poľsko) 1. mája 2004.

Návšteva ombudsmana v Poľsku znamenala koniec jeho informačnej cesty do prístupujúcich krajín, ktorá sa začala v Estónsku v septembri 2003. Jeho intenzívne snahy informovať občanov v prístupujúcich krajinách o ich práve sťažovať sa na nesprávny úradný postup v inštitúciách a orgánoch EÚ, od 1. mája 2004, sa ukázali byť zväčša úspešné. Do konca roka 2004 sa sťažnosti z prístupujúcich krajín podieľali na všetkých prijatých sťažnostiach až 18%.

„SEMINÁR ZAKLADATELOV“

Dňa 25. a 26. júna ombudsman zorganizoval v Štrasburgu seminár, ktorý spojil ľudí, ktorí hrali dôležitú úlohu pri zakladaní danej inštitúcie, aby prediskutovali jej pôvody, zriadenie a počiatkový vývoj. Seminár bol prvým z radu podujatí vytvorených preto, aby prispeli k oslave 10. výročia európskeho ombudsmana v roku 2005.

Účastníci „seminára zakladateľov“ (Founders' Workshop). Štrasburg (Francúzsko) 26. júna 2004.

Účel seminára bol dvojaký: po prvé, zaznamenať a reagovať na okolnosti vedúce k vytvoreniu Európskeho ombudsmana, a po druhé, pomôcť pri vytvorení inštitucionálnej pamäte, ktorá môže slúžiť ako základ pre ďalšie iniciatívy vytvorené preto, aby prispeli k poznaniu inštitúcie, aby oslávili jej prvé desaťročie a identifikovali politické možnosti pre budúcnosť. Skladal sa zo štyroch častí: I - Pôvody ustanovení zmluvy, II - Štatút ombudsmana, III - Vytvorenie úradu, IV - Záverečná časť.

Seminár zakladateľov vyvolal živé diskusie medzi dobre pripravenými a dobre informovanými účastníkmi. Umožnil získať hodnotné informácie o vytvorení a rozvoji inštitúcie, informácie, ktoré boli doposiaľ nezaznamenávané. Ombudsman uverejní pamätnú knihu, aby si pripomenul 10. výročie inštitúcie v roku 2005. Diskusie na seminári by mali pre vytvorenie tejto knihy slúžiť ako excelentný počiatočný bod.

VRCHNÝ VELITEĽ RÁDU FÉNIXA

Ako uznanie práce Európskeho ombudsmana prezident Grécka, pán Kostis STEFANOPOULOS, udelil pánovi DIAMANDOUROSOVI ocenenie Vrchný veliteľ Rádu Fénixa pri novoročnom vyznamenávaní za rok 2004. Bolo to najvyššie ocenenie Rádu Fénixa udelené za rok 2003, pričom ďalším oceneným bol predseda Európskeho súdneho dvora, pán Vassilios SKOURIS. Pán DIAMANDOUROS dostal ocenenie v Štrasburgu dňa 26. februára, od gréckeho stáleho zástupcu v Rade Európy, veľvyslanca Constantina GEROKOSTOPOULOSA.

Rád Fénixa sa udeľuje gréckym občanom, ktorí vynikli v oblastiach verejnej správy, vedy, umenia a literatúry, obchodu, priemyslu a námornej dopravy. Vrchný veliteľ je druhou najvyššou triedou z piatich tried rádu.

Veľvyslanec Constantine Gerokostopoulos, grécky trvalý zástupca Rady Európy, udeľuje pánovi Diamandourosovi ocenenie Vrchný veliteľ Rádu Fénixa. Štrasburg (Francúzsko) 26. februára 2004.

VÝROČNÁ SPRÁVA ZA ROK 2003

Výročná správa je najdôležitejšou publikáciou ombudsmana. Poskytuje prehľad práce ombudsmana počas roka, pričom podrobne uvádza výsledky dosiahnuté pre sťažovateľov, a všeobecnejšie, pre občanov a obyvateľov Únie. Z týchto dôvodov je mimoriadne dôležité, aby táto správa bola čo možno najprístupnejšia. Dve udalosti z roku 2004 silne posilnili dostupnosť správy ombudsmana.

Po prvé, počet úradných jazykov EÚ sa zvýšil z 11 na 20. Správa bola preto uverejnená po prvýkrát v 20 jazykoch, čo umožnilo občanom v rozšírenej Únii získať informácie o službách, ktoré ombudsman poskytuje. Po druhé, správa za rok 2003 obsahovala zhrnutie. To ponúklo reprezentatívny výber prípadov, ktoré boli riešené v roku 2003, a poskytlo hlavné námety týkajúce sa vzťahov ombudsmana s občanmi, inštitúciami a orgánmi EÚ a spoločenstvom ombudsmanov v Európe a na celom svete. Kvôli širšej distribúcii bolo toto výkonné zhrnutie - spolu so štatistikami, ktoré boli prezentované v stručnom formáte, ktorý sa dá ľahko čítať - uverejnené oddelene.

Ombudsman prezentoval svoju správu za rok 2003 Výboru pre petície Európskeho parlamentu dňa 26. apríla. To mu poskytlo príležitosť na to, aby uviedol prehľad práce a dosiahnutých výsledkov počas jeho prvého roka v úrade a aby podal správu o cieľoch, ktoré si stanovil, keď sa po prvýkrát dostavil pred výbor ako európsky ombudsman.

Pán Proinsias DE ROSSA, poslanec Európskeho parlamentu, vypracoval správu výboru o aktivitách ombudsmana za rok 2003. Dňa 18. novembra poslanci Európskeho parlamentu túto správu prijali, a to 530 hlasmi za, pričom proti bolo 9 a 20 sa zdržalo, čím zablahoževali ombudsmanovi k jeho práci a dobrým vzťahom s Výborom pre petície.

DNI OTVORENÝCH DVERÍ

Brusel

Dňa 1. mája Európsky parlament zorganizoval Deň otvorených dverí, aby oslávil rozšírenie Únie. Úrad ombudsmana sa na Dni otvorených dverí podieľal, pričom využil túto príležitosť na uvedenie nového letáka *Európsky ombudsman - Na prvý pohľad*, ktorý bol rozdávaný návštevníkom v 24 jazykoch. Zamestnanci odpovedali na otázky verejnosti počas celého dňa a odhadovalo sa, že podujatie navštívilo až 30 000 ľudí.

Návštevníci stánku Úradu ombudsmana v Štrasburgu (Francúzsko) v Deň otvorených dverí 9. mája 2004.

Štrasburg

Dňa 9. mája sa Úrad ombudsmana zúčastnil Dňa otvorených dverí, ktorý zorganizoval Európsky parlament v Štrasburgu. Materiál, ktorý sa týka práce ombudsmana, vrátane letáku *Európsky ombudsman - Na prvý pohľad*, bol návštevníkom rozdávaný v 24 jazykoch. V stánku sa zorganizovala súťaž na základe videa z informačnej cesty ombudsmana do Fínska. Zamestnanci sa ho zúčastnili, aby počas celého dňa odpovedali na otázky. Počas Dňa otvorených dverí Parlament navštívilo viac ako 32 000 osôb.

6.2 INFORMAČNÉ NÁVŠTEVY

S cieľom zvyšovať povedomie občanov o ich právach na sťažovanie sa európskemu ombudsmanovi a ďalej zintenzívniť jeho pracovné vzťahy s jeho partnermi z radov ombudsmanov, ombudsman zintenzívnil v roku 2004 svoje informačné návštevy v členských štátoch, prístupujúcich krajinách a krajinách, ktoré požiadali o členstvo. Do 1. mája ombudsman navštívil všetkých desať prístupujúcich krajín a vydal sa na návštevu ďalších piatich krajín pred koncom roka, čo bol snáď najviditeľnejší aspekt jeho proaktívnej práce pri oslovovaní občanov. Počas týchto návštev sa ombudsman stretal

s občanmi, potenciálnymi sťažovateľmi, správcami, členmi súdництва a vrchnými politickými zástupcami. Na každej ceste ho sprevádzal člen jeho právneho oddelenia a jeden zo zamestnancov oddelenia pre informačnú činnosť.

Informačné návštevy ombudsmana majú za cieľ prispievať k lepšiemu pochopeniu služby, ktorú občanom môže poskytovať. Pri svojich početných stretnutiach s verejnosťou v roku 2004 ombudsman ilustroval svoju prácu príkladmi typov sťažností, ktoré dostáva. Ale práca ombudsmana prekračuje vybavovanie sťažností a počas svojich mnohých stretnutí si bol vedomý potreby zvyšovania povedomia o tejto širšej úlohe. Vo svojich prejavoch a prezentáciách pán DIAMANDOUROS načrtnol dôležitosť inštitúcie ombudsmana pri podpore zákonnosti, demokracie a ľudských práv. Na začiatku medzivládnej konferencie v júni 2004 ombudsman usilovne pracoval na svojich stretnutiach s vládnymi zástupcami, aby zdôraznil dôležitosť začlenenia prístupu k mimosúdny opravným prostriedkom do Ústavy pre Európu. Po jej prijatí ombudsman zdôraznil svoju ochotu pracovať s národnými a regionálnymi orgánmi, aby podporoval uvedomovanie si ústavy a prínosov, ktoré má pre občanov. Nakoniec, pri bilaterálnych stretnutiach ombudsmana, účastníci preskúmali návrhy budúcej spolupráce, pričom si navzájom vymieňali skúsenosti a zdieľali najlepšie postupy.

Partneri ombudsmana v členských štátoch a kandidátskych krajinách zorganizovali podrobné programy aktivít a stretnutí ombudsmana, a to počas každej jeho návštevy, pričom ho počas cesty často sprevádzali. Nasledovná časť prináša prehľad celého radu stretnutí, ktoré sa uskutočnili, pričom uvádza kľúčových účastníkov a zmieňuje sa o početných prezentáciách na univerzitách, vo verejných knižniciach, externých úradoch Európskej únie a inde. Mediálne aktivity, ktoré sa uskutočňovali ako súčasť informačných návštev, sú uvedené v časti 6.4 tejto správy.

SLOVINSKO

Ombudsman navštívil Slovinsko od 24. do 27. januára.

Slovinský ombudsman pre ľudské práva Matjaž Hanžek s pánom Diamandourosom.
Lublana (Slovinsko) 26. januára 2004.

Jeho návšteva sa začala výmenou názorov s ombudsmanom pre ľudské práva, pánom Matjažom HANŽEKOM, a jeho zástupcami, pánom Alešom BUTALOM, pánom Francem JAMNIKOM a pánom Jernejom ROVŠEKOM, po ktorej nasledovala prezentácia pre zamestnancov slovinského ombudsmana. Pán DIAMANDOUROS sa potom angažoval v celom rade stretnutí, medzi ktoré patrilo stretnutie so slovinským premiérom, pánom Antonom ROPOM, prezidentom Slovinska,

pánom Janezom DRNOVŠEKOM, predsedom Parlamentu, pánom Borutom PAHOROM, zástupcami poslaneckých skupín v Národnom zhromaždení a ministrom pre európske záležitosti, pánom Janezom POTOČNIKOM. Ombudsman sa tiež stretol s pánom Alozom PETERLEM, bývalým členom predsedníctva Európskeho konventu, a pánom Mihaelom BREJCOM, náhradníkom v konvente. Medzi ďalšie stretnutia na vysokej úrovni patrilo stretnutie s predsedníčkou Ústavného súdu, pani Dragicou WEDAM LUKIČ, sudcami, pánom Cirilom RIBIČIČOM, pani Marijou KRISPER KRAMBERGER a pani Mirjam ŠKRK a generálnou tajomníčkou, pani Jadrankou SOUDAT. Pán DIAMANDOUROS sa tiež stretol so starostkou Ľubľany, pani Danicou SIMŠIČ, počas jeho pobytu v tomto meste.

Pán Diamandouros, slovínský ombudsman pre ľudské práva Matjaž Hanžek (druhý sprava) a slovínský minister pre európske záležitosti Janez Potočnik. Ľubľana (Slovinsko) 26. januára 2004.

S cieľom osloviť občanov a informovať ich o svojej práci ombudsman predniesol reč nazvanú „Európska únia: práva, opravné prostriedky a európsky ombudsman“ v strede Európy, sídle delegácie Európskej komisie v Ľubľane. Na stretnutie boli pozvané mimovládne organizácie, združenia, ktoré sa zaujímajú o záležitosti EÚ, a tlač. Pán DIAMANDOUROS tiež predniesol prednášku nazvanú „Úloha ombudsmana pri zlepšovaní kvality demokracie“ približne 200 študentom na Fakulte politických vied Univerzity v Ľubľane, kde ho privítala dekan, pani Anuška FERLIGOJ a pán Drago ZAJC. Vedúci Informačného úradu Európskeho parlamentu v Ľubľane, pán Paolo RIZZO, zorganizoval počas návštevy ombudsmana večeru, pričom mu dal príležitosť na neformálnu výmenu názorov so slovínskym ombudsmanom, pánom HANŽEKOM, jeho zástupcami, pánom BUTALOM a pánom ROVŠEKOM, ministrom pre európske záležitosti, pánom POTOČNIKOM, sudcom Ústavného súdu, pani Mirjam ŠKRK a pánom KAUFMANNOM z delegácie Európskej komisie.

SLOVENSKO

Dňa 18. a 19. februára ombudsman zorganizoval sériu stretnutí, prednášok a mediálnych podujatí na Slovensku. Počas svojej návštevy v Bratislave ombudsman diskutoval s pánom Pavlom HRUŠOVSKÝM, predsedom Národnej rady Slovenskej republiky, s členmi Výboru pre ľudské práva, národnosti a postavenie žien a s Jánom FIGELOM, predsedom Výboru pre zahraničné veci Národnej rady Slovenskej republiky. Ombudsman sa tiež stretol s pánom Dobroslavom TRNKOM, generálnym prokurátorom Slovenskej republiky a jeho zástupcom, pánom Martinom LAUKOM, pánom Milanom KARABINOM, predsedom Najvyššieho súdu, a pánom Mariánom VRABKOM, dekanom Právnickej fakulty Univerzity Komenského.

Počas svojho pobytu v Bratislave mal pán DIAMANDOUROS prednášku na tému „demokracia, zákonnosť a ombudsman“ na Právnickej fakulte Univerzity Komenského. Tiež zorganizoval stretnutia s pánom Azeliom FULMINIM, vedúcim Úradu Európskeho parlamentu na Slovensku, a vo svetle írskeho predsedníctva EÚ, s veľvyslancom Thomasom LYONSOM, vedúcim írkej misie na Slovensku. Ombudsman tiež zrealizoval prezentáciu na stretnutí veľvyslancov EÚ v priestoroch kancelárie Národnej rady Slovenskej republiky.

Pán Diamandouros a slovenský verejný ochranca práv Pavel Kandráč.
Bratislava (Slovenská republika) 18. februára 2004.

CYPRUS

Od 29. februára do 3. marca ombudsman zorganizoval série stretnutí, prednášok a mediálnych udalostí na Cypruse.

Pobyt pána DIAMANDOUROSA v Nikózií mu poskytol príležitosť na diskusiu s pánom Tassosom PAPADOPOULOSOM, prezidentom Cypru, ministrom vnútorných vecí, pánom Andreasom CHRISTOUOM, generálnym prokurátorom, pánom Solonom NIKITASOM a bývalým cyperským veľvyslancom pre Európsku úniu a zástupcom cyperskej vlády v Európskom konvente, pánom Mihalisom ATTALIDISOM. Ombudsman sa tiež stretol s pánom Dimitrisom CHRISTOFIASOM, hovorcom snemovne reprezentantov a vodcom Progresívnej strany pracujúcich (AKEL), pánom Nicosom ANASTASIADESOM, vodcom Strany demokratického zhromaždenia (DISY), pánom Glafcosom CLERIDESOM, bývalým prezidentom Cypru a bývalým vodcom Strany demokratického zhromaždenia (DISY). Na druhý deň svojej návštevy sa pán DIAMANDOUROS stretol s pánom Yiannakisom OMIROUOM, vodcom Sociálneho demokratického hnutia (KISOS-EDEK), pánom Georgeom VASSILIOUOM, bývalým prezidentom Cypru a vodcom Spojenej demokratickej strany (EDI), pánom Nicosom CLEANTHOUSOM a zástupcom vodcu Demokratickej strany (DIKO). Pán DIAMANDOUROS tiež využil návštevu Nikózie, aby sa stretol s pánom Adriaanom VAN DER MEEROM, vedúcim delegácie Európskej komisie na Cypre, a pánom Anthonyom COMFORTOM, vedúcim Úradu Európskeho parlamentu na Cypre.

Pán DIAMANDOUROS mal počas svojej návštevy prednášku v konferenčnej hale Centrálnej banky Cypru, na konferencii nazvanej „Zodpovednosť verejnej správy ako faktor posilňovania demokracie - úloha Európskeho ombudsmana“. Toto podujatie organizovalo Fórum pre modernizáciu spoločnosti (OPEK) a mesto Strovolos. Zahŕňalo prejavy pani Eliany NICOLAOUVEJ, komisárky pre správu Cyprusu, pána Andreeasa CHRISTOUOA, ministra vnútorných vecí, pána Savvasa ILIOFOTOUA,

starostu mesta Strovolos a pána Larkosa LARKOUA, predsedu OPEK. Živú debatu s poslucháčmi, ktorá nasledovala po týchto prejavoch, koordinoval novinár, pán Pavlos PAVLOU. Počas svojho pobytu v Nikózii mal ombudsman aj výročnú verejnú prednášku na Fakulte ekonomiky a riadenia Univerzity Cypru. Prednáška bola nazvaná „Právny poriadok, demokracia a inštitúcia ombudsmana vo východnej, strednej a juhovýchodnej Európe“.

Komisárka pre správu Cypru Eliana Nicolaouová, pán Diamandouros a cyperský minister vnútra Andreas Christou. Nikózia (Cyprus) 2. marca 2004.

Nakoniec mal pán DIAMANDOUROS prednášku o úlohe európskeho ombudsmana na stretnutí s cyperskými Grékmi a cyperskými Turkami, ktorú spoločne organizovalo Fórum pre modernizáciu spoločnosti (OPEK) a platforma mimovládnych organizácií cyperských Turkov „Táto krajina je naša“. Prednáška sa uskutočnila v cyperskom ústredí Organizácie spojených národov v Ledra Palace, v neutrálnej zóne v Nikózii.

ČESKÁ REPUBLIKA

Od 21. do 24. marca ombudsman navštívil Brno a Prahu v Českej republike.

Pán Diamandouros na prednáške pred študentmi Právnickej fakulty Masarykovej univerzity v Brne (Česká republika) 22. marca 2004.

Dňa 22. marca, po stretnutí s českým ombudsmanom, pánom Otakarom MOTEJLOM, v Brne, mal pán DIAMANDOUROS obed s členmi Ústavného súdu a Najvyššieho správneho súdu. Popoludní pán DIAMANDOUROS odišiel na Právnickú fakultu Masarykovej univerzity v Brne, kde predniesol prednášku o úlohe a práci Európskeho ombudsmana. Prednášky sa zúčastnilo asi 140 študentov.

Dňa 23. marca ombudsmana prijala pani Zuzka RUJBROVÁ, predsedníčka Petičného výboru poslaneckej snemovne Českej republiky, jej zástupca a vedúci správy výboru. Popoludní pána DIAMANDOUROSA prijal pán Jan RUMIL, podpredseda senátu parlamentu Českej republiky, pani Jaroslava MOSEROVÁ (dlhoročná poslankyňa senátu) a poslanci senátu, pani Helena RÖGNEROVÁ a pán Josef JARAB. V podvečer mal pán DIAMANDOUROS verejnú prednášku o svojej úlohe a práci približne pre 40 občanov v Informačnom centre Európskej únie (EUIC) v Prahe. Ombudsman bol potom pozvaný na večeru zástupcom ministra spravodlivosti Českej republiky.

Český ombudsman Otakar Motejl, pán Diamandouros a námestník ministra zahraničných vecí ČR Pavel Vošalík. Praha (Česká republika) 24. marca 2004.

Ráno 24. marca ombudsmana prijal pán Lubomír ZAORÁLEK, hovorca poslaneckej snemovne parlamentu Českej republiky. Neskôr dopoludnia pána DIAMANDOUROSA privítal pán Pavel VOŠALÍK, zástupca ministra zahraničných vecí Českej republiky.

LOTYŠSKO

Ombudsman navštívil Rigu od 14. do 17. apríla.

Pán DIAMANDOUROS sa stretol so svojim národným kolegom, pánom Olafsom BRŮVERSOM, riaditeľom lotyšského Národného Úradu pre ľudské práva, ktorý pomáhal pri organizácii návštevy pána DIAMANDOUROSA v Lotyšsku a ktorý sprevádzal pána DIAMANDOUROSA na niekoľkých jeho stretnutiach s lotyšskými funkcionármi verejnej správy. Medzi nich patrilo pán Nils MUIŽNIEKS, minister Lotyšska pre špeciálne úlohy pre záležitosti integrácie do spoločnosti, pani Ina DRUVIETE, predsedkyňa Výboru pre ľudské práva a verejné veci parlamentu Lotyšska a iní členovia výboru, pán Rihards PĪKS, minister zahraničných vecí Lotyšska a pán Aivars ENDZIŅŠ, predseda Ústavného súdu Lotyšska. Pán DIAMANDOUROS tiež navštívil pána Andrewa RASBASHA, vedúceho delegácie Európskej komisie v Lotyšsku, počas jeho pobytu v Rige.

S cieľom zvyšovania povedomia o práci ombudsmana medzi lotyšskými občanmi pán DIAMANDOUROS predniesol verejnú prednášku o „právach občanov, prostriedkoch nápravy a európskom ombudsmanovi“ na Vysokej škole pre postgraduálne štúdium práva v Rige, ktorej sa zúčastnili študenti školy a zástupcovia lotyšskej občianskej spoločnosti.

Pán Diamandouros, riaditeľ lotyšského národného strediska pre ľudské práva Olafs Brūvers a predseda Ústavného súdu Lotyšska Aivars Endziņš. Riga (Lotyšsko) 16 apríla 2004.

LITVA

Po svojej návšteve v Lotyšsku ombudsman pokračoval v návšteve Vilnius, kde zostal od 17. do 21. apríla.

Predseda litovského parlamentu (Siemas) Česlovas Juršėnas, vedúci úradu ombudsmanov Seimasu Romas Valentukevičius a pán Diamandouros. Vilnius (Litva) 19. apríla 2004.

Pán DIAMANDOUROS začal svoju návštevu stretnutím so svojimi národnými kolegami na Úrade ombudsmanov Seimasu - vedúcim úradu ombudsmanov, pánom Romasom VALENTUKEVIČIUSOM a inými ombudsmanmi, pani Elvyrou BALTUTYTĚ, pani Rimantėou ŠALAŠEVIČIŪTĚ, pánom Kęstutisom VIRBICKASOM a pani Zitou ZAMŽICKIENĚ. Pokračoval stretnutím s celým radom vyšších štátnych funkcionárov, vrátane pána Česlovasa JURŠĚNASE, ktorý pôsobí ako predseda Seimasu, pána Petrasa AUŠTREVICIUSA, zástupcu kancelára vlády pre záležitosti EÚ,

pána Gediminas DALINKEVIČIUSA, predsedu Výboru Seimasu pre ľudské práva, pána Vytenisa ANDRIUKAITISA, zástupcu predsedu Seimasu a predsedu Výboru pre európske záležitosti a pána Gintarasa STEPONAVIČIUSA, člena Výboru pre európske záležitosti. Ombudsman mal tiež príležitosť na diskusiu s pani Gražinou IMBRASIENĚ, ombudsmankou pre ochranu práv detí, a zástupcom pani Aušrinė BURNEIKIENĚ, litovskej ombudsmanky pre rovnosť príležitostí. Ďalej sa stretol s pánom Zenonasom NAMAVIČIUSOM a pánom Vytautasom SINKEVIČIUSOM, sudcami litovského Ústavného súdu.

Počas svojej návštevy mal pán DIAMANDOUROS verejnú prednášku v národnej knižnici Litvy Martynas Mažvydas, ktorá bola nazvaná „Budovanie Európy sústredenej na občanov - úloha Európskeho ombudsmana“. Prednášky sa zúčastnilo viac ako 50 občanov a zástupcov litovskej občianskej spoločnosti. Pán DIAMANDOUROS mal tiež prednášku na Právnickej univerzite Litvy nazvanú „Demokracia, zodpovednosť a inštitúcia ombudsmana“, ktorej sa zúčastnilo takmer 200 študentov a výskumníkov. Toto podujatie poskytlo ombudsmanovi príležitosť na stretnutie s pánom Alvydasom PUMPUTISOM, dekanom Právnickej univerzity Litvy, a iných zástupcov univerzity. Počas svojho pobytu vo Vilniuse sa pán DIAMANDOUROS tiež stretol s pánom Michealom GRAHAMOM, vedúcim zastúpenia Európskej komisie v Litve.

POLSKO

Od 28. apríla do 2. mája sa ombudsman zúčastnil série stretnutí, prednášok a mediálnych podujatí v Poľsku.

Návšteva sa začala večerou v Krakove, ktorú usporiadal komisár pre ochranu občianskych práv Poľska, pán Andrzej ZOLL. Medzi účastníkov večere patrila pani Maria NOWAKOWSKA, podpredsedníčka Jagelonskej univerzity pre výskum a medzinárodné vzťahy, a pán - Fryderyk ZOLL, docent na katedre práva Jagelonskej univerzity.

Pán Diamandouros s poľským ombudsmanom Andrzejom Zollom.
Varšava (Poľsko) 30. apríla 2004.

Dňa 29. apríla mal pán DIAMANDOUROS stretnutie s pánom Jacekom MAJCHROWSKIM, starostom mesta Krakov. Potom pokračoval v ceste do Jagelonskej univerzity pre výskum a medzinárodné vzťahy, kde ho privítala podpredsedníčka, pani Maria NOWAKOWSKA. Verejná prednáška pána DIAMANDOUROSA na tejto univerzite, nazvaná „Právny poriadok, demokracia a inštitúcia ombudsmana - európska perspektíva“, sa konala na katedre práva a zorganizoval ju pán Fryderyk ZOLL, docent katedry. Prednášky sa zúčastnilo viac ako 60 študentov.

Dňa 30. apríla vo Varšave konalo prvé stretnutie pána DIAMANDOUROSA s veľvyslancom Brunom DETHOMASOM, vedúcim delegácie Európskej komisie v Poľsku, a pánom Toonom STREPPPELOM, vedúcim Informačného úradu Európskeho parlamentu. Pán DIAMANDOUROS mal potom stretnutie s komisárom pre ochranu občianskych práv a riaditeľmi jednotiek a vedúcimi oddelení úradu komisára. Po obede pán ZOLL predsedal stretnutiu so zástupcami rôznych mimovládnych organizácií. Pán DIAMANDOUROS, ktorého sprevádzal zástupca komisára pre ochranu občianskych práv, pán Jerzy ŚWIĄTKIEWICZ, potom viedol stretnutia s pánom Marekom SAFJANOM, predsedom Ústavného tribunálu, pánom Romanom HAUSEROM, predsedom Najvyššieho správneho súdu a pánom Longinom PASTUSIAKOM, hovorcom senátu.

Pán Diamandouros s prednáškou pred študentmi v areáli Vysokej školy Európy (College of Europe) v Natoline počas európskeho fóra. Natolin (Poľsko) 30. apríla 2004.

Neskôr večer mal pán DIAMANDOUROS verejnú prednášku „Občianske práva, prostriedky nápravy a Európsky ombudsman“ na európskom fóre školského areálu Natolin Vysokej školy Európy. Prednášky sa zúčastnilo viac ako 60 súčasných a bývalých študentov a uviedol ju pán Piotr NOWINA-KONOPKA, zástupca rektora Vysokej školy Európy. Ombudsmana potom sprevádzal pán Andrzej ZOLL na oslavách rozšírenia EÚ na námestí Pilsudski, kde sa stretol s prezidentom Poľska, pánom Aleksandrom KWASNIEWSKIM, a predsedami dvoch komôr parlamentu.

Dňa 1. mája sa deň začal stretnutím s prezidentom Poľska, pánom Aleksandrom KWASNIEWSKIM, po ktorom nasledoval obed na počesť rozšírenia, ktorý zorganizoval prezident a minister kultúry v Kráľovskom paláci Varšavy.

RAKÚSKO

Dňa 24. a 25. mája ombudsman navštívil Rakúsko.

Dňa 24. mája sa pán DIAMANDOUROS zúčastnil série stretnutí vo Viedni s pánom Heinzom FISCHEROM, voleným prezidentom Rakúska, pánom Andreasom KHOLOM, predsedom dolnej snemovne parlamentu a pánom Franzom FIEDLEROM, predsedom Dvora audítorov. Pán Dieter BÖHMDORFER, minister spravodlivosti, zorganizoval obed na počesť pána DIAMANDOUROSA.

V nasledujúci deň zorganizoval ombudsman stretnutia s pani Beate WINKLER, riaditeľkou Európskeho monitorovacieho centra pre rasizmus a xenofóbiu a s pánom Michaelom REINPRECHTOM, vedúcim Informačného úradu Európskeho parlamentu v Rakúsku. Návšteva pána DIAMANDOUROSA sa završila verejnou prednáškou „Právny poriadok, demokracia

a ombudsman“ na Diplomatickej akadémii vo Viedni, ktorú spoločne zorganizovala akadémia a zastúpenie Európskej komisie v Rakúsku.

Predseda Rady ombudsmanov Rakúska Peter Kostelka, pán Diamandouros a novozvolený rakúsky prezident Heinz Fischer. Viedeň (Rakúsko) 24. mája 2004.

RUMUNSKO

Od 26. do 28. mája ombudsman navštívil Rumunsko.

Rumunský ombudsman Ioan Muraru, pán Diamandouros a predseda Ústavného súdu Rumunska Nicolae Popa. Bukurešť (Rumunsko) 28. mája 2004.

Pána DIAMANDOUROSA privítal rumunský advokát ľudí, pán Ioan MURARU, jeho zástupca, pán Gheorghe IANCU, generálny tajomník inštitúcie, pán Niculae LAPA a pani Andreea ABRUDAN, odborníčka na zahraničné vzťahy. Neskôr popoludní pán DIAMANDOUROS navštívil delegáciu Európskej komisie v Bukurešti, kde sa stretol s pani Anne de LIGNE, vedúcou sekcie PHARE, pani

Raluca PRUNĂ, manažérkou pre riešenie úloh a pani Cameliou SUICĂ, vedúcou tímu zodpovednou za spravodlivosť a domáce záležitosti.

Dňa 27. mája pán DIAMANDOUROS navštívil úrad advokáta ľudí, kde sa stretol s ombudsmanom a zamestnancami vo vyšších funkciách. Návšteva ministra spravodlivosti Rumunska sa konala popoludní, keď sa pán DIAMANDOUROS stretol s pani Simonou-Mayou TEODOROIU, štátnou tajomníčkou pre spravodlivosť. Dňa 28. mája pán DIAMANDOUROS navštívil rumunský Ústavný súd, kde ho uvítala generálna tajomníčka inštitúcie, pani Ruxandra SABĂREĂNU. Návšteva bola ukončená stretnutím s predsedom Ústavného súdu, pánom Nicolae POPAOM.

GRÉCKO

Od 30. júna do 2. júla sa pán DIAMANDOUROS zúčastnil série stretnutí, prednášok a mediálnych podujatí v Grécku. Grécky ombudsman, pán Yorgos KAMINIS, ho sprevádzal na všetkých podujatiach.

Dňa 30. júna ráno mal pán DIAMANDOUROS stretnutie s pánom Prokopisom PAVLOPOULOSOM, ministrom vnútra, verejnej správy a decentralizácie. Potom sa stretol s pánom Costasom SIMITISOM, bývalým premiérom, a pánom Prime Nicosom CONSTANTOPOULOSOM, vodcom strany Synaspismos. Poobede pána DIAMANDOUROSA prijala pani Anna BENAKI-PSAROUDA, predsedníčka gréckeho parlamentu, a následne pani Aleka PAPARIGHA, generálna tajomníčka Komunistickej strany Grécka, a pán George KARATZAFERIS, vodca Ludovej ortodoxnej strany zhromaždenia (LAOS).

Grécky ombudsman Yorgos Kaminis, grécky premiér Kostas Karamanlis a pán Diamandouros.
Atény (Grécko) 2. júla 2004.

Večer mal pán DIAMANDOUROS verejnú prednášku v Národnej výskumnej nadácii. Prednáška, ktorú usporiadali mimovládne organizácie „OPEK“, „Paremvassi“ a „Občianske hnutie“, bola nazvaná „Európsky ombudsman ako mechanizmus ochrany základných práv európskych občanov“. V ďalší deň mal pán DIAMANDOUROS verejnú prednášku v hoteli Esperia Palace. Prednáška, ktorú zorganizovala nadácia ELIAMEP (Helénska nadácia pre európsku a zahraničnú politiku), bola nazvaná „Európsky ombudsman, európska verejná správa a európski občania: „rozvíjajúci sa vzťah“.

Neskôr v tento deň sa pán DIAMANDOUROS stretol s pánom Georgem PAPANDREOUOM, vodcom Panhelénskeho socialistického hnutia (PASOK). Večer mal stretnutie s pánom Kostisom STEFANOPOULOSOM, prezidentom Grécka, v prezidentskom paláci.

Dňa 2. júla sa pán DIAMANDOUROS stretol s pánom Kostasom KARAMANLISOM, premiérom Grécka. V ten istý deň tiež organizoval stretnutia s predsedom rady štátu, pánom Christosom GERARISOM a s vedúcimi zastúpenia Európskeho parlamentu a zastúpenia Európskej komisie v Aténach, pánom Georgem KASIMATISOM a pánom Georgem MARKOPOULIOTISOM.

HOLANDSKO

Pán DIAMANDOUROS navštívil Holandsko (Rotterdam, Haag, Leiden a Nijmegen) od 15. do 19. septembra.

V Haagu sa pán DIAMANDOUROS stretol so svojim národným kolegom, pánom Roelom FERNHOUTOM, ombudsmanom Holandska, ktorý ho sprevádzal na jeho stretnutiach s pánom Atzom NICOLAÏOM, ministrom pre európske záležitosti Holandska, a pánom Pieterom VAN DIJKOM, členom rady štátu a bývalým sudcom Európskeho súdu pre ľudské práva. Počas svojho pobytu v Haagu sa pán DIAMANDOUROS tiež stretol s pánom Lambertom VAN NISTELROOIJOM, poslancom Európskeho parlamentu, pánom Hansom Bloklandom, poslancom Európskeho parlamentu, pani Corien WORTMANN-KOOL, poslankyňou Európskeho parlamentu, ako aj pánom Nicom WEGTEROM, riaditeľom zastúpenia Európskej komisie v Holandsku, pánom Sjerpom VAN DER VAARTOM, riaditeľom Informačného úradu Európskeho parlamentu, a pani Marion VAN EMDEN, riaditeľkou Európskeho hnutia v Holandsku.

Pán Diamandouros a holandský ombudsman Roel Fernhout. Hág (Holandsko) 17. septembra 2004

Počas svojho pobytu v Rotterdame mal ombudsman dve verejné prednášky: jednu nazvanú „Duálna úloha ombudsmana“ na 3. konferencii o kvalite pre verejné správy v EÚ a jednu nazvanú „Európsky ombudsman: „ochranca dobrého úradného postupu“ na Právnickej fakulte Erasmovej univerzity. Tiež mal prejav na Právnickej fakulte Univerzity v Leidene o „Ústave Európskej únie a úlohe európskeho ombudsmana“. Počas svojho pobytu v Rotterdame mal pán DIAMANDOUROS stretnutie s mestským ombudsmanom, pánom Migielom VAN KINDERENOM.

V nedeľu dňa 19. septembra v Nijmegene sa pán DIAMANDOUROS a pán FERNHOUT zúčastnili oslavy 60. výročia prevádzky „Trhovej záhrady“. Oslava zahŕňala privítanie starostom Nijmegenu

v mestskej radnici, prehliadky spojeneckých veteránov a obrad kladenia vencov pri vojnovom pamätníku, kde pán DIAMANDOUROS a pán FERNHOUT položili vence v mene príslušných inštitúcií.

PORTUGALSKO

Od 21. do 22. októbra 2004 ombudsman navštívil Portugalsko.

Počas svojho dvojdňového pobytu v Lisabone mal ombudsman príležitosť stretnúť sa s premiérom, pánom Pedrom SANTANOM LOPESOM, ministrom zahraničných vecí, pánom Antóniom MONTEIROM a ministrom spravodlivosti, pánom Joséom AGUIAROM BRANCOM. Tiež ho uvítal predseda zhromaždenia, pán João MOTA AMARAL, ktorý zorganizoval obed, ktorého sa zúčastnili vysokí parlamentní zástupcovia, ktorí boli takmer zo všetkých politických strán. Ombudsman mal tiež neformálnu výmenu názorov s európskym komisárom pre spravodlivosť a vnútorné záležitosti, pánom Antóniom VITORINOM a zúčastnil sa večere, ktorú zorganizoval portugalský ombudsman a ktorého sa zúčastnil predseda Najvyššieho správneho súdu, pán Manuel Fernando DOS SANTOS SERRA, úradujúci predseda Ústavného súdu, pán MOURA RAMOS a bývalý minister zahraničných vecí a súčasný poslanec parlamentu, pán Jaime GAMA, spolu s pánom Jorgem MIRANDOM z Lisabonskej univerzity. Počas pobytu ombudsmana vedúci Úradu Európskeho parlamentu, pán Paulo SANDE, tiež zorganizoval pracovný obed s portugalskými poslancami Európskeho parlamentu, vrátane poslankyne zo skupiny PPE - pani Assunção ESTEVES, ďalej poslancov zo skupiny PSE - pána Luísa Manuela CAPOULASA SANTOSA, pána Fausta CORREIU, pána Antónia COSTU, pani Edite ESTRELA, pána Emanuela JARDIMA FERNANDESA, pani Elisy FERREIRA, pani Any Marie GOMES, pani Jamily MADEIRA, a poslancov zo skupiny UEN - pani Ildy FIGUEIRED a pána Sérgio RIBEIRA.

© portugalský ombudsman

Pán Diamandouros, portugalský ombudsman Henrique Nascimento Rodrigues (druhý zľava) a zamestnanci jeho úradu. Lisabon (Portugalsko) 21. októbra 2004.

S cieľom osloviť občanov ombudsman prehovoril na podujatí organizovanom vedúcou zastúpenia Európskej komisie v Portugalsku, pani Margaridou MARQUES. Reč ombudsmana bola nazvaná „Budovanie Európy zameranej na občanov: Európsky ombudsman a európska ústava“. Stretnutia sa zúčastnilo viac ako 30 ľudí, ktorí sa zúčastnili živého stretnutia s otázkami a odpoveďami, ktoré sa týkali otázok, ako je imigrácia, diskriminácia, prístup k zdravotníckym službám a správne úradnému postupu. Po stretnutí nasledovala recepcia, počas ktorej ombudsman prediskutoval svoju prácu s verejnosťou. V druhý deň svojej návštevy ombudsman prehovoril na Fakulte práva

Lisabonskej univerzity na tému „Základné práva v Európskej únii a európsky ombudsman“. Pán Jorge MIRANDA predstavil ombudsmana pred publikom približne 50 študentov a členov fakulty.

FRANCÚZSKO

Od 1. do 2. decembra 2004, ombudsman navštívil Paríž.

Po krátkom bilaterálnom stretnutí s francúzskym ombudsmanom, pánom Jean-Paulom DELEVOYEOM, sa Európsky ombudsman angažoval vo výmene názorov s vedúcim služby vo francúzskom Úrade ombudsmana, ktorú viedol pán Bernard DREYFUS, vrchný riaditeľ. Potom mal obed s bývalým francúzskym ombudsmanom, pánom Bernardom STASIM, počas ktorého diskutovali o súčasnej úlohe pána STASIHO pri vytváraní vrchného orgánu na boj proti diskriminácii a podporu rovnosti vo Francúzsku. Ombudsman sa potom stretol so štátnym tajomníkom zodpovedným za štátnu reformu, pánom Ericom WOERTHOM, potom s poradkyňou premiéra pre európske záležitosti, pani Pascale ANDREANI. V druhý deň návštevy ombudsmana sa konali stretnutia s pánom Renaudom DENOIX DE SAINT-MARCOM, podpredsedom rady štátu, pánom Jean-Claudom COLLIARDOM, členom ústavnej rady a pani Claudiou HAIGNERE, ministerkou pre európske záležitosti.

Počas svojej dvojdňovej návštevy v Paríži ombudsman oslovil publikum 35 študentov na Inštitúte politických štúdií na tému „Európsky ombudsman a európske občianstvo.“ Pán Renaud DEHOUSSE uviedol ombudsmana, pričom pani Florence DELOCHE-GAUDEZ, generálna tajomníčka Európskeho fóra Fakulty politických vied, predsedala podujatiu. Ombudsman mal počas svojho pobytu tiež príležitosť na stretnutie s pánom Jean-Guy GIRAUDOM, vedúcim Informačného úradu Európskeho parlamentu v Paríži a pánom Yvesom GAZZOM, vedúcim zastúpenia Európskej komisie.

6.3 OSTATNÉ KONFERENCIE A STRETNUTIA

Ombudsman je stále viac pozývaný, aby sa zúčastňoval konferencií a seminárov v celej Európe. Diskutované otázky siahajú od snáh EÚ komunikovať s občanmi po Ústavu pre Európu a od návrhu novej Agentúry pre základné práva pre Úniu po možnosť práva o dobrom úradnom postupe pre inštitúcie a orgány EÚ. Ombudsman má záujem o aktívnu účasť na týchto stretnutiach, ktorá pomáha zvyšovať povedomie o jeho práci medzi zúčastnenými stranami. Ak sa nemôže zúčastňovať osobne, ombudsman poverí príslušného zamestnanca zastupovaním inštitúcie.

Ombudsman ďalej zvyšuje povedomie o svojej práci a rozsahu otázok, ktorými sa má zaoberať počas stretnutí s politickými zástupcami, členmi mimovládnych organizácií, záujmovými skupinami, študentmi a občanmi, ako aj mnohými ďalšími účastníkmi stretnutia. Zamestnanci ombudsmana sú v tomto ohľade rovnako aktívni. V nasledovnom oddieli sa uvádza prehľad úplného rozsahu takýchto aktivít počas roka 2004.

ZA ÚČASTI OMBUDSMANA

Neformálna ministerská konferencia „Komunikujúca Európa“ - Wicklow, Írsko

Od 6. do 7. apríla sa ombudsman zúčastnil neformálnej ministerskej konferencie organizovanej írskym ministrom pre európske záležitosti, pánom Dickom ROCHEM, v okrese Wicklow, Írsko. Konferencia bola nazvaná „Komunikujúca Európa“ a zúčastnili sa jej ministri a štátni tajomníci pre európske záležitosti z existujúcich, prístupujúcich a kandidátskych štátov, delegácie zo západného Balkánu a zástupcovia inštitúcií EÚ. Pán DIAMANDOUROS vystúpil na konferencii po formálnom

otvorení ministrom ROCHEM a prejavoch pána Pata COXA, predsedu Európskeho parlamentu a pána Antónia VITORINA, európskeho komisára. Podčiarkol dôležitú úlohu, ktorú ombudsman hrá pri posilňovaní právneho vedomia občanov a informovaní o ich právach. Takto môže ombudsman pomôcť riešiť výzvu „Komunikujúca Európa“ pre občanov v rozšírenej Únii, povedal. Pán DIAMANDOUROS pokračoval v zdôrazňovaní potreby prinášať občanom konkrétne výsledky tým, že im umožní využívať ich práva súvisiace s EÚ v plnom rozsahu.

Medzinárodná konferencia na tému „Postavenie ústavných súdov po integrácii do Európskej únie“ - Bled, Slovinsko

Ombudsman sa zúčastnil medzinárodnej konferencie nazvanej „Postavenie Ústavných súdov po integrácii do Európskej únie“, ktorá sa konala v Bled v Slovinsku, od 30. septembra do 2. októbra. Konferenciu otvorila predsedníčka Ústavného súdu Slovinska, pani Dragica WEDAM LUKIČ. Úvodné prejavy predniesol pán Erwan FOUÉRE, vedúci delegácie Európskej komisie v Slovinsku, pán Christos ARTEMIDES, predseda Medzinárodnej konferencie európskych ústavných súdov, pán Didier MAUS, sudca Ústavného tribunálu Andorry, pán Luzius WILDHABER, predseda Európskeho súdu pre ľudské práva, pán Vassilios SKOURIS, predseda Súdneho dvora Európskych spoločností a pán DIAMANDOUROS.

© medzinárodná konferencia na tému „postavenie ústavných súdov po integrácii do Európskej únie“

Pán Diamandouros na medzinárodnej konferencii na tému „postavenie ústavných súdov po integrácii do Európskej únie“. Bled (Slovinsko) 30. septembra 2004.

Potom nasledovala prezentácia skúseností ústavných súdov niektorých členských štátov EÚ, ktoré sa týkali právneho systému EÚ. Príspevky predniesli zástupcovia ústavných súdov Rakúska, Nemecka a Talianska.

Dňa 1. októbra predstavili zástupcovia ústavných súdov Českej republiky, Maďarska, Lotyšska, Litvy, Poľska a Slovinska, ako aj najvyšších súdov Cypru a Estónska ústavné zmeny súvisiace s integráciou do EÚ, úlohou ústavných súdov po integrácii do EÚ, a hodnotením ich pripravenosti na nové výzvy.

Pani Dragica WEDAM LUKIČ predniesla záverečnú reč.

34. kolokvium inštitútu Asser pre európske právo - Haag, Holandsko

Dňa 15. októbra sa pán DIAMANDOUROS zúčastnil 34. stretnutia kolokvia inštitútu Asser pre európske právo, ktoré bolo nazvané „Ústava EÚ: najlepšia cesta vpred?“ Pán DIAMANDOUROS sa zúčastnil paralelného stretnutia III A na tému “Demokratický život Európskej únie“ s prednáškou na tému „Európsky ombudsman a Európska ústava“. Stretnutiu predsedala pani Deirdre CURTIN, profesorka na škole riadenia v Utrechte.

Prednáška na Univerzite v Aténach - Grécko

Dňa 22. decembra mal ombudsman prednášku na Katedre politických vied a verejnej správy Univerzity v Aténach. Prednáška predstavovala časť postgraduálneho programu európskych a medzinárodných štúdií katedry. Názov prednášky ombudsmana bol: „Zákonnosť, demokracia, zodpovednosť a inštitúcia ombudsmana“.

Ostatné

Dňa 19. januára sa pán DIAMANDOUROS v Paríži stretol s pani Noelle LENOIR, francúzskou ministerkou pre európske záležitosti, aby prediskutoval celý rad správnych otázok týkajúcich sa Úradu Európskeho ombudsmana.

Dňa 28. januára mal ombudsman verejnú prednášku na Fakulte práva Univerzity v Udine, Taliansko. Pána DIAMANDOUROSA uvítal rektor univerzity, pán Furio HONSELL. Prednášky sa zúčastnilo asi 100 ľudí, vrátane pána Maurizia MARESCU, profesora medzinárodného práva a regionálnej ombudsmanky regiónu Friuli Venezia-Giulia, pani Cateriny DOLCHER.

Pán Diamandouros so študentmi Právnickej fakulty Univerzity v Udine (Taliansko) 28. januára 2004.

V ten istý deň sa ombudsman stretol s predsedom talianskeho regiónu Friuli Venezia-Giulia, pánom Riccardom ILLYM. Počas tohto stretnutia ombudsman prezentoval Etický kódex pracovníka orgánov a inštitúcií EÚ, o ktorý sa predseda veľmi zaujímal. Predseda následne navrhol, že ho prijme regionálna správa regiónu Friuli Venezia-Giulia.

Neskôr ombudsman prezentoval svoju prácu členom Obchodnej komory Terstu. Tohto stretnutia sa zúčastnil tiež ombudsman Terstu, pán Alessandro ZANMARCHI.

Dňa 29. januára mal pán DIAMANDOUROS prejav pred študentmi na Fakulte práva Univerzity v Terste, Taliansko. Uviedol ho pán Sergio BARTOLE, riaditeľ Katedry súdnych vied.

Dňa 11. februára pán García VALLEDOR, minister pre externé vzťahy v regionálnej vláde regiónu Asturias (Španielsko), navštívil európskeho ombudsmana v Štrasburgu. Sprevádzal ho vedúci kabinetu, pán Jorge PRADO, pani Maria Luisa BERGAZ, poslankyňa Európskeho parlamentu, a pán Dionisio FERNÁNDEZ, politický poradca skupiny zjednotenej ľavice v Európskom parlamente. Pán García VALLEDOR vyjadril ochotu vlády regiónu Asturias predložiť legislatívny návrh regionálnemu parlamentu na zriadenie inštitútu ombudsmana. Pán DIAMANDOUROS uvítal túto iniciatívu a ponúkol svoju podporu a podporu svojich zamestnancov.

Dňa 9. marca sa pán DIAMANDOUROS stretol s niekoľkými zástupcami Skupiny na podporu postihnutých Európskeho parlamentu (EPDSG), vrátane pani Marie LUIJTEN, pani Saije JARVENTAUSTA, pána Helga POULSENA a pána Philipa SCOTTA. EPDSG, ktorá sa skladá z celého radu úradníkov z Parlamentu, ktorí sa zaujímajú o otázky súvisiace s postihnutím, vyjadrila podporu práce ombudsmana týkajúcej sa integrácie postihnutých ľudí. Zástupcovia skupiny privítali vyšetrowanie ombudsmana z vlastnej iniciatívy o integrácii osôb s postihnutiami a jeho postoj k rôznym sťažnostiam týkajúcim sa integrácie postihnutých detí Európskymi školami. Pán DIAMANDOUROS uviedol prehľad svojich akcií v tejto oblasti a povzbudil EPDSG, aby poskytla ďalšie informácie, ktoré by mohli ombudsmanovi pomôcť pri jeho vyšetrowaní.

Dňa 12. marca pán Péter BÁRÁNDY, maďarský minister spravodlivosti, sprevádzaný pani Juditou DEMETER, pánom Lipótom HOLTZOM, pánom Istvánom SOMOGYVÁRIM a pánom Zoltánom TAUBNEROM, maďarským veľvyslancom v Rade Európy, navštívili pána DIAMANDOUROSA v Štrasburgu. Prediskutovali celý rad otázok, vrátane spolupráce medzi maďarskými parlamentnými komisármi a Európskym ombudsmanom vzhľadom na vstup Maďarska do EÚ.

Dňa 25. marca mal európsky ombudsman verejnú prednášku na Fakulte politických vied univerzity v Janove, Taliansko. Pána DIAMANDOUROSA uviedol pán Adriano GIOVANNELLI, dekan fakulty. Prednášky sa zúčastnilo asi 70 ľudí.

V ten istý deň bol pán DIAMANDOUROS hlavným rečníkom na konferencii organizovanej spoločnosťou *Società di letture e conversazioni scientifiche* v Janove. Privítal ho v mene spoločnosti jej predseda, pán Umberto COSTA, a pán Gianpaolo GANDOLFO. Pán DIAMANDOUROS prehovoril na tému „Zákonnosť, demokracia a inštitúcia ombudsmana: európska perspektíva“.

Dňa 26. marca sa pán DIAMANDOUROS stretol v Janove s predsedom Rady Ligúrie, pánom Francescom BUZZONEM, a prediskutoval s ním úlohu európskeho ombudsmana.

Dňa 27. marca sa pán DIAMANDOUROS stretol v Lerici v Taliansku so starostom mesta Lerici, pánom Emanueleom FRESCOM, aby si pripomenul inauguráciu úradu zodpovedného za vzťahy s verejnosťou.

Dňa 14. septembra sa pán DIAMANDOUROS stretol v Štrasburgu s pánom Tarom NAKAYAMOM, pánom Yoshitom SENGOKUOM, pánom Yukiom EDANOM, pánom Okiharuom YASUOKOM a pánom Motohikom KONDOM, poslancami parlamentu Japonska. Poslancov, členov Výskumného výboru pre ústavu Japonska, sprevádzal pán Ryuichi SHOJI, generálny konzul Japonska v Štrasburgu. Prediskutované otázky súviseli s ústavným rámcom Európskej únie a úlohou a činnosťou európskeho ombudsmana.

Dňa 16. novembra pán DIAMANDOUROS prehovoril k viac ako 100 talianskym študentom, ktorí boli v Štrasburgu v rámci dvojdnovej cesty do Európskeho parlamentu. Študenti vyhrali súťaž organizovanú Parlamentom, zameranú na zvyšovanie povedomia o EÚ. Ombudsman študentom vysvetlil svoju úlohu a odpovedal na celý rad otázok týkajúcich sa jeho práce.

Dňa 10. decembra, pri príležitosti svojej účasti na konferencii v Istanbule v Turecku, pán DIAMANDOUROS navštívil Jeho Svätosť BARTHOLOMEWA, arcibiskupa Konstantinopolu, Nového Ríma a ekumenického patriarchu Ortodoxnej kresťanskej cirkvi.

ZA ÚČASTI ZAMESTNANCOV OMBUDSMANA

Podujatia a stretnutia

Dňa 24. februára sa pán Olivier VERHEECKE, hlavný právny poradca, stretol s pánom Anarom CAHANGIRLIM a pánom Anarom KARIMOVOM, z delegácie Azerbajdžanu v EÚ, aby prediskutovali možnú spoluprácu medzi nedávno ustanoveným ombudsmanom Azerbajdžanu a európskym ombudsmanom.

Dňa 13. mája pán Kostas KOURTIKAKIS, študent Ph.D. z Univerzity v Pittsburghu, USA, navštívil bruselský úrad európskeho ombudsmana, aby sa porozprával so zamestnancom ombudsmana zodpovedným za internet a komunikácie, pánom Benom HAGARDOM, a jeho zamestnankyňou zodpovednou za tlač a komunikácie, pani Rositou AGNEW, o európskej sieti ombudsmanov. Pán KOURTIKAKIS potom cestoval do Štrasburgu, kde sa porozprával s ombudsmanom, s vedúcim právneho oddelenia pánom Ianom HARDENOM a so zamestnancom právneho oddelenia, pánom Petrom BONNOROM. Tieto rozhovory sa zamerali na úlohu európskej siete ombudsmanov pri pomoci pri zabezpečovaní správneho uplatňovania práva EÚ na úrovni členských štátov.

Dňa 1. októbra pán Olivier VERHEECKE odpovedal na otázky týkajúce sa práce ombudsmana, ktoré kládol pán Alexandros TSADIRAS, bývalý praktikant v Úrade ombudsmana a študent Ph.D. na Univerzite v Oxforde. Dňa 8. októbra sa pán VERHEECKE stretol s pani Neeltje SMITSKAMP, študentkou na Univerzite v Amsterdame, s ktorou mal podobný rozhovor.

Dňa 5. októbra pán Ian HARDEN a pani Rosita AGNEW cestovali do Amsterdamu na neformálnu ministerskú konferenciu nazvanú „Komunikujúca Európa“. Toto stretnutie nasledovalo po prvom stretnutí v tejto veci, ktoré sa konalo vo Wicklowe, Írsko, v apríli 2004. Zvolal ho holandský minister pre európske záležitosti, pán Atzo NICOLAÏ, aby vyriešil otázku, ako zabezpečiť, aby sa občania cítili viac angažovaní v Európe, hlavne vo svetle nadchádzajúceho referenda o európskej ústave. Ministri alebo funkcionári verejnej správy zo všetkých 25 členských štátov, ako aj kandidátskych krajín, sa stretnutia zúčastnili spolu s komisármi Antóniom VITORINOM a Margot WALLSTRÖM a predsedom Európskeho parlamentu Josepom BORRELLMOM. Stretnutie viedol bývalý predseda Európskeho parlamentu Pat COX. Hoci sa ombudsman sám nemohol zúčastniť stretnutia, jeho dokument nazvaný „Komunikujúca Európa a príležitosti, ktoré predstavuje Ústava“ sa distribuoval medzi všetkými účastníkmi a v tlači. Stretnutie bolo verejné.

Dňa 23. novembra pán Olivier VERHEECKE prijal v bruselskej kancelárii pána Sinisa RODINA, profesora ústavného práva a európskeho práva na Univerzite v Záhrebe, ktorý navštívil inštitúcie EÚ v rámci „Programu návštevníkov Európskej únie“.

Dňa 6.-7. decembra zorganizovala švédka Agentúra pre verejné riadenie neformálne stretnutie expertov s cieľom prediskutovať perspektívu správneho práva EÚ a zväziť možnosť budúcej európskej správnej oblasti. Stretnutia sa zúčastnilo viac ako 50 ľudí, vrátane úradníkov verejnej správy a akademikov z celej Európy. Pán Ian HARDEN a pani Rosita AGNEW zastupovali Úrad ombudsmana. Počas stretnutia v prvý deň s názvom „Regulácia správneho úradného postupu v inštitúciách EÚ: doterajšie skúsenosti a potenciál článku III-398“, pán HARDEN mal prejav o Etickom kódexe pracovníka orgánov a inštitúcií EÚ. Druhý deň sa zamerail na „Integrovanie správ členských štátov: Môže existovať cestovná mapa pre európsku správnu oblasť?“

Dňa 9. decembra pán Olivier VERHEECKE prijal v bruselskom úrade pána Lodewijka BOSA, obchodného tajomníka pri stálom zastúpení Holandska v EÚ, a poskytol mu informácie týkajúce sa možnosti sťažovania sa spoločnosťami ombudsmanovi.

Dňa 15. decembra pán Olivier VERHEECKE navštívil diskusiu na vysokej úrovni na tému „Navrhovaná agentúra EÚ pre ľudské práva; príležitosť pre koherentnú politiku ľudských práv“, ktorú zorganizovala bruselská spoločnosť vzdelaných ľudí „Centrum“. Diskusiu predsedal pán Walter VAN GERVEN, bývalý generálny obhajca na Európskom súdnom dvore a profesor na Katolíckej univerzite v Leuvene. Rečníkmi v diskusii boli pán Jonathan FAULL, generálny riaditeľ GR Spravodlivosť, sloboda a bezpečnosť Európskej komisie, pán Jorg POLAKIEWICZ z Rady

Európy a pani Alpha CONNELLY, vedúca exekutívy Írskej komisie pre ľudské práva. Po rôznych prezentáciách nasledovala živá debata.

Prezentácie skupinám

V roku 2004 pán DIAMANDOUROS a jeho zamestnanci vysvetlili úlohu a prácu ombudsmana:

Január

- skupina študentov zo školy *Hochschule Magdenburg-Stendal*, Nemecko;
- skupina študentov zo školy *Institut des Hautes Etudes Européennes* Univerzity Roberta Schumana v Štrasburgu, Francúzsko;

Február

- 50 študentov, sprevádzaných pánom Willemom BONEKAMPOM, z Univerzity v Twente, Holandsko;
- 10 zástupcov mimovládnych organizácií z Lotyšska;
- 40 študentov, ktorých viedol pán Michael McKEEVER, zo Školy Trojice v Nottinghamu, Veľká Británia;
- štátni zamestnanci z Nemeckej federálnej akadémie verejnej správy. Túto skupinu sprevádzala vedúca semináru, pani Christiane BÖDDING;

Marec

- 10 dlhoročných štátnych zamestnancov sa zúčastnilo seminára organizovaného francúzskou školou *Ecole Nationale d'Administration* (ENA), Štrasburg, Francúzsko;
- 7 štátnych zamestnancov z oddelenia záležitostí EÚ dánskeho parlamentu;
- 50 študentov zo Európskeho združenia študentov práva (ELSA), z Padovy, Taliansko;
- členovia klubu *Club des médiateurs du service public* v Paríži. Toto stretnutie zorganizoval ombudsman RATP (parížsky orgán mestskej dopravy), pán Cyrille DE LA FAYE;
- skupina študentov Univerzity južného Dánska, Odense;
- 45 študentov z *Technische Universität Chemnitz*, Nemecko, v rámci cesty do Štrasburgu, ktorú zorganizoval *Bildungswerk Sachsen der Deutschen Gesellschaft e.V.* Účastníkov sprevádzala pani Elke FEILER z *Bildungswerk*;

Apríl

- 45 študentov, ktorých sprevádzal ich učiteľ, pán GRAF, zo *Staatliche Berufsschule Landsberg am Lech*, Bavorsko, Nemecko;
- 50 študentov z *Europa-Institut* Univerzity v Saarbrückene, Nemecko. Študentov sprevádzala pani HÖRRMANN a pani ELSNER z *Europa-Institut*;

- 17 žiakov z regionálnej provincie Agrigento, Taliansko. Výlet žiakov do Štrasburgu bol ponúknutý víťazom súťaže nazvanej „Európska identita“;
- 27 rumunských praktikantov sa zúčastnilo seminára o verejnej správe na *Ecole Nationale d'Administration* (ENA), Štrasburg, Francúzsko;
- 50 účastníkov na výročnej konferencii Európskeho informačného združenia v Edinburgu, Škótsko. Konferencia bola nazvaná „Meniaca sa Európa: výzva príležitosti pre informačných odborníkov“;
- 50 účastníkov Európskeho seminára Medzinárodnej Kolpingovej spoločnosti. Tento seminár viedol pán Anton SALESNY;

Máj

- 20 študentov z Univerzity Eberharda Karlsa v Tübingene, Nemecko. Túto návštevu zorganizoval pán Rudolf HRBEK;
- skupina 16 štátnych zamestnancov z rôznych krajín v Ázii, ktorí sa zúčastnili školenia ktoré organizoval *Centre des Etudes Européennes de Strasbourg*. Túto skupinu sprevádzal pán Felix MÜLLER;
- 35 študentov zo strednej a východnej Európy, v rámci návštevy, ktorú zorganizovala pani Elke FEILER z *Bildungswerk Sachsen der Deutschen Gesellschaft e.V*; pani FEILER tiež zorganizovala návštevu 35 zástupcov obchodných združení a podnikateľov zo Saska, aby sa informovali o práci ombudsmana;
- 34 členov Sociálnodemokratickej strany z Kodane, Dánsko;
- 30 študentov z Univerzity Viadrina, Frankfurt nad Odrou, Nemecko;
- 30 žiakov zo školy opatrovateľského personálu v Herne, Nemecko, v kontexte seminára, ktorý zorganizoval *Karl-Arnold-Stiftung* v Königswinteri;
- účastníci dvojdňového podujatia nazvaného „Seminár o petíciách a právach občanov EÚ“, ktorý zorganizovalo GR Rozšírenie (úrad TAIEX) Európskej komisie pre poslancov nových členských štátov v Parlamente, ako aj Rumunska, Bulharska a Turecka;
- 30 návštevníkov zo švédskej Agentúry núdzového riadenia, ktorých sprevádzala pani Ing. Marie PERSSON z agentúry;
- 30 štátnych zamestnancov z regiónu Aragonnska, Španielsko, sa zúčastnilo seminárov zorganizovaných Európskym inštitútom verejnej správy (EIPA);

Jún

- účastníci dvojdňového seminára „Podpora konkurencieschopnosti kvalitnou verejnou správou“, ktorý zorganizoval Európsky inštitút verejnej správy (EIPA);
- 50 študentov z Univerzity v Postupime, Nemecko, ktorých sprevádzal pán Eckart KLEIN;
- skupina študentov politických vied, ktorých sprevádzala docentka pani Francesca VASSALL z Univerzity v Južnom Maine, USA;
- skupina 23 osôb, medzi ktorými boli členovia dozornej rady *Volksbank Bühl*, Nemecko. Skupinu sprevádzal pán Klaus GRAS;

- účastníci „Seminára o petíciách a právach občanov EÚ“, ktorý zorganizovalo GR Rozšírenie (úrad TAIEX) Európskej komisie pre poslancov bulharského parlamentu a bulharských odborníkov v Komisii;
- účastníci na seminári „Ludské práva a Európska únia“, ktorý v Londýne zorganizoval *Justice* spoločne s komorami Monckton a komorami Doughty Street;
- 30 členov klubu Kiwanis z Offenburgu, Nemecko;
- 50 žiakov z Badenska, Rakúsko;

Júl

- 30 francúzskych právnikov na študijnom dni nazvanom *Entretiens communautaires*. Toto podujatie zorganizovala *Délégation des Barreaux de France* v Bruseli;
- 35 zástupcov oddelenia pre školy regiónu Mittelfranken, Nemecko;

September

- 40 študentov, ktorí sa zúčastnili seminára, ktorý zorganizoval *Karl-Arnold-Stiftung* v Königswinteri, Nemecko. Študentov sprevádzal pán Benjamin WITTEKIND;
- skupina návštevníkov zo Štátneho úradu pre písomné a telefonické podania Čínskej ľudovej republiky;
- 30 štátnych zamestnancov z rôznych nemeckých ministerstiev, v kontexte návštevy v Bruseli, ktorú zorganizovala *Bundesakademie für Öffentliche Verwaltung*;
- 30 sekretárook, ktoré pracujú v školách v Severnom Porýní-Vestfálsku, v kontexte seminára, ktorý zorganizoval *Karl-Arnold-Stiftung* v Königswinteri;

Október

- študenti, ktorí sa zúčastnili 19. stretnutia Európskeho inštitútu pre verejné záležitosti a lobovanie (EIPAL) v Bruseli;
- 30 účastníkov seminára, ktorý zorganizoval *Karl-Arnold-Stiftung* v Königswinteri;
- 20 členov skupiny z *Bildungswerk für Demokratie, soziale Politik und Öffentlichkeit*, Nemecko;
- skupina návštevníkov z gréckych informačných stánkov;
- 25 osôb pracujúcich pre Kresťansko demokratickú úniu v Nemecku, v kontexte seminára, ktorý zorganizoval *Karl-Arnold-Stiftung* v Königswinteri;

November

- účastníci konferencie v Budapešti, nazvanej „Sloboda informácií dnes a zajtra“. Konferenciu zorganizovala Archív otvorenej spoločnosti a maďarský komisár pre ochranu údajov a slobodu informácií, pán Attila PÉTERFALVI.

- 60 členov klubu *Club Europe*, ktorý viedol pán Pascal MANGIN, pridelenec starostu Štrasburgu pre európske a medzinárodné záležitosti starostu Štrasburgu, Francúzsko;
- 120 účastníkov na seminári strany AKEL v Nikózii, Cyprus;
- 30 štátnych zamestnancov a novinárov z Grécka, ktorých pozvala pani Maria MATSOUKA, poslankyňa Európskeho parlamentu, podpredseda Výboru pre petície;
- 25 zamestnancov Nemeckej kresťansko-demokratickej únie, v rámci seminára, ktorý organizoval *Karl-Arnold-Stiftung* v Königswinteri;
- skupina dlhoročných chorvátskych úradníkov, v kontexte seminára, ktorý organizovala *Ecole Nationale d'Administration* (ENA), Štrasburg, Francúzsko;

December

výskumníci, ktorí sa špecializujú na európske správne právo, na seminári organizovanom pánom Jacquesom ZILLEROM z Katedry práva Európskeho univerzitného inštitútu vo Florencii v Taliansku.

6.4 VZŤAHY S MÉDIAMI

Média hrajú životne dôležitú úlohu pri posilňovaní vplyvu reaktívnej a proaktívnej práce ombudsmana. Tlač, rozhlasové a televízne a elektronické médiá sa zaoberajú vybavovaním sťažností a komunikačnými aktivitami ombudsmana a tým pomáhajú občanov informovať o službách, ktoré ombudsman poskytuje. Rovnako dôležitá je pozornosť, ktorú médiá venujú prípadom, kde môže byť potrebný určitý stupeň verejného tlaku, konkrétne v prípadoch, kde ombudsman zistí, že je nutné vydať poznámku, návrh odporúčania alebo osobitnú správu Parlamentu. V takýchto prípadoch môžu médiá pomôcť zdôrazniť význam prípadu, čím podnietia inštitúciu alebo orgán, aby našli riešenie pre občanov. Nakoniec sa od ombudsmana žiada, aby médiám poskytoval výpočet svojich priorit a názorov, a dôvodov.

Mediálne aktivity ombudsmana sa pohybujú od tlačových konferencií, rozhovorov a písomných článkov po tlačové správy. Tieto iniciatívy môžu byť spojené dôležitými udalosťami, napríklad prezentáciou výročnej správy Výboru pre petície Európskeho parlamentu, alebo priamo s vyšetrovaniami ombudsmana. Každý kontakt umožňuje ombudsmanovi odpovedať na otázky o jeho úlohe, aby vysvetlil svoje stanoviská ku kľúčovým otázkam, aby zdôraznil svoje priority a načrtnol svoje ciele.

Ombudsman v roku 2004 vydal tridsaťštyri tlačových správ, čo znamená každých 11 dní jednu správu. Tieto tlačové správy boli zaslané novinárom a záujemcom po celej Európe, pričom pomohli zvýšiť povedomie o najvýznamnejších prípadoch, s ktorými sa zaoberal počas roka. Medzi ne patrili okrem iného problémy pri manipulácii s rádioaktívnym materiálom v Inštitúte Komisie pre transuránové prvky v Nemecku, integrácia ľudí s postihnutiami Európskou komisiou a možné nedostatky vo vyšetrovaní OLAF-u vo veci obvinení z podvodu.

Ombudsman poskytol v roku viac ako 40 rozhovorov zástupcom tlače, rozhlasových a televíznych a elektronických médií v Štrasburgu, Bruseli, a počas svojich informačných návštev aj na iných miestach. Svoju prácu prezentoval aj počas tlačových konferencií, brífingov, stretnutí a obedov a odpovedal na otázky. Táto časť uvádza rozhovory poskytnuté ombudsmanom a jeho zamestnancami v roku 2004 a zahŕňa celý rad mediálnych udalostí, ktoré boli organizované počas roka.

- Dňa 8. januára ombudsman poskytol rozhovor pánovi Caiovi RIENÄCKEROVI, novinárovi z nemeckého verejného rozhlasu, *ARD*. Medzi dotknuté otázky patrili priority ombudsmana, úspešné riešené prípady z Nemecka a spolupráca s národnými a regionálnymi ombudsmanmi a podobnými orgánmi.
- Dňa 13. januára poskytol ombudsman rozhovor pani Lise LANCON z časopisu *Strasbourg Magazine*. Novinárka kládla všeobecné otázky týkajúce sa práce ombudsmana, ako napríklad počet a typ sťažností, ktoré boli vybavované, a vyvinutých snáh na zvyšovanie povedomia o ombudsmanovi.
- Dňa 14. januára, mal taliansky novinár Paolo MAGAGNOTTI, rozhovor s DIAMANDOUROSOM kvôli krátkemu dokumentu o úlohe európskeho ombudsmana, ktorý ma byť vysielaný v Taliansku aj inde.
- Dňa 15. januára ombudsman poskytol telefonický rozhovor pani Tine SPILIOITIOVEJ z cyperského týždenníka *Neos Typos*. Pani SPILIOITIOVÁ sa ombudsmana pýtala na jeho prácu, najmä v prístupujúcich krajinách.
- Dňa 26. januára, poskytol ombudsman v rámci informačnej návštevy v Slovinsku rozhovor slovinskej verejnoprávnej televízii. Pán DIAMANDOUROS odpovedal na otázky týkajúce sa úlohy európskeho ombudsmana a jeho vzťahov so slovinským ombudsmanom pre ľudské práva, pánom Matjažom HANŽEKOM.
- Dňa 27. januára usporiadal slovinský Úrad ombudsmana tlačovú konferenciu, na záver si pripomenul koniec návštevy európskeho ombudsmana. Zúčastnili sa jej 15 novinári a kládli otázky týkajúce sa kvality správy EÚ a odpovede správy na vyšetrovania ombudsmana. Tiež ich zaujímali príklady sťažností, ktoré európsky ombudsman vybavoval.
- Neskôr sa v daný deň s ombudsmanom porozprávala pani Urška MLINARIČ z slovinského denníka *Večer*, pani Barbara KUŽNIK z národného rozhlasu a pani Tanja TAŠTANOSKA z týždenníka *Žurnal*.
- Dňa 29. januára sa európsky ombudsman a regionálna ombudsmanka regiónu Friuli Venezia-Giulia, pani Caterina DOLCHER, zúčastnila tlačovej konferencie organizovanej Regionálnou radou v talianskom Trieste. Počas tohto podujatia pán DIAMANDOUROS odpovedal na otázky pána Pietra COMELLIHO, *Il Piccolo*, pána Luciana SANTINA, *Messaggero Veneto*, pani Sonie SICC, *ANSA*, pána Alvisea SFORZU, *Antenna 3*, pána Duccia PUGLIESEHO, *LUXA TV*, a pána Pierpaola DOBRILLU, *CENTRO TV Friuli Venezia-Giulia*.
- Dňa 11. februára poskytol pán Olivier VERHEECKE, hlavný právny poradca, rozhovor pani SIMONOT z bruselskej rozhlasovej stanice *BFM* o rozhodnutí ombudsmana týkajúceho sa politiky Európskeho parlamentu s ohľadom na fajčenie v jeho priestoroch.
- Dňa 19. februára sa v rámci informačnej návštevy ombudsmana na Slovensku ombudsman a pán Pavel KANDRÁČ, verejný ochranca práv, zúčastnili tlačovej konferencie v priestoroch kancelárstva Národnej rady Slovenskej republiky, ktorej predsedal pán Azelio FULMINI, vedúci Kancelárie Európskeho parlamentu na Slovensku.
- Dňa 1. marca poskytol pán DIAMANDOUROS tlačovú konferenciu na Úrade komisárky pre správu Cypru, pani Eliany NICOLAO. Na podujatí sa zúčastnilo asi 15 novinárov.
- V ten istý deň poskytol pán DIAMANDOUROS 35-minútový televízny rozhovor pánovi Kyriakosovi PIERIDESOVI z *Cyprus Broadcasting Corporation (CYBC)*. *CYBC* tiež zorganizoval prednášku, ktorú mal pán DIAMANDOUROS dňa 3. marca, a to na stretnutí s cyperskými Grékmi a Turkami, ktorú spoločne organizovalo Fórum pre modernizáciu spoločnosti (OPEK) a platformou mimovládnych organizácií cyperských Turkov „Táto krajina je naša“. Obe podujatia boli vysielané v spoločnom programe venovanom úlohe európskeho ombudsmana.

Pán Diamandouros a komisárka pre správu Cypru Eliana Nicolaouová na tlačovej konferencii v Nikózii (Cyprus) 1. marca 2004.

- Dňa 2. marca poskytol pán DIAMANDOUROS rozhovor rôznym televíznym a rozhlasovým staniciam na úrade cyperského ministra vnútra, pána Andreasa CHRISTOUA.
- Dňa 9. marca sa s pánom DIAMANDOUROSOM rozprávala pani Cristina CARPINELLI, novinárka talianskej rozhlasovej stanice *Radio 24*, pre rozhlasový týždenník o záležitostiach EÚ.
- Dňa 11. marca mal pán Mr Miguel ADROVER, producent *Europa 2004* španielskej verejnoprávnej televízie rozhovor s ombudsmanom. Účelom rozhovoru bolo informovať občanov Španielska o jeho úlohe.
- Dňa 11. marca poskytla pani Rosita AGNEW, referentka pre tlač a komunikácie, telefonický rozhovor pánovi Christophevi NONNENMACHEROVI pre časopis *Strasbourg Magazine*. Novinár sa zaujímal o komunikačné aktivity ombudsmana.
- Dňa 24. marca sa návšteva ombudsman v Českej republike skončila tlačovou konferenciou v Informačnom centre Európskej únie (EUIC) v Prahe. Na tomto podujatí sa zúčastnilo približne 15 ľudí, po ktorom nasledoval celý rad bilaterálnych rozhovorov s ombudsmanom.
- Dňa 27. marca ombudsman prezentoval svoju prácu novinárom na stretnutí, ktoré organizoval Úrad predsedníctva Rady Ligurie, Taliansko.
- Dňa 31. marca sa pani Luísa GODINHOVÁ, z portugalskej verejnoprávnej televízie, *RTP2*, porozprávala s pánom DIAMANDOUROSOM v rámci série rozhovorov, ktoré mali byť vysielané na začiatku volieb do Európskeho parlamentu v roku 2004. Pani GODINHOVÁ požiadala pána DIAMANDOUROSA aby podčiarkol hodnotu svojej práce pre občanov, uviedol hlavné výzvy, ktorým ombudsman čelí a vysvetlil svoju víziu budúcnosti inštitúcie.
- Dňa 16. apríla zorganizoval európsky ombudsman tlačovú konferenciu v lotyšskom Národnom úrade pre ľudské práva v Rige. Po prezentácii ombudsmana na tému jeho mandátu a práce nasledovala dlhá a živá debata, počas ktorej položil zástupcovi tlače početné otázky týkajúce sa mnohých odlišných tém. Medzi ne patrili otázky súvisiace s pracovnou záťažou ombudsmana, prácou s národným a regionálnym ombudsmanom, otázky súvisiace s porušovaním práva Spoločenstva na národnej úrovni, otázky korupcie a jazykovej politiky.
- Po tlačovej konferencii ombudsman poskytol rozhovor pre noviny *Lauku Avize* a časopis v ruskom jazyku *YAC*.

- Dňa 19. apríla sa s ombudsmanom rozprávala pani Danutė JOKUBĖNIENĖ z litovského časopisu *Ekstra*.
- Dňa 20. apríla sa s ombudsmanom vo Vilniuse porozprávala pani Austė STOŠKUTĖ pre časopis *Euro-Integration News*.
- Dňa 21. apríla zorganizoval ombudsman tlačovú konferenciu v *Seimase* (Parlamente) Litvy. Po krátkom výpočte svojej návštevy Litvy ombudsman odpovedal na otázky týkajúce sa množstva prípadov, ktorými sa zaoberá, charakterom sťažností, spolupráce s litovskými ombudsmanmi a jeho očakávaniami týkajúcimi sa sťažností z Litvy po pristúpení.
- Po tlačovej konferencii sa s ombudsmanom porozprávala pani Jūratė NEDVECKAITĖ z litovského týždenníka *Laikas*.
- Dňa 26. apríla ombudsman usporiadal tlačový brífing s novinármi, a to pri príležitosti uverejnenia svojej *výročnej správy za rok 2003*. Na brífingu sa zúčastnilo osem novinárov, vrátane pani Aine GALLAGHER, *Reuters*, pani Johanny VESIKALLI, *Fínska tlačová agentúra (Finnish Press Agency)*, pána Tobiasa BUCKA, *Financial Times*, pána Brandona MITCHENERA, *The Wall Street Journal Europe*, pána Hans-Martina TILLACKA, *Stern*, pána Marcella FARAGGIHO, *Media/ARTE*, pána Briana BEARYHO, *European Report* a pána Triadafilosa STANGOSA, z gréckej televízie *ERT*. Pán DIAMANDOUROS zdôraznil najdôležitejšie pokroky pre ombudsmana a občanov v roku 2003 a odpovedal na otázky týkajúce sa jeho výročnej správy.
- Krátko pred tlačovým brífingom sa s ombudsmanom zhovárala pani Charlotte HJORTH z *Europe-By-Satellite*, agentúry televíznych správ EÚ. Otázky pani HJORTH sa zamerali na hodnotu inštitúcie pre občanov.

© Parlament Litovskej republiky Seimas

Pán Diamandouros na tlačovej konferencii vo Vilniuse (Litva) 21. apríla 2004.

- Aj dňa 26. apríla ombudsman poskytol rozhovor pánovi Triadafilosovi STANGOSovi, novinárovi z gréckej televízie *ERT* a európskeho programu *Eurocentrics*. Rozhovor sa zamerail na prácu ombudsmana v roku 2003 a na priority pána DIAMANDOUROSA v jeho úrade.
- Neskôr v daný deň poskytol ombudsman iný rozhovor pre televíziu - tento raz pre estónsku televíziu. Novinár pán Indrek TREUFELDT sa ho pýtal, čo by mohli od jeho úradu očakávať estónski občania a ako môžu mu môžu predložiť sťažnosť.

- Dňa 30. apríla mal pán DIAMANDOUROS tlačovú konferenciu vo Varšave, ktorej predsedal komisár pre ochranu občianskych práv Poľska, pán Andrzej ZOLL. Zúčastnila sa jej asi desiatka novinárov z významných novín, časopisov, televízie a rozhlasu. Pán DIAMANDOUROS prezentoval svoju prácu a dôvody svojej návštevy v Poľsku. Boli mu položené otázky, ktoré sa týkali typov sťažností, ktoré európsky ombudsman prijal, priemerného času potrebného na vybavenie sťažnosti, Etického kódexu pracovníka orgánov a inštitúcií EÚ a rozhodovania sa ombudsmana pri určovaní, čo predstavuje nesprávny úradný postup.
- Po tlačovej konferencii nasledovali rozhovory s pani Małgorzatou BORKOWSKOU z časopisu *Trybuna* a pani Marzenou KAWAO z televízneho kanála TVP3.
- Dňa 6. mája sa s ombudsmanom rozprával pán Leo LINDER z *Leo Linder Filmproduktion* kvôli vzdelávaciemu filmu pre nemeckých študentov nazvaného „Návod na použitie pre Európu“. Rozhovor sa zamerával na príspevok, ktorý európsky ombudsman prináša pri približovaní Únie bližšie k občanom. Pán LINDER tiež nafilmoval zamestnancov ombudsmana pri práci a vyprofiloval prípad nemeckého občana, ktorému bol zamietnutý trvalý pobyt v Luxembursku.
- Dňa 6. mája mal pán José MARTÍNEZ ARAGÓN, hlavný právny poradca, prednášku o úlohe ombudsmana pre skupinu 20 novinárov z rôznych krajín, ktorí sa zúčastnili akcie Európske týždne komunikácie, ktorú zorganizovala Katolícka univerzita v Lyone.
- Počas svojej návštevy v Ankare v Turecku, poskytol dňa 11. a 12. mája pán DIAMANDOUROS brífingy pre novinárov z televíznej stanice *NTV*, národného rozhlasu *TRT*, denníka *Yani Safek* a spravodajských agentúr *Anadolu*, *Anka* a *Cihan*. Pán DIAMANDOUROS odpovedal na otázky týkajúce sa kompetencie ombudsmana, kvalít žiadaných od osoby, aby mohla byť zvolená za ombudsmana, a prepojenia medzi návrhom na vytvorenie ombudsmana v Turecku a tureckej žiadosti o členstvo v EÚ.
- Dňa 27. mája sa novinár z novín *România Liberă* zúčastnil prezentácie pána DIAMANDOUROSA pre skupinu úradníkov z úradu rumunského obhajcu ľudu o úlohe a hlavných úspechoch európskeho ombudsmana. Na konci prejavu pána DIAMANDOUROSA novinár položil celý rad otázok, ktoré sa týkali rozsahu právomocí európskeho ombudsmana a práv rumunských občanov v EÚ.
- Dňa 30. júna, v rámci svojej oficiálnej návštevy v Grécku poskytol pán DIAMANDOUROS a pán Nicos CONSTANTOPOULOS, líder strany Synaspismos, spoločný tlačový rozhovor.
- Neskôr v daný deň poskytol pán DIAMANDOUROS tlačovú konferenciu skupine 15 novinárov zo zahraničnej tlače.
- Dňa 1. júla poskytol pán DIAMANDOUROS tlačovú konferenciu na úrade gréckeho ombudsmana v Aténach, kde tiež poskytol rozhovor pánovi Iliasovi BENEKOSovi, novinárovi gréckych novín *Imerisia*.
- Neskôr v daný deň poskytol pán DIAMANDOUROS a pán George PAPANDREOU, vodca Panhelénskeho socialistického hnutia (PASOK) spoločný tlačový rozhovor v priestoroch gréckeho parlamentu.
- Dňa 19. júla sa s ombudsmanom porozprával pán Toivo TÄNAVSUU, novinár z estónskeho národného denníka *Eesti Päevaleht*. Pán TÄNAVSUU sa pána DIAMANDOUROSA spýtal na rozdiel v životoch občanov, ktorý môže európsky ombudsman dosiahnuť, na jeho vzťahy s národnými náprotivkami a sťažnosťami, ktoré dostal do daného dátumu z Estónska.
- Dňa 9. septembra sa pani Marie CAOINETTE z kanadského denníka *Le Soleil* porozprávala s ombudsmanom v Quebecu. Rozhovor sa uskutočnil po kľúčovom prejave ombudsmana na VIII na svetovej konferencii Medzinárodného inštitútu ombudsmanov, kde odpovedal na otázku: „môže uznávanie individuálnych práv a slobôd prežiť tlak na posilňovanie bezpečnosti?“

- Dňa 16. septembra mal pán DIAMANDOUROS rozhovor v Rotterdame s pánom Fritsom BALTESEKOM pre holandské noviny *NRC Handelsblad*.
- Dňa 14. októbra ombudsman prezentoval svoju prácu 17 novinárom zo Švédska, Islandu a Nórska. Prezentácia tvorila časť školenia organizovaného Severským centrom žurnalistiky so sídlom v Århus. Počas stretnutia ombudsman odpovedal na otázky týkajúce sa jeho reaktívnej úlohy vzhľadom na vybavovanie sťažností a jeho proaktívnej úlohy, a najmä komunikačných aktivít.
- Dňa 20. októbra sa pani Anja VOGEL rozprávala s pánom DIAMANDOUROSOM pre program „L'Europe au quotidien“ vo francúzskom rozhlase *France Info*.
- Dňa 21. októbra mala s ombudsmanom rozhovor pani Joana FERREIRA DA COSTA z portugalského národného denníka *O Público*. Novinárka sa zaujímala o hlavné typy sťažností, ktorými sa ombudsman zaoberá, dôvod, prečo by mali občania využiť služby ombudsmana namiesto chodenia na súd a stupeň vplyvu, ktorý má ombudsman v inštitúciách EÚ. Ombudsman ilustroval svoju prácu počtom sťažností, ktoré dostal z Portugalska.
- Neskôr v daný deň mal s ombudsmanom rozhovor novinár Martin CABRAL a pán Nuno ROGEIRO z 24-hodinovej portugalskej spravodajskej siete *SIC Noticias* pre program nazvaný Spoločnosť národov. Ombudsman poskytol živú prezentáciu svojej práce, zastával význam ochrany práv občanov a podčiarkol svoju podporu Zmluve o ústave pre Európu.
- Dňa 22. októbra ombudsman začal deň rozhovorom s pánom Paulom PENOM zo spravodajského časopisu *Visão*. Novinár sa zameril na stanoviská ombudsmana k citlivej otázke vyrovnávania potreby verejnej bezpečnosti s ochranou individuálnych slobôd.
- V ten istý deň ombudsman poskytol krátky rozhovor novinárovi z portugalskej rozhlasovej stanice *Radio Renascença*, ktorý sa zaujímal najmä o prácu ombudsmana v oblasti diskriminácie.
- Dňa 16. novembra sa ombudsman zúčastnil na pracovnom obede organizovanom Tlačovým klubom Štrasburgu. Kľúčovým rečníkom na podujatí bola francúzska ministerka pre európske záležitosti, pani Claudie HAIGNERE. Ministerka vyzvala ombudsmana, aby oslovil publikum so svojimi stanoviskami k Zmluve o ústave pre Európu. Ombudsman sa zameril na dôležitosť Charty základných práv a podčiarkol, že pracoval usilovne, aby podporil povedomie o charte medzi občanmi. Na obede sa zúčastnilo asi 40 ľudí, vrátane novinárov, poradcov a akademikov. Podujatiu predsedal pán Daniel RIOT, európsky vydavateľ *France 3*.
- Aj dňa 16. novembra ombudsman oslovil desať novinárov z *Radio France* na vzdelávacom seminári, ktorý zorganizoval pán Quentin DICKINSON, vedúci oddelenia európskych záležitostí pre rozhlasovú stanicu. Novinári prišli z celého Francúzska a v Štrasburgu strávili týždeň, aby sa dozvedeli, ako pracujú európske inštitúcie. Ombudsman vysvetlil svoju úlohu a uviedol príklady sťažností predložených francúzskymi občanmi a organizáciami.
- Dňa 17. novembra sa s ombudsmanom pohováral pán Alex TAYLOR pre televízny program nazvaný *Vivre en Europe*. Tento program, ktorý mesačne rieši špecifické európske témy, je vysielaný na televíznom kanále *Public Sénat*. Pán TAYLOR požiadal ombudsmana, aby vysvetlil svoju prácu pre občanov a uviedol príklady francúzskych prípadov, ktorými sa zaoberal.
- Dňa 22. novembra, pri príležitosti prezentácie výročnej správy ombudsmana za rok 2003 Európskemu parlamentu, poskytol pán Olivier VERHEECKE živý rozhovor pánovi Françoisovi KIRCHOVI z bruselského rozhlasu *BFM* v rámci programu nazvaného *12-13 Europe*.
- Dňa 1. decembra mal ombudsman televízny rozhovor s pani Caroline DE CAMARET z kanálu *Public Sénat* pre program nazvaný „Paroles d'Europe“. Novinárka požiadala ombudsmana, aby vysvetlil svoju prácu a poskytol konkrétne príklady prípadov, s ktorými sa zaoberal. Pýtala sa na dopady Zmluvy o ústave pre Európu pre ombudsmana a pre občanov všeobecnejšie.

- Dňa 2. decembra poskytol pán DIAMANDOUROS, spoločne s francúzskym ombudsmanom, pánom Jean-Paulom DELEVOYEM, rozhovor redaktorovi *Les Annonces de la Seine*, pánovi Jeanovi-Renému TANCREDEOVI. Novinár sa ombudsmana pýtal na úspechy jeho inštitúcie počas posledného desaťročia, jeho snahy o spoluprácu s jeho národnými náprotivkami a jeho budúce priority.
- Neskôr v daný deň mal pán DIAMANDOUROS telefonický rozhovor s pani Dominique DE COURCELLESOVOU z *Radio France Internationale*. Účelom tohto rozhovoru bolo vysvetliť francúzskym občanom, prečo a ako by sa mali sťažovať u ombudsmana.
- Tento rozhovor nasledoval po tlačovej konferencii zorganizovanej spoločne zastúpením Európskej komisie a informačnou kanceláriou Európskeho parlamentu v Paríži. Po prezentácii „Európska únia: práva občanov a ombudsman“ pán DIAMANDOUROS zodpovedal otázky týkajúce sa Charty základných práv, environmentálnych sťažností a možnosti otvorenia kancelárií európskeho ombudsmana v každom členskom štáte. Na podujatí sa zúčastnilo približne 15 novinárov, pričom jej predsedal pán Yves GAZZO, vedúci zastúpenia Komisie. Tlačová správa vydaná francúzskym ombudsmanom pri príležitosti návštevy európskeho ombudsmana v Paríži bola distribuovaná prítomným novinárom.

6.5 PUBLIKÁCIE

Ombudsman má záujem o dosiahnutie najširšieho možného publika s cieľom zvýšiť povedomie medzi občanmi o ich právach a hlavne o ich práve na sťažovanie sa. Inštitúcia sa spolieha z veľkej časti na tlačene publikácie, aby mohla informovať kľúčové zainteresované osoby a všeobecnú verejnosť. V roku 2004 boli vydané a distribuované zainteresovaným stranám nasledovné publikácie:

Výročná správa za rok 2003; fotokopírovaná verzia (11 jazykov)

Fotokopírovaná verzia *Výročnej správy ombudsmana za rok 2003* bola daná k dispozícii členom Petičného výboru Európskeho parlamentu v apríli, aby mohol výbor posúdiť prácu ombudsmana pred úplnou plenárnou debatou, ktorá sa uskutoční neskôr v danom roku.

Výročná správa za rok 2003 – zhrnutie a štatistika; fotokopírovaná verzia (20 jazykov)

Znova v apríli bola daná fotokopírovaná verzia novej publikácie *Výročnej správy za rok 2003: zhrnutie a štatistiky* k dispozícii členom Petičného výboru v 11 úradných jazykoch EÚ a deviatich jazykoch prístupujúcich krajín.

Európski ombudsmani – bulletin; čísla 2 a 3 (5 jazykov)

Čísla 2 a 3 dvojročného bulletinu Európskej siete ombudsmanov a Európskeho regiónu Medzinárodného inštitútu ombudsmana, boli distribuované v apríli a októbri národným, regionálnym a miestnym ombudsmanom v Európe, ako aj členom Petičného výboru Európskeho parlamentu.

Európsky ombudsman - Na prvý pohľad, leták (25 jazykov)

V snahe o zlepšenie povedomia o práci ombudsmana u všeobecnej verejnosti ombudsman vytvoril krátky leták, ktorý vysvetľoval, čo môže a čo nemôže urobiť a uviedol príklady sťažností, ktoré vyriešil. Leták, vydaný v úradných jazykoch, jazykoch prístupujúcich a kandidátskych krajín poskytuje odpovede na otázky ako napríklad: „Akými sťažnosťami sa zaoberá?“, „Čo ak nemôže sťažnosť vybavovať?“, „Aký výsledok je možné očakávať?“ a „Kto mi ešte môže pomôcť?“. Vydaný

bol v náklade viac ako 650 000 výtlačkov dňa 1. mája a bol široko distribuovaný. Neskôr v danom roku bol vydaný v chorvátčine.

Európsky ombudsman - Mohol by Vám pomôcť? brožúra a formulár sťažnosti (21 jazykov)

Krátko po pristúpení nových členských štátov, bola uverejnená brožúra a formulár sťažnosti *Európsky ombudsman - Mohol by Vám pomôcť?* v 21 jazykoch Zmluvy. Brožúra, ktorá načrtáva úlohu ombudsmana a vysvetľuje, komu je možné sťažovať sa a ako, slúži ako užitočná príručka pre tých, ktorí chcú využiť služby ombudsmana. V septembri bola distribuovaná ombudsmanom, poslancom Európskeho parlamentu, zastúpeniam inštitúcií a informačných úradov a skupín a sietí Európskej komisie.

Výročná správa 2003; farebná verzia (20 jazykov)

V októbri bolo poslancom Európskeho parlamentu, ostatným inštitúciám a orgánom EÚ, ombudsmanom, skupinám a sieťam Európskej komisie, distribuovaných 20 úradných jazykových verzií EÚ *výročnej správy* ombudsmana za rok 2003 s novým vzhlľadom. V snahe o najlepšie využitie verejných peňazí a rešpektovanie životného prostredia sa ombudsman rozhodol pre limitované vydanie kompletnej *výročnej správy* (10 000 výtlačkov), pričom publikácia *výkonné zhrnutie a štatistika* bola daná k dispozícii omnoho širšiemu publiku (24 000 výtlačkov).

Výročná správa za rok 2003, zhrnutie a štatistika; farebná verzia (20 jazykov)

20 jazykových verzií *zhrnutia a štatistiky*, ktoré boli dané k dispozícii v novembri, bolo distribuovaných príjemcom úplnej *výročnej správy*, ako aj mimovládny organizáciám, spotrebiteľským organizáciám, profesijným organizáciám a univerzitám.

6.6 ON-LINE KOMUNIKÁCIE

Komunikácia elektronickou poštou

V apríli 2001 bola na webovú stránku pridaná verzia formulára sťažnosti, ktorú je možné predložiť elektronicky, a to v 12 jazykoch. Po rozšírení Európskej únie dňa 1. mája 2004 bol formulár daný k dispozícii v ďalších deviatich jazykoch. Rekordných 55% všetkých sťažností prijatých ombudsmanom v roku 2004 bolo predložených cez internet, z čoho bola veľká časť prijatá prostredníctvom elektronického formulára sťažnosti.

Rok 2004 bol svedkom vôbec najväčšieho nárastu žiadostí o informácie prijatých na hlavný účet elektronickej korešpondencie európskeho ombudsmana. Celkovo bolo prijatých a zodpovedaných 8 010 takých e-mailov. Z nich bolo 4 809 hromadných správ predložených občanmi v rámci celého radu kampaní. Medzi otázky, ktorých sa tieto hromadné korešpondencie týkali, patrila eutanázia, izraelský bezpečnostný plot, testovanie na zvieratách, tulenie mláďatá a takzvaná „Buttiglioneho aféra“. Všetkým e-mailom sa dostalo odpovede, ktorá vysvetlila mandát európskeho ombudsmana, a keď to bolo možné, uviedla informácie, komu je potrebné adresovať príslušnú záležitosť.

V roku 2004 bolo viac ako 3 200 individuálnych žiadostí prijatých e-mailom, v porovnaní s približne 2 000 žiadosťami v roku 2003 a 2002. Všetkým sa dostalo individuálnej odpovede od príslušného zamestnanca ombudsmana.

Vývoj webovej stránky

V roku 2004 bola webová stránka ombudsmana (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) pretvorená z lingvistického hľadiska. Na konci apríla boli domovské stránky a navigačné stránky, predtým

v 11 jazykoch, dané k dispozícii v 10 nových jazykoch - deviatich jazykoch nových členských štátoch EÚ a írčine.

V ten istý mesiac ombudsman prezentoval svoju *výročnú správu za rok 2003* Výboru pre petície Európskeho parlamentu. Po prvýkrát bolo *zhrnutie* správy vydané samostatne. *Výročná správa* a *zhrnutie* boli doplnené na webovú stránku v 20 jazykoch.

Aby bolo možné lepšie informovať všeobecnú verejnosť o práci ombudsmana, bol v roku 2004 po prvý krát v 25 jazykoch (21 jazykoch Zmluvy a štyroch jazykoch krajín, ktoré požiadali o členstvo v EÚ) uverejnený nový leták *Európsky ombudsman - na prvý pohľad*. Okrem toho, brožúra nazvaná *Európsky ombudsman - Môže mi pomôcť*, ktorá obsahuje formulár sťažnosti, bola opakovane vydaná v roku 2004 a daná k dispozícii po prvýkrát v 21 jazykoch. Obe tieto publikácie, ako aj elektronická verzia formulára sťažnosti, boli dané k dispozícii na webovej stránke vo všetkých jazykových verziách.

Od 1. mája do 31. decembra 2004 (po rozšírení Európskej únie) navštívilo domovské stránky webovej stránky európskeho ombudsmana 195 228 návštevníkov. Anglická verzia bola najviac prezeraná (45 566 návštev), po ktorej nasledovala francúzska, talianska, španielska, nemecká a poľská stránka. Vzhľadom na geografický pôvod návštev, najväčší počet návštevníkov pochádza z Talianska (16 950 návštev), po ktorých nasleduje Belgicko, Španielsko, Francúzsko, Nemecko a Poľsko.

Aby sa zabezpečilo, že webová stránka európskeho ombudsmana zostane na čele webových stránok EÚ, Úrad ombudsmana sa zúčastňoval počas celého roka 2004 práce Medziinštitucionálneho internetového redakčného výboru (CEiii). CEiii predsedá generálnemu riaditeľstvu pre tlač a komunikáciu Európskej komisie, a spája zástupcov zodpovedných za internetové otázky v inštitúciách a orgánoch EÚ. Výbor sa stretol v roku 2004 pri piatich príležitostiach, aby prediskutoval a koordinoval otázky súvisiace okrem iného s rozšírením EÚ, viacjazyčnosťou, názvami internetových domén, autorského práva, medziinštitucionálnych webových stránok a spolupráce v oblasti zmlúv a služieb.

ÚVOD

---

1 ZHRNUTIE

---

2 SŤAŽNOSTI A VYŠETROVANIA

---

3 ROZHODNUTIA PO VYŠETROVANÍ

---

4 VZŤAHY S INŠTITÚCIAMI A ORGÁNMI EURÓPSKEJ ÚNIE

---

5 VZŤAHY S OMBUDSMANMI A PODOBNÝMI ORGÁNMI

---

6 INFORMAČNÁ ČINNOSŤ

---

7 PRÍLOHY

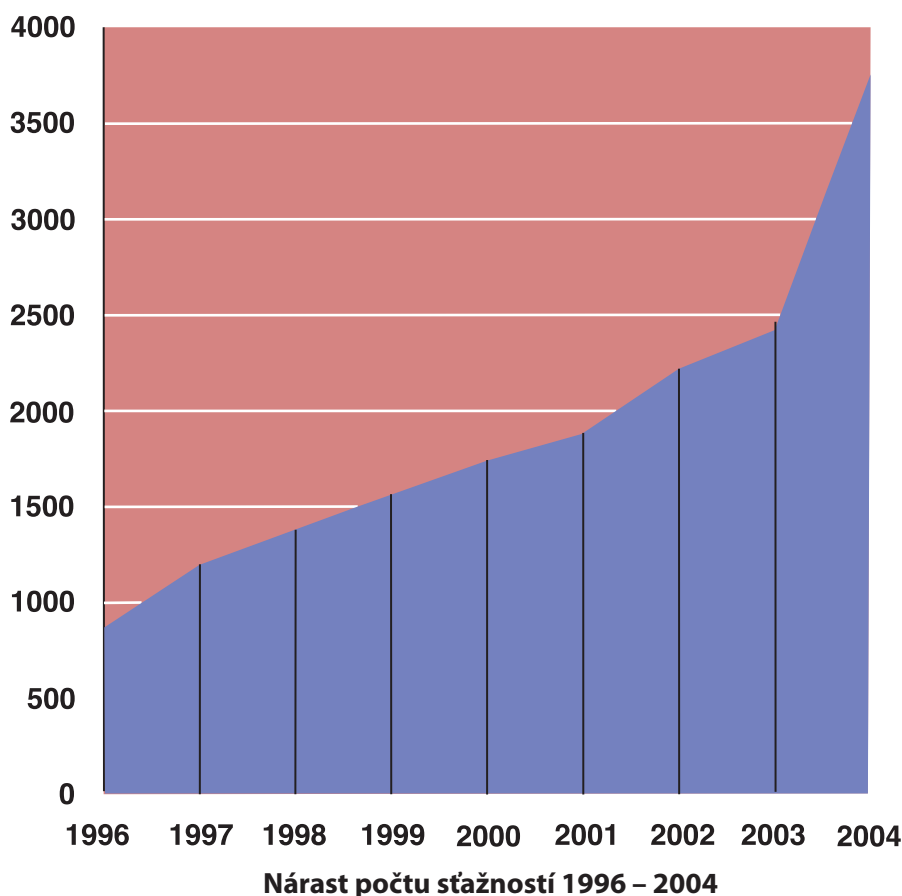

A ŠTATISTIKA

1 PRÍPADY RIEŠENÉ POČAS ROKA 2004

1.1 CELKOVÝ POČET PRÍPADOV V ROKU 2004	4 048
– vyšetrenia neuzatvorené dňa 31.12.2003	183 ¹
– sťažnosti, ktoré čakali na rozhodnutie o prijateľnosti 31.12.2003	131
– sťažnosti prijaté v roku 2004	3 726
– vlastné iniciatívy Európskeho ombudsmana	8

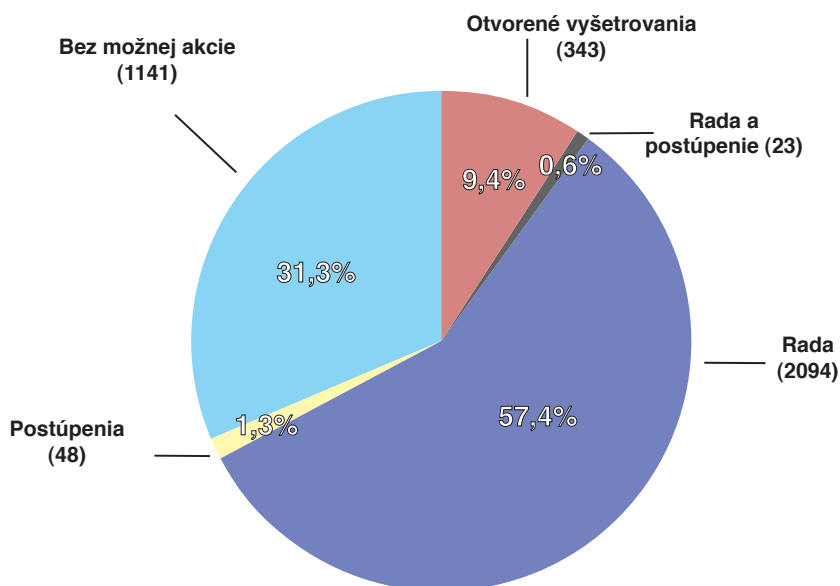
¹ Z toho štyri vyšetovania z vlastnej iniciatívy Európskeho ombudsmana a 179 vyšetovaní na základe sťažností.

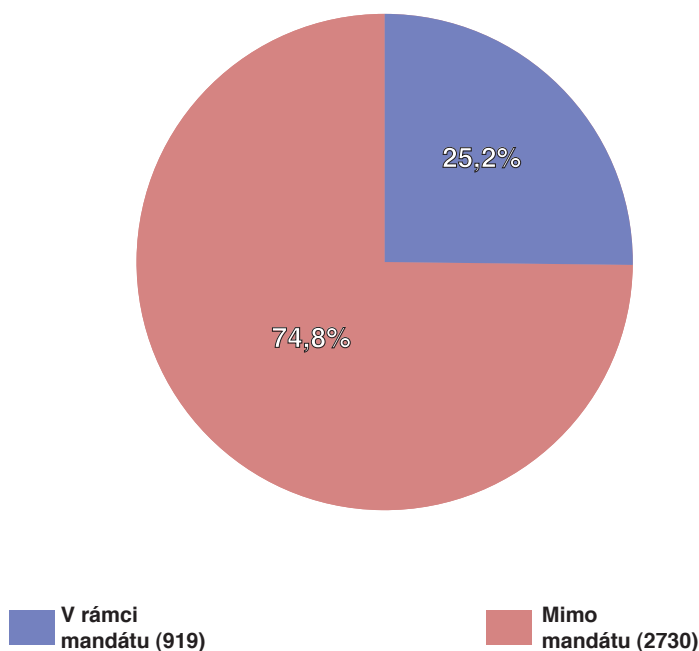
1.2 DOKONČENÉ PREŠETRENIE PRIJATELNOSTI/NEPRIJATELNOSTI.....94,6%

1.3 KLASIFIKÁCIA SŤAŽNOSTÍ

1.3.1 Podľa typu krokov podniknutých Európskym ombudsmanom, aby priniesli osov sťažovateľom

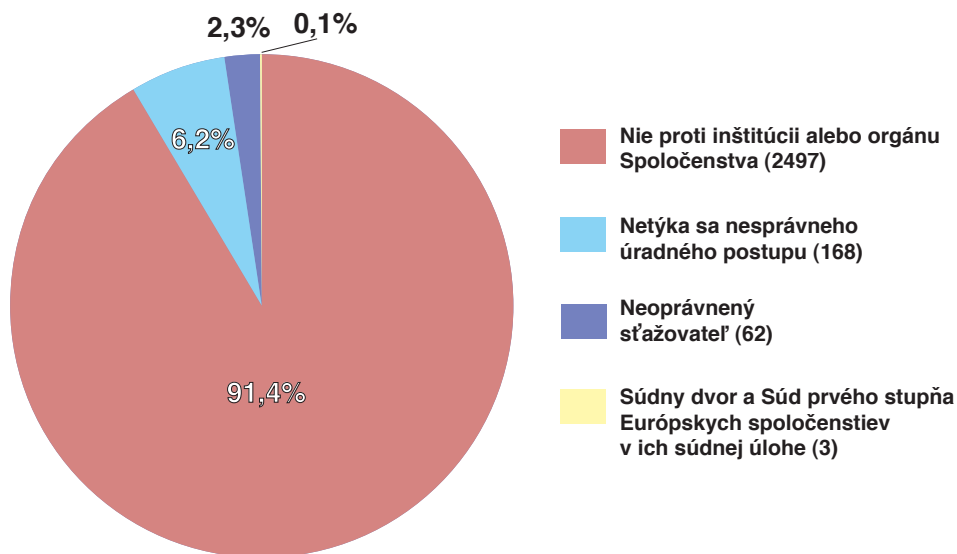

1.3.2 V súlade s mandátom Európskeho ombudsmana

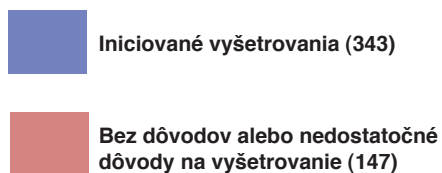
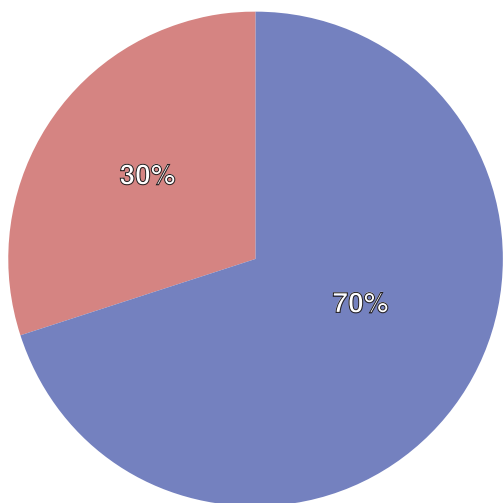

MIMO MANDÁTU

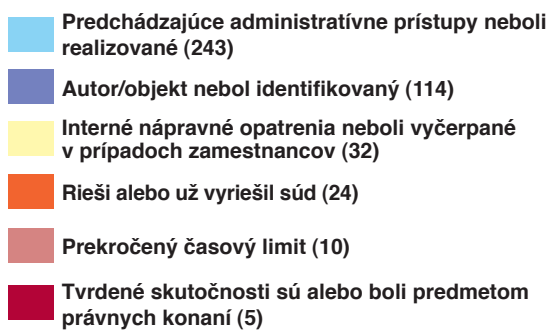
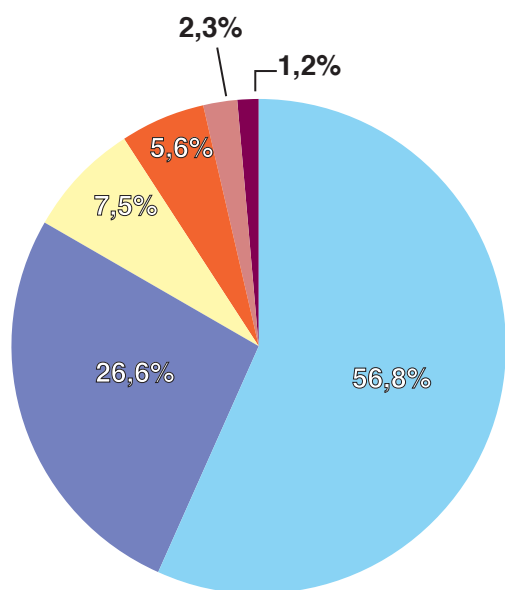

V RÁMCI MANDÁTU

Prijateľné sťažnosti

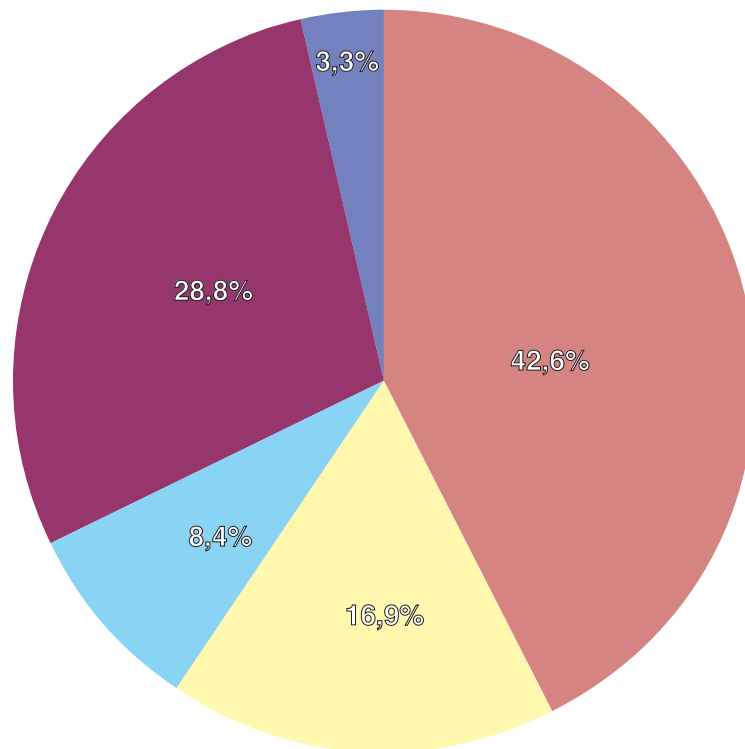

Neprijateľné sťažnosti

2 POSTÚPENIA A RADA

Rada kontaktovať iného ombudsmana alebo predložiť petíciu regionálnemu alebo národnému parlamentu (906)

Rada kontaktovať Európsku komisiu (359)

Rada predložiť petíciu Európskemu parlamentu (179)

Rada kontaktovať iné orgány (613)

Postúpenia (71)

Európskemu parlamentu (13)

Európskej komisii (4)

Národnému alebo regionálnemu ombudsmanovi (54)

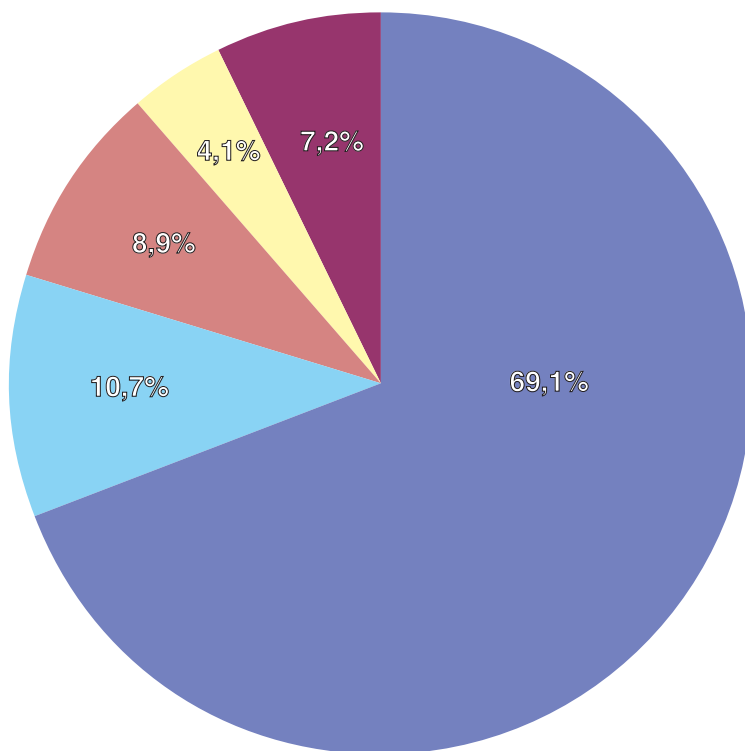

3 VYŠETROVANIA VYKONANÉ V ROKU 2004 534

V roku 2004 sa Európsky ombudsman zaoberal 534 vyšetrowaniami, 351 vyšetrowaniami iniciovanými v roku 2004 (z čoho bolo osem vlastných iniciatív) a 183 vyšetrowaní nebolo uzatvorených k 31.12.2003.

3.1 INŠTITÚCIE A ORGÁNY PODLIEHAJÚCE VYŠETROVANIU

(V niektorých prípadoch sú vyšetrowaním dotknuté dve alebo viaceré inštitúcie alebo orgány)

■ Európska komisia (375)

■ Úrad pre personálny výber Európskych spoločenstiev (58)

■ Európsky parlament (48)

■ Rada Európskej únie (22)

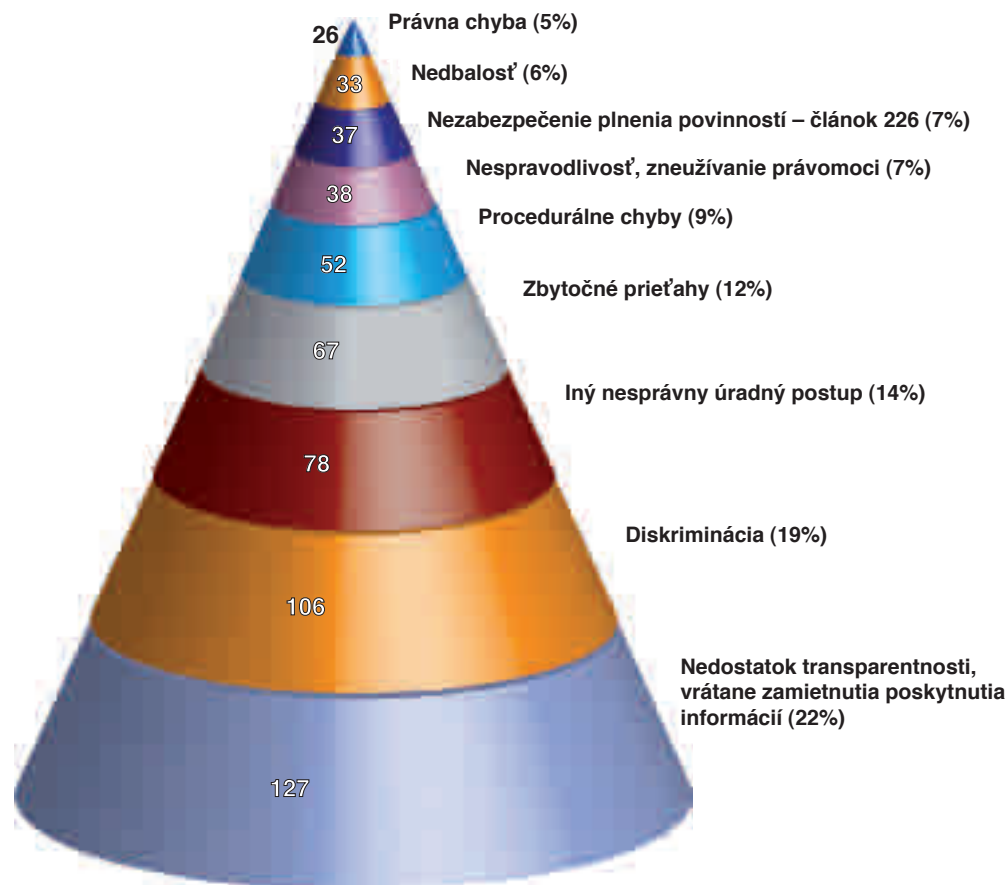
■ Iné (39):

Európska investičná banka	(7)
Európsky úrad pre boj proti podvodom (OLAF)	(5)
Výbor regiónov Európskej únie	(5)
Európska centrálna banka	(4)
Súdny dvor Európskych spoločenstiev	(3)
Európsky dvor audítorov	(3)
Európsky hospodársky a sociálny výbor	(3)
Európske monitorovacie centrum pre rasizmus a xenofóbiu	(2)
Európsky úrad pre bezpečnosť potravín	(1)
Politická misia Európskej únie v Bosne a Hercegovine	(1)
Eurojust	(1)
Europol	(1)
Publikačný úrad Európskych spoločenstiev	(1)
Európsky univerzitný inštitút	(1)
Európska environmentálna agentúra	(1)

3.2 TYP ÚDAJNÉHO NESPRÁVNEHO ÚRADNÉHO POSTUPU

(V niektorých prípadoch sú uvádzané dva typy nesprávneho úradného postupu)

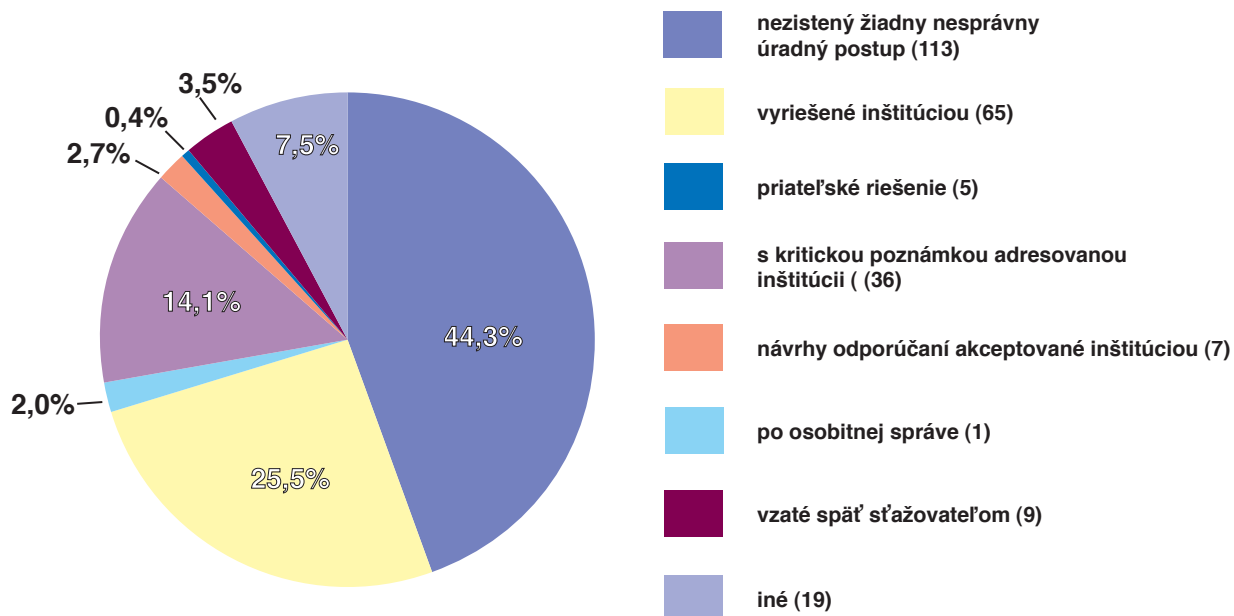
3.3 NÁVRHY PRIATEĽSKÝCH RIEŠENÍ, NÁVRHY ODPORÚČANÍ A OSOBITNÉ SPRÁVY REALIZOVANÉ V ROKU 2004

– návrhy priateľských riešení	12
– návrhy odporúčaní	17
– osobitné správy	1

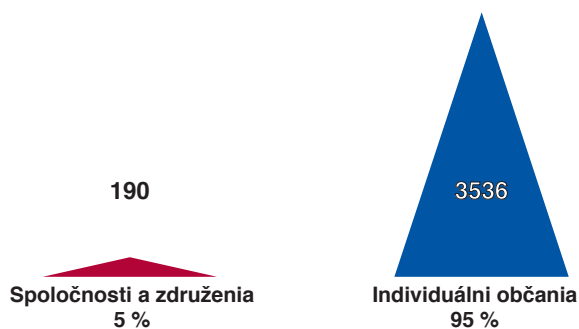
3.4 VYŠETROVANIA UZATVORENÉ S ODÔVODNENÝM ROZHODNUTÍM 251²

(Vyšetrovanie môže byť uzatvorené z jedného alebo viacerých nasledovných dôvodov)

4 PÔVOD SŤAŽNOSTÍ REGISTROVANÝCH V ROKU 2004

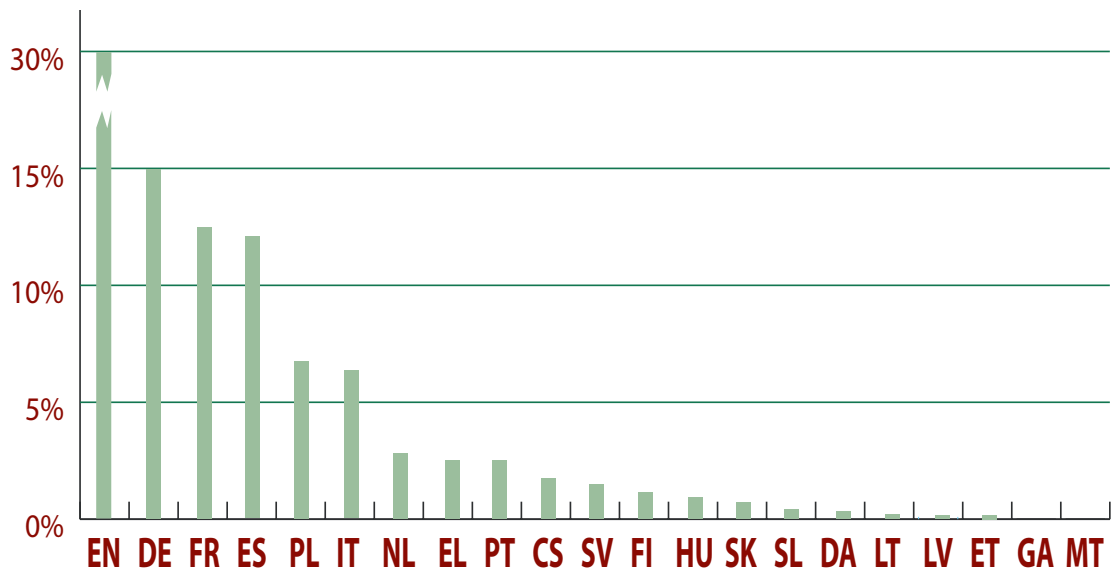
4.1 ZDROJ SŤAŽNOSTÍ

² Z toho štyri vlastné iniciatívy ombudsmana.

4.2 JAZYKOVÁ DISTRIBÚCIA SŤAŽNOSTÍ

4.3 GEOGRAFICKÝ PÔVOD SŤAŽNOSTÍ

Krajina	Počet sťažností	% sťažností	% populácie EÚ	Miera ³
Malta	38	1,0	0,1	11,7
Luxembursko	40	1,1	0,1	10,9
Cyprus	59	1,6	0,2	10,0
Belgicko	268	7,2	2,3	3,2
Slovinsko	38	1,0	0,4	2,3
Fínsko	73	2,0	1,1	1,7
Írsko	53	1,4	0,9	1,6
Grécko	129	3,5	2,4	1,4
Španielsko	482	12,9	9,2	1,4
Portugalsko	116	3,1	2,3	1,4
Slovensko	52	1,4	1,2	1,2
Česká republika	98	2,6	2,2	1,2
Švédsko	84	2,3	2,0	1,2
Rakúsko	69	1,9	1,8	1,1
Poľsko	285	7,6	8,3	0,9
Dánsko	32	0,9	1,2	0,7
Nemecko	464	12,4	18,0	0,7
Holandsko	88	2,4	3,5	0,7
Maďarsko	53	1,4	2,2	0,6
Litva	18	0,5	0,8	0,6
Estónsko	7	0,2	0,3	0,6
Francúzsko	303	8,1	13,5	0,6
Taliansko	269	7,2	12,6	0,6
Lotyšsko	9	0,2	0,5	0,5
Spojené kráľovstvo	195	5,2	13,0	0,4
Iné	404	10,9		

3

Tento údaj bol vypočítaný vydelením percentuálneho podielu sťažností percentuálnym podielom populácie. Ak je vyšší ako 1, naznačuje to, že predmetná krajina predkladá viac sťažností ombudsmanovi, ako by sa dalo očakávať vzhľadom na veľkosť jej populácie. Všetky percentuálne podiely vo vyššie uvedenej tabuľke boli zaokrúhlené na jedno desatinné miesto.

B ROZPOČET OMBUDSMANA

Nezávislý rozpočet

Štatút Európskeho ombudsmana ustanovoval pôvodne, že rozpočet ombudsmana bude pripojený k časti I (Európsky parlament) všeobecného rozpočtu Európskej únie.

V decembri 1999 sa Rada rozhodla, že rozpočet ombudsmana by mal byť nezávislý. Od 1. januára 2000⁴ bol rozpočet ombudsmana nezávislým oddielom rozpočtu Európskej únie (oddiel VIII-A).

Štruktúra rozpočtu

Rozpočet ombudsmana je rozdelený do troch hláv. Hlava 1 rozpočtu obsahuje mzdy, príplatky a iné náklady súvisiace so zamestnancami. Táto hlava zahŕňa náklady na služobné cesty ombudsmana a jeho zamestnancov. Hlava 2 rozpočtu sa týka budov, zariadenia a rôznych prevádzkových výdavkov. Hlava 3 obsahuje jednu podkapitolu, z ktorej sa platia členské príspevky medzinárodným organizáciám ombudsmanov.

Spolupráca s Európskym parlamentom

Aby sa predišlo zbytočnému zdvojeniu administratívnych a technických pracovníkov, množstvo služieb, ktoré ombudsman potrebuje, poskytuje Európsky parlament. Medzi oblasti, v ktorých sa ombudsman spolieha, vo väčšom alebo menšom rozsahu na pomoc služieb Parlamentu, patrí:

- personál, konkrétne príprava zmlúv a rozhodnutí týkajúcich sa individuálnych práv;
- finančný audit a účtovníctvo;
- preklad, tlmočenie a tlač;
- prenájom kancelárskeho priestoru;
- informačná technológia, telekomunikácie a manipulácia s poštou.

Spolupráca medzi Európskym ombudsmanom a Európskym parlamentom umožnila významné úspory efektívnosti rozpočtu Spoločenstva. Spolupráca s Európskym parlamentom v skutočnosti umožnil, aby sa počet administratívnych zamestnancov ombudsmana významne nezvyšoval.

Ak služby poskytované ombudsmanovi zahŕňajú ďalší priamy výdavok Európskeho parlamentu, zrealizuje sa zúčtovanie, pričom platba sa realizuje prostredníctvom pomocného účtu. Poskytovanie kancelárskych priestorov a prekladateľských služieb sú najväčšími položkami výdavkov, ktoré sa riešia týmto spôsobom.

Rozpočet na rok 2004 obsahoval paušálny poplatok na pokrytie nákladov Európskemu parlamentu za poskytovanie služieb, ktoré pozostávali výhradne z času zamestnancov, ako napríklad správa zamestnaneckých zmlúv, platov a príspevkov a celý rad výpočtových služieb.

Spolupráca medzi Európskym parlamentom a Európskym ombudsmanom sa iniciovala rámcovou dohodou zo dňa 22. septembra 1995, doplnenou dohodami o administratívnej spolupráci a rozpočtovej a finančnej spolupráci, podpísanej dňa 12. októbra 1995.

V decembri 1999 ombudsman a predseda Európskeho parlamentu podpísal dohodu o obnovení dohôd o spolupráci, s úpravami na rok 2000 a ustanovením následného automatického obnovenia.

⁴ Nariadenie Rady 2673/1999 z 13. decembra 1999 Ú. v. ES L 326/1.

Rozpočet na rok 2004

Organizačná štruktúra úradu ombudsmana vykazovala v roku 2004 celkovo 38 pracovných pozícií.

Celková výška prvotných finančných prostriedkov, ktoré mal ombudsman k dispozícii v rozpočte na rok 2004, bola 5 817 468,00 eur. Hlava 1 (Výdavky súvisiace s osobami, ktoré pracujú v inštitúcii) predstavovala 4 944 500,00 eur. Hlava 2 (Budovy, zariadenia a rôzne prevádzkové výdavky) činila 869 968,00 eur. Hlava 3 (Výdavky vyplývajúce zo špeciálnych funkcií, ktoré vykonáva inštitúcia) činila 3 000,00 eur.

Nasledovná tabuľka uvádza výdavky v roku 2004, pokiaľ ide o vyčlenené čiastky.

Kapitola 1	EUR 4 173 642,33
Kapitola 2	EUR 892 632,78
Kapitola 3	EUR 2 644,78
Spolu	EUR 5 068 919,89

Príjem pozostáva najmä zo zrážok z mzdy ombudsmana a jeho zamestnancov. Z hľadiska prijatých platieb, bol celkový príjem v roku 2004 530 367,85 eur.

Rozpočet na rok 2005

Rozpočet na rok 2005, pripravený počas roka 2004 v organizačnej štruktúre ustanovuje vytvorenie 51 pracovných pozícií, čo predstavuje nárast o 13 oproti organizačnej štruktúre na rok 2004. Tento nárast je spôsobený najmä rozšírením Európskej únie a potrebou Úradu Európskeho ombudsmana disponovať adekvátnymi znalosťami jazykov a právnych systémov nových členských štátov.

Celkové vyčlenené sumy na rok 2005 predstavujú 7 312 614 eur. Hlava 1 (Výdavky súvisiace s osobami, ktoré pracujú v inštitúcii) predstavuje 6 239 614 eur. Hlava 2 (Budovy, zariadenia a rôzne prevádzkové výdavky) predstavuje 1 070 000 eur. Hlava 3 (Výdavky vyplývajúce zo špeciálnych funkcií, ktoré vykonáva inštitúcia) predstavuje 3 000 eur.

Rozpočet na rok 2005 ustanovuje celkové príjmy vo výške 720 241 eur.

C PERSONÁL

EURÓPSKY OMBUDSMAN

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

P. Nikiforos DIAMANDOUROS sa narodil v Aténach dňa 25. júna 1942. Za Európskeho ombudsmana bol zvolený dňa 15. januára 2003 a do úradu nastúpil dňa 1. apríla 2003.

Od roku 1998 do roku 2003 bol prvým národným ombudsmanom Grécka. Od roku 1993 bol profesorom komparatívnej politiky na Katedre politických vied a verejnej správy Univerzity v Aténach (v súčasnosti neaktívnym). Od roku 1995 do roku 1998 pôsobil ako riaditeľ a predseda gréckeho národného centra pre sociálny výskum (EKKE).

Svoj titul B.A. získal na Univerzite v Indiane (1963) a tituly M.A. (1965), M.Phil. (1969) a Ph.D. (1972) na Kolumbijskej univerzite. Pred nastúpením na fakultu Univerzity v Aténach v roku 1988 mal učiteľské a výskumné menovania na Štátnej univerzite v New Yorku a Kolumbijskej univerzite (1973-78). Od roku 1980 do roku 1983 pôsobil ako riaditeľ pre rozvoj na Aténskej vysokej škole v Aténach, Grécku. Od roku 1983 do roku 1988 bol programovým riaditeľom pre západnú Európu a Blízky a Stredný východ v Rade pre výskum v oblasti sociálnych vied, New York. Od roku 1988 do roku 1991 bol riaditeľom gréckeho Inštitútu pre medzinárodné a strategické štúdie v Aténach, politickej organizácie orientovanej na politiku, ktorá bola založená so spoločným financovaním od Fordovej a MacArthurovej nadácie. V roku 1997 bol menovaný za hosťujúceho profesora politických vied v Stredisku Juana Marcha pre moderné štúdie v oblasti sociálnych vied (Madrid).

Pôsobil ako predseda gréckeho Združenia politických vied (1992-98) a Združenia moderných gréckych štúdií Spojených štátov (1985-88). V roku 1999 a v roku 2000 bol menovaný členom Národnej komisie Grécka pre ľudské práva a Národnej rady pre správnu reformu. V roku 2000 bol účastníkom konferencie v Bilderbergu. Od roku 1990 bol ďalším predsedom Podvýboru Rady pre sociálny vedecký výskum pre južnú Európu, New York, ktorého aktivity boli financované dotáciou z Nadácie Volkswagenu. Je tiež spoločný generálny redaktor série o novej južnej Európe, ktorú uverejňovalo vydavateľstvo Johns Hopkins University Press a príjemca dotácie z Fulbrightovej a národnej nadácie pre humanitný výskum.

Je autorom mnohých publikácií o politike a histórii Grécka, južnej Európy a juhovýchodnej Európy, presnejšie o demokratizácii, budovaní štátu a národa a vzťahu medzi kultúrou a politikou.

SEKRETARIÁT EURÓPSKEHO OMBUDSMANA

Sekretariát Európskeho ombudsmana je zodpovedný za fungovanie osobného oddelenia ombudsmana. Riadi agendu ombudsmana, koordinuje jeho prijatú a odoslanú korešpondenciu, radí v oblasti vzťahov s ostatnými inštitúciami a orgánmi EÚ, zaoberá sa protokolárnymi otázkami práce inštitúcie a vykonáva všeobecné sekretárske úlohy pre ombudsmana.

Nicholas CATEPHORES

Asistent európskeho ombudsmana
Tel. +33 3 88 17 23 83

Eleni-Anna GALATISOVÁ

Sekretárka európskeho ombudsmana
Tel. +33 3 88 17 25 28

PRÁVNE ODDELENIE

Právne oddelenie sa skladá najmä z právnikov, ktorí analyzujú sťažnosti, ktoré prijme Európsky ombudsman a vykonávajú vyšetrovanie. Vedúci právneho oddelenia radí ombudsmanovi vo veci právnej stratégie a usmernenia inštitúcie a riadi oddelenie. Asistent vedúceho právneho oddelenia zabezpečuje vykonávanie vnútornej kontroly kvality a fungovanie informačných systémov riadenia a koordinuje príspevok oddelenia k výročnej správe.

V roku 2004 sa oddelenie skladalo z vedúceho právneho oddelenia, šiestich hlavných právnych poradcov, piatich právnikov a asistenta právnika a asistenta vedúceho právneho oddelenia. Právne oddelenie viedlo v roku 2004 desiatich stážistov.

Ian HARDEN

Vedúci právneho oddelenia
Tel. +33 3 88 17 23 84

Ian HARDEN sa narodil v Norwichi v Anglicku, dňa 22. marca 1954. Študoval právo na Churchillovej vysokej škole v Cambridgei, v roku 1975 získal BA s vyznamenaním prvej triedy a v roku 1976 LLB. Po promovaní nastúpil na Právnickú fakultu Univerzity v Sheffielde, kde bol vysokoškolským učiteľom od roku 1976 do roku 1990, docentom od roku 1990 do roku 1993, univerzitným profesorom od roku 1993 do roku 1995, a profesorom verejného práva od roku 1995. Nastúpil do Úradu Európskeho ombudsmana ako hlavný právny poradca v roku 1996, pričom sa stal vedúcim sekretariátu od roku 1997 do roku 1999, potom vedúcim právneho oddelenia od roku 2000. Je autorom a spoluautorom početných publikácií o práve EÚ a verejnom práve, vrátane publikácie *Uzatvorenie zmluvy so štátom* (Buckingham: Open University Press, 1992); *Pružná integrácia: smerom k efektívnejšej a demokratickej Európe* (Londýn CEPR, 1995) a *Európska hospodárska a menová únia: inštitucionálny rámec* (Kluwer Law International, 1997). Je členom združenia *Association Française des Constitutionnalistes* a „skupiny pre štúdie parlamentu“ v Spojenom kráľovstve.

Murielle RICHARDSON

Asistentka vedúceho právneho oddelenia
Tel. +33 3 88 17 23 88

PRÁVNICI

Právnicki sa zaoberajú sťažnosťami, ktoré môžu byť predložené ombudsmanovi v ktoromkoľvek z 21 jazykov Európskej únie uvedených v Zmluve. Tiež navrhujú a vykonávajú vyšetrovania z vlastnej iniciatívy, odpovedajú na žiadosti o informácie od občanov, poskytujú pomoc ombudsmanovi v právnych záležitostiach, radia vo veci právnych konaní, správ a tradícií príslušných členských štátov a zastupujú ombudsmana na niektorých verejných podujatiach.

Elodie BELFY

Právnik
Tel. +32 2 284 39 01

Peter BONNOR

Právnik
Tel. +33 3 88 17 25 41

Benita BROMS

Vedúca bruselskej pobočky
Hlavný právny poradca
Tel. +32 2 284 25 43

Alessandro DEL BON

Právnik (do 31.05.2004)
Tel. +33 3 88 17 23 82

Marjorie FUCHS

Právnička
Tel. +33 3 88 17 40 78

Gerhard GRILL

Hlavný právny poradca
Tel. +33 3 88 17 24 23

Marta HIRSCH-ZIEMBINSKA

Hlavná právna poradkyňa
Tel. +33 3 88 17 27 46

Andrea JANOSI

Hlavná právna poradkyňa (do 30.09.2004)

José MARTÍNEZ ARAGÓN

Hlavný právny poradca
Tel. +33 3 88 17 24 01

Tina NILSSON

Právnička
Tel. +32 2 284 14 17

Ida PALUMBO

Právnička
Tel. +33 3 88 17 23 85

Olivier VERHEECKE

Hlavný právny poradca
Tel. +32 2 284 20 03

STÁŽISTI**Mari AMOS**

Stážistka (od 01.02.2004 do 31.12.2004)

Sigita BRUZAITE

Stážistka (od 01.02.2004 do 31.07.2004)

Liv-Stephanie HAUG

Stážistka (do 31.07.2004)

Georgios KATHARIOS

Stážista (od 01.09.2004)
Tel. +32 2 284 38 49

Daniel KOBLENCZ

Stážista (od 01.09.2004)
Tel. +32 2 284 38 31

Jernej LETNAR CERNIC

Stážista (od 01.09.2004)
Tel. +33 3 88 17 29 64

Wiebke PANKAUKE

Stážista (od 01.09.2004)
Tel. +33 3 88 17 24 02

Pagona-Maria REKAITI

Stážistka (do 30.06.2004)

Andrea SACK

Stážistka (od 01.09.2004)
Tel. +33 3 88 17 39 31

Tereza ŠAMANOVÁ

Stážistka (od 01.02.2004 do 31.12.2004)

ODDELENIE SPRÁVY A FINANCIÍ

Oddelenie správy a financií je zodpovedné za všetku prácu úradu ombudsmana, ktorá nespadá do právnej oblasti. Pozostáva z troch sektorov - personálneho, administratívneho a finančného sektora, sektora pre vybavovanie sťažností a komunikačného sektora. Vedúci personálneho, administratívneho a finančného sektora koordinuje prácu oddelenia, riadi zamestnancov oddelenia, navrhuje a kontroluje administratívnu a finančnú stratégiu inštitúcie, zastupuje ombudsmana na celom rade medziinštitucionálnych fór a je zodpovedný za plánovanie a plnenia rozpočtu ombudsmana.

João SANT'ANNA

Vedúci oddelenia správy a financií

Tel. +33 3 88 17 53 46

João SANT'ANNA sa narodil v Setúbale v Portugalsku, dňa 3. mája 1957. Študoval právo na Univerzite v Lisabone od roku 1975 do roku 1980, a je registrovaný na súde v Lisabone od roku 1981. V období rokov 1980 až 1982 pracoval ako právnik na právnej a administratívnej divízii portugalského ministerstva vnútorných vecí pre lisabonský región. V období rokov 1982 a 1984 pokračoval vo svojich štúdiách práva, v oblasti práv duševného vlastníctva, na univerzite Ludwiga Maximiliana a na Inštitúte Maxa Plancka v Mníchove. Po návrate do Portugalska v roku 1984 bol menovaný vedúcim právnej a administratívnej divízie portugalského ministerstva vnútorných vecí pre lisabonský región. V roku 1986 sa stal úradníkom Európskeho parlamentu, pričom pracoval na Generálnom riaditeľstve pre informácie a verejné vzťahy, pre výskum, pre personál a financie, a nakoniec v oddelení právneho servisu Európskeho parlamentu. Do Úradu európskeho ombudsmana nastúpil ako vedúci oddelenia správy a financií v roku 2000.

PERSONÁLNY, ADMINISTRATÍVNY A FINANČNÝ SEKTOR

Personálny, administratívny a finančný sektor je najrozmanitejší sektor, pokiaľ ide o funkcie, ktoré vykonáva.

Finančné zodpovednosti, ktoré sa odvíjajú od skutočnosti, že európsky ombudsman má nezávislý rozpočet, sú rozdelené medzi štyroch finančných referentov, ktorí sú zodpovední za prípravu a realizáciu rozpočtu.

Referent pre informácie a technológiu je zodpovedný, v úzkej spolupráci s Európskym parlamentom, za všetky potreby informačnej technológie úradu. Spravuje hardvér a softvér využívaný všetkými zamestnancami, vytvára databázy a iné aplikácie na interné použitie, navrhuje a vykonáva nákupy a vyradovanie zariadenia a poskytuje užívateľskú podporu.

Medzi ďalšie zásadné úlohy, ktoré sa riešia v danom sektore, patria otázky zamestnancov a náboru, prijatá a odchádzajúca korešpondencia, telefónna ústredňa, právna referenčná knižnica a archívy inštitúcie.

Rachel DOELL*Sekretárka**Tel. +33 3 88 17 23 98***Jean-Pierre FEROMONT***Finančný referent**Tel. +32 2 284 38 97***Giovanna FRAGAPANE***Finančná referentka (od 01.05.2004)**Tel. +33 3 88 17 29 62***Alexandros KAMANIS***Finančný referent (do 29.02.2004)***Isgouhi KRIKORIAN***Sekretárka**Tel. +33 3 88 17 25 40***Gaël LAMBERT***Rreferent pre informačnú technológiu**Tel. +33 3 88 17 23 99***Juan Manuel MALLEA***Sekretár**Tel. +33 3 88 17 23 01***Charles MEBS***Sekretár**Tel. +33 3 88 17 70 93***Elizabeth MOORE***Sekretárka (do 30.11.2004)***Véronique VANDAELE***Finančná referentka**Tel. +32 2 284 23 00***Félicia VOLTZENLOGEL***Sekretárka**Tel. +33 3 88 17 23 94***Christophe WALRAVENS***Finančný referent (od 01.02.2004)**Tel. +33 3 88 17 24 03***KOMUNIKAČNÝ SEKTOR**

Komunikačný sektor je zodpovedný za komunikačnú politiku inštitúcie, pokiaľ ide o inštitúcie a orgány EÚ, spoločenstvo ombudsmanov a všeobecnú verejnosť. Sektor rovnako zabezpečuje efektívne komunikovanie v úrade ombudsmana.

Referent pre tlač a komunikácie a referent pre internet a komunikácie sú spoločne zodpovední za poskytovanie komunikačného poradenstva ombudsmanovi. Delia sa o úlohy súvisiace s informačnou cestou ombudsmana do súčasných a budúcich členských štátov EÚ, externé udalosti, prejavy, vypracovávanie výročnej správy (v spolupráci s právnym oddelením), a spolupracujú s ombudsmanmi v celej Európe, pričom sú zodpovední za vzťahy s médiami a publikácie a internet. Asistent komunikačného sektora ich podporuje pri celom rade úloh, hlavne pokiaľ ide o internet, publikácie a spoluprácu, pričom je tiež zodpovedný za organizovanie návštev skupín v úrade v Štrasburgu.

Referent pre komunikácie je dôležitým spojením medzi komunikačným sektorom a právnym oddelením. Je zodpovedný za otázky interných komunikácií, ako napríklad právny intranet úradu, audiovizuálny archív a úvodné školenie nových zamestnancov. Tiež riadi účet elektronickej korešpondencie inštitúcie a je zodpovedný za vytváranie postupov pre efektívne vybavovanie sťažností a žiadostí o informácie.

Rosita AGNEW*Referentka pre tlač a komunikácie**Tel. +32 2 284 25 42***Ben HAGARD***Referent pre internet a komunikácie**Tel. +33 3 88 17 24 24***Alessandro DEL BON***Referent pre komunikácie (od 01.06.2004)**Tel. +33 3 88 17 23 82***Dace PICOT-STIEBRINA***Asistent sektoru komunikácií**Tel. +33 3 88 17 40 80*

SEKTOR PRE VYBAVOVANIE SŤAŽNOSTÍ

Sektor pre vybavovanie sťažností je zodpovedný za registráciu, distribúciu a ďalšie sledovanie sťažností predložených Európskemu ombudsmanovi. Tento sektor zabezpečuje, že všetky sťažnosti sú zaregistrované v databáze, potvrdené a postúpené na právne oddelenie. Je zodpovedný za riadenie všetkej prichádzajúcej a odchádzajúcej korešpondencie súvisiacej so sťažnosťami, pričom zabezpečuje, že záznamy o sťažnostiach v databáze sú aktualizované počas celého postupu riešenia sťažnosti, monitoruje dodržiavanie termínov, vydáva štatistiky súvisiace so sťažnosťami, a registruje dokumenty súvisiace so sťažnosťami.

Séverine BEYER*Tajomník**Tel. +33 3 88 17 23 93***Isabelle FOUCAUD***Sekretárka**Tel. +33 3 88 17 23 91***Bruno BISMARQUE-ALCÂNTARA***Tajomník (od 05.01.2004)**Tel. +33 3 88 17 20 91***Isabelle LECESTRE***Sekretárka**Tel. +33 3 88 17 24 29***Evelyne BOUTTEFROY***Sekretárka**Tel. +33 3 88 17 24 13***Gabrielle SHERIDAN***Sekretárka (od 16.02.2004)**Tel. +33 3 88 17 24 08***Elaine DRAGO***Sekretárka (od 01.11.2004)**Tel. +33 3 88 17 33 31*

D INDEXY ROZHODNUTÍ

1 PODĽA ČÍSLA PRÍPADU

2002

1435/2002/GG	74
1769/2002/(IJH)ELB	92
1876/2002/OV	56
1878/2002/GG	90
1889/2002/GG	74
1963/2002/IP	91
1986/2002/OV	75
2007/2002/ADB	76
2185/2002/IP	77
2204/2002/MF	78

2003

0253/2003/ELB	95
0260/2003/OV	72
0278/2003/JMA	79
0378/2003/MF	87
0415/2003/(IJH)TN	70
0701/2003/IP	80
0753/2003/GG	80
0821/2003/JMA	53
0841/2003/(FA)OV	57
0849/2003/JMA	58
0900/2003/TN	59
0907/2003/ELB	54
0953/2003/(FA)OV	87
1110/2003/ELB	65
1196/2003/ELB	97
1219/2003/GG	96
1286/2003/JMA	60
1304/2003/(ADB)PB	61
1319/2003/ADB	81

1320/2003/(ADB)ELB	71
1367/2003/OV	82
1481/2003/OV	62
1571/2003/OV	89
1600/2003/ADB	66
1624/2003/ELB	83
1874/2003/GG	84
1949/2003/(TN)(IJH)TN	67
2046/2003/GG	73
2124/2003/ADB	67
2126/2003/PB	55
2183/2003/(TN)(IJH)TN	68
2210/2003/MHZ	94
2216/2003/MHZ	88
2225/2003/(ADB)PB	98
2239/2003/(AJ)TN	85
2333/2003/GG	86
2371/2003/GG	56
OI/1/2003/ELB	100
OI/2/2003/GG	99
OI/5/2003/IJH	101

2004

0032/2004/GG	98
0220/2004/GG	69
0221/2004/GG	62
0326/2004/IP	63
0435/2004/GG	68
0480/2004/TN	64
0520/2004/TN	68
0760/2004/GG	96
1044/2004/GG	65

2 PODĽA PREDMETU

Pol'nohospodárstvo (CAP)

1219/2003/GG	96
0760/2004/GG	96

Práva občanov

0753/2003/GG	80
1286/2003/JMA	60
2333/2003/GG	86
2371/2003/GG	56
0220/2004/GG	69
1044/2004/GG	65

Politika hospodárskej súťaže

1963/2002/IP	91
--------------------	----

Spotrebiteľská politika

2126/2003/PB	55
--------------------	----

Zmluvy

1878/2002/GG	90
1889/2002/GG	74
1986/2002/OV	75
0953/2003/(FA)OV	87
1874/2003/GG	84
1949/2003/(TN)(IJH)TN	67
2124/2003/ADB	67
0435/2004/GG	68

Rozvojová spolupráca

0253/2003/ELB	95
1624/2003/ELB	83
2124/2003/ADB	67
0326/2004/IP	63

Vzdelávanie, odborné vzdelávanie a mládež

0221/2004/GG	62
--------------------	----

Životné prostredie

0278/2003/JMA	79
2124/2003/ADB	67

Zamestnanosť

0480/2004/TN	64
--------------------	----

Voľný pohyb osôb a služieb

0701/2003/IP	80
--------------------	----

Verejné zdravie

0849/2003/JMA	58
2126/2003/PB	55

Výskum a technológia

1876/2002/OV	56
--------------------	----

Štátna pomoc

2185/2002/IP	77
--------------------	----

Zamestnanci

- Nábor

1435/2002/GG	74
0378/2003/MF	87
0821/2003/JMA	53
1110/2003/ELB	65
1196/2003/ELB	97
1320/2003/(ADB)ELB	71
1367/2003/OV	82
1571/2003/OV	89
1600/2003/ADB	66
2216/2003/MHZ	88
2225/2003/(ADB)PB	98

- Ostatné otázky

2204/2002/MF	78
0907/2003/ELB	54
1319/2003/ADB	81
2046/2003/GG	73
2210/2003/MHZ	94
OI/1/2003/ELB	100
OI/2/2003/GG	99
0032/2004/GG	98

Doprava

2239/2003/(AJ)TN	85
------------------------	----

3 PODĽA TYPU ÚDAJNÉHO NESPRÁVNEHO ÚRADNÉHO POSTUPU

Zbytočné prietahy

1963/2002/IP.....	91
2185/2002/IP.....	77
0260/2003/OV.....	72
1319/2003/ADB.....	81
1949/2003/(TN)(IJH)TN.....	67
2124/2003/ADB.....	67
2333/2003/GG.....	86
0435/2004/GG.....	68

2239/2003/(AJ)TN.....	85
2371/2003/GG.....	56

Nedostatok transparentnosti

1304/2003/(ADB)PB.....	61
1481/2003/OV.....	62
0220/2004/GG.....	69

Právna chyba

0900/2003/(IJH)TN.....	59
1571/2003/OV.....	89

Diskriminácia

0278/2003/JMA.....	79
0821/2003/JMA.....	53
1367/2003/OV.....	82
2210/2003/MHZ.....	94
2216/2003/MHZ.....	88
2126/2003/PB.....	55
OI/2/2003/GG.....	99
0326/2004/IP.....	63

Nedbalosť

1963/2002/IP.....	91
2185/2002/IP.....	77
2204/2002/MF.....	78
0260/2003/OV.....	72
1600/2003/ADB.....	66

Chyby v procedúre podľa článku 226

2007/2002/ADB.....	76
0701/2003/IP.....	80
0841/2003/(FA)OV.....	57
0849/2003/JMA.....	58
0480/2004/TN.....	64
1044/2004/GG.....	65

Procedurálne chyby

1769/2002/(IJH)ELB.....	92
2007/2002/ADB.....	76
2216/2003/MHZ.....	88
OI/1/2003/ELB.....	100
0326/2004/IP.....	63

Nedostatok informácií alebo zamietnutie ich poskytnutia

1986/2002/OV.....	75
0415/2003/(IJH)TN.....	70
0753/2003/GG.....	80
0907/2003/ELB.....	54
1110/2003/ELB.....	65
1196/2003/ELB.....	97
1286/2003/JMA.....	60
1319/2003/ADB.....	81
1320/2003/(ADB)ELB.....	71
1367/2003/OV.....	82
1874/2003/GG.....	84
2126/2003/PB.....	55

Odôvodnenie

0953/2003/(FA)OV.....	87
-----------------------	----

Nespravodlivosť

1435/2002/GG.....	74
1876/2002/OV.....	56
1878/2002/GG.....	90
1889/2002/GG.....	74
1986/2002/OV.....	75
0378/2003/MF.....	87
0953/2003/(FA)OV.....	87
1219/2003/GG.....	96
2046/2003/GG.....	73
0032/2004/GG.....	98
0221/2004/GG.....	62

Iný nesprávny úradný postup

1876/2002/OV	56
1986/2002/OV	75
0253/2003/ELB	95
0953/2003/(FA)OV	87
1624/2003/ELB	83
2183/2003/(TN)(IJH)TN	68
OI/5/2003/IJH	101

AKO KONTAKTOVAŤ EURÓPSKEHO OMBUDSMANA

POŠTOU

The European Ombudsman
1, avenue du Président Robert Schuman
B.P. 403
67001 Strasbourg Cedex
France

TELEFONICKY

+33 3 88 17 23 13

FAXOM

+33 3 88 17 90 62

E-MAILOM

euro-ombudsman@europarl.eu.int

WEBOVÁ STRÁNKA

<http://www.euro-ombudsman.eu.int>

PREDAJ A PREDPLATENIE PUBLIKÁCIÍ

Platené publikácie, ktoré vydáva Úrad pre úradné publikácie, môžete dostať v našich predajných kanceláriách na celom svete.

Ako treba postupovať, aby ste získali niektorú z našich publikácií?

Zadovážte si zoznam našich predajných kancelárií, vyberte si kanceláriu, ktorá Vám najviac vyhovuje a zašlite na jej adresu objednávku.

Ako si zadovážite zoznam predajných kancelárií?

- Potrebnú informáciu nájdete na internetových stránkach Úradu pre úradné publikácie <http://publications.eu.int/>
- Zoznam si môžete objednať faxom na čísle (352) 2929-42758 a bude Vám zaslaný v tlačenej verzii.

Úrad pre publikácie

Publications.eu.int

ISBN 92-95022-63-7

9 789295 022638